

De la răsărit până la apus

mai – iunie 2020

Editura *Presa Bună* – Iași

De la răsărit până la apus (5-6/2020)

Itinerar zilnic de meditație și rugăciune pentru tineri și adulți

(Se inspiră din publicația italiană *Dall'alba al tramonto*, Eugenia Editoriale Comunicazioni – Padova, din inițiativa Acțiunii Catolice din Padova)

© Editura *Presa Bună*

Bd. Ștefan cel Mare, 26, Iași, 700064

Tel. + fax +40/232/211527

E-mail: editor@ercis.ro

Coordonator:

pr. Adrian Blăjuță (e-mail: adrian@ercis.ro)

Colectivul de redacție:

pr. Cristian Diac, sr. Lenuța Băcăoanu

Corectură:

sr. Carmen-Mihaela Cotarcea (terezină)

Tehnoredactare:

Ovidiu Bișog

Costul unui exemplar este 15 lei.

ISSN 2067-3302

Pe copertă:

Înălțarea lui Isus la cer

(www.tiszta-lap.hu)

Pentru fiecare zi a fost preluată caseta din *Agenda liturgică 2020* în care se găsesc: ziua și sfântul zilei, note liturgice care indică timpul liturgic, solemnitățile și sărbătorile, lecturile biblice ale Liturghiei, versetul principal care exprimă tema fiecărei lecturi, explicații referitoare la Liturghia zilei, culoarea hainelor liturgice, fazele lunii, zilele în care sunt Rogațiuni, săptămâna psalmilor de la Breviar, alte date cu privire la ziua respectivă. În casetă, la comemorările obligatorii au fost trecute lecturile proprii. Broșura apare din ianuarie 1998, în format A5, iar din ianuarie 2010, în format B5.

Începând cu ianuarie 2005, s-au mai adăugat: Rânduiala sfintei Liturghii (română și latină), Rugăciunea credincioșilor pentru fiecare zi, Prefetele de la Liturghie și Propriul timpului. Începând cu ianuarie 2012, apare la două luni, pe două coloane, cu rubricile: *Ascultă, Meditează, Gândul zilei* (din ianuarie 2018).

Meditațiile pentru anul 2020 sunt pregătite de preoți din Dieceza de Iași.

Textele din *Gândul zilei* sunt luate din *Calendarul „Cinci pâini de orz” 2020*, Ed. „Presa Bună”, 2019.

Cum să mă abonez?

Pentru a deveni abonați, achitați contravaloarea publicațiilor până la finalul anului, prin mandat poștal sau persoanei prin care publicația ajunge la dv. Prin mandat poștal, plata se va efectua pe adresa: Băcăoanu Lenuța, Bd. Ștefan cel Mare, 26; 700064-Iași. Pe mandatul poștal, la rubrica „Loc pentru corespondență”, specificați: „Pentru abonamente la...”; notați numărul de abonamente și adresa dv. exactă. Informații despre abonamente se pot obține la tel. 0740/907699 (luni-vineri, 9-16).

Detalii privind abonamente la publicațiile Editurii „Presa Bună” pot fi găsite la adresa de internet: <http://www.ercis.ro/abonamente>.

Mai – Florar

31 de zile, ziua are 14 ore, noaptea are 10 ore

- 1 V Ss. Iosif Muncitorul *; Ieremia, profet
- 2 S Ss. Atanasie, ep. inv. **, Antonin din Florența, ep.
- 3 D † DUMINICA a 4-a a Paștelui
Ss. Filip și Iacob, ap.
Fap 2,14a-36-41; Ps 22; 1Pt 2,20b-25; In 10,1-10
- 4 L Sf. Florian, m.
- 5 M Ss. Angelo, călug. m.; Gottard, ep.
- 6 M Ss. Benedicta, fc.; Petru Nolasco, călug.
- 7 J Ss. Roza Venerini, călug.; Ghizela, regină; Anton Pecerski, pustnic
- 8 V Fer. Ieremia Valahul, călug. **, Sf. Victor, m.
- 9 S Ss. Isaia, profet; Pahomie, pustnic
- 10 D † DUMINICA a 5-a a Paștelui
Fer. Ivan Merz, laic
Fap 6,1-7; Ps 32; 1Pt 2,4-9; In 14,1-12
- 11 L Sf. Mamert, ep.
- 12 M Ss. Nereu și Ahile, m. *; Pancrațiu, m. *
- 13 M Sf. Fc. Maria de la Fatima *
- 14 J SF. MATIA, ap.
- 15 V Sf. Isidor Plugarul
- 16 S Fer. Vladimir Ghika, pr. m. **
- 17 D † DUMINICA a 6-a a Paștelui
Sf. Pascal Baylon, călug.; Fer. Ioan Scheffler, ep. m.
Fap 8,5-8.14-17; Ps 65; 1Pt 3,15-18; In 14,15-21
- 18 L Sf. Ioan I, pp. m. *
- 19 M Sf. Celestin al V-lea, pp.
- 20 M Ss. Bernardin din Siena, pr. *; Lidia, ucenica sf. Paul
- 21 J † ÎNĂLTAREA DOMNULUI
Ss. Cristofor Magallanes, pr. și îns., m.; Elena, mama imp. Constantin; Eugen de Mazenod, ep.
Fap 1,1-11; Ps 46; Ef 1,17-23; Mt 28,16-20
- 22 V Ss. Rita din Cascia, călug. *; Emil, m.
- 23 S Sf. Dezideriu, ep. m.
- 24 D † DUMINICA a 7-a a Paștelui
Ss. Fc. Maria, Ajutorul Creștinilor; Donațian și Rogățian, m.
Fap 1,12-14; Ps 26; 1Pt 4,13-16; In 17,1-11a
- 25 L Ss. Beda, pr. inv. *; Grigore al VII-lea, pp. *; Maria Magdalena de Pazzi, fc. *
- 26 M Sf. Filip Neri, pr. **
- 27 M Sf. Augustin din Canterbury, ep. *
- 28 J Sf. Gherman, ep.
- 29 V Sf. Maxim, ep.
- 30 S Ss. Ferdinand, rege; Ioana d'Arc, fc.
- 31 D † COBORĂREA SF. DUH (RUSALIILE)
Vizita Sf. Fc. Maria; Sf. Petronela, fc. m.
Fap 2,1-11; Ps 103; 1Cor 12,3b-7.12-13; In 20,19-23

Iunie – Cireșar

30 de zile, ziua are 15 ore, noaptea are 9 ore

- 1 L Sf. Fc. Maria, Maica Bisericii **, Sf. Iustin, filozof m.
- 2 M Ss. Marcelin și Petru, m. *
- 3 M Ss. Carol Lwanga și îns., m. ** R.
- 4 J Sf. Francisc Caracciolo, pr.
- 5 V Sf. Bonifaciu, ep. m. ** ☉ R.
- 6 S Sf. Norbert, ep. * R.
- 7 D † PREASFĂNTA TREIME
Sf. Robert, abate
Ex 34,4b-6.8-9; Ps Dan 3,52-56; 2Cor 13,11-13; In 3,16-18
- 8 L Sf. Medard, ep.
- 9 M Sf. Efreim, diacon inv. *
- 10 M Ff. Ioan Dominiçi, călug.; Diana, fc.
- 11 J † TRUPUL ȘI SÂNGELE DOMNULUI
Ss. Barnaba, ap.; Ioan de Facundo, pr.; Fer. Iolanda, călug.
Dt 8,2-3.14b-16a; Ps 147; 1Cor 10,16-17; In 6,51-58
- 12 V Sf. Gaspar, pr.
- 13 S Sf. Anton de Padova, pr. inv. ** ☾
- 14 D † DUMINICA a 11-a de peste an
Ss. Valeriu și Rufin, m.; Elizeu, profet
Ex 19,2-6a; Ps 99; Rom 5,6-11; Mt 9,36-10,8
- 15 L Ss. Amos, profet; Abraham, călug.
- 16 M Ss. Benone, ep.; Iudita, văduvă, m.
- 17 M Ss. Nicandru și Marcian, m.
- 18 J Ss. Marcu și Marcelian, m.
- 19 V † PREASFĂNTA INIMA A LUI ISUS
Ss. Romuald, abate; Iuliana Falconieri, fc.
- 20 S Inima Neprihănită a Mariei **, Fer. Margareta Ball, văduvă, m.
- 21 D † DUMINICA a 12-a de peste an
Sf. Alois de Gonzaga, călug. ☉
- Ier 20,10-13; Ps 68; Rom 5,12-15; Mt 10,26-33*
- 22 L Ss. Paulin de Nola, ep. *; Ioan Fisher, ep. și Thomas Morus, m. *; Niceta de Remeisana, ep.
- 23 M Sf. Iosif Cafasso, pr.
- 24 M † NASTEREA SF. IOAN BOTEZĂTORUL
- 25 J Sf. Wilhelm, abate
- 26 V Ss. Ioan și Paul, m.; Josemaria Escriva, pr.
- 27 S Sf. Ciril din Alexandria, ep. inv. *
- 28 D † DUMINICA a 13-a de peste an
Sf. Irineu, ep. m. ☾
- 2Rg 4,8-11.14-16a; Ps 88; Rom 6,3-4.8-11; Mt 10,37-42*
- 29 L † SS. PETRU ȘI PAUL, ap.; Emma
Fap 12,1-11; Ps 33; 2Tim 4,6-8.17-18; Mt 16,13-19
- 30 M Primii Sfinți Martiri din Roma *

Calendar 2020

IANUARIE

L **6** 13 20 27
M 7 14 21 28
M 1 8 15 22 29
J 2 9 16 23 30
V 3 10 17 24 31
S 4 11 18 25
D 5 12 19 26

FEBRUARIE

3 10 17 24
4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 21 28
1 8 15 22 29
2 9 16 23

MARTIE

2 9 16 23 30
3 10 17 24 31
4 11 18 25
5 12 **19** 26
6 13 20 27
7 14 21 28
1 8 15 22 29

APRILIE

L 6 13 20 27
M 7 14 21 28
M 1 8 15 22 29
J 2 9 16 23 30
V 3 10 17 24
S 4 11 18 25
D 5 12 19 26

MAI

4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 **21** 28
1 8 15 22 29
2 9 16 23 30
3 10 17 24 31

IUNIE

1 8 15 22 **29**
2 9 16 23 30
3 10 17 24
4 **11** 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 21 28

IULIE

L 6 13 20 27
M 7 14 21 28
M 1 8 15 22 29
J 2 9 16 23 30
V 3 10 17 24 31
S 4 11 18 25
D 5 12 19 26

AUGUST

3 10 17 24 31
4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 21 28
1 8 **15** 22 29
2 9 16 23 30

SEPTEMBRIE

7 14 21 28
1 8 15 22 29
2 9 16 23 30
3 10 17 24
4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27

OCTOMBRIE

L 5 12 19 26
M 6 13 20 27
M 7 14 21 28
J 1 8 15 22 29
V 2 9 16 23 30
S 3 10 17 24 31
D 4 11 18 25

NOIEMBRIE

2 9 16 23 30
3 10 17 24
4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 21 28
1 8 15 22 29

DECEMBRIE

7 14 21 28
1 **8** 15 22 29
2 9 16 23 30
3 10 17 24 31
4 11 18 **25**
5 12 19 26
6 13 20 27

Cu toate creaturile

„Lăudat fii cu toate creaturile tale...”: acesta este începutul refrenului de laudă care străbate „Cântecul fratelui Soare”, numit și „Cântecul creaturilor”, compus de sfântul Francisc din Assisi în anul 1225, cu mai puțin de un an înainte de moarte. Cum să interpretezi acest „cu toate creaturile”? Analiza acestui celebru text, care inaugurează literatura italiană, a ajuns să sugereze până la șase interpretări ale valorii prepoziției „cu”. În primul rând, putem extrage învățătura importantă că putem trăi lauda și grija noastră pentru fiecare creatură în multe feluri.

Cele trei interpretări principale ale acestui „cu” franciscan, pe de altă parte, ne ajută să punem laolaltă trei motive importante de recunoștință și responsabilitate. Ar putea fi o semnificație dată de cauză, înțeleasă ca rațiune de a fi, de cauză a tuturor creaturilor.

Apoi, există un sens instrumental și, prin urmare, lauda Domnului este posibilă prin chiar fapăturile sale. În cele din urmă, există o valoare de agent: creaturile sunt invitate să fie ele însele cele care laudă, prin urmare, toate împreună. O interpretare nu o exclude pe cealaltă, dimpotrivă, împreună creează acea fraternitate de responsabilitate care ne implică pe toți.

Pr. Giulio Osto

Responsabilitate pentru toate creaturile

Toți au auzit citindu-se fragmentul din *Geneză* 1,26.28: „stăpânirea” omului asupra tuturor animalelor. Nu-i prea mult? Nu este o putere absolută care amenință să distrugă așa cum se întâmplă adesea conducătorilor acestei lumi, chiar și astăzi? În realitate, Dumnezeu îl îndeamnă pe om să „aibă grijă” de fiecare ființă, așa cum este datoria fiecărui rege față de poporul său. Și trebuie să o facă după chipul lui Dumnezeu, nu după chipul său. Iar Psalmul 8 accentuează responsabilitatea, introducând-o în actul credinței față de Dumnezeu: „Cât de minunat este numele tău pe tot pământul!” Este țara „locuită”, în care ucenicii lui Isus trebuie să fie „sare, lumină și aluat” (*Matei* 5,13-14; 13,33).

Dacă privim tradiția biblică, descoperim comoara, începând de la *Psalmi*: „Tu, Doamne, salvezi oameni și animale” (36,7); „Tu deschizi mâinile tale și saturezi cu dărnicie orice vietate” (145,16); „El dă hrană animalelor și puilor de corb care strigă” (147,9). Domnul oferă hrană oamenilor și animalelor și chiar croncănitul puilor de corb devine rugăciune. Mai mult decât atât, potopul implică oameni și animale atât în distrugere, cât și în mântuire: împreună împărtășesc aceeași soartă. Și este interesant că în cartea lui Iona convertirea locuitorilor din Ninive implică oameni și animale (3,8). Astfel, în final, interesul Domnului pentru cetate se extinde la grija față de marea mulțime de animale, care au participat la post și la convertire (4,11). Nu se poate vorbi despre om fără să se vorbească despre fiecare realitate în care trăiește. La fel trebuie să vorbim și despre copaci și despre animale, nu pentru a uita de oameni, ci pentru ca să nu se lase tăcerea asupra fiecărei violențe distructive, asupra fiecărui delict care se întâmplă în lume, inclusiv persecuțiile împotriva creștinilor care au loc în tăcerea Occidentului, chiar a ONU.

Celestino Corsato – Marcello Milani

1 VINERI mai

Fap 9,1-20

Ps 116

În 6,52-59

alb

III

Vineri din săptămâna a 3-a a Paștelui

Ss. Iosif Muncitorul *; Ieremia, profet

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Acesta este un vas pe care mi l-am ales ca să poarte numele meu înaintea popoarelor.

■ *Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia! (sau Aleluia.)* ■ *Trupul meu este adevărată hrană, iar sângele meu este adevărată băutură.*

Luna mai, după o tradiție răspândită în pietatea populară a Bisericii, este închinată sfintei Fecioare.

În limbaj simbolic, Isus este noul miel pascal care se oferă ca hrană pentru o viață veșnică, deplină. Nu o viață pentru viitor, ci una care începe chiar azi. Dăruindu-și viața, Isus a transmis și continuă să transmită lumii viața. Acest lucru îl celebrăm în Euharistie, și-l trăim în fiecare zi atunci când ne împărtășim cu pâinea vieții.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Ap 5,12

Vrednic este mielul, care a fost înjunghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria și cinstea, aleluia!

Rugăciunea zilei

Atotputernice Dumnezeule, fă, te rugăm, ca noi, cei care am cunoscut harul învierii Domnului nostru Isus Cristos, să înviem la o viață nouă prin iubirea Duhului Sfânt. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Acesta este un vas pe care mi l-am ales ca să poarte numele meu înaintea popoarelor.

Citare din Faptele Apostolilor 9,1-20

În zilele acelea, Saul, tot plănuiind amenințare și crimă împotriva discipolilor Domnului, a mers la marele preot ² și a cerut de la el scrisori către sinagogile din Damasc ca să-i aducă legați la Ierusalim pe cei pe care i-ar fi găsit în această credință, fie bărbați, fie femei. ³ Și în timpul călătoriei, pe când se apropia de Damasc, dintr-o dată l-a învăluit o lumină din cer. ⁴ Căzut la pământ, a auzit un glas care-i spunea: „Saul, Saul! De ce mă

persecuți?” ⁵ El a răspuns: „Cine ești, Doamne?” El i-a zis: „Eu sunt Isus pe care tu îl persecuți. ⁶ Dar ridică-te, intră în cetate și îți se va spune ce trebuie să faci!” ⁷ Iar oamenii care îl însoțeau au rămas înmărmuriți pentru că auzeau glasul dar nu vedeau pe nimeni. ⁸ Atunci Saul s-a ridicat de la pământ, și, deschizându-și ochii, nu vedea nimic. L-au luat de mână și l-au dus în Damasc. ⁹ Și timp de trei zile a rămas fără vedere, nu a mâncat și nu a băut nimic. ¹⁰ Se afla la Damasc un discipol cu numele Anania. Domnul i-a spus acestuia într-o viziune: „Anania!” El a răspuns: „Iată-mă, Doamne!” ¹¹ Iar Domnul i-a zis: „Ridică-te și du-te pe strada numită «Dreaptă», și caută-l în casa lui Iuda, pe unul cu numele de Saul din Tars! Căci iată-l că se roagă ¹² și a văzut într-o viziune un om cu numele Anania intrând și punând mâinile peste el ca să-și recapete vederea!” ¹³ Atunci Anania a răspuns: „Doamne, am auzit de la mulți despre omul acesta cât rău le-a făcut sfinților tăi în Ierusalim. ¹⁴ Și aici are împuțernicire de la arhierii ca să-i lege pe toți cei care sunt chemați cu numele tău”. ¹⁵ Domnul i-a spus: „Mergi, pentru că acesta este un vas pe care mi l-am ales ca să poarte numele

meu înaintea popoarelor și înaintea regilor și a fiilor lui Israel! ¹⁶ Eu îi voi arăta cât trebuie să sufere el pentru numele meu”. ¹⁷ Atunci Anania a plecat și a intrat în casă și, punându-și mâinile peste el, a zis: „Frate Saul, Domnul Isus, care ți-a apărut pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să-ți recapeți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt”. ¹⁸ Îndată au căzut de pe ochii lui un fel de solzi, și-a recăpătat vederea și, ridicându-se, a fost botezat. ¹⁹ Apoi a mâncat și a prins puteri. Saul a rămas câteva zile la Damasc împreună cu discipolii. ²⁰ Și îndată a început să predice în sinagogi despre Isus, că el este Fiul lui Dumnezeu.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 116(117),1.2 (R.: Mc 16,15)

R.: *Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia!*

¹ Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, preamăriți-l, toate popoarele! **R.**

² Căci mare este îndurarea lui asupra noastră și adevărul Domnului rămâne în veci. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 6,56

(Aleluia) „Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu rămâne în mine și eu în el”, spune Domnul. (Aleluia)

EVANGHELIA

Trupul meu este adevărată hrană, iar sângele meu este adevărată băutură.

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 6,52-59

În acel timp, iudeii au început să discute aprins între ei, spunând: „Cum poate acesta să ne dea să mâncăm trupul său?” ⁵³ Dar Isus le-a zis:

„Adevăr, adevăr vă spun: dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și nu beți sângele lui, nu aveți viață în voi. ⁵⁴ Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu are viața veșnică și eu îl voi învia în ziua de pe urmă. ⁵⁵ Pentru că trupul meu este adevărată hrană, iar sângele meu este adevărată băutură. ⁵⁶ Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu rămâne în mine și eu în el. ⁵⁷ Așa cum m-a trimis Tatăl, care este viu, iar eu trăiesc prin Tatăl, la fel și cel care mă mănâncă pe mine va trăi prin mine. ⁵⁸ Aceasta este pâinea care s-a coborât din cer; nu ca aceea pe care au mâncat-o părinții voștri și au murit. Cine mănâncă această pâine va trăi în veci”. ⁵⁹ Acestea le-a spus în timp ce învăța în sinagoga din Cafarnaum.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Isus i s-a descoperit lui Paul ca Domnul persecutat în frații credincioși, pentru a ne învăța sensul trupului său mistic. Rugăciunea noastră devine universală, spunând:

R.: *Domnul slavei, mântuiește pe toți oamenii!*

– Pentru ca sfânta Biserică să rămână mereu în stare de convertire adevărată și s-o manifeste în toate structurile și lucrările sale, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca lumina Domnului înviat să-i pătrundă în inimi, prin mărturia eroică a martirilor, pe toți cei care continuă să-i persecute pe creștini, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca oamenii flămânzi de hrană și dreptate să fie sprijiniți de solidaritatea creștinilor și să poată descoperi în Cristos speranța pentru fiecare zi, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca Dumnezeu să le dea tăria unei adevărate convertirii celor care încearcă să iasă din starea păcatului, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca tinerii din dieceză să se apropie frecvent de sfânta Împărtășanie și să fie stimulați de ea la o mai profundă comuniune între ei și la o disponibilitate mai mare față de toți, să ne rugăm: **R.**

R.: *Domnul slavei,
mântuiește pe toți oamenii!*

– Pentru ca noi, cei care participăm la sfânta Euharistie, să facem din ea o reînnoită experiență de comuniune trinitară și eclezială, să ne rugăm: **R.**

Dumnezeule, care transformi în apostoli pe persecutori, trezește în Biserică o reînnoită mărturie a credinței eroice, pentru ca, așa cum din moartea lui Ștefan a izvorât convertirea lui Paul, tot așa din sămânța noilor martiri să înflorească astăzi o viață creștină autentică. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Milostive Dumnezeule,
te rugăm, sfințește aceste daruri
și, primind jertfa spirituală
pe care ți-o aducem,
fă din noi ofrandă veșnică
bineplăcută ție.
Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a V-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te laudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. El, supunându-se morții de bunăvoie, a dus la desăvârșire sacrificiile legii vechi prin moartea sa pe cruce și, oferindu-se pe sine însuși pentru mântuirea noastră, el singur rămâne pururi preot, altar și miel de jertfă. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

Cristos a înviat din morți și ne-a răscum-părat, aleluia!

După Împărtășanie

Împărtășindu-ne, Doamne, cu darul sfințelor taine, te rugăm cu umilință ca jertfa pe care Fiul tău ne-a poruncit s-o aducem în amintirea lui să mărească în inimile noastre iubirea. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Sărbătoarea Sfântul Iosif Muncitorul ne oferă posibilitatea să medităm despre munca umană necesară împlinirii personale și a societății în care trăim. În funcție de ideologiile de care se lasă influențat, omul poate considera munca: *o binecuvântare sfântă*, oferită de Dumnezeu Tatăl primilor oameni, Adam și Eva, binecuvântare cu adevărat divină, care trebuia să se reverse asupra tuturor oamenilor, pentru ca toți să devină părtași la acțiunea divină de păstrare și de desăvârșire a creației (cf. *Gen 1,28*); *un blestem necruțător* căzut asupra neamului omenesc drept consecință a săvârșirii primului păcat de către protopărinții omenirii (cf. *Gen 3,17-19*); *o povară grea* impusă omului fără ca acesta să o poată evita; *o sursă necesară* pentru dobândirea bunurilor materiale spre susținerea vieții personale și a celor din ambientul familial; *un mijloc de exploatare economic sau politic* a sărmanilor de către cei puternici, cu scopul de a-și acumula bogății materiale; *un instrument adecvat* de exprimare a solidarității umane și a carității creștine, aflat la îndemâna întreprinzătorilor generoși și plini de caritate, față de semenii lor aflați în nevoi materiale, pentru ca aceștia să poată dobândi, prin muncă cinstită, cele necesare lor și familiilor lor; *o comoară nepuizabilă*

Gândul zilei

„Eu sunt Isus pe care tu îl persecuți”. (Fap 9,5)

Este răspunsul Domnului dat lui Saul-Paul pe drumul Damascului.

Saul îi persecuta pe creștini: și astăzi există mulți persecutori ai Bisericii și, prin urmare, ai lui Isus.

Acest cuvânt însă se referă și la mine.

Când detest un frate, când, cu faptele sau cuvintele, îi fac rău, când nu caut binele său, atunci în acea persoană și eu îl persecut pe Isus.

de creștere și de perfecționare personală și socială, precum și de realizare a sfințirii personale și a societății umane. Noi, creștinii, suntem chemați să cunoaștem și să prețuim munca în lumina revelației divine, interpretate autentic de magisteriul Bisericii lui Cristos. Iată ce ne învață Biserica în ceea ce privește munca, activitatea omului, în constituția pastorală *Gaudium et spes* a Conciliului Vatican II, la numărul 35: „Activitatea omului pornește de la om și este în slujba omului. De fapt, atunci când lucrează, omul nu transformă numai lucrurile și societatea, ci se perfecționează și pe sine însuși. Învață multe lucruri, își dezvoltă capacitățile, iese din sine și se depășește. O astfel de creștere, dacă este bine înțeleasă, este de mai mare valoare decât bogățiile externe care se pot acumula. Omul are o mai mare valoare prin ceea ce este decât prin ceea ce are. Aceasta este deci norma activității umane: să concorde cu adevăratul bine al omenirii, după planul și voința divină, și să-i permită omului cultivarea și împlinirea vocației sale integrale”. Această idee se potrivește cu învățătura lui Isus care spune: „Lucrați pentru hrana care rămâne pentru viața cea veșnică” (*In 6,27*). Iar sfântul Bernard afirmă: „Să lucrăm pentru o hrană nepieritoare, să muncim la lucrarea mântuirii noastre”. Munca, înțeleasă și efectuată cu spirit creștin, devine instrument de perfecționare a capacităților personale, de slujire a celor din familie și de sfințire personală, precum și de creștere a valorii societății din punct de vedere uman și material. Munca efectuată, imitându-l pe Isus, *fiul lui Iosif, tâmplarul din Nazaret*, devine o adevărată comoară, care îl desăvârșește pe om și creația lui Dumnezeu. Prin mijlocirea sfântului Iosif Muncitorul să implorăm de la Domnul harul de a înțelege autentică valoare a muncii și de a o împlini în conformitate cu planul divin.

Pr. Iosif Enășoae

2 SĂMBĂȚĂ mai

Fap 9,31-42

Ps 115

În 6,60-69

alb

P

Sămbătă din săptămâna a 3-a a Paștelui

Ss. Atanasie, ep. înv. **; Antonin din Florența, ep.

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Biserica creștea în număr prin mângâierea Duhului Sfânt. ■ Ce-i voi da în schimb Domnului pentru tot binele pe care mi l-a făcut? (sau Aleluia.) ■ Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice.

Lectionarul sfinților: *În 5,1-5:* Aceasta este victoria cu care a învins lumea: credința noastră; *Ps 36:* Gura celui drept exprimă înțelepciunea; *Mt 10,22-25a:* Când vă vor persecuta într-o cetate, fugiți în alta!

Atanasie (295-373), care a cunoscut persecuția lui Dioclețian încă din copilărie, avea aproape 30 de ani și era secretarul episcopului de Alexandria, orașul său natal, când un preot din acest oraș, numit Arie, a fost condamnat de Conciliul din Niceea în anul 325, pentru că nega divinitatea lui Cristos. Patriarh de Alexandria în anul 328, Atanasie a trebuit să lupte în cei 45 de ani de episcopat cu arianii. A fost exilat de cinci ori, dar, în ciuda încercării, nu a încetat să predice misterul Fiului lui Dumnezeu, făcut om pentru ca oamenii să devină fiii lui Dumnezeu. A înțeles foarte bine sensul vieții monastice, la răspândirea căreia a contribuit mult prin scrierea vieții prietenului său, sfântul Anton, abate.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Cf. *Sir 15,5*

În mijlocul adunării, Domnul i-a deschis gura și l-a umplut de Duhul înțelepciunii și al înțelegerii; cu veșmânt de slavă l-a îmbrăcat, aleluia!

Rugăciunea zilei

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care l-ai chemat pe sfântul episcop Atanasie să apere credința în dumnezeirea Fiului tău, dă-ne, te rugăm, harul, ca, bucurându-ne de învățătura și de ocrotirea lui, să creștem necontenit în cunoașterea și în iubirea ta. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURAI

Biserica creștea în număr prin mângâierea Duhului Sfânt.

Citire din Faptele Apostolilor 9,31-42

În zilele acelea, Biserica se bucura de pace în toată Iudeea, Galileea și Samaria; se consolida și umbla în frica de Domnul și creștea în

număr prin mângâierea Duhului Sfânt.³² Trecând pe la toate comunitățile, Petru a coborât și la sfinții care locuiesc în Lida.³³ Acolo a găsit un om cu numele de Eneas, care zăcea la pat de opt ani, fiind paralizat.³⁴ Petru i-a zis: „Eneas, Isus Cristos te vindecă. Ridică-te și strânge-ți singur patul!” Și acesta îndată s-a ridicat.³⁵ Și toți cei care locuiau în Lida și Saron l-au văzut și s-au întors la Domnul.³⁶ Era la Iope o credincioasă cu numele de Tabita, care, tradus, înseamnă „Gazelă”. Aceasta era plină de fapte bune și de pomenile pe care le făcea.³⁷ Tocmai în acele zile, ea s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au spălat-o, au pus-o în camera de sus.³⁸ Întrucât Lida era aproape de Iope, discipolii au auzit că Petru se găsea acolo și au trimis doi bărbați la el ca să-l cheme: „Vino fără întârziere până la noi!”³⁹ Petru, ridicându-se, a plecat cu ei. Când a ajuns, l-au dus în camera de sus și toate văduvele s-au adunat în jurul lui, plângând și arătându-i tunicile și hainele pe care le făcea Tabita pe când era cu ele.⁴⁰ Petru, după ce i-a trimis pe

toți afară, a îngenuncheat, s-a rugat și, întorcându-se spre trup, a spus: „Tabita, ridică-te!” Ea a deschis ochii și, văzându-l pe Petru, s-a așezat,⁴¹ iar el, dându-i mâna, a ridicat-o. Chemându-i pe sfinți și pe văduve, le-a prezentat-o vie.⁴² Faptul a devenit cunoscut în toată localitatea Iope și mulți au crezut în Domnul.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 114-115(116),12-13.14-15.16-17 (R.: 12)

R.: Ce-i voi da în schimb Domnului pentru tot binele pe care mi l-a făcut?

¹² Ce-i voi da în schimb Domnului pentru tot binele pe care mi l-a făcut?

¹³ Voi lua potirul mântuirii și voi invoca numele Domnului. **R.**

¹⁴ Voi împlini voturile făcute Domnului de față cu tot poporul său.

¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului moartea credincioșilor săi. **R.**

¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, eu, slujitorul tău și fiul slujitoarei tale! Tu ai desfăcut legăturile mele.

¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă și voi invoca numele Domnului. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. In 6,63b.68c

(Aleluia) Cuvintele tale, Doamne, sunt duh și viață; tu ai cuvintele vieții veșnice. (Aleluia)

EVANGHELIA

Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice.

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 6,60-69

În acel timp, mulți dintre discipolii lui Isus au zis: „Greu este cuvântul acesta! Cine poate

să-l asculte?”⁶¹ Dar Isus, cunoscând în sine că discipolii lui murmurau pentru aceasta, le-a zis: „Vă scandalizează acest lucru?”⁶² Dar dacă l-ați vedea pe Fiul Omului urcându-se acolo unde a fost mai înainte?”⁶³ Duhul este acela care dă viața, trupul nu folosește la nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh și viață.⁶⁴ Dar sunt unii dintre voi care nu cred”. De fapt, Isus știa de la început cine sunt cei care nu cred și cine este acela care îl va trăda.⁶⁵ Și le-a zis: „De aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la mine decât dacă îi este dat de la Tatăl”.⁶⁶ După aceasta, mulți dintre discipolii lui au plecat și nu mai mergeau după el.⁶⁷ Atunci, Isus le-a zis celor doisprezece: „Nu cumva vreți să plecați și voi?”⁶⁸ Simon Petru i-a răspuns: „Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice,⁶⁹ iar noi am crezut și am cunoscut că tu ești Sfântul lui Dumnezeu”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Să îndreptăm rugăciunea către Cristos, bunul păstor, care cheamă mereu oameni sfinți și înțelepți drept călăuză și sprijin pentru poporul său în drumul spre împărăția veșnică. Să spunem:

R.: Călăuzește-l, Doamne, pe poporul tău!

– Pentru ca Biserica să păzească tezaurul adevărilor descoperite și să le înțeleagă într-o manieră din ce în ce mai matură și vie, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca preoții să-l vestească tuturor pe Cristos și să înainteze pe calea sfințeniei, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca lumea modernă, marcată de diviziune și confuzie ideologică, să afle unitatea și pacea în Cristos și în adevărul evangheliei sale, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca predicatorii să fie animați de o adevărată înțelepciune și iubire și să-i ajute pe oameni să-l cunoască și să-l iubească pe Cristos, să ne rugăm: **R.**

R.: *Călăuzește-l, Doamne, pe poporul tău!*

– Pentru ca tinerii care se pregătesc pentru sfânta Preoție să rămână statornici în urmarea lui Cristos și să unească seriozitatea pregătirii lor teologice cu o adecvată maturitate umană și vocațională, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca, după exemplul sfântului Atanasie, să suportăm cu tărie greutățile vieții prin puterea credinței în Cristos și să fim în felul acesta tot mai asemănători lui, să ne rugăm: **R.**

Dumnezeule, care îi întărești cu harurile tale pe cei care se încred în tine, ajută-ne să păzim întotdeauna poruncile tale și să fim stăruitori în fapte bune. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Privește, Doamne, la darurile pe care ți le aducem în sărbătoarea sfântului Atanasie și fă, te rugăm, ca, păstrând neatinsă credința propovăduită de el, să dobândim răsplata celor care dau mărturie adevărului tău. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața pentru sfinții păstori ai Bisericii

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. Căci tu ai voit ca amintirea sfântului Atanasie să fie cinstită cu bucurie de credincioșii tăi, pentru ca, prin exemplul vieții lui sfinte, să le întărești voința, prin învățăturile lui, să le luminezi inimile, iar prin mijlocirea lui puternică, să le dăruiești ajutorul tău. De aceea, unindu-ne și noi cu mulțimea îngerilor și a sfinților, îți înălțăm, Doamne, imnul de laudă, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

1Cor 3,11

Nimeni nu poate să pună o altă temelie în afară de cea existentă, care este Isus Cristos, aleluia!

După Împărtășanie

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, dă-ne bucuria ca dumnezeirea Fiului tău unul-născut, pe care o mărturisim cu tărie împreună cu sfântul Atanasie, să ne ofere viață și să ne întărească neconținut prin aceste taine. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Observăm, fără a face prea mare efort, că textele propuse de sfânta Liturghie de astăzi, spre a fi ascultate cu credință și meditate cu pietate, îl au în centrul atenției pe apostolul Petru, model de credință și de încredere în persoana lui Isus Cristos. După ce Isus a ținut predica sa în sinagoga din Cafarnaum, înaintea discipolilor și a apostolilor săi, despre adevărata pâine vie coborâtă din cer pentru a da viață lumii (cf. *In* 6, 32), arătând că el însuși este această pâine, mulți dintre discipolii lui Isus au zis: „Greu este cuvântul acesta! Cine poate să-l asculte?” (*In* 6,60). Dificultatea de a înțelege învățătura lui Isus i-a făcut pe mulți dintre discipoli să murmure. Aceștia cunoșteau Legea lui Moise care interzicea atât sacrificarea unei ființe umane cât și consumul sângelui animalelor jertfite lui Dumnezeu la templul din Ierusalim. Legea le interzicea iudeilor să folosească în alimentație sângele provenit de la animalele sacrificate pentru a le consuma carnea. Sângele reprezenta însăși viața, iar viața este sacră și îi aparține numai lui Dumnezeu. De aceea, sângele animalelor jertfite în cadrul cultului de la templu putea fi folosit pentru stropirea poporului, pentru stropirea obiectelor destinate uzului

Gândul zilei

„Mulți au crezut în Domnul”. (*Fap* 9,42)
Mulți au crezut în Domnul, văzând o minune făcută de Petru.
Este o minune și o familie, un grup, o fraternitate, o comunitate parohială, când trăiește unită și în iubire reciprocă: nu este lucrarea omului, este minunea Duhului Sfânt. Este un semn care, manifestând prezența vie a lui Isus, ne deschide inima pentru a crede în el.
Și eu am fost chemat să fiu instrument pentru aceasta!

sacru spre a fi consacrate exclusiv cultului divin și pentru ungerea altarului de jertfă, iar restul trebuia turnat la baza altarului. Iar sângele animalelor sacrificate pentru a li se consuma carnea ca aliment trebuia lăsat să se scurgă în pământ până la ultima picătură. Blocați în mentalitatea Legii lui Moise și neîncrezători în cuvintele lui Isus, care sunt duh dătător de viață, mulți dintre discipolii lui l-au părăsit și nu mai mergeau cu el. Privind cu tristețe la discipolii care îl părăsesc din lipsă de credință, Isus se îndreaptă spre cei doisprezece și-i întreabă: „Nu cumva vreți să plecați și voi?” (*In* 6,67). Simon Petru, plin de credință, răspunde: „Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice, iar noi am crezut și am cunoscut că tu ești Sfântul lui Dumnezeu” (*In* 6, 68-69).

E momentul potrivit să ne gândim sincer la atitudinea proprie ce o manifestăm față de Isus, pâinea vieții veșnice, prezent în Euharistie. Consider adevărate cuvintele lui Isus rostite prin preot la sfânta Liturghie la prefăcere: „Luați, mâncați, acesta este trupul meu!” (*Mt* 26,26). Din moment ce cred, îl primesc des, cu suflet curat, cu pietate și cu ardoare în sfânta Împărtășanie?

Credința solidă a lui Petru se manifestă și în minunile săvârșite în numele lui Isus la Lida și Iope. La Lida a găsit un om cu numele de Eneas, care zăcea la pat de opt ani, fiind paralizat. Petru i-a zis: „Eneas, Isus Cristos te vindecă. Ridică-te și strânge-ți singur patul!” Și acesta îndată s-a ridicat (*Fap* 9, 34). De acolo merge la Iope și săvârșește o altă minune după ce s-a rugat zicând: „Tabita, ridică-te!” Ea a deschis ochii și, văzându-l pe Petru, s-a așezat, iar el, dându-i mâna, a ridicat-o. Ne întrebăm: avem și noi credința lui Petru? Dacă nu, să ne rugăm spunând: „Doamne, mărește-ne credința!” (cf. *Lc* 17,5).

Pr. Iosif Enășoae

3 DUMINICĂ mai

Fap 2,14a.36-41

Ps 22

1Pt 2,20b-25

In 10,1-10

alb

IV

† DUMINICA a 4-a a Paștelui

Ss. Filip și Iacob, ap.

Liturghie proprie. Gloria, Credo,
prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos. ■ Domnul este păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic. (sau Aleluia.) ■ V-ați întors la păstorul sufletelor voastre ■ Eu sunt poarta oilor.

Duminica Bunului Păstor. Ziua Mondială a Vocațiilor (a LVII-a).
Colectă pentru vocații.

„Au fost mișcați până în adâncul inimii” și au simțit nevoia de a-și schimba viața. Mesajul este același și pentru noi sau riscăm ca istorisirea a ceea ce iubirea lui Dumnezeu a făcut pentru noi să ne facă total indiferenți? Totuși numai Cristos este cel care ne poate deschide ușa care ne conduce la viața deplină. Numai el poate fi călăuza credincioasă pe drumul nostru. Lui Cristos putem să-i încredințăm viața noastră fără teamă, siguri că vom găsi hrană pentru a potoli setea noastră de iubire. Această siguranță ne vine din exemplul pe care ni l-a dat Cristos: El nu ne-a iubit prin cuvinte, ci a suferit pentru noi, luând asupra sa păcatele noastre pe cruce. Isus nu este un mercenar sau un hoț, venit pentru a smulge consimțirea noastră cu false promisiuni, ci este păstorul cel bun care își dă viața pentru oile sale și el le cunoaște pe fiecare în parte. Iată de ce oile ascultă glasul lui și nu răătăcesc după glasuri străine. Dar este într-adevăr așa și pentru noi? Suntem capabili să cunoaștem glasul lui Cristos printre toate celelalte glasuri pe care le auzim zi de zi?

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Ps 32,5-6

Pământul este plin de îndurarea Domnului; prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule atotputernic și veșnic, călăuzește-ne spre bucuriile cerești, pentru ca și smerenia turmei să ajungă acolo unde a intrat Cristos, bunul păstor, mergând biruitor înaintea ei. El, care, fiind Dumnezeu.

LECTURA I

Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos.

Citire din Faptele Apostolilor 2,14a.36-41

În ziua Rusaliilor, Petru, stând în picioare, împreună cu cei unsprezece, și-a ridicat glasul și le-a vorbit: ³⁶ „Să știe cu siguranță toată casa lui Israel că Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe care voi l-ați răstignit”.

³⁷ Când au auzit au fost pătrunși la inimă și au spus lui Petru și celorlalți apostoli: „Ce să facem, fraților?” ³⁸ Petru le-a zis: „Convertiți-vă și fiecare dintre voi să se boteze în numele lui Isus Cristos spre iertarea păcatelor voastre și veți primi darul Duhului Sfânt!

³⁹ Căci promisiunea este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei care sunt departe, pe oricâți i-ar chema Domnul Dumnezeu nostru”. ⁴⁰ Și cu multe alte cuvinte dădea mărturie și-i îndemna, zicând: „Salvați-vă de această generație perversă!” ⁴¹ Așadar, cei care au primit cuvântul lui au fost botezați. Și în ziua aceea li s-au adăugat cam la trei mii de suflete.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 22(23),1-3a.3b-4.5.6 (R.: 1)

**R.: Domnul este păstorul meu,
nu voi duce lipsă de nimic.**

- ¹ Domnul este păstorul meu,
nu voi duce lipsă de nimic;
- ² el mă paște pe pășuni verzi,
mă conduce la ape de odihnă,
- ^{3a} îmi înviorează sufletul. **R.**
- ^{3b} Mă călăuzește pe cărări drepte
de dragul numelui său.
- ⁴ Chiar dacă ar fi să umblu prin valea
întunecată a morții,
nu mă tem de niciun rău, căci
tu ești cu mine,
toiagul și nuiava ta mă mângâie. **R.**
- ⁵ Tu pregătești masă pentru mine
în fața dușmanilor mei,
îmi ungi capul cu untdelemn
și paharul meu e plin de se revarsă. **R.**
- ⁶ Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți
în toate zilele vieții mele
și voi locui în casa Domnului
până la sfârșitul zilelor mele. **R.**

LECTURA A II-A

V-ați întors la păstorul sufletelor voastre.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 2,20b-25

Praiubiților, dacă suportați suferința, deși faceți binele, aceasta este un har înaintea lui Dumnezeu. ²¹ De fapt, la aceasta ați fost chemați, căci Cristos a suferit pentru voi lăsându-vă exemplu ca să mergeți pe urmele lui. ²² El, care nu a săvârșit păcat și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui, ²³ el care, insultat fiind, nu a răspuns la insultă, suferind, nu amenința, ci s-a încredințat în mâna celui care judecă cu dreptate. ²⁴ El însuși, pe lemn, a purtat păcatele noastre în trupul său, pentru ca noi, murind pentru păcate, să trăim pentru dreptate. Prin rănilile lui ați fost vindecați. ²⁵ Căci

erați ca niște oi rătăcite, dar acum v-ați întors la păstorul și supraveghetorul sufletelor voastre.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 10,14

(Aleluia)

„Eu sunt păstorul cel bun,
spune Domnul.

Eu cunosc
oile mele
și ele mă cunosc
pe mine”.

(Aleluia)

EVANGHELIA

Eu sunt poarta oilor.

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 10,1-10

În acel timp, Isus le-a zis: „Adevăr, adevăr vă spun: Cine nu intră în staulul oilor pe poartă, ci sare prin altă parte, acela este un hoț și un tâlhar; ² dar cel care intră pe poartă este păstorul oilor. ³ Acestuia portarul îi deschide și oile ascultă glasul lui; el își cheamă oile pe nume și le conduce afară. ⁴ Când le-a scos pe toate ale sale, merge înaintea lor, iar oile îl urmează pentru că îi cunosc vocea. ⁵ Pe un străin nu l-ar urma, ci ar fugi de el, pentru că nu cunosc vocea străinilor”. ⁶ Isus spusese această asemănare pentru ei, dar ei nu au înțeles ceea ce le vorbea. ⁷ Atunci, Isus a zis din nou: „Adevăr, adevăr vă spun: eu sunt poarta oilor. ⁸ Toți cei care au venit înainte de mine sunt hoți și tâlhari, dar oile nu i-au ascultat. ⁹ Eu sunt poarta. Dacă cineva intră prin mine, va fi mântuit. Va intra și va ieși și va găsi pășune. ¹⁰ Hoțul nu vine decât să fure, să înjunghie și săucidă. Eu am venit ca să aibă viață și să o aibă din belșug”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Să-i cerem în rugăciunea noastră lui Dumnezeu Tatăl să ne mențină mereu uniți cu Isus, păstorul cel bun, care ne călăuzește la izvoarele vieții veșnice. Să ne rugăm și să spunem:

R.: *Isuse, păstorule bun, apără Biserica ta!*

– Pentru ca Biserica lui Cristos să sprijine prin iubire viața comunităților, să-i educe la credință pe cei mici, să-i întărească pe cei în vârstă și cei bolnavi și să-i pregătească pe muribunzi pentru întâlnirea cu Dumnezeu, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca Sfântul Părinte, episcopii și preoții să-i iubească pe toți oamenii cu inima lui Cristos și să fie dispuși să-și dedice pentru ei toate puterile, chiar și viața, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca tinerii și tinerele care au auzit invitația Domnului de a-l urma îndeaproape să găsească puterea unei dăruiri totale, astfel încât să corespundă cu generozitate darului Duhului, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toate cuceririle științei și tehnicii să nu micșoreze credința oamenilor de știință în Dumnezeu, Creatorul universului, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca acei oameni care trăiesc în îndoială să întâlnească mărturia convinsă a creștinilor și, luminați de har, să-l primească pe Cristos în inimile lor, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca întreaga noastră comunitate să cultive germenii vocației, pe care Domnul i-a semănat printre noi, pentru slujirea pastorală și pentru viața consacrată în vederea împărăției, să ne rugăm: **R.**

Părinte milostiv, în Cristos, Fiul tău, ne-ai oferit modelul adevăratului păstor care își dă viața pentru turma sa. Fă-ne atenți la glasul său și prompti în urmarea sa pe calea adevărului și a iubirii. El, care viețuiește și domnește în toți vecii vecilor. Amin.

Asupra darurilor

Te rugăm, Doamne, dă-ne harul, să-ți aducem neconținut mulțumiri prin aceste taine pascale, pentru ca ele, continuând în noi lucrarea mântuirii, să ne fie izvor de bucurie veșnică. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a IV-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te laudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. Căci, vindicând rănile vechi ale păcatului, el reînnoiește Universul și nouă ne redă plinătatea vieții adevărate. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

A înviat păstorul cel bun, care și-a dat viața pentru oile sale și a binevoit să moară pentru turma sa, aleluia!

După Împărtășanie

Dumnezeule, bunule păstor, privește cu îndurare la turma pe care ai răscumpărat-o cu sângele neprețuit al Fiului tău și binevoiește a o călăuzi la pașunile cerești. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Duminica Bunului Păstor, constituită de Biserica Catolică drept *Ziua mondială de rugăciune pentru vocații*, ni-l indică pe Cristos cel înviat drept unicul păstor adevărat, care își dă viața pentru turmă, ca să o salveze și să-i dea viață din belșug (cf. *In* 10,10), viață veșnică. Citirea sau ascultarea cu atenție a lecturilor biblice de astăzi ne descoperă o imagine familiară poporului ales ca și unora dintre noi, aceea a păstorului. Pornind de la această imagine, poporul ales îl recunoaște pe Dumnezeu drept păstorul suprem, cel care are grijă de turma sa, pe care o conduce la pășuni verzi și la ape liniștite (cf. *Ps* 23,2) și o ocrotește pentru a o proteja de lupii răpitori. Dumnezeu Tatăl, păstorul invizibil al poporului său, îl constituie păstorul vizibil pe Fiul său întrupat. El va deveni și Mielul pascal, cel care va salva turma prin sacrificiul său pe lemnul crucii. Cristos ni se prezintă astăzi sub două imagini: cea de *păstor* și cea de *poartă*. Iată ce ne spune: „*Eu sunt păstorul cel bun*. Păstorul cel bun își dă viața” (*In* 10,11) pentru oile sale; și „*Eu sunt poarta*. Dacă cineva intră prin mine, va fi mântuit. Va intra și va ieși și va găsi pășune” (*In* 10,9). Dumnezeu Tatăl ne cere să-l recunoaștem pe Isus Cristos, Fiul său întrupat, ca unicul păstor adevărat. Pentru aceasta

Gândul zilei

„*Cel care intră pe poartă este păstorul oilor*”. (*In* 10,2)

Un suflet care nu este în întregime întunecat de păcat, auzind vestea adusă de Isus și cuvântul său, simte că este vizitat de cineva care îl cunoaște: cineva de la care provine și căruia îi aparține.

Simte afinitate, simte comuniune profundă: este venirea bunului păstor, a propriului Creator și Tată. Este vizita pentru care a fost făcută poarta inimii sale.

este necesar să ne convertim așa cum ne îndeamnă sfântul Petru în predica de la Rusalii: „Convertiți-vă și veți primi darul Duhului Sfânt!” (*Fap* 2,38). „Salvați-vă de această generație perversă!” (*Fap* 2,40). Duhul Sfânt primit la Botez și confirmat la Mir este învățătorul nostru interior. El ne va călăuzi spre a cunoaște tot adevărul (cf. *In* 16,13), spre a deosebi glasul lui Cristos de celelalte glasuri ademenitoare, detașându-ne astfel de generația perfidă, care încearcă să ne propună eroarea și minciuna în locul adevărului divin. După ce am descoperit glasul păstorului nostru, se cere să-l ascultăm cu atenție și să-l urmăm cu fidelitate. *A asculta* înseamnă mult mai mult decât *a auzi* niște cuvinte. Înseamnă a le accepta, a le considera adevărate și a te angaja cu supunere să le împlinești mereu, orânduindu-ți viața după mesajul primit. Isus, păstorul cel bun, pentru a ne arăta atitudinea justă pe care trebuie s-o avem față de el, folosește imaginea păstorului care își cunoaște oile și le cheamă pe nume, iar acestea îl ascultă și îl urmează. Fiecare să ne întrebăm: eu reușesc să deosebesc glasul lui Isus dintre toate care se aud astăzi și-l ascult cu atenție pentru a-l putea urma? Pe ce pășune pasc? Cu ce învățătură mă hrănesc? Nu cumva alerg pe pășunile vaste ale opiniilor umane, ale sloganurilor nechibzuite, ale părerilor fără fundament solid, ale ideologiilor greșite răspândite prin toate mijloacele de comunicare în masă? Accept să mă hrănesc cu pășunea bogată și sănătoasă așternută pe paginile Sfintei Scripturi, învățătura divină propusă în mod autentic de magisteriul Bisericii prin gura Sfântului Părinte, a episcopilor și a preoților în comuniune de credință și de iubire?

Să ne rugăm pentru ca Dumnezeu să ne dea păstori sfinți, suficienți, plini de zel, capabili să călăuzească turma lui Cristos pe calea adevărului, a sfințeniei și a mântuirii.

Pr. Iosif Enășoae

4 LUNI mai

Fap 11,1-18

Ps 41 și 42

In 10,1-10

(In 10,11-18)

alb

IV

Luni din săptămâna a 4-a a Paștelui

Sf. Florian, m.

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Deci Dumnezeu le-a dat și păgânilor convertirea spre viață. ■ Sufletul meu e însetat de tine, Doamne, Dumnezeu meu. (sau Aleluia.) ■ Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.

Tema fundamentală a lecturilor din această a patra săptămână a Paștelui este comunitatea. Cei 12 se împărșite după ce Isus a fost prins în grădina Ghetsemani. Cel Înviat i-a reunit pentru a forma o comunitate. El este „poarta” prin care se intră în staul, în comunitate. Este o comunitate deschisă „și neamurilor...”, adică tuturor bărbaților și femeilor din toate timpurile.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Rom 6,9

Cristos cel înviat din morți nu mai moare: moartea nu mai are nici o putere asupra lui, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, lumina desăvârșită a fericțiilor din ceruri, care ne-ai dat harul de a celebra pe pământ misterele pascale, fă, te rugăm, să ne bucurăm veșnic de plinătatea harului tău. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Deci Dumnezeu le-a dat și păgânilor convertirea spre viață.

Citire din Faptele Apostolilor 11,1-18

În zilele acelea, apostolii și frații care erau în Iudeea au auzit că și păgânii au primit cuvântul lui Dumnezeu. ² Când Petru a urcat la Ierusalim, cei circumciși îl mustrau, ³ zicând: „Ai intrat la oameni care nu au primit circumcizia și ai mâncat împreună cu ei”. ⁴ Atunci Petru a început să le explice pe rând: ⁵ „Mă aflu în cetatea Iope și eram în rugăciune.

Am avut în extaz o viziune: cobora ceva ca o pânză mare, lăsată din cer de cele patru colțuri, și a ajuns la mine. ⁶ M-am uitat cu atenție și am văzut în ea patrupezele pământului, fiarele sălbatice, reptilele și păsările cerului. ⁷ Am auzit atunci un glas care spunea: «Ridică-te, Petru, taie și mănâncă!» ⁸ Dar eu am zis: «Nicidecum, Doamne, pentru că niciodată nu am intrat în gura mea ceva impur sau necurat». ⁹ Însă glasul din ceruri mi-a spus a doua oară: «Ceea ce Dumnezeu a curățat, tu să nu numești impur!» ¹⁰ Aceasta s-a petrecut de trei ori și din nou totul a fost ridicat la cer. ¹¹ Și iată, dintr-o dată, trei oameni trimiși din Cezareea la mine s-au oprit în fața casei în care mă aflam! ¹² Atunci, Duhul mi-a zis: «Mergi cu ei fără nicio ezitare!» Au venit cu mine și acești șase frați și am intrat în casa omului. ¹³ El ne-a povestit cum a văzut un înger în casa lui, stând în picioare și spunându-i: «Trimite la Iope și cheamă-l pe Simon, care se numește Petru, ¹⁴ care îți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta!» ¹⁵ Când am început să vorbesc, Duhul Sfânt s-a coborât peste ei ca și peste noi la început.

¹⁶ Atunci mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, care a spus: «Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt».
¹⁷ Așadar, dacă Dumnezeu le-a dat și lor același dar ca și nouă, pentru că au crezut în Domnul Isus Cristos, cine eram eu ca să-l pot împiedica pe Dumnezeu?»¹⁸ Când au auzit aceste cuvinte, s-au liniștit și l-au glorificat pe Dumnezeu, zicând: „Deci Dumnezeu le-a dat și păgânilor convertirea spre viață”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 41(42),2-3; 42(43),3.4 (R.: cf. Ps 41(42),3a)

R.: *Sufletul meu e însetat de tine, Doamne, Dumnezeu meu.*

² Cum dorește cerbul izvoarele de apă,
așa te dorește sufletul meu pe tine,
Dumnezeule!

³ Sufletul meu e însetat de Dumnezeu,
de Dumnezeul cel viu;
când voi veni și voi vedea
fața lui Dumnezeu? **R.**

^{42,3} Trimite-mi lumina și adevărul tău!
Ele să mă călăuzească,
să mă ducă la muntele tău cel sfânt
și în lăcașurile tale! **R.**

⁴ Voi merge la altarul lui Dumnezeu,
la Dumnezeul bucuriei și veseliei mele,
și te voi lăuda cu harpa,
Dumnezeule, Dumnezeul meu! **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 10,14

(Aleluia) „Eu sunt păstorul cel bun,
spune Domnul.
Eu cunosc oile mele
și ele mă cunosc pe mine”.
(Aleluia)

EVANGHELIA

Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 10,11-18

În acel timp, Isus a zis: „Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.
¹² Cel plătit și care nu este păstor, căruia nu-i aparțin oile, vede lupul venind, lasă oile și fuge, iar lupul le răpește și le împrăștie;
¹³ pentru că este plătit și nu-i pasă de oi. ¹⁴ Eu sunt păstorul cel bun. Eu le cunosc pe ale mele și ale mele mă cunosc pe mine ¹⁵ așa cum mă cunoaște Tatăl și eu îl cunosc pe Tatăl; iar eu însumi îmi pun viața pentru oi. ¹⁶ Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc; iar ele vor asculta glasul meu și va fi o singură turmă și un singur păstor. ¹⁷ De aceea mă iubește Tatăl, pentru că îmi dau viața pentru ca s-o iau din nou. ¹⁸ Nimeni n-o ia de la mine, ci eu o dau de la mine însumi. Am putere să o dau și am putere să o iau din nou. Această poruncă am primit-o de la Tatăl meu”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Darurile lui Dumnezeu sunt oferite tuturor oamenilor de bunăvoință care se deschid la chemarea Bisericii. Să ne rugăm cu credință, spunând:

R.: Doamne, trimite-i pe apostolii tăi!

– Pentru ca Biserica să devină o casă a adevărului, deschisă tuturor popoarelor, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca preoții să fie călăuziți în ministerul lor numai de interesul pentru binele fraților lor, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca fiecare om să întâlnească frați care să fie cooperatori ai lui Dumnezeu în chemarea la credință, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca experiența întâlnirii cu Dumnezeu pentru oamenii de astăzi să treacă prin porțile libertății interioare, să ne rugăm: **R.**

R.: *Doamne, trimite-i pe apostolii tăi!*

– Pentru ca aceia care au părăsit credința creștină să devină conștienți de faptul că nu pot face nimic fără Cristos, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi, care am primit credința prin Botez, să o dezvoltăm prin viața noastră profund ancorată în Cristos, să ne rugăm: **R.**

Dumnezeule preamilosiv, care purifici sufletele noastre de păcat, dă-ne harul de a primi darurile Duhului tău prin toate căile pe care le hotărăști în providența ta. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Te rugăm, Doamne, să primești darurile Bisericii care tresaltă de veselie și, precum i-ai dat sămânța bucuriei pascale, dăruiește-i și rodul fericirii veșnice. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a II-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și măntuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri

pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te lăudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. Prin el, noi devenim fii ai luminii, moștenitori ai fericirii veșnice; prin el se deschid porțile împărăției cerului, pentru a-i primi pe cei care îl urmează cu credință. Moartea lui i-a dat morții noastre putere de mântuire, iar învierea lui le-a redat tuturor viața cea veșnică. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

In 20,19

Isus a stat în mijlocul discipolilor și le-a spus: „Pace vouă!”
Aleluia!

După Împărtășanie

Te rugăm, Doamne, privește cu bunătate la poporul pe care ai binevoit să-l reînnoiești prin tainele veșnice și călăuzește-l la învierea trupului, spre slava nepieritoare. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Textul evangheliei aprofundează misterul iubirii lui Isus Cristos, păstorul cel bun, față de Tatăl său ceresc și față de întregul neam omenesc. Isus revelează iubirea sa față de Tatăl său de mai multe ori în timpul activității sale de evanghelizare a omenirii, evanghelizare începută în sânul poporului ales. Într-una din cuvântările sale, Isus afirmă că cine are poruncile sale și le împlinește, acela îl iubește (cf. *In* 14,21). Această învățătură propusă de Isus este împlinită mai întâi de el în relația sa cu Tatăl său ceresc. El afirmă că a primit poruncă de la Tatăl ce să învețe și ce să înfăptuiască, iar el se supune acestei porunci pentru a dovedi că îl iubește pe Tatăl. *Eu fac întotdeauna ceea ce îi face lui bucurie. Nu am venit să fac voia mea, ci a celui ce m-a trimis.* „Hrana mea este să fac voia celui care m-a trimis” (*In* 4, 34). Când a sosit ora sa, momentul pentru a împlini mântuirea omenirii prin misterul iubirii sale infinit milostive, mister manifestat în sacrificiul său pe cruce, se adresează apostolilor săi spunându-le: „Iată, urcăm la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat pe [mâna] arhierilor și a cărturarilor; îl vor condamna la moarte și-l vor da pe [mâna] păgânilor” (*Mc* 10,33). Această hotărâre divină, de a-și da viața pentru

Gândul zilei

„Voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt”. (*Fap* 11,16)
Botezul creștin „în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh” nu este doar un gest exterior pentru a arăta o decizie de a schimba viața, cum era acela la care invita Ioan Botezătorul.
Este cu adevărat o schimbare făcută de Dumnezeu însuși.
El ne introduce în viața sa, în Duhul său, în iubirea sa.
Și astăzi, trăiește cu bucurie, cufundat în iubirea sa, călăuzit de Duhul său!

răscumpărarea lumii, am ascultat-o astăzi din textul evangheliei proclamat la Liturghie. În calitatea sa de păstor bun, el își dovedește iubirea sa față de turmă, adică față de noi, oamenii, prin faptul că își dă viața pentru oile sale. Isus dezvăluie că își dă viața de bunăvoie pentru mântuirea oamenilor, spunând: „Nimeni n-o ia de la mine, ci eu o dau de la mine însumi. Am putere să o dau și am putere să o iau din nou” (*In* 10,18).

Această capacitate, această putere de a-și da viața conștient și deliberat, de bunăvoie, o manifestă în Ghetsemani, atunci când soldații și gărzile trimise de arhieriei și bătrânii poporului de la Ierusalim au venit înarmați cu săbii și bâte ca să-l prindă și să-l ducă în fața Sinedriului pentru a-l judeca și a-l condamna la moarte. Isus, ieșind în întâmpinarea lor, i-a întrebat: „Pe cine căutați?” I-au răspuns: «Pe Isus Nazarineanul». El a răspuns: «Eu sunt» (*In* 18,4-5). Când au auzit răspunsul lui Isus, toți au căzut cu fața la pământ (cf. *In* 18,6). În acel moment nu putea oare Isus să plece și să scape din mâinile lor? Dar nu o face, ci așteaptă ca ei să se ridice și-i întreabă a doua oară: „Pe cine căutați?”, iar ei au zis: «Pe Isus Nazarineanul». Isus le-a răspuns: «V-am spus că eu sunt» (*In* 18,7-8). Apoi s-a lăsat legat de cei veniți să-l prindă. Acestea demonstrează că Isus ne-a iubit până la sfârșit (cf. *In* 13,1), adică până la sacrificiul total de sine însuși, acceptând să fie răstignit pe cruce, să moară ca gest suprem de iubire față de noi, oamenii. Ne întrebăm: ce trebuie să învățăm de la Isus, păstorul cel bun? Sfântul Petru, în prima sa scrisoare, ne răspunde clar: trebuie să pășim pe urmele sale, imitându-i exemplul. Cum? Simplu și concret: iubindu-l pe Dumnezeu prin împlinirea poruncilor sale și iubindu-i pe semenii noștri așa cum ne-a iubit Isus pe noi, până la sacrificiul total de sine.

Pr. Iosif Enășoae

5 **MARȚI**
mai

Fap 11,19-26

Ps 86

În 10,22-30

alb

IV

Marti din săptămâna a 4-a a Paștelui

Ss. Ângelo, călug. m.; Gottard, ep.

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Le-au vorbit și grecilor, vestindu-l pe Domnul Isus. ■ Lăudați-l pe Domnul, toate popoarele! (sau Aleluia.) ■ Eu și Tatăl una suntem.

Isus și misiunea sunt prezentate prin imaginea păstorului. Păstorul cel bun „își dă viața”, în timp ce păstorul fals, mercenarul, fuge din fața pericolului. Păstorul cel bun se identifică cu poporul său. Glasul și iubirea lui Isus sunt menite pentru toți. Mântuirea, eliberarea, sunt oferte universale.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Ap 19,7.6

Să ne bucurăm, să ne veselim și să-l preamărim pe Dumnezeu, pentru că și-a început domnia Domnul, Dumnezeul nostru, cel atotputernic, aleluia!

Rugăciunea zilei

Dă-ne, te rugăm, Dumnezeule atotputernic, harul, ca noi, care celebrăm misterul învierii Fiului tău, să ne învrednicim a primi bucuria răscumpărării noastre. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Le-au vorbit și grecilor, vestindu-l pe Domnul Isus.

Citire din Faptele Apostolilor 11,19-26

În zilele acelea, cei care fuseseră împrăștiați după persecuția care a avut loc împotriva lui Ștefan au ajuns până în Fenicia, Cipru și Antiohia, dar nu predicau cuvântul decât iudeilor. ²⁰ Totuși erau între ei unii bărbați ciprioți și cireneni care au venit la Antiohia și care le-au vorbit grecilor vestindu-l pe Domnul Isus. ²¹ Mâna Domnului era cu ei și

a fost mare numărul celor care au crezut și s-au întors la Domnul. ²² Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii care era în Ierusalim și l-au trimis pe Barnaba la Antiohia. ²³ Când a ajuns și a văzut harul lui Dumnezeu, el s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să rămână în Domnul cu inimă neclintită. ²⁴ El era un om bun, plin de Duhul Sfânt și credință. Astfel, o mare mulțime s-a adăugat la Domnul. ²⁵ Atunci el s-a dus la Tars ca să-l caute pe Saul. ²⁶ Când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg au luat parte la adunările Bisericii și au învățat o mulțime numeroasă. În Antiohia, discipolii au fost numiți pentru prima dată creștini.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 86(87),1-3.4-5.6-7 (R.: Ps 116(117),1a)

R.: Lăudați-l pe Domnul, toate popoarele!

¹ Întrucât temeliiile sale sunt

pe munții cei sfinți,

² Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate locuințele lui Iacob.

³ Lucruri mărețe s-au spus despre tine, cetate a lui Dumnezeu. **R.**

⁴ Voi aminti de Rahab și de Babilon
printre cei care mă cunosc;
iată, filistenii, Tirul și Etiopia s-au născut
acolo!

⁵ Se va spune despre Sion:
„Și acesta, și acela s-au născut într-însul
și însuși Cel Preaînalt îi întărește”. **R.**

⁶ Domnul scrie în cartea popoarelor:
„Aceștia s-au născut acolo”.

⁷ Iar ei dansează și cântă:
„Toate izvoarele mele sunt în tine”. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 10,27

(Aleluia) „Oile mele ascultă glasul meu,
spune Domnul;
eu le cunosc, iar ele mă urmează”.
(Aleluia)

EVANGHELIA

Eu și Tatăl una suntem.

**Citire din Evanghelia Domnului nostru
Isus Cristos după sfântul Ioan 10,22-30**

În acel timp, avea loc sărbătoarea Înnoirii în Ierusalim. Era iarnă. ²³ Isus umbla prin templu, în Porticul lui Solomon. ²⁴ Iudeii l-au înconjurat și i-au zis: „Până când ne chinuiești sufletul? Dacă tu ești Cristos, spune-ne deschis!” ²⁵ Isus le-a răspuns: „V-am spus, și nu credeți. Faptele pe care le fac în numele Tatălui meu, acestea dau mărturie despre mine, ²⁶ însă voi nu credeți, pentru că nu sunteți dintre oile mele. ²⁷ Oile mele ascultă glasul meu; eu le cunosc, iar ele mă urmează. ²⁸ Eu le dau viața veșnică și nu vor pieri niciodată. Și nimeni nu le va răpi din mâna mea. ²⁹ Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți și nimeni nu le poate răpi din mâna Tatălui meu. ³⁰ Eu și Tatăl una suntem”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

În virtutea numelui de creștin, care înseamnă urmaș al lui Cristos, dincolo de orice barieră națională sau culturală, putem să ne adresăm lui Dumnezeu printr-o rugăciune cu adevărat universală, spunând:

R.: *Converteste-ne la tine, Doamne!*

– Pentru ca toți frații în credință, care poartă numele de creștini să fie conștienți de semnificația și exigențele acestui nume misionar, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți cei care cred în Cristos să se simtă misionari și evanghelizatori, depășind orice prejudecată culturală sau rasială, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care sunt departe de Cristos să recunoască lucrările sale săvârșite în numele Tatălui, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți creștinii care trăiesc departe de Cristos să fie ajutați, prin exemplul comunității creștine, să-și redescopere vocația lor originală, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care au de suferit violențe din partea oamenilor să nu răspundă răului primit prin ură și violență, ci cu armele dreptății și ale iertării, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi, cei de față, adunați în jurul mesei Domnului, să trăim experiența vie a lui Cristos, fiind gata să-l urmăm pe calea ascultării față de Tatăl și a iubirii față de frați, să ne rugăm: **R.**

Dumnezeule, care le-ai redescoperit credincioșilor originalitatea numelui lor de creștini, dă-ne harul ca, printr-o reînnoită conștiință misionară, să ni se deschidă noi experiențe de viață evanghelică. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Te rugăm, Doamne, dă-ne harul, să-ți aducem neconținut mulțumiri prin aceste taine pascale, pentru ca ele, continuând în noi lucrarea mântuirii, să ne fie izvor de bucurie veșnică. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a II-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te laudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. Prin el, noi devenim fii ai luminii, moștenitori ai fericirii veșnice; prin el se deschid porțile împărăției cerului, pentru a-i primi pe cei care îl urmează cu credință. Moartea lui i-a dat morții

noastre putere de mântuire, iar învierea lui le-a redat tuturor viața cea veșnică. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

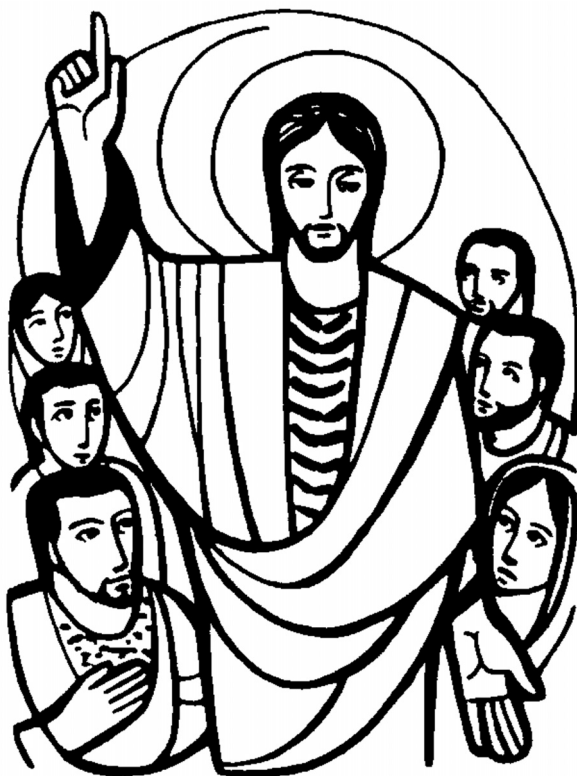
Ant. la Împărtășanie:

Cf. Lc 24,46.26

Cristos trebuia să sufere și să învie din morți, și astfel, să intre în gloria sa, aleluia.

După Împărtășanie

Ascultă-ne, Doamne, rugăciunile, pentru ca acest schimb tainic, prin care se săvârșește răscumpărarea noastră, să ne dăruiască ajutor în viața de acum și să ne dobândească bucuriile veșnice. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Relatările Noului Testament ne arată că Isus a adunat în jurul său grupul ucenicilor și al apostolilor pentru a le descoperi tainele împărăției cerurilor și pentru a-i pregăti să continue misiunea de evanghelizare a tuturor popoarelor. După ce i-a constituit pe prietenii săi, nu le-a ascuns nimic referitor la ce-i aștepta, dacă îl vor urma cu fidelitate.

„Dar, înainte de toate acestea, vor pune mâna pe voi și vă vor persecuta; vă vor purta prin sinagogi și închisori, vă vor duce în fața regilor și a guvernanților din cauza numelui meu. Aceasta va fi pentru voi o ocazie de a da mărturie” (Lc 21,12-13). „Când veți fi dați pe [mâna] lor, nu vă preocupați cum sau ce veți vorbi, căci vi se va da în ceasul acela ce să vorbiți, pentru că nu sunteți voi cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este cel care vorbește în voi! Când vă vor persecuta într-o cetate, fugiți în alta” (Mt 10,19-20,23).

„Preaiubiților, dacă suportați suferința, deși faceți binele, aceasta este un har înaintea lui Dumnezeu. De fapt, la aceasta ați fost chemați, căci Cristos a suferit pentru voi lăsându-vă exemplu ca să mergeți pe urmele lui” (1Pt 2,20-21).

Gândul zilei

„Mâna Domnului era cu ei”. (Fap 11,21)

Erau credincioși

împrăștiați de persecuția izbucnită după mărturia lui Ștefan.

Se refugiaseră în ținuturile străine – Fenicia, Cipru, Antiohia – și aici, în ciuda chinului, vesteau bucuria mântuirii date de Isus.

Iar Isus lucra cu ei

și dăruia multora

inestimabilul har al credinței.

Aleluia!

Tânărul fariseu Saul se îndrepta spre Damasc pentru a-i prigoni pe creștini.

Approape de poarta de intrare în cetate, Isus cel înviat l-a orbit cu străfulgerarea luminii învierii sale și i-a vorbit pentru a-l converti.

Apoi, Isus l-a trimis pe ucenicul său Anania, spunându-i: „Mergi, pentru că acesta este un vas pe care mi l-am ales ca să poarte numele meu înaintea popoarelor și înaintea regilor și a fiilor lui Israel. Eu îi voi arăta cât trebuie să sufere el pentru numele meu” (Fap 9,15-16).

Apostolul Paul, bătut cu pietre în cetatea Iconiu, pleacă la Derbe și-i întârește pe creștinii persecutați spunându-le: „Trebuie să trecem prin multe încercări, ca să intrăm în împărăția lui Dumnezeu” (Fap 14, 22).

Suferința și prigoana sunt o ocazie potrivită pentru creștin ca să dea mărturie despre credința sa și despre iubirea sa față de Cristos. Suferința nu este o risipă de energii fără rost, fără a produce un bine cuiva, ci este un instrument eficient pentru răspândirea evangheliei și a creșterii în sfințenie a creștinului suferind, precum și a Bisericii.

Suferința este mărgăritarul de mare preț (cf. Mt 13,46) prin care se câștigă împărăția cerurilor.

Ca să nu i se pară cuiva exagerată afirmația că suferința este mărgăritarul de mare preț cu care se dobândește împărăția cerurilor, să ne gândim la Mântuitorul omenirii.

Oare, el a mântuit lumea prin minunile și semnele înfăptuite în timpul activității sale publice? Prin învățătura sa divină? Prin munca sa apostolică?

Oare nu a realizat-o, mai ales, prin suferința pătimirilor sale, cu moartea pe cruce și culminând cu învierea sa?

Dacă ne vom conforma viața noastră cu misterul morții lui Isus, vom deveni părtași și la gloria sa cerească și la învierea sa fericită.

Pr. Iosif Enășoae

6 MIERCURI mai

Fap 12,24-13,5a

Ps 66

În 12,44-50

alb

IV

Miercuri din săptămâna a 4-a a Paștelui

Ss. Benedicta, fc.; Petru Nolasco, călug.

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Puneți-i deoparte, pentru mine, pe Barnaba și pe Saul! ■ Să te laude popoarele, Dumnezeule, să te laude toate popoarele! (sau Aleluia.) ■ Eu, lumina, am venit în lume.

„Misiunea lui Cristos, Răscumpărătorul, încredințată Bisericii, este încă departe de împlinirea sa. La sfârșitul celui de-al doilea mileniu al venirii sale, o privire de ansamblu asupra omenirii arată că misiunea este încă la început și că trebuie să ne angajăm cu toate puterile în slujba ei. Duhul este cel care provoacă...” (Ioan Paul al II-lea, *Redemptoris missio*, 1).

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Cf. Ps 17,50; 21,23

Te voi preamări, Doamne, înaintea popoarelor și voi vesti numele tău fraților mei, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, viața celor credincioși, mărirea celor smeriți, fericirea celor drepti, privește cu bunătate la cei care te imploră și adapă-i pururi din belșugul darurilor tale pe cei care însetează după făgăduințele dărnicii tale. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Puneți-i deoparte, pentru mine, pe Barnaba și pe Saul!

Citire din Faptele Apostolilor 12,24-13,5a

În zilele acelea, cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea tot mai mult. ²⁵ Barnaba și Saul s-au întors de la Ierusalim după ce și-au îndeplinit slujirea, luându-l cu ei pe Ioan, cel numit Marcu. ^{13,1} În Biserica din Antiohia erau profeți și învățători: Barnaba, Simeon, cel numit Nigher, Luciu din Cirene, Manaen, cel care a fost crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Saul. ² În timp ce îi aduceau slujire

lui Dumnezeu și posteau, Duhul Sfânt le-a zis:

„Puneți-i deoparte, pentru mine, pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat!”

³ Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei și i-au lăsat să plece.

⁴ Așadar, trimiși de Duhul Sfânt, ei au coborât la Seleucia și, de acolo, s-au îmbarcat pentru Cipru. ^{5a} Când au ajuns la Salamina, au vestit cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 66(67),2-3.5.6 și 8 (R.: 4)

R.: Să te laude popoarele, Dumnezeule, să te laude toate popoarele!

² Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze;

să-și îndrepte spre noi fața senină,

³ ca să fie cunoscută pe pământ calea ta și mântuirea ta, la toate popoarele! **R.**

⁵ Să se veselească și să strige de bucurie neamurile, pentru că judeci popoarele cu dreptate și călăuzești neamurile pe fața pământului! **R.**

- ⁶ Să te laude popoarele, Dumnezeu,
toate popoarele să te laude!
⁸ Să ne binecuvânteze Dumnezeu
și să se teamă de el toate marginile
pământului! **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 8,12bd

(Aleluia) „Eu sunt lumina lumii,
spune Domnul.
Cine mă urmează va avea lumina vieții”
(Aleluia)

EVANGHELIA

Eu, lumina, am venit în lume.

**Citire din Evanghelia Domnului nostru
Isus Cristos după sfântul Ioan 12,44-50**

În acel timp, Isus a strigat și a zis: „Cine crede în mine nu în mine crede, ci în acela care m-a trimis, ⁴⁵ și cine mă vede îl vede pe cel care m-a trimis. ⁴⁶ Eu, lumina, am venit în lume pentru ca oricine crede în mine să nu rămână în întuneric. ⁴⁷ Dacă cineva aude cuvintele mele, și nu le păzește, eu nu-l judec, pentru că nu am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea. ⁴⁸ Cine mă respinge și nu primește cuvintele mele își are judecătorul: cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua de pe urmă, ⁴⁹ pentru că nu am vorbit de la mine însumi, ci acela care m-a trimis, Tatăl, mi-a dat poruncă ce să vorbesc și ce să spun. ⁵⁰ Și știți că porunca lui este viață veșnică. Așadar, ceea ce spun eu, așa spun cum mi le-a spus Tatăl”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Cristos ni se prezintă ca descoperitorul Tatălui. Să-l invocăm cu încredere pe Dumnezeu, spunând:

R.: Doamne, ascultă-ne!

– Pentru ca toți aceia care sunt trimiși să vestească evanghelia să fie totdeauna credincioși „mandatului” lor, pentru creșterea poporului lui Dumnezeu, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca prin celebrarea sfintei Liturghii, comunitatea creștină să se simtă angajată să participe la misiunea lui Cristos în lume, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți creștinii să se apropie de Sfânta Scriptură, să o cunoască și să mediteze tot mai mult cuvântul veșnic al Tatălui adresat omenirii, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca tot omul care trăiește în întunericul necredinței să poată redescoperi lumina credinței în Cristos, cuvântul viu al lui Dumnezeu, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca tinerii și tinerele care trăiesc departe de Dumnezeu să întâlnească în noi toți iubirea și înțelegerea păstorului cel bun, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi, credincioșii, să putem da mărturie tuturor despre credința noastră, care este puterea care mântuiește lumea, să ne rugăm: **R.**

Dumnezeule, care continui să trimiți pe mesagerii adevărului tău ca să vestească în lume cuvântul de mântuire pe care tu l-ai comunicat Fiului tău, fă ca nimeni să nu respingă din vina noastră acest mesaj de viață veșnică. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Dumnezeule, care, prin schimbul minunat înfăptuit la această jertfă, ne faci părtași la firea ta dumnezeiască, dă-ne, te rugăm, harul să fim credincioși prin trăirea noastră adevărului tău, pe care ni l-ai făcut cunoscut. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a III-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te lăudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. El nu încetează a se aduce jertfă pentru noi și, ca mijlocitor al nostru, ne apără pururi în fața ta; căci, deși jertfit o dată, el nu mai moare și, dat fiind la moarte, rămâne veșnic viu. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

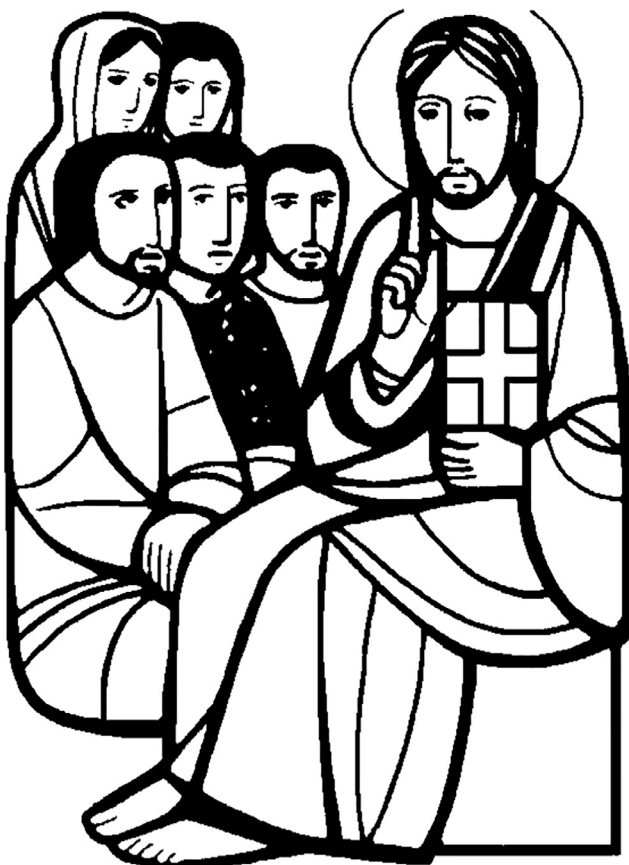
Ant. la Împărtășanie:

Cf. *In* 15,16.19

Eu v-am ales pe voi din lume și v-am constituit ca să mergeți și să aduceți rod, iar rodul vostru să rămână, aleluia.

După Împărtășanie

Te rugăm, Doamne, îndură-te și fii alături de poporul tău, pe care l-ai îndestulat cu tainele cerești, și dă-i harul, ca, lepădând omul cel vechi, să ajungă la înnoirea vieții. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

„Dumnezeu este lumină și nu este întuneric în el” (1In 1,5). Acest adevăr a fost stabilit în crezul nostru creștin ca adevăr de credință, iar noi îl mărturisim în special cu privire la Isus Cristos, despre care spunem că este „lumină din lumină”. Diavolul, în paradisul pământesc, pentru a-i înșela pe Adam și Eva și a-i atrage în cursa păcatului, îl prezintă pe Dumnezeu într-o lumină falsă, introducând în mintea primilor oameni suspiciunea cu privire la bunătatea și iubirea lui. Satana vrea să le introducă în sufletul primilor oameni îndoiala cu privire la modul în care acționează Dumnezeu în legătură cu porunca pe care le-a dat-o. Diavolul le sugerează: „Dacă Dumnezeu este Tată iubitor și bun, de ce v-a interzis să mâncați din pomul din mijlocul grădinii? Oare nu vă ascunde vreun secret? Iată, eu vă descopăr secretul: *Dar Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca din el vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul* (Gen 3,5). Dacă v-a dat această poruncă înseamnă că nu este un Dumnezeu total deschis oamenilor, ci este un Dumnezeu care nu vrea să vă facă părtași în totalitate de viața și de natura sa divină, și de aceea, dacă vreți să fiți cu adevărat ca Dumnezeu, trebuie să mâncați din acest pom”.

Gândul zilei

„Cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea”. (Fap 12,24)
Cuvântul lui Dumnezeu,
evanghelia,
vestea cea bună,
se răspândea
prin viața credincioșilor.
Noutatea de viață
a primei comunități creștine,
bucuria ucenicilor lui Isus
fi contagia și pe alții.

Diavolul, „tatăl minciunii” (In 8,44), așa cum îl numește Isus, a reușit să-i seducă pe primii oameni și să-i facă să abuzeze de libertatea lor, iar aceștia au săvârșit primul păcat, refuzând să se mai supună lui Dumnezeu. Acest păcat a rănit grav mintea oamenilor și a lăsat urme adânci care continuă să-l facă să se îndoiască de autenticitatea iubirii și bunății lui Dumnezeu. Isus, trimis de Tatăl, a venit să demaște minciuna, arma puternică în care se încrede Satana, să distrugă operele sale bazate pe falsificarea adevărului și să descopere adevărul autentic.

„Eu, lumina, am venit în lume” (In 12,46) ca să dau mărturie despre adevăr, „cine mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții” (In 8,12). Fiul unic al lui Dumnezeu, născut din Tatăl, plin de har și de adevăr, a venit în lume pentru a ni-l revela pe Dumnezeu, cel care este lumină și locuiește într-o lumină de necuprins, deoarece numai el îl cunoaște cu adevărat: „Nimeni nu-l cunoaște pe Fiul decât Tatăl, nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni, decât numai Fiul și acela căruia Fiul vrea să-i reveleze” (Mt 11,27). Isus ni se prezintă: „Eu sunt Lumina lumii” (In 8,12), eu sunt adevărul (cf. In 14,6). După ce Isus revelează autentică identitate a lui Dumnezeu, familie trinitară de iubire, deschisă pentru comuniune cu oamenii, îl revelează și pe om, pentru că numai el știe ce este omul și ce este în om, arătându-i adevărata demnitate și scopul suprem, acela de a deveni părtaș la natura și la viața divină etern fericită. În final să ne întrebăm fiecare: eu de cine ascult și pe cine îl urmez? Nu cumva pe Satana, „tatăl minciunii” (In 8,44) și înșelătorul oamenilor? Cred cu adevărat că Isus este lumină, adevăr și viață? (cf. In 14,6). Atunci îl voi asculta și îl voi urma. Doamne Isuse, fă să te urmez numai pe tine, ca să nu umblu în întuneric, ci să am lumina vieții veșnice.

Pr. Iosif Enășoae

7 **Joi**
mai

Fap 13,13-25

Ps 88

In 13,16-20

alb

IV, LP

Joi din săptămâna a 4-a a Pastelui

Ss. Roza Venerini, călug.; Ghizela, regină; Anton Pecerski, pustnic

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Dumnezeu a ridicat din descendența lui David un mântuitor: pe Isus. ■ În veci voi cânta, Doamne, milostivirea ta. (sau Aleluia.) ■ Cine îl primește pe cel pe care îl voi trimite, pe mine mă primește.

Viața lui Isus este o dăruire continuă altora, păcătoșilor, celor mai nevoiași. În timpul ultimei cine, deși este Învățător și Domn, face un gest de sclav, spălând picioarele ucenicilor. Este propunere și exemplu pentru cei care-l urmează: slujire și fraternitate. Pentru că așa este Dumnezeu. „Dumnezeu este iubire”, iar limita iubirii este de a iubi fără limite.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Cf. *Ps 67,8-9.20*

Dumnezeule, când ieșeau înaintea poporului tău, croindu-i cale și locuind în mijlocul lui, pământul s-a cutremurat și cerurile s-au topit, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, tu reînnoiești firea omenească, dându-i o demnitate mai mare decât aceea pe care a avut-o la început; privește la taina negrăită a iubirii tale și păstrează-i neconținut în darurile bunăvoinței și binecuvântării tale pe aceia pe care i-ai renăscut prin sacramentul Botezului. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Dumnezeu a ridicat din descendența lui David un mântuitor: pe Isus.

Citire din Faptele Apostolilor 13,13-25

În zilele acelea, imbarcându-se de la Pafos, Paul și cei care erau cu el au ajuns la Perga Pamfiliei. Ioan, despărțindu-se de ei, s-a întors la Ierusalim. ¹⁴ Iar ei, plecând din Perga, au ajuns la Antiohia Pisidiei. Au intrat în sinagogă

într-o zi de sâmbătă și s-au așezat. ¹⁵ După citirea Legii și a Profeților, conducătorii sinagogii au trimis la ei să li se spună: „Fraților, dacă aveți vreun cuvânt de mângâiere pentru popor, vorbiți!” ¹⁶ Atunci, Paul, ridicându-se, și, făcând semn cu mâna, a zis: „Bărbați israeliți și voi, temători de Dumnezeu, ascultați! ¹⁷ Dumnezeuul acestui popor, Israel, i-a ales pe părinții noștri și a înălțat poporul în timpul șederii lor în țara Egiptului și după ce i-a scos de acolo cu braț puternic, ¹⁸ timp de aproape patruzeci de ani, i-a suportat în pustiu. ¹⁹ După ce a nimicit șapte popoare în țara Canaan, le-a dat ca moștenire țara aceasta ²⁰ cam patru sute cincizeci de ani. După aceasta, le-a dat judecători până la profetul Samuel. ²¹ Apoi, i-au cerut un rege, iar Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chiș, bărbat din tribul lui Beniamin, timp de patruzeci de ani. ²² După ce l-a înlăturat pe acesta, l-a ridicat pentru ei ca rege pe David, despre care a dat mărturie, spunând: «L-am aflat pe David, fiul lui Iese, un om după inima mea», care va împlini toată voința mea. ²³ Din descendența acestuia, Dumnezeu a ridicat pentru Israel, după promisiunea

sa, un mântuitor: pe Isus. ²⁴ Înainte de venirea lui, Ioan a predicat un botez al convertirii pentru tot poporul lui Israel. ²⁵ Dar când Ioan era spre sfârșitul călătoriei sale, spunea: «Eu nu sunt ceea ce credeți voi că sunt. Dar iată că vine după mine unul căruiia nu sunt vrednic să-i dezleg încălțăminte de picioarelor»”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 88(89),2-3.21-22.25 și 27 (R.: cf. 2a)

R.: În veci voi cânta, Doamne, milostivirea ta.

² Îndurările Domnului în veci le voi cânta, cu gura mea voi face cunoscută din generație în generație fidelitatea ta.

³ Căci ai spus: „Îndurarea s-a întemeiat pentru totdeauna”; ai stabilit în ceruri fidelitatea ta. **R.**

²¹ L-am aflat pe David, slujitorul meu, și l-am uns cu untdelemnul meu cel sfânt;
²² acestuia, mâna mea îi va da stabilitate și brațul meu îi va da putere. **R.**

²⁵ Fidelitatea și bunătatea mea vor fi cu el și puterea lui prin numele meu va crește.

²⁷ El îmi va spune: „Tu ești tatăl meu, Dumnezeuul meu și stâncă mântuirii mele”. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. Ap 1,5ab

(Aleluia)

Isuse Cristoase,
tu ești martorul cel credincios,
primul născut din morți;

tu ne iubești
și ne speli păcatele
în sângele tău.

(Aleluia)

EVANGHELIA

Cine îl primește pe cel pe care îl voi trimite, pe mine mă primește.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 13,16-20

În acel timp, după ce le-a spălat discipolilor picioarele, Isus le-a spus: „Adevăr, adevăr vă spun: nu este servitorul mai mare decât stăpânul său și nici trimisul mai mare decât cel care l-a trimis. ¹⁷ Știind acestea, fericiți sunteți dacă le faceți. ¹⁸ Nu vorbesc despre voi toți; eu știu pe cine am ales, dar trebuie să se îplinească Scriptura: «Cel care mănâncă pâinea mea și-a ridicat călcâiul împotriva mea». ¹⁹ Vă spun acestea de pe acum, înainte de a se întâmpla, pentru ca, atunci când se vor întâmpla, să credeți că eu sunt. ²⁰ Adevăr, adevăr vă spun: cine îl primește pe cel pe care îl voi trimite, pe mine mă primește iar cine mă primește pe mine îl primește pe acela care m-a trimis”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Isus a afirmat că primirea trimișilor săi corespunde primirii însăși a persoanei sale. Cu încredere, să ne rugăm:

R.: Doamne, ascultă-ne!

– Pentru ca oamenii care nu recunosc mesianitatea lui Cristos să poată recunoaște în el împlinirea întregii lor istorii mântuitoare, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care s-au consacrat lui Cristos prin profesiunea sfaturilor evanghelice să-l urmeze pe Învățătorul lor pe calea slujirii și a crucii, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți cei care au de îndeplinit o autoritate sau misiune să fie disponibili la slujirea celor mai umili și nevoiași, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care sunt ispitiți să-și trădeze vocația și să dezerteze de la misiunea lor să fie perseverenți în încercările lor, să ne rugăm: **R.**

R.: *Doamne, ascultă-ne!*

– Pentru ca tinerii care-și pregătesc planurile pentru viitor să înțeleagă că numai în evanghelie și în primirea cuvântului lui Dumnezeu vor găsi puterea pentru realizarea planurilor lor, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca iubirea și optimismul fraților să reverse în cei suferinzi speranța și încrederea în acela care va transforma durerea și plânsul în bucuria fără de sfârșit, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi, cei chemați să urmăm exemplul Învățătorului nostru de a sluji cu iubire, să ne acceptăm în adevărata noastră identitate și diferență, să ne rugăm: **R.**

Doamne, care-i cunoști pe cei pe care i-ai ales pentru a-i trimite în misiune, dă-ne harul de a primi cu umilință și încredere pe apostolii și profeții de astăzi care dau mărturie prin viața lor despre prezența ta printre noi. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Să se înalțe la tine, Doamne, rugăciunile noastre, împreună cu darurile pe care ți le oferim; în bunătatea ta, curăță-ne de păcate, pentru ca, astfel, să ne facem tot mai vrednici de tainele

iubirii tale părintești. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a IV-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pure și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te laudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. Căci, vindicând rănile vechi ale păcatului, el reinnoiește Universul și nouă ne redă plinătatea vieții adevărate. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

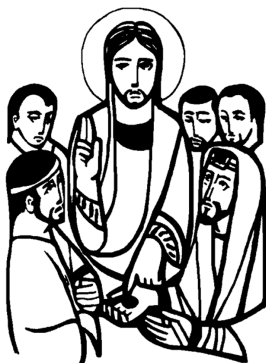
Ant. la Împărtășanie:

Mt 28,20

Domnul spune: „Iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor”, aleluia.

După Împărtășanie

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care, prin învierea lui Cristos, ne reinnoiești pentru viața veșnică, te rugăm, înmulțește în noi roadele tainei pascale și revarsă în inimile noastre puterea hranei aducătoare de mântuire. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

„Adevăr, adevăr vă spun: nu este servitorul mai mare decât stăpânul său și nici trimisul mai mare decât cel care l-a trimis” (In 13,16). Citirea sau ascultarea cu atenție a textului propus spre meditare ne indică momentul în care Isus se adresează apostolilor săi: la cina pascală, după ce le-a spălat picioarele, el, Domnul și Învățătorul lor (cf. In 13,12). În acest moment deosebit de important și solemn despre care Isus spune: „Atât de mult am dorit să mănânc Paștele acesta cu voi înainte de pătimirea mea!” (Lc 22,15), el le dă apostolilor săi porunca cea nouă a iubirii și ultimele norme de viață în calitatea lor de apostoli ai săi. Ca să arate cât de important este ceea ce le spune el, li se adresează astfel: „Adevăr, adevăr vă spun: nu este servitorul mai mare decât stăpânul său și nici trimisul mai mare decât cel care l-a trimis. Știind acestea, fericiți sunteți dacă le faceți” (In 13,16-17). Isus vrea să le spună să nu creadă că pot deveni superiori lui, chiar dacă sunt trimișii și reprezentanții săi. Iar în cazul în care ajung ca el, Învățătorul lor, să se considere satisfăcuți și să simtă că sunt niște slujitori inutili care au făcut ceea ce trebuiau să facă (cf. Lc 17,10). Iar această atitudine le va aduce în suflet

Gândul zilei

„Cine mă primește pe mine îl primește pe acela care m-a trimis”. (In 13,20)

În alte ocazii, Isus spune clar că este trimis de Tatăl; adresându-i-se lui, îl va numi și „Domnul cerului și al pământului”. Isuse, primind cuvântul tău, care ne luminează, ne călăuzește, ne apără, ne corectează, suntem deja în inima Tatălui! Datorită ție, cântăm cu bucurie: *Aleluia!* Ne pregătim să primim darul Duhului Sfânt!

bucuria de a se simți adevărați ucenici ai săi. În alte locuri din sfintele evanghelii, Isus îi avertizează pe apostolii săi cu privire la felul în care ar putea fi considerați și tratați de oameni. El le spune că dacă pe el, stăpânul casei, îl consideră Belzebul, dacă pentru unii cărturari și farisei el este un samaritean care are diavol (cf. In 8,48), dacă mulțimile venite la sărbătoarea Corturilor îi spun că are diavol (cf. In 7,20), dacă este considerat ca unul ieșit din minți, un înșelător al poporului, unul care răzvrătește poporul, unul care pronunță blasfemii, atunci ei să nu se aștepte să fie tratați altfel, adică mult mai bine decât l-au tratat pe el. Prin ceea ce le spune Isus apostolilor săi îi avertizează atât pe ei, cât și pe succesorii acestora, pe toți discipolii tuturor timpurilor, să fie pregătiți pentru a fi tratați asemenea maestrului și Domnului lor, adică să aibă curajul și tăria de a-l imita aducându-și aminte de tot ceea ce el i-a învățat și despre încurajarea pe care el le-o lansează: „Însă curaj, eu am învins lumea!” (In 16,33). Ucenicul adevărat să nu uite că numai atașându-se total de Domnul și Învățătorul său și urmându-l îndeaproape va participa la misterul răscumpărării, care este mister de iubire, de iubire capabilă să îndure toate, chiar și moartea, arătând prin aceasta că iubirea autentică este cu adevărat mai tare decât moartea, așa cum ne-a dovedit-o Mântuitorul lumii.

Cele spuse de Isus apostolilor, la cina pascală sau cu alte ocazii, ne sunt adresate și nouă, ucenicilor săi din aceste timpuri. Pentru a participa la misterul răscumpărării realizat de Isus, ucenicul trebuie să-l urmeze, să-l imite acceptând și purtând crucea pe urmele sale. Am înțeles la ce sunt chemat? Cum îl voi imita? Doamne Isuse, ajută-mă să merg pe urmele tale, purtându-mi zilnic crucea dată de tine!

Pr. Iosif Enășoae

8 VINERI mai

Sir 3,17-24

Ps 112(113)

IIIn 3,14-18

Lc 10,25-37

alb

P

Vineri din săptămâna a 4-a a Paștelui

Fer. Ieremia Valahul, călug. **; Sf. Victor, m.

Liturghie proprie, prefață pentru sfinți călugări

Cu cât ești mai mare, cu atât să te umilești mai mult și vei afla har înaintea Domnului.

■ *Binecuvântat fie numele Domnului de acum și până în veac.* ■ *La fel și noi trebuie să ne dăm viețile pentru frați.* ■ *Cine este aproapele meu?*

Ieremia este primul român ridicat la cinstea altarelor. A fost beatificat la 30 octombrie 1983 de papa Ioan Paul al II-lea. Ioan Costist s-a născut la 29 iunie 1556 în localitatea Tzazo (Zaxo), un sat necunoscut din Moldova. Tatăl, Stoica, era om de o modestă condiție socială, dar cinstit. Mama se numea Margareta lui Bărbat. A fost primul născut dintre cele două fete și cinci băieți. În familie a primit o educație creștină. În anul 1575, în dorința de a-și sfinți viața, pornește spre Napoli, unde s-a oprit într-o mănăstire a capucinilor. La 8 mai 1578 a îmbrăcat haina călugărească. S-a dedicat îngrijirii bolnavilor timp de peste 40 de ani. A murit la 5 martie 1625.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Cf. Mt 25,34.36.40

Veniți, binecuvântați Tatălui meu, căci eram bolnav și m-ați vizitat. Adevăr vă spun: tot ce i-ați făcut unuia dintre frații mei cei mai mici, mie mi-ați făcut, spune Domnul, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul, ca, după exemplul fericitului Ieremia, să împlinim și noi fapte de iubire, și astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Cu cât ești mai mare, cu atât să te umilești mai mult și vei afla har înaintea Domnului.

Citire din cartea lui Ben Sirah 3,17-24

Fiul meu, ¹⁷ săvârșește faptele tale cu multă modestie și vei fi iubit mai mult decât un om care împarte daruri. ¹⁸ Cu cât ești mai mare,

cu atât să te umilești mai mult și vei afla har înaintea Domnului. ¹⁹ Mulți sunt cei semeți și preamăriți, însă celor modești le descoperă tainele sale. ²⁰ Mare este puterea Domnului dar el este preamărit de cei smeriți. ²¹ Nu râvni la ceea ce este prea greu pentru tine și nu cerceta ceea ce întrece puterile tale. ²² Gândește-te la ceea ce ți s-a poruncit: nu te ocupa de lucrurile ascunse. Nu fi curios să cunoști ceea ce te depășește, pentru că cunoștințele omenești care ți s-au descoperit îți sunt de ajuns. ²³ Nu căuta lucrurile zadarnice căci ți s-au descoperit destule dintre cunoștințele omenești. ²⁴ Prezumția i-a făcut pe mulți oameni să rătăcească, iar lipsa lor de chibzuință a făcut ca gândurile lor să se abată de la calea cea dreaptă.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 112(113),1-2.3-4.5-6.7-8 (R.: cf. 2)

R.: Binecuvântat fie numele Domnului de acum și până în veac!

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului,
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat,
de acum și până în veac! **R.**
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui,
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus
de toate neamurile,
gloria lui este mai presus de ceruri. **R.**
- ⁵ Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru,
care locuiește atât de sus,
⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ? **R.**
- ⁷ El ridică pe cel sărac din țărână,
înalță din mizerie pe cel sărman,
⁸ pentru ca să-l așeze alături de cei nobili,
de nobilii poporului său. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 5,3

(Aleluia) „Să-l iubești
pe Domnul Dumnezeu tău
din toată inima ta,
din tot sufletul tău,
din toată puterea ta
și din tot cugetul tău,
iar pe aproapele
ca pe tine însuți”.
(Aleluia)

EVANGHELIA

Cine este aproapele meu?

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Luca 10,25-37

În acel timp, iată că un învățat al Legii s-a ridicat ca să-l pună pe Isus la încercare, spunând: „Învățătorule, ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică?” ²⁶ El i-a zis: „Ce este

scris în Lege? Cum citești?” ²⁷ Acesta, răspunzând, a zis: „Să-l iubești pe Domnul Dumnezeu tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuți!” ²⁸ El i-a spus: „Ai răspuns bine, fă aceasta și vei trăi!” ²⁹ Acela însă, voind să se justifice, i-a spus lui Isus: „Și cine este aproapele meu?” ³⁰ Isus a continuat: „Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon și a căzut în mâna tâlharilor care, după ce l-au dezbrăcat și l-au strivit în bătaie, au plecat, lăsându-l pe jumătate mort. ³¹ Din întâmplare, a trecut pe drumul acela un preot, dar, văzându-l, a trecut mai departe. ³² La fel și un levit, fiind prin locul acela, văzându-l, a trecut mai departe. ³³ Dar un samaritan oarecare ce călătorea, a venit lângă el și, văzându-l, i s-a făcut milă. ³⁴ Apropiindu-se, i-a legat rănilor turnând untdelemn și vin. Apoi, urcându-l pe animalul său de povară, l-a dus la un han și i-a purtat de grijă. ³⁵ În ziua următoare, a scos doi dinari, i-a dat hangiuului și i-a spus: „Îngrijește-te de el și ceea ce vei mai cheltui îți voi da când mă voi întoarce!” ³⁶ Cine dintre aceștia trei crezi că este aproapele celui căzut în mâinile tâlharilor?” ³⁷ El a răspuns: „Cel care a avut milă de el”. Atunci Isus i-a spus: „Mergi și fă și tu la fel!”

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Dumnezeu, izvorul bucuriei și al vieții, este comoara cea adevărată, căutată de toți oamenii. Cu dorința de a-l întâlni și de a fi transformați de iubirea lui, să-l invocăm, spunând:

R.: *Doamne, ajută-ne să te recunoaștem!*

– În glasul păstorilor care ne călăuzesc și ne vorbesc în numele tău, **R.**

– În setea după dreptate care se ridică din toate colțurile pământului, **R.**

– În dorința de pace și bunătațe care vibrează în orice inimă, **R.**

R.: *Doamne, ajută-ne să te recunoaștem!*

– În neliniștea căutării care ne determină să ne îndreptăm tot mai mult spre cer, **R.**

– În misterul inimii omului care niciodată nu este mulțumită, **R.**

– În apelul celor săraci, suferinzi și al tinerilor neliniștiți, **R.**

– În generozitatea acelor care zi de zi se decid să trăiască pentru alții, **R.**

– În idealul de curăție care atrage inimile tinere, **R.**

– În bucuria care se naște din lucrurile mici, **R.**

– În minunățiile creației care vorbesc despre tine, **R.**

Părinte sfânt, noi îți dăruim inimile pentru ca tu să le copleșești în întregime cu iubirea ta și să le faci asemenea inimii Fiului tău. El care viețuiește și domnește în vecii vecilor. Amin.

Asupra darurilor

Primește, Doamne, darurile poporului tău și dă-ne harul, ca, celebrând lucrarea iubirii nemărginite a Fiului tău, să fim și noi întăriți în dragostea față de tine și față de aproapele, după exemplul fericitului Ieremia. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața pentru fecioare sfinte și călugări sfinți
Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. Căci în viața sfinților care, pentru împărăția cerurilor, s-au consfințit cu totul lui Cristos, noi cinstim lucrarea minunată a providenței tale, prin care readuci firea omenească la sfințenia de la început și-i dăruiești o pregustare a bucuriilor ce o așteaptă în viața veșnică. De aceea, împreună cu toți sfinții și îngerii, te laudăm, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

Cf. Mt 19,27-29

Adevăr vă spun că voi,
care ați lăsat totul și m-ați urmat,
veți primi însutit
și veți dobândi viața veșnică,
spune Domnul,
aleluia.

După Împărtășanie

Întăriți cu sfintele taine, te rugăm, Doamne, să ne dai harul de a urma exemplul fericitului Ieremia, care te-a slujit cu pietate neobosită și a făcut bine poporului tău, cu nemărginită iubire. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Biserica noastră locală ne propune astăzi un exemplu de credință creștină trăită și manifestată prin fapte de caritate, în persoana fericitului Ieremia Valahul. Acesta a înțeles bine învățătura lui Isus din răspunsul dat învățătorului Legii, cu privire la ceea ce trebuie să facă pentru a avea viața veșnică. A înțeles necesitatea de a împlini porunca iubirii față de Dumnezeu și față de aproapele; a înțeles cine este aproapele său și a înțeles corect îndemnul lui Isus: „Mergi și fă și tu la fel!” (Lc 10,37). Isus, Fiul unic al lui Dumnezeu Tatăl, venit în lume ca învățător al tuturor oamenilor, ne indică clar poruncile pe care trebuie să le împlinim prin fapte de caritate. Prin parabola *samariteanului milostiv* (Lc 10,30-35) ne arată clar și cine este aproapele nostru sau cum putem deveni aproapele ori apropiatul persoanelor cu care conviețuim sau ne întâlnim pe drumul vieții pământești. Poate am auzit cum se comportă unele persoane în relațiile cu cei din preajma lor. Unii soți, deși locuiesc în aceeași casă, comunică prin mesaje sau prin convorbiri telefonice ca niște străini. Unii copii comunică deseori cu părinții lor la fel. Iată cum, deși vecini, am devenit străini. Prin parabola samariteanului milostiv, Isus ne arată că trebuie să devenim aproapele-apropiatul celor de lângă noi, din familia

Gândul zilei

„Și cine este aproapele meu?” (Lc 10,29)
Pentru mine fiecare om este aproapele meu, pentru că fiecare om este iubit de Dumnezeu. Fiecare om: nu numai cel plin de bunătate, dar și cel rănit de ghearele Celui Rău, plin de ură și care răspândește moarte. Da, și pentru acel om, care este aproapele meu, Isus și-a vărsat sângele: mă voi îngriji de el, voi vărsa peste el „vinul și uleiul” rugăciunii, ca să se întoarcă de la calea sa și să se vindece.

noastră, de colegii de muncă, de cei cu care călătorim sau ne întâlnim pe stradă, într-un cuvânt de toți oamenii cu care conviețuim pe pământ. Dacă devenim apropiatul semenilor noștri, atunci vom simți necazurile și suferințele acestora, vom simți nevoia de a fi atenți și sensibili la necesitățile lor și ne vom implica în a le veni în ajutor. Caritatea noastră creștină se va manifesta printr-un salut prietenos, printr-un zâmbet senin, printr-o vorbă bună de încurajare, printr-un gest de îmbărbătare, printr-o strângere de mână binevoitoare, printr-un braț oferit ca sprijin solid pentru cel aflat în situație de neputință, printr-un ajutor material sau financiar, printr-un serviciu acordat unui copil, unui bolnav sau unei persoane înaintate în vârstă. Iată câte posibilități ne stau la îndemână dacă ne facem apropiații celor de lângă noi! Astfel dovedim că am înțeles mesajul lui Isus și îl punem în practică, devenind imitatorii lui, care a trecut prin lume făcând bine tuturor și oferindu-și viața din iubire pentru mântuirea și fericirea oamenilor.

Un creștin dovedește că este un adevărat discipol al lui Cristos dacă împlinește îndemnul final al evangheliei de astăzi: „Mergi și fă și tu la fel!” (Lc 10,37). Fericitul Ieremia s-a dovedit un adevărat frate al celor din familia lui religioasă ca și al celor din societate, care îl solicita pentru a le fi alături în suferințele lor, fiind convins că toate gesturile sale de caritate fraternă sunt o manifestare a iubirii față de Cristos, care continuă să sufere în mădularele trupului său mistic: „Tot ce ați făcut unuia dintre frații mei cei mai mici, mie mi-ați făcut” (Mt 25,40). Am înțeles mesajul evangheliei de astăzi? Cum îl voi împlini? Fericite Ieremia, roagă-te și mijlocește-ne de la Isus harul de a-l imita în practicarea zilnică a iubirii fidele față de Tatăl său, precum și al carității fraternelor desăvârșite.

Pr. Iosif Enășoae

9 SĂMBĂȚĂ mai

Fap 13,44-52

Ps 97

În 14,7-14

alb

IV

Sămbătă din săptămâna a 4-a a Paștelui

Ss. Isaia, profet; Pahomie, pustnic

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Iată că ne întoarcem spre păgâni! ■ Toate marginile pământului au văzut mântuirea
Dumnezeului nostru. (sau Aleluia.) ■ Cine m-a văzut pe mine l-a văzut pe Tatăl.

Identitatea lui Cristos cu Tatăl este perfectă, el este chipul vizibil al lui Dumnezeu cel invizibil: „Cine mă vede pe mine îl vede pe Tatăl”. Dumnezeu l-a dat pe Fiul său pentru mântuirea lumii. Cristos moare, iar acum le revine ucenicilor săi, purtători ai Duhului Sfânt, misiunea de a proclama învierea și de a confirma că iubirea este mai tare decât moartea.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Cf. 1Pt 2,9

Popor luat în stăpânire de Domnul, vestește faptele mărețe ale aceluia care te-a chemat din întuneric la minunata sa lumină, aleluia!

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, care, prin solemnitățile pascale, oferi cu îndurare și permanent lumii, tămăduirea cerească, arată-te neconținut milostiv față de Biserica ta, pentru ca ea, prin păzirea actuală a poruncilor tale, să înainteze spre viața veșnică. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Iată că ne întoarcem spre păgâni!

Citire din Faptele Apostolilor 13,44-52

În sâmbăta următoare, aproape toată cetatea s-a adunat ca să asculte cuvântul Domnului.

⁴⁵ Dar iudeii, când au văzut mulțimile, s-au umplut de invidie și contraziceau cele spuse de Paul insultându-l. ⁴⁶ Atunci Paul și Barnaba au zis cu îndrăzneală: „Vouă trebuia să vă fie vestit mai întâi cuvântul lui Dumnezeu. Dar, pentru că voi îl respingeți și nu vă judecați

vrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre păgâni! ⁴⁷ Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus ca lumină a neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului»”.

⁴⁸ Auzind aceasta, păgânii s-au bucurat și au glorificat cuvântul Domnului, iar cei care fuseseră hotărâți pentru viața veșnică, au crezut. ⁴⁹ Cuvântul Domnului s-a răspândit prin tot ținutul. ⁵⁰ Însă iudeii au instigat femeile evlavioase de rang înalt, ca și pe mai marii cetății, au stârnit o persecuție împotriva lui Paul și Barnaba și i-au alungat din ținuturile lor. ⁵¹ Ei, scuturând praful de pe picioare împotriva lor, s-au dus la Iconiu. ⁵² Iar discipolii erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 97(98),1.2-3ab.3cd-4 (R.: 3cd)

**R.: Toate marginile pământului
au văzut mântuirea Dumnezeului nostru.**

¹ Cântați-i Domnului un cântec nou, pentru că a făcut lucruri minunate; dreapta și brațul lui cel sfânt i-au venit în ajutor. **R.**

² Domnul și-a făcut cunoscută mântuirea
și-a descoperit dreptatea înaintea
neamurilor,
^{3ab} și-a adus aminte de bunătatea
și fidelitatea lui
față de casa lui Israel. **R.**

^{3cd} Toate marginile pământului
au văzut mântuirea Dumnezeuului nostru!
⁴ Înălțați către Domnul strigăte de bucurie,
toți locuitorii pământului!
Aclamați, intonați imnuri și tresălțați
de bucurie. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 8,31b-32a

(Aleluia)

„Dacă rămâneți în cuvântul meu,
sunteți cu adevărat discipolii mei
și veți cunoaște adevărul”,
spune Domnul.

(Aleluia)

EVANGHELIA

Cine m-a văzut pe mine l-a văzut pe Tatăl.

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 14,7-14

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi:
„Dacă m-ați cunoscut pe mine, îl cunoașteți și
pe Tatăl meu; de pe acum îl cunoașteți și
l-ați văzut”.⁸ Filip i-a zis: „Doamne, arată-ni-l
pe Tatăl și ne este de ajuns!”⁹ Isus i-a spus:
„De atâta timp sunt cu voi, și tu nu m-ai cu-
noscut, Filip? Cine m-a văzut pe mine l-a văzut
pe Tatăl. Cum poți spune: «Arată-ni-l pe
Tatăl»?¹⁰ Nu crezi că eu sunt în Tatăl și Tatăl
este în mine? Cuvintele pe care vi le spun nu
le spun de la mine; dar Tatăl, care rămâne în
mine, face lucrările sale.¹¹ Credeți-mă! Eu
sunt în Tatăl și Tatăl, în mine. Dacă nu pentru
altceva, credeți datorită lucrărilor acestora!

¹² Adevăr, adevăr vă spun, cine crede în mine
va face și el lucrările pe care le fac eu și va face
și mai mari decât acestea, căci mă duc la Tatăl.

¹³ Și orice veți cere în numele meu, voi face,
pentru ca Tatăl să fie glorificat în Fiul.¹⁴ Dacă
veți cere ceva în numele meu, eu voi face.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Cunoașterea adevărului înseamnă pătrunderea
în misterul lui Isus, ca Fiul al Tatălui. Să ne
rugăm împreună, spunând:

R.: *Cristoase, fratele nostru, ascultă-ne!*

– Doamne, tu ești în Tatăl și Tatăl este în tine:
condu-ne și pe noi spre misterul acestei
iubiri, să ne rugăm: **R.**

– Doamne, cine te vede pe tine îl vede pe Tatăl:
dezvăluie-ne prezența iubitoare a Tatălui în
orice eveniment al vieții, să ne rugăm: **R.**

– Doamne, cine crede în tine va săvârși aceleași
lucruri ca și tine: dă-ne harul de a avea iu-
birea ta față de toți, mai ales față de cei mici
și umili, să ne rugăm: **R.**

– Doamne, tu totdeauna îi ascuți pe cei care
cer în numele tău: ascultă strigătul omenirii
suferinde, să ne rugăm: **R.**

– Doamne, tu chemi pe cei păcătoși la pocăință:
condu-i la lumina adevărului pe cei care res-
ping cuvântul lui Dumnezeu, să ne rugăm: **R.**

– Doamne, tu ești lângă Tatăl pentru a mijloci
pentru noi: nu permite să ne lipsească încre-
derea în tine, să ne rugăm: **R.**

Doamne, tu cunoști aspirațiile cele mai intime
și profunde ale inimii noastre: fă ca dorința
noastră de a te vedea să fie susținută printr-o
rugăciune mai vie. Prin Cristos, Domnul nostru.
Amin.

Asupra darurilor

Dumnezeule milostiv, te rugăm, sfințește aceste daruri și, primind jertfa spirituală pe care ți-o aducem, fă din noi ofrandă veșnică, bineplăcută ție. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a II-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te laudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. Prin el, noi devenim fii ai luminii, moștenitori ai fericirii veșnice; prin el se deschid porțile împărăției cerului, pentru a-i primi pe cei care îl urmează cu credință. Moartea lui i-a dat morții noastre putere de mântuire, iar învierea lui

le-a redat tuturor viața cea veșnică. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

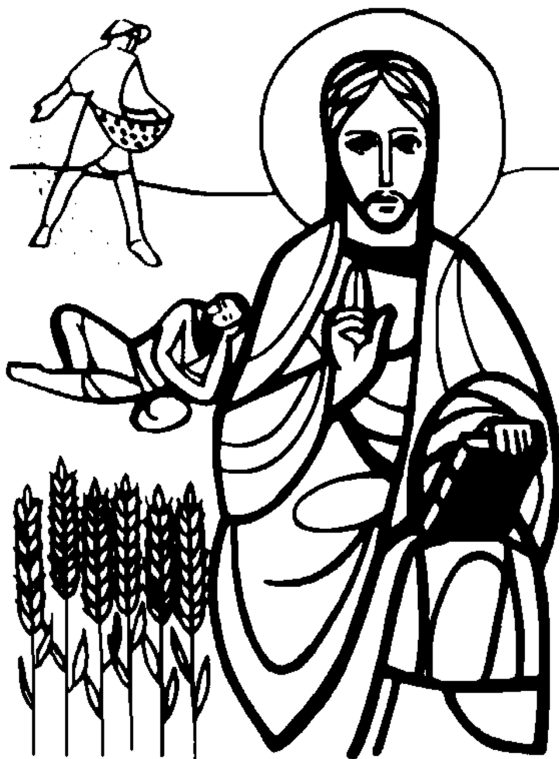
Ant. la Împărtășanie:

In 17,24

Domnul spune: „Tată, vreau ca, acolo unde sunt eu, să fie cu mine și cei pe care mi i-ai dat, ca să vadă gloria mea, pe care mi-ai dat-o”, aleluia.

După Împărtășanie

Împărtășindu-ne, Doamne, cu darul sfințelor taine, te rugăm cu umilință ca jertfa pe care Fiul tău ne-a poruncit s-o aducem în amintirea lui să sporească în inimile noastre iubirea. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Cine ascultă sau citește cu atenție textul evangheliei de astăzi va descoperi cuvântul-cheie de la care ar putea începe meditația. Acesta este credința. Este vorba de credința cerută lui Filip, celorlalți apostoli, precum și nouă, care dorim să fim discipolii lui Isus. Să ne oprim puțin asupra dialogului dintre Isus și Filip și apoi asupra ceea ce le spune celorlalți apostoli. Filip i-a zis: „Doamne, arată-mi-l pe Tatăl și ne este de ajuns!” „Cine m-a văzut pe mine l-a văzut pe Tatăl. Cum poți spune: «Arată-mi-l pe Tatăl»? Nu crezi că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le spun de la mine; dar Tatăl, care rămâne în mine, face lucrările sale. Credeți-mă! Eu sunt în Tatăl și Tatăl, în mine” (In 14,8-11). Dacă nu pentru altceva, credeți datorită lucrărilor acestora! „Adevăr, adevăr vă spun, cine crede în mine va face și el lucrările pe care le fac eu și va face și mai mari decât acestea, căci mă duc la Tatăl” (In 14,12).

Cristos îl invită pe creștin la o credință vie și activă. El ne spune că cine îl vede pe el îl vede pe Tatăl, „Eu sunt în Tatăl și Tatăl, în mine” (In 14,11), „Eu și Tatăl una suntem” (In 10,30). Credem noi acest adevăr pe care Isus ni-l descoperă? Dacă nu credem în cuvintele lui Isus și în faptele care subliniază cuvintele sale, nu putem cunoaște misterul vieții intime

Gândul zilei

„Te-am pus ca lumină a neamurilor”.
(Fap 13,47)

Tu, care îl porți în inimă pe Isus,
ai lumina vieții:
știi că ai un Tată
care te cheamă și te așteaptă.
Pacea și caritatea,
rod al acestei înțelepciuni,
vor aprinde lumina adevărată în alte inimi:
Tatăl tău se va bucura pentru aceasta!

a lui Dumnezeu. Putem cunoaște existența și anumite perfecțiuni ale lui Dumnezeu din creație, însă cunoașterea intimului ființei sale nu o putem avea decât prin acceptarea revelației, a descoperirii făcute de el despre el însuși. Numai dacă acceptăm prin credință revelația făcută de Dumnezeu îi putem cunoaște misterul său de Dumnezeu unic în ființă și întreit în persoane. „Nimeni nu-l cunoaște pe Fiul decât Tatăl, nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni, decât numai Fiul” (Mt 11,27). Sfântul Paul ne avertizează spunându-ne că numai Duhul cunoaște profunzimile lui Dumnezeu și ni le poate revela. Așa cum fiecare dintre noi își cunoaște taina ființei sale, ceea ce ascunde în intimul său și, dacă vrea, poate destăinui taina proprie acelora în care are încredere. Fiecare dintre noi să ne examinăm propria credință. Oare credința mea nu este o simplă credință teoretică? Credința mea este o credință autentic creștină care îmi determină gândurile, cuvintele, acțiunile și întregul meu comportament zilnic? O credință profund creștină ne va ajuta să devenim o imagine vie a lui Isus. Așa cum el este o imagine clară a Tatălui, la fel se va putea spune despre fiecare creștin care îl imită pe Isus. Cine dintre noi ar avea curajul să spună: cine mă vede pe mine îl vede pe Cristos? Și cu toate acestea, așa ar trebui să se spună despre fiecare dintre noi. În acest creștin, în această creștină îl văd pe Cristos viu și activ între noi. Ce minunat ar fi dacă fiecare dintre noi am putea spune cu sfântul Paul: „Așadar, nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine” (Gal 2,20). De fapt, care este situația noastră concretă? Ce spun cuvintele, faptele și comportamentul meu despre mine? Faptele mele oare nu contrazic evident cuvintele mele, pentru că una spun și alta fac? Isuse, transformă-mă într-o imagine vie și activă a ta pentru comunitatea umană!

Pr. Iosif Enășoae

10 DUMINICĂ mai

Fap 6,1-7

Ps 32

1Pt 2,4-9

În 14,1-12

alb

I

† DUMINICĂ α 5-α α Paștelui

Fer. Ivan Merz, laic

Liturghie proprie, Gloria, Credo,
prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Au ales șapte bărbați plini de Duhul Sfânt. ■ Fie, Doamne, mila ta asupra noastră, după cum și noi am sperat în tine! (sau Aleluia.) ■ Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească. ■ Eu sunt calea, adevărul și viața.

ARCB: Ss. Zenon din Āxiopolis și îns., m.*

Figura lui Cristos lovește și atrage mulți oameni contemporani cu noi, dar există pericolul ca el să fie văzut numai din perspectiva umană, anulându-i sau refuzându-i divinitatea. Ce să fac eu, spunea un tânăr, cu un Dumnezeu dezbrăcat de divinitatea, mărirea, puterea sa și redus la însăși umanitatea mea? De aici necesitatea evanghelizării din partea preoților. Orice creștin unit prin credința în Cristos – piatra din capul unghiului și fundamentul Bisericii – formează și participă cu frații săi la zidirea noului popor al lui Dumnezeu, capabil nu numai de a oferi jertfe sfinte, ci și de a evangheliza lumea vestind operele mărețe ale lui Dumnezeu, care-i cheamă la lumina sa pe toți oamenii. Cristos este calea: nu există alte drumuri pentru a ajunge la Dumnezeu și la om. Cristos este adevărul: în mijlocul atâtor adevăruri care fac zgomot și durează o zi, el rămâne ultimul termen al fiecărui adevăr. Cristos este viața: orice efort uman pentru a înfrânge moartea reușește doar s-o amâne puțin. Unicul care a învins-o este Cristos înviat.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Cf. Ps 97,1-2

Cântați-i Domnului un cântec nou, pentru că a făcut lucruri minunate; Domnul și-a descoperit dreptatea înaintea neamurilor, aleluia!

Rugăciunea zilei

Atotputernice, veșnice Dumnezeule, actualizează neconținut în noi sacramentul pascal, pentru ca cei pe care ai binevoit să-i reînnoiești prin sfântul Botez, întăriți de ajutorul tău, să aducă multe roade, și să ajungă la bucuriile vieții veșnice. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Au ales șapte bărbați plini de Duhul Sfânt.

Citare din Faptele Apostolilor 6,1-7

În zilele acelea, crescând numărul discipolilor, eleniștii murmurau împotriva evreilor pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea în

slujirea de fiecare zi. ² Atunci, cei doisprezece, convocând adunarea discipolilor, au spus: „Nu este bine ca noi să lăsăm la o parte cuvântul lui Dumnezeu pentru a sluji la mese. ³ De aceea, fraților, căutați dintre voi șapte bărbați cu nume bun, plini de duh și înțelepciune, pe care să-i stabilim pentru această necesitate. ⁴ Iar noi vom stăruii în rugăciune și în slujirea cuvântului”. ⁵ Și a plăcut cuvântul acesta înaintea întregii adunări și i-au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmenas și pe Nicolae, prozelit din Antiohia. ⁶ Pe aceștia i-au adus înaintea apostolilor care, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile asupra lor. ⁷ Și cuvântul lui Dumnezeu se răspândea, iar numărul discipolilor în Ierusalim se înmulțea foarte mult și o mare mulțime de preoți se supuneau credinței.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 32(33),1-2.4-5.18-19 (R.: 22)

**R.: Fie, Doamne, mila ta asupra noastră,
după cum și noi am sperat în tine!**

¹ Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul!
Cei fără de prihană se cuvine să-i înalțe
cântare de laudă.

² Lăudați-l pe Domnul cu harpa;
cântați-i cu alăuta cu zece coarde! **R.**

⁴ Drept este cuvântul Domnului
și toate lucrările sale sunt vrednice
de crezare.

⁵ El iubește dreptatea și judecata;
pământul este plin de bunătatea
Domnului. **R.**

¹⁸ Iată, ochii Domnului sunt îndreptați
spre cei care se tem de el,
spre cei care nădăjduiesc în mila lui,
¹⁹ ca să scape de la moarte sufletul lor
și să-i hrănească în timp de foamete! **R.**

LECTURA II-A

Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 2,4-9

Iubiților, apropiați-vă de Domnul, piatra cea vie aruncată de oameni, dar aleasă și prețuită de Dumnezeu! ⁵ Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos. ⁶ Căci este scris în Scriptură: „Iată, pun în Sion o piatră unghiulară, aleasă și prețioasă, și cine crede în ea nu va fi făcut de rușine!” ⁷ Așadar, cinste vouă care credeți, dar celor care nu cred: „Piatra pe care au aruncat-o constructorii, aceasta a devenit piatra unghiulară” ⁸ și: „piatră de poticnire și stâncă pentru cădere”. Ei se

poticnesc, pentru că nu cred în cuvânt; la aceasta au fost sortiți. ⁹ Dar voi sunteți un neam ales, o „descendență aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu ca să vestiți faptele mărețe” ale celui care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 14,6

(Aleluia) „Eu sunt calea, adevărul și viața, spune Domnul. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine”. (Aleluia)

EVANGHELIA

Eu sunt calea, adevărul și viața.

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 14,1-12

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi: „Să nu se tulbure inima voastră! Credeți în Dumnezeu și credeți în mine!” ² În casa Tatălui meu sunt multe locuințe. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus: «Mă duc să vă pregătesc un loc»? ³ Și, după ce mă voi duce și vă voi pregăti un loc, voi veni din nou și vă voi lua la mine, pentru ca să fiți și voi acolo unde sunt eu. ⁴ Și unde mă duc eu, voi știți calea”. ⁵ Toma i-a zis: „Doamne, nu știm unde te duci. Cum am putea ști calea?” ⁶ Isus i-a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine. ⁷ Dacă m-ați cunoscut pe mine, îl cunoașteți și pe Tatăl meu; de pe acum îl cunoașteți și l-ați văzut”. ⁸ Filip i-a zis: „Doamne, arată-ni-l pe Tatăl și ne este de ajuns!” ⁹ Isus i-a spus: „De atâta timp sunt cu voi, și tu nu m-ai cunoscut, Filip? Cine m-a văzut pe mine l-a văzut pe Tatăl. Cum poți spune: «Arată-ni-l pe Tatăl»? ¹⁰ Nu crezi că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le spun de la mine; dar Tatăl, care rămâne

în mine, face lucrările sale. ¹¹ Credeți-mă! Eu sunt în Tatăl și Tatăl, în mine. Dacă nu pentru altceva, credeți datorită lucrărilor acestora! ¹² Adevăr, adevăr vă spun, cine crede în mine va face și el lucrările pe care le fac eu și va face și mai mari decât acestea, căci mă duc la Tatăl”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Să-i cerem Tatălui, dătătorul oricărui bine, să ne facă adevărați ucenici ai Fiului său Isus. Să ne rugăm împreună, spunându-i:

R.: *Fii pentru noi, Doamne, cale, adevăr și viață!*

– Pentru ca Sfântul Părinte, episcopii și preoții să-i iubească pe frații lor cu inima lui Cristos și să fie dispuși să-și dăruiască pentru ei toate puterile, chiar și viața, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți creștinii angajați în posturi de răspundere să-și desfășoare corect misiunea lor spre binele unei societăți mai drepte și frățești, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți guvernanții să promulge acele legi care nu contravin demnității și sacralității vieții, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca bunul Dumnezeu să se slujească și de prezența noastră alături de necredincioși, pentru a-i conduce la mântuire pe cei care trăiesc departe de casa Tatălui, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca solidaritatea noastră fraternă să trezească, în aceia căroră duritatea vieții le-a stins orice speranță, încrederea și voința de a se angaja pentru un viitor mai bun, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi să participăm la viața comunității noastre de credință, reinnoindu-ne în mentalitatea și activitatea noastră, să ne rugăm: **R.** Dumnezeu, Părintele nostru, tu ni l-ai dăruit pe Isus drept călăuză pentru sufletele noastre. Fă-ne să aflăm în el calea care, în labirintul

acestei lumi, ne conduce până la tine. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Dumnezeule, care, prin schimbul minunat înfăptuit la această jertfă, ne faci părtași de firea ta dumnezeiască, dă-ne, te rugăm, harul să fim credincioși, prin trăirea noastră, adevărului tău, pe care ni l-ai făcut cunoscut. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a V-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te lăudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. El, supunându-se morții de bunăvoie, a dus la desăvârșire sacrificiile legii vechi prin moartea sa pe cruce și, oferindu-se pe sine însuși pentru mântuirea noastră, el singur rămâne pururi preot, altar și miel de jertfă. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

In 15,1.5

Eu sunt vița cea adevărată, iar voi sunteți mlădițele; cel care rămâne în mine și eu în el, spune Domnul, acela aduce rod mult, aleluia.

După Împărtășanie

Te rugăm, Doamne, îndură-te și fii alături de poporul tău, pe care l-ai îndestulat cu tainele cerești, și dă-i harul, ca, lepădând omul cel vechi, să ajungă la înnoirea vieții. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Textul evangheliei de astăzi ne redă momentul pregătirii apostolilor pentru împlinirea misterului răscumpărării noastre ce se va succeda cu o mare repeziciune și care ar putea să-i tulbure serios, în cazul în care nu sunt bine pregătiți. De aceea, iată ce le spune: „Să nu se tulbure inima voastră!” (In 14,1). Isus, care știa că de la Tatăl ceresc a venit și la el se întoarce (cf. In 13,3), prin misterul pascal, îi încurajează spunându-le: „În casa Tatălui meu sunt multe locuințe. De n-ar fi așa, v-aș fi spus: «Mă duc să vă pregătesc un loc»? Și, după ce mă voi duce și vă voi pregăti un loc, voi veni din nou și vă voi lua la mine, pentru ca să fiți și voi acolo unde sunt eu” (In 14,2-3). Unde? În casa Tatălui meu unde sunt multe lăcașuri (cf. In 14,2). Deși Isus le spune răspicat că se duce la Tatăl său ca să le pregătească un loc, din dialogul redat de textul evangheliei observăm că ei nu prea au înțeles ce le-a spus. De aceea Isus vine cu precizări: „Și unde mă duc eu, voi știți calea” (In 14,4). Ca semn că nu au înțeles unde va merge el și care va fi calea pentru a ajunge la Tatăl său, Toma i-a zis: „Doamne, nu știm unde te duci. Cum am putea ști calea?” (In 14,5). Isus răspunde cu claritate divină: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine” (In 14,6). Este interesant de observat că niciunul dintre apostoli nu-l întreabă pe Isus cu privire la adevăr sau viață. Ei au cunoscut că Isus știe toate și că el le-a revelat adevărul plenar. Acest lucru îl confirmă în fața lui Pilat: „Eu pentru aceasta m-am născut și pentru aceasta am venit în lume, pentru

Gândul zilei

„În casa Tatălui... sunt multe locuințe”. (In 14,2)
Infinit este numărul „sălașurilor” pregătite de Isus: dacă am încredere în el, voi ajunge cu siguranță și eu acolo, aleluia!

a da mărturie despre adevăr” (In 18,37). Din aceste texte ca și din multe altele din evanghelii, constatăm că Isus Cristos este Adevărul și ne propune adevărul. Dacă îl urmăm, nu vom umbla în întuneric, ci vom avea lumina vieții (cf. In 8,12). Isus nu este întrebat de apostolii săi nici cu privire la afirmația sa: „Eu sunt viața” (cf. In 14,6). Evanghelistul Ioan, chiar în prologul evangheliei sale, scrie: „În el era viața și viața era lumina oamenilor” (In 1,4). Și tot el scrie: „Ceea ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit cu privire la Cuvântul vieții – căci viața s-a arătat: noi am văzut și dăm mărturie și vă vestim viața cea veșnică ce era la Tatăl și care ni s-a arătat –, ce am văzut și am auzit vă vestim și vouă pentru ca și voi să aveți comuniune cu noi, iar comuniunea noastră este cu Tatăl și cu Fiul său, Isus Cristos” (In 1,3). Isus însuși, în parabola *Păstorul cel bun*, afirmă: „Eu am venit ca să aibă viață și s-o aibă din belșug” (In 10,10). El care este viața veșnică a venit ca să ne dea viața din belșug, adică viața veșnică, iar aceasta să fie viață veșnic fericită. Pentru a atinge acest scop este necesar să cunoaștem nu numai adevărul și viața, ci și calea pentru a-l obține. Isus, devenit calea prin întrupare, ne arată calea sigură spre mântuire prin comportamentul său. Iar calea indicată de el este calea iubirii, care îl determină să coboare în lume, să se jertfească, să învie pentru a fi mereu cu noi. Am înțeles de ce Isus spune că el este calea? Pentru că el este iubirea divină care devine vizibilă, palpabilă și activă prin împlinirea misterului său pascal. Cine îl urmează, imitându-i viața de iubire, nu va umbla în întuneric, ci se va bucura de adevăr și de viața veșnic fericită. Isuse, fă-mă să cunosc bine calea iubirii tale și să te urmez cu încredere și fidelitate!

Pr. Iosif Enășoae

11 LUNI
mai

Fap 14,5-18

Ps 113b

În 14,21-26

alb

I

Luni din săptămâna a 5-a a Paștelui

Sf. Mamert, ep.

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Noi vă aducem vestea cea bună, ca să vă întoarceți de la faptele acestea fără sens, la Dumnezeu cel viu. ■ Numelui tău, Doamne, i se cuvine glorie. (sau Aleluia.) ■ Mângâietorul, pe care îl va trimite Tatăl, vă va învăța toate.

Îl iubesc pe Cristos numai atunci când ascult de cuvântul său, deoarece iubirea mea concretă și reală nu se manifestă printr-un cuvânt, un vis sau o mișcare a inimii, ci printr-un comportament, printr-o orientare concretă a vieții. Această orientare este clară: „trebuie să-i iubim pe frați”, cu aceeași iubire arătată nouă de Isus. Iubire profundă trăită în raport cu Tatăl. Conduita noastră fraternă prelungește ceea ce se trăiește în Sfânta Treime.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

A înviat păstorul cel bun, care și-a dat viața pentru oile sale și a binevoit să moară pentru turma sa, aleluia!

Rugăciunea zilei

Fă, te rugăm, Doamne, ca familia ta, ocrotită de ajutorul permanent al dreptei tale părintești și, ferită de orice rău prin învierea Fiului tău unul-născut, să se bucure neconținut de darurile tale cerești. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Noi vă aducem vestea cea bună, ca să vă întoarceți de la faptele acestea fără sens, la Dumnezeu cel viu.

Citire din Faptele Apostolilor 14,5-18

În zilele acelea, când la Iconiu păgânii și iudeii, împreună cu conducătorii lor, făceau planuri ca să-i maltrateze și să-i bată cu pietre pe Paul și Barnaba, ⁶ ei și-au dat seama și au fugit în cetățile Licaoniei, la Listra și Derbe și în împrejurimi. ⁷ Acolo au predicat evanghelia. ⁸ În Listra zăcea un om fără vlagă în picioare,

un olog din sânul mamei sale, care nu umblase niciodată. ⁹ El l-a auzit pe Paul vorbind. Acesta, privindu-l cu atenție și văzând că are credință pentru a fi salvat, ¹⁰ i-a zis cu glas puternic: „Ridică-te! Stai drept pe picioarele tale!” El a sărit și a început să umble. ¹¹ Văzând mulțimile ceea ce făcuse Paul, au strigat în graiul lor licaonian, zicând: „Zeii cu chip de om au coborât la noi!” ¹² Pe Barnaba îl numeau Zeus, iar pe Paul, Hermes, pentru că el era purtătorul de cuvânt. ¹³ Preotul lui Zeus, care era la intrarea cetății, aducând tauri și ghirlande la porți, voia, împreună cu mulțimile, să aducă jertfă. ¹⁴ Auzind aceasta, apostolii Barnaba și Paul și-au sfâșiat hainele și au alergat în mulțime, strigând: ¹⁵ „Oameni buni, de ce faceți acestea? Și noi suntem niște simpli oameni ca și voi. Noi vă aducem vestea cea bună ca să vă întoarceți de la faptele acestea fără sens la Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul, pământul și marea și toate câte sunt în ele. ¹⁶ În generațiile trecute, el a permis ca toate neamurile să meargă pe căile lor, ¹⁷ deși n-a încetat să dea mărturie prin binefacerile sale, dând ploii din ceruri și anotimpuri roditoare,

săturând cu hrană și bucurie inimile voastre”.
¹⁸ Și, spunând acestea, cu greu au liniștit
mulțimile ca să nu le aducă jertfă.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 113b(115),1-2.3-4.15-16 (R.: 1)

R.: Numelui tău, Doamne,

i se cuvîne glorie.

¹ Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui
tău dă glorie
pentru bunătatea și adevărul tău!

² De ce să spună neamurile:
„Unde este Dumnezeu lor?” **R.**

³ Dumnezeu nostru este în ceruri
și face tot ce-i place.

⁴ Idolii lor sunt argint și aur,
lucrarea mâinilor omului. **R.**

¹⁵ Să fiți binecuvântați de Domnul,
care a făcut cerul și pământul!

¹⁶ Cerurile, cerurile sunt ale Domnului,
pământul însă l-a dăruit fiilor oamenilor. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 14,26cd

(Aleluia) Duhul Sfânt vă va învăța toate și
vă va aminti toate câte vi le-am spus.

(Aleluia)

EVANGHELIA

*Mângâietorul, pe care îl va trimite Tatăl, vă
va învăța toate.*

**Citire din Evanghelia Domnului nostru
Isus Cristos după sfântul Ioan 14,21-26**

În acel timp, Isus a spus discipolilor săi:
„Cine are poruncile mele și le păzește, acela
mă iubește, iar cine mă iubește va fi iubit de
Tatăl meu și eu îl voi iubi și mă voi revela
lui”.²² Iuda, nu Iscarioteanul, i-a zis: „Doamne,

cum se face că ai să ni te revelezi nouă, și nu
lumii?”²³ Isus a răspuns și i-a zis: „Dacă cineva
mă iubește, va păzi cuvântul meu; Tatăl meu
îl va iubi și vom veni la el și ne vom face
locuință la el.”²⁴ Cine nu mă iubește nu pă-
zește cuvintele mele, iar cuvântul pe care îl
ascultați nu este al meu, ci al Tatălui care
m-a trimis.”²⁵ V-am spus acestea cât timp mai
rămân cu voi.”²⁶ Dar Mângâietorul, Duhul
Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl în numele
meu, vă va învăța toate și vă va aminti toate
câte vi le-am spus eu”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Acțiunea prezentă a Duhului Sfânt, care învață
și amintește credincioșilor cuvintele lui Isus,
înspiră și rugăciunea noastră comună. De
aceea, să spunem:

R.: Dăruiește-ne, Doamne, Duhul tău!

– Pentru ca toți creștinii să aprofundeze
valoarea tăcerii și a interiorității și să desco-
pere locuirea vie a lui Dumnezeu Tatăl, Fiul
și Duhul Sfânt, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți vestitorii cuvântului lui
Dumnezeu, după exemplul apostolului Paul,
să împace fidelitatea față de mesaj cu adap-
tarea culturală la persoane și locuri, să ne
rugăm: **R.**

– Pentru ca toți cercetătorii și oamenii de ști-
ință să descopere, prin progresul științific, ac-
țiunea suverană a Creatorului, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca profesorii să exprime elevilor
prin însăși viața și învățătura lor pe Cristos
cel viu, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca tinerii din comunitățile noastre
și educatorii lor să refuze idolii morți ai suc-
cesului, plăcerii și banului, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi, cei care credem în Cristos să fim deschiși față de manifestarea sa în viața noastră prin acțiunea permanentă a Duhului, să ne rugăm: **R.**

R.: *Dăruiește-ne, Doamne, Duhul tău!*

Părinte sfânt, care ne-ai iubit atât de mult încât ni l-ai dăruit pe unicul tău Fiu și ni l-ai trimis pe Duhul Sfânt, dă-ne harul de a fi demni păzitori ai cuvântului lui Cristos, care viețuiește și domnește în toți vecii vecilor. Amin.

Asupra darurilor

Să se înalțe la tine, Doamne, rugăciunile noastre, împreună cu darurile pe care ți le oferim; în bunătatea ta, curăță-ne de păcate, pentru ca, astfel, să ne facem tot mai vrednici de tainele iubirii tale părintești. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a II-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te lăudăm în chip deosebit în acest

timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. Prin el, noi devenim fii ai luminii, moștenitori ai fericirii veșnice; prin el se deschid porțile împărăției cerului, pentru a-i primi pe cei care îl urmează cu credință. Moartea lui i-a dat morții noastre putere de mântuire, iar învierea lui le-a redat tuturor viața cea veșnică. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

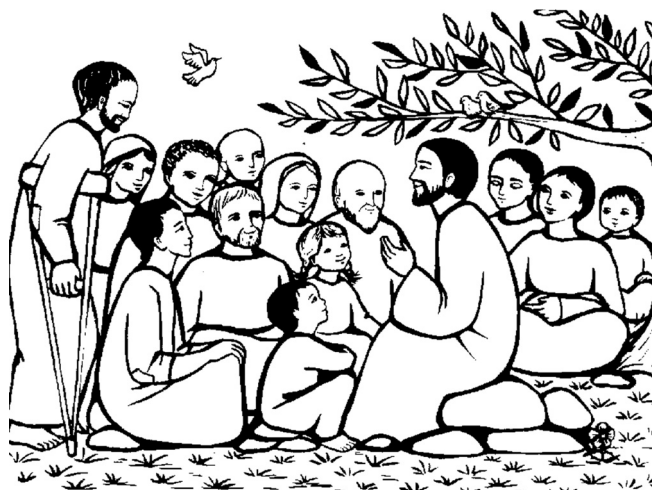
Ant. la Împărtășanie:

In 14,27

„Pace vă las vouă, pacea mea v-o dau vouă”, spune Domnul; „eu nu v-o dau așa cum o dă lumea”, aleluia.

După Împărtășanie

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care, prin învierea lui Cristos, ne reînnoiești pentru viața veșnică, te rugăm, înmulțește în noi roadele tainei pascale și revarsă în inimile noastre puterea hranei aducătoare de mântuire. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Textul evangheliei de astăzi ne redă, cu claritate, învățătura lui Isus cu privire la iubirea creștină, spre a o practica zilnic. Iată ce ne spune: „Dacă cineva mă iubește, va păzi cuvântul meu; Tatăl meu îl va iubi și vom veni la el și ne vom face locuință la el” (In 14,23). Care este indiciul că îl iubim pe Isus? El ne spune răspicat: „Cine are poruncile mele și le păzește, acela mă iubește!” (In 14,21) Ce vrea să ne spună Cristos prin această afirmație viguroasă? Că iubirea autentică față de el nu constă în simple sentimente umane bazate pe înclinații naturale sau pe dispoziții sufletești de moment, tranzitorii, care se risipesc asemenea norului din zori sau ca roua de dimineață, care dispare la căldura soarelui. Ea constă în împlinirea unor norme clare și exigente a poruncilor divine. Nu înseamnă că iubirea față de Cristos nu trebuie să îmbrace și aspectele sensibile ale iubirii legate de sensibilitatea inimii, așa cum afirmă Isus, preluând prima și cea mai mare poruncă din Lege, ca răspuns dat unui învățător: „Să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din toate puterile tale” (cf. Mc 12,30). Viețile unor sfinți mistici ne dezvăluie că simțeau în inima lor un puternic și arzător sentiment de iubire față de Cristos. Atât de puternică era căldura iubirii ce se degaja

Gândul zilei

„Vă va aminti toate câte vi le-am spus eu”.
(In 14,26)

Isus știe că suntem uituci. Știe că ne lăsăm condiționați de atâtea lucruri, de ceea ce se întâmplă în jurul nostru și în noi, uitând cuvintele sale. El și Tatăl știu că nu pot să ne lase singuri nici măcar o clipă! Duhul Sfânt este „memoria” noastră, custodele nostru, care ne face să ne amintim și să înțelegem, să credem și să trăim în iubirea sa.

din inima lor încât îmbrăcămintea din dreptul inimii se înfierbânta până la punctul de a fi dogorâtă sau chiar să se aprindă, fiind nevoiți să stingă cu apă hainele aprinse.

Se spune despre sfântul Filip Neri că intensitatea iubirii lui față de Cristos era atât de arzătoare și de puternică încât inima, dilatată de această iubire și bătând frecvent puternic, i-a curbat coastele din dreptul inimii.

Să admirăm lucrarea minunată a lui Cristos în inimile sfinților fără a ne întrista dacă noi nu am ajuns să ne bucurăm de un asemenea har, străduindu-ne să perseverăm în iubire față de Isus și lăsându-i lui decizia de a ne înflăcăra de iubire, atât sufletul cât și inima.

În cazul în care nu simțim mereu în inima noastră o sensibilitate deosebită, un sentiment special de iubire față de Dumnezeu, ci doar sporadic, în anumite momente de efervescență și bucurie spirituală, nu înseamnă că nu-l iubim pe Dumnezeu așa cum dorește și așteaptă el de la noi. Dacă vrem să-i dovedim iubirea noastră trebuie să avem mereu în vedere ceea ce ne învață Isus: „Cine are poruncile mele și le păzește, acela mă iubește” (In 14,21). Siguranța că îl iubim cu adevărat pe Isus ne este dată de împlinirea poruncilor sale, chiar și atunci când nu simțim în inimă sentimentul nobil al iubirii față de el. Să ne întrebăm în taina sufletului nostru: Cum am înțeles până acum iubirea față de Isus? Ca un sentiment uman sau ca o virtute creștină? Sentimentul este o dispoziție trecătoare a inimii. Pe când virtutea este capacitatea personală de a alege mereu binele și de a-l înfăptui cu ușurință. Virtutea umană a iubirii este dobândită prin efort perseverent personal, iar virtutea teologală a iubirii este un dar revărsat de Dumnezeu în sufletul omului botezat. Isuse, incendiază-mi sufletul și inima cu iubirea ta divină și fă-mă perseverent în această iubire!

Pr. Iosif Enășoae

12 MARTI mai

Fap 14,19-28

Ps 144

În 14,27-31a

alb (roșu)

I

Marti din săptămâna a 5-a a Paștelui
Ss. Nereu și Ahile, m. *; Pancrațiu, m. *

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Au adunat comunitatea și au relatat tot ceea ce făcuse Dumnezeu cu ei. ■ Cei ce te iubesc pe tine, Doamne, să cânte gloria împărăției tale! (sau Aleluia.) ■ Pace vă las vouă.

Isus, luându-și rămas bun de la ai săi, îi salută în stilul oriental dorindu-le pacea. Dar această pace nu este un salut oarecare: este pacea sa, pe care el o transmite ca pe un dar. Pace – Shalom! Deși e vorba de salutul obișnuit în Israel, aici el capătă semnificația salutului pascal al lui Isus înviat. O pace care emană din prezența celui absent, care se întoarce continuu pentru cei care îl iubesc.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Ap 19,5; 12,10

Lăudați-l pe Dumnezeul nostru, voi, toți cei care vă temeți de el, mici și mari, pentru că a venit mântuirea și puterea, și domnia Unsului său, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, care, prin învierea Fiului tău, ne reinnoiești pentru viața veșnică, dăruiește-i poporului tău statornicie în credință și speranță, ca să nu ne îndoim nicicând de împlinirea făgăduințelor tale. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Au adunat comunitatea și au relatat tot ceea ce făcuse Dumnezeu cu ei.

Citire din Faptele Apostolilor 14,19-28

În zilele acelea, au ajuns niște iudei din Antiohia și din Iconiu, care au convins mulțimile și, bătându-l pe Paul cu pietre, l-au târât în afara cetății crezând că murise.²⁰ Dar când ucenicii s-au adunat în jurul lui, el s-a ridicat și a intrat în cetate. A doua zi, a plecat împreună cu Barnaba spre Derbe.²¹ După ce

au predicat evanghelia în cetatea aceea și au făcut mulți discipoli, s-au întors la Listra, la Iconiu și la Antiohia.²² Ei au întărit inimile discipolilor și i-au încurajat să rămână statornici în credință, spunând: „Trebuie să trecem prin multe neazuri, ca să intrăm în împărăția lui Dumnezeu”.²³ Ei le-au hirotonit prezbiteri în fiecare comunitate și, după ce s-au rugat și au postit, i-au încredințat Domnului în care crezuseră.²⁴ Trecând prin Pisidia, au ajuns în Pamfilia.²⁵ După ce au vestit cuvântul în Perga, au coborât la Atalia;²⁶ de acolo s-au îmbarcat pentru Antiohia, de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care o împliniseră.²⁷ Când au ajuns acolo, au adunat comunitatea și au relatat tot ceea ce făcuse Dumnezeu cu ei și cum le-a deschis și păgânilor poarta credinței.²⁸ Și au rămas mai mult timp cu discipolii.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 144(145),10-11.12-13ab.21 (R.: cf. 12a)

**R.: Cei ce te iubesc pe tine, Doamne,
să cânte gloria împărăției tale!**

¹⁰ Să te laude pe tine, Doamne, toate
lucrările tale
și credincioșii tăi să te binecuvânteze;
¹¹ să facă cunoscută gloria domniei tale
și să vorbească despre puterea ta! **R.**

¹² Credincioșii tăi să facă cunoscute tuturor
oamenilor faptele puterii tale
și gloria plină de strălucire a domniei tale.
^{13ab} Împărăția ta este împărăția tuturor
veacurilor
și stăpânirea ta va dăinui din generație
în generație. **R.**

²¹ Gura mea să vestească lauda Domnului,
toată făptura să binecuvânteze
numele său sfânt
în veci și pentru totdeauna! **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. *Lc* 24,46.26

(Aleluia)
Cristos trebuia să sufere
și să învie din morți
și, astfel, să intre în mărirea sa.
(Aleluia)

EVANGHELIA

Pace vă las vouă.

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 14,27-31a

În acel timp, Isus le-a zis discipolilor săi:
„Pace vă las vouă, pacea mea v-o dau vouă.
Eu nu v-o dau așa cum o dă lumea. Să nu se
tulbure inima voastră, nici să nu se teamă!
²⁸ Ați auzit că v-am spus: «Mă duc și voi
veni la voi». Dacă m-ați iubi, v-ați bucura că
mă duc la Tatăl pentru că Tatăl este mai mare
decât mine. ²⁹ V-am spus-o acum, înainte de a
se întâmpla, ca, atunci când se va întâmpla,
să credeți. ³⁰ Nu voi mai vorbi mult cu voi,

pentru că vine conducătorul lumii, dar nu
are nicio putere asupra mea. ^{31a} Însă lumea
trebuie să știe că îl iubesc pe Tatăl și că fac
așa cum mi-a poruncit Tatăl”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Cristos Isus ne-a lăsat în dar pacea sa. Să-l
invocăm pe Dumnezeu în numele său, spu-
nând:

R.: *Doamne, dăruiește-ne pacea ta!*

– Pentru ca toți păstorii orânduți în fruntea
Bisericilor și a comunităților locale să fie
fideli față de mandatul lor de a întări pe creș-
tini în credință, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca laicii angajați în acțiunea socială
și politică a păcii să se conformeze mereu la
Duhul creștin al nonviolentei și al iertării, să
ne rugăm: **R.**

– Pentru ca organismele internaționale care
promovează pacea să-și respecte angaja-
mentele luate și să devină adevărate instru-
mente ale păcii, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca persoanele care conduc popoa-
rele să adopte acele legi și să ia acele măsuri
care asigură pacea și libertatea tuturor mem-
brilor lor, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca națiunile care se află în conflict
să promoveze planurile de împăcare bazate
pe dreptate, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca întreaga noastră comunitate să
fie dispusă la gesturi concrete de reconciliere
și fraternitate, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi, cei de față, să nu ne lăsăm
tulburați de teama de moarte sau de incerti-
tudinea viitorului, ci să ne încredem în prezența
lui Cristos, care ne iubește, să ne rugăm: **R.**

Doamne Isuse, care ne-ai lăsat în dar pacea ta pentru a învinge toată tulburarea și frica, dă-ne harul de a răspândi în jurul nostru bucuria celui care știe că puterea răului nu poate birui asupra celui care se încrede în tine. Tu care fiind Dumnezeu, viețuiești și domnești în toți vecii vecilor. Amin.

Asupra darurilor

Te rugăm, Doamne, să primești darurile Bisericii care tresaltă de veselie și, precum i-ai dat sămânța bucuriei pascale, dăruiește-i și rodul fericirii veșnice. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a II-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te laudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. Prin el, noi devenim

fii ai luminii, moștenitori ai fericirii veșnice; prin el se deschid porțile împărăției cerului, pentru a-i primi pe cei care îl urmează cu credință. Moartea lui i-a dat morții noastre putere de mântuire, iar învierea lui le-a redat tuturor viața cea veșnică. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

Rom 6,8

Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu Cristos, aleluia.

După Împărtășanie

Te rugăm, Doamne, privește cu bunătate la poporul pe care ai binevoit să-l reînnoiești prin tainele veșnice și călăuzește-l la învierea trupului, spre slava nepieritoare. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Primul verset din capitolul 14 al *Evangheliei după sfântul Ioan* redă cuvintele de încurajare ale lui Isus adresate apostolilor săi: *Să nu se tulbure inima voastră* (In 14,1). Această îmbărbătare, rostită de Isus în ambianța solemnă a Cinei celei de Taină, este reluată și în textul evangheliei de astăzi. La cele spuse anterior mai adaugă ceva: *nici să nu se teamă!* (In 14,27). De ce? Pentru că mă duc la Tatăl ca să vă pregătesc un loc și, după ce vă voi pregăti locul, voi veni din nou să vă iau cu mine ca să fiți și voi acolo unde sunt eu (cf. In 14,2-3). Iar până se va împlini aceasta: „Pace vă las vouă, pacea mea v-o dau vouă. Eu nu v-o dau așa cum o dă lumea” (In 14,27). „V-am spus aceasta ca să aveți pace în mine. În lume veți avea necazuri; însă curaj, eu am învins lumea!” (In 16,33). Isus, pentru a arăta cât de preocupat este să le aducă apostolilor săi pacea sa, la prima sa apariție, în seara zilei învierii sale, le adresează salutul său purtător de bucurie pascală: „Pace vouă!” (In 20,19). Ca să ne convingem că salutul lui Cristos cel înviat „Pace vouă!” este cu adevărat purtător al bucuriei învierii, iată ce scrie sfântul Ioan: „Discipolii s-au bucurat când l-au văzut pe Domnul” (In 20,20). Apostolii nu numai că se bucură de misiunea de a fi mesagerii păcii lui Cristos, începând din momentul în care au fost trimiși

Gândul zilei

„Pacea mea v-o dau vouă”. (In 14,27)

Îți mulțumesc, Isuse,
pentru darul păcii tale!
Ea îmi vine de la iubirea ta:
iubire gratuită ca a unui Tată,
iubire fidelă, ca a unui mire;
iubirea Mântuitorului meu,
care, pe cruce,
a învins păcatul și moartea mea.
Aleluia!

să le predice evreilor convertirea, zicându-le: „În casa în care intrați spuneți mai întâi: Pace acestei case!” (Lc 10,5). Acum, în acest moment solemn din seara învierii, Cristos înviat, venit în mijlocul lor, nu numai că-i confirmă mesagerii ai păcii sale divine, ci îi constituie purtători, distribuitori și înfăptuitori ai păcii mântuitoare ca rod al jertfei sale de pe cruce. El le acordă puterea sa divină de a ierta păcatele, acțiune divină creatoare și înfăptuitoare a păcii adevărate pentru toți cei care se vor converti și vor primi darul iertării divine. Iată cum relatează sfântul Ioan acest moment: „Atunci, Isus le-a zis din nou: «Pace vouă! Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi». Și, spunând aceasta, a suflat asupra lor și le-a zis: «Primiți pe Duhul Sfânt! Căroră le veți ierta păcatele, vor fi iertate; căroră le veți ține, vor fi ținute»” (In 20,21-23). Dacă analizăm afirmația lui Isus conform căreia el este *trimisul și mesagerul* păcii divine pentru a le descoperi oamenilor că gândurile Tatălui ceresc sunt gânduri de pace, nu de suferință, și că el este constituit Mielul nevinovat care ia asupra sa păcatele lumii pentru a le șterge prin sângele său preasfânt, putem înțelege misiunea încredințată apostolilor de Cristos cel înviat. Cred că, la lumina celor meditate, suntem mai capabili de a înțelege cuvintele lui Isus din textul evangheliei de astăzi: „Pace vă las vouă, pacea mea v-o dau vouă. Eu nu v-o dau așa cum o dă lumea” (In 14,27). Sunt conștient de imensa iubire a lui Isus față de mine prin faptul că a acordat Bisericii sale misiunea și puterea de a-mi ierta păcatele prin sacramentul Reconcilierii sau al Spovezii? Am primit acest sacrament cu dispoziții sufletești adecvate? Iartă-mă, Isuse, că am tratat cu indiferență și nerecunoștință acest dar și ajută-mă să-l primesc mereu cu respect, din iubire față de tine!

Pr. Iosif Enășoae

13 MIERCURI mai

Fap 15,1-6

Ps 121

In 15,1-8

alb

I

Miercuri din săptămâna a 5-a a Paștelui

Sf. Fc. Maria de la Fatima *

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Au hotărât să urce la apostoli și la prezbiterii din Ierusalim în legătură cu această dispută. ■ Vom merge cu bucurie în casa Domnului. (sau Aleluia.) ■ Cel care rămâne în mine și eu în el, acela aduce rod mult.

Ziua Bolnavului la nivel diecezan. A fost fixată cu scopul de a sensibiliza întregul popor al lui Dumnezeu, instituțiile sanitare catolice și societatea civilă însăși pentru o mai bună asistență acordată celor bolnavi.

Parabola sau alegoria viței și a mlădițelor, folosită atât de des în Vechiul Testament, exprimă aici raportul vital dintre Isus și ucenicii săi. Cuvântul cheie este „a rămâne”. Adevăratul ucenic trebuie „să rămână” în cuvântul lui Isus, pentru că „dacă mă iubește cineva, va păzi cuvântul meu” (In 14,23). A fi ucenic nu înseamnă a urma o doctrină, ci a rămâne unit prin intermediul iubirii.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Cf. Ps 70,8.23

Să se umple gura mea de lauda ta, Doamne, ca să pot cânta; se vor bucura buzele mele când îți voi cânta ție, aleluia!

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, tu iubești nevinovăția și o redai celor ce au pierdut-o; te rugăm, îndreaptă spre tine inimile slujitorilor tăi. Tu, care ne-ai eliberat din întunericul necredinței, nu ne lăsa să ne îndepărtăm vreodată de lumina adevărului tău. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Au hotărât să urce la apostoli și la prezbiterii din Ierusalim în legătură cu această dispută.

Citire din Faptele Apostolilor 15,1-6

În zilele acelea, unii dintre cei care coborâseră din Iudeea îi învățau pe frați: „Dacă nu primiți circumcizia, după obiceiul care vine de la Moise, nu puteți să vă mântuiți”.² Întrucât s-a ivit o divergență și o discuție aprinsă între Paul și Barnaba și aceștia, au hotărât ca Paul

și Barnaba, împreună cu alți câțiva dintre ei, să urce la apostoli și la prezbiterii din Ierusalim în legătură cu această dispută.³ Așadar, trimiși fiind de comunitate, ei au străbătut Fenicia și Samaria povestind despre convertirea păgânilor, și au făcut o mare bucurie tuturor fraților.⁴ Când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de comunitate, de apostoli și de prezbiteri și au povestit tot ce a făcut Dumnezeu cu ei.⁵ Dar unii din gruparea fariseilor care crezuseră s-au ridicat și au spus: „Trebuie să primească circumcizia și să li se poruncească să țină Legea lui Moise”.⁶ Apostolii și prezbiterii s-au adunat să analizeze acest lucru.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 121(122),1-2.3-4a.4b-5 (R.: cf. 1)

**R.: Vom merge cu bucurie
în casa Domnului.**

¹ M-am bucurat când mi s-a spus:
„Să mergem în casa Domnului!”

² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalim! **R.**

³ Ierusalimul este zidit ca o cetate
bine întărită.

^{4a} Acolo urcă triburile, triburile
Domnului. **R.**

^{4b} După mărturia lui Israel,
ca să laude numele Domnului.

⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată,
tronurile casei lui David. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 15,4a.5b

(Aleluia) „Rămâneți în mine și eu în voi, spune
Domnul. Cel care rămâne în mine acela
aduce roade multe”. (Aleluia)

EVANGHELIA

*Cel care rămâne în mine și eu în el, acela
aduce rod mult.*

**Citire din Evanghelia Domnului nostru
Isus Cristos după sfântul Ioan 15,1-8**

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi:
„Eu sunt vița cea adevărată, iar Tatăl meu este
viticulorul. ² Orice mlădiță care este în mine
și nu aduce rod, el o înlătură și oricare aduce
rod, o curăță ca să aducă și mai mult rod.
³ Voi sunteți deja curați, datorită cuvântului
pe care vi l-am spus. ⁴ Rămâneți în mine, și
eu în voi! După cum mlădița nu poate aduce
rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot la
fel nici voi, dacă nu rămâneți în mine. ⁵ Eu
sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cel care rămâne
în mine și eu în el, acela aduce rod mult,
pentru că fără mine nu puteți face nimic. ⁶ Dacă
cineva nu rămâne în mine, este aruncat afară,
la fel ca mlădița, și se usucă; se adună, se
aruncă în foc și arde. ⁷ Dacă rămâneți în mine
și cuvintele mele rămân în voi, orice voiți,
cereți și vi se va face! ⁸ În aceasta a fost glo-
rificat Tatăl meu, ca să aduceți rod și să fiți
discipolii mei”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Dumnezeu, Tatăl nostru, este preamărit atunci
când noi aducem mult rod. Să-l rugăm pentru
noi și pentru ceilalți, spunând:

R.: *Părinte, fă-ne ucenici adevărați
ai lui Cristos!*

– Pentru ca Biserica, ancorată de Cristos, să-și
intensifice activitatea pastorală prin rugă-
ciune și viață interioară, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca acțiunile noastre, ale celor anga-
jați în construirea împărăției lui Dumnezeu,
să fie mereu în armonie cu planul său, să ne
rugăm: **R.**

– Pentru ca poporul evreu, care mai este încă
în căutarea lui Mesia și a împlinirii Sfintei
Scripturi să fie luminat de harul Duhului lui
Cristos, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toate comunitățile care sunt în
dificultate să-și rezolve problemele sau con-
flictele asemenea apostolilor, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care se află în nevoi și sărăcie
să devină prilej de întâlnire și de colaborare
între instituții și solidaritatea creștinilor, să
ne rugăm: **R.**

– Pentru ca cei care suferă de boli trupești și
sufletești, unindu-se cu Isus cel suferind, să
simtă mângâiere și alinare în sufletul lor, să
ne rugăm: **R.**

– Pentru ca cei care se îngrijesc de cei sufe-
rinzi, ca medici sau asistenți medicali, să se
poarte cu răbdare și compasiune, știind că Dum-
nezeu alină prin ei suferințele, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca tinerii și tinerele să-și creeze pla-
nurile de viitor, ținând cont de chemarea lui
Cristos, să ne rugăm: **R.**

Părinte sfânt, care continui să acționezi mereu asupra noastră, pentru a fi mlădițe ancorate tot mai intim în adevărata viață a lui Cristos, Fiul tău, dă-ne harul unei convertirii interioare adevărate, pentru o mai mare rodnicie în bine. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Te rugăm, Doamne, dă-ne harul să-ți aducem neconținut mulțumiri prin aceste taine pascale, pentru ca ele, continuând în noi lucrarea mântuirii, să ne fie izvor de bucurie veșnică. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a III-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te laudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal,

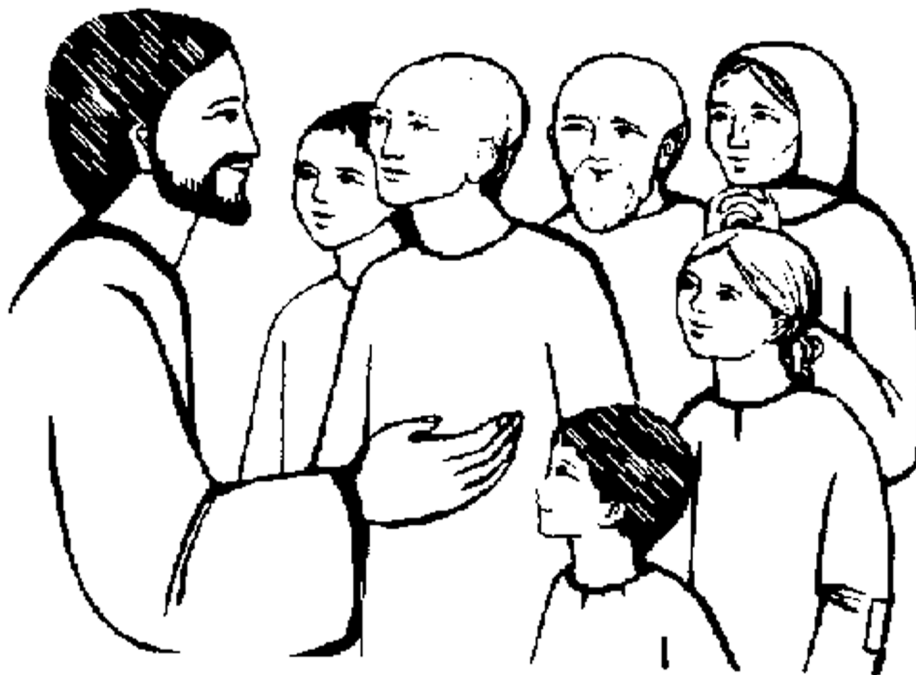
Cristos, Domnul nostru. El nu încetează a se aduce jertfă pentru noi și, ca mijlocitor al nostru, ne apără pururi în fața ta; căci, deși jertfit o dată, el nu mai moare și, dat fiind la moarte, rămâne veșnic viu. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

Domnul a înviat și ne-a dăruit lumina, nouă, celor răscumpești prin sângele său, aleluia!

După Împărtășanie

Ascultă-ne, Doamne, rugăciunile, pentru ca acest schimb tainic, prin care se săvârșește răscumpeștea noastră, să ne dăruiește ajutor în viața de acum și să ne dobândească bucuriile veșnice. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Evangelhia sfântului Ioan ne redă mai multe imagini în care Isus se prezintă înaintea discipolilor săi și în fața poporului lui Israel. „Eu sunt pâinea cea vie care s-a coborât din cer” (In 6,51); „Eu sunt calea, adevărul și viața” (In 14,6); „Eu sunt lumina lumii” (In 8,12), „Eu sunt păstorul cel bun” (In 10,11), „Eu sunt poarta oilor” (In 10,7), iar în textul de astăzi: „Eu sunt vița cea adevărată, iar Tatăl meu este viticultorul” (In 15,1). Imaginea viței-de-vie este familiară poporului iudeu. Acest popor, „casa lui Israel” (Ier 5,11) este via Domnului așa cum este numit de profeți. Această vie este săpată cu grijă de Domnul în Egipt pentru a o răsădi în țara fertilă a Canaanului. Dumnezeu, cu brațul său atotputernic, a luat această vie nobilă, a ales pentru ea un teren mănșos, pe care l-a curățat de pietre și de spini, a împrejmuț-o cu un gard, a săpat în ea un teasc și a ridicat în ea un turn pentru supraveghere. După toată această grijă aștepta ca vița sa nobilă să producă struguri buni, în schimb aceasta a produs aguridă (cf. Is 5,1-4). Iar Domnul se întrebă în final: „Ce ar mai fi trebuit să fac pentru via mea și nu am făcut?” (Is 5,4). Dumnezeu se simte dezamăgit de roadele produse de via sa aleasă și se decide s-o abandoneze. Această abandonare pentru un anumit timp avea menirea să-l determine pe Israel la o reflecție asupra situației dezastruoase la

Gândul zilei

„Fără mine nu puteți face nimic”. (In 15,5)
Desigur, fără Isus pot să fac tot ceea ce vreau..., dar nimic care să merite efortul de a face: va fi totul o risipă de timp și de energie. Unit cu Isus, în schimb, în ascultare față de cuvântul său, sub călăuza sa, fiecare clipă, fiecare gest capătă aromă de veșnicie, poartă pecetea iubirii sale, devine lucrare a lui Dumnezeu.

care a ajuns și să se decidă să primească un nou dar divin. Acest dar este trimiterea lui Cristos, vița cea cu adevărat nobilă, care va produce struguri capabili să realizeze vinul cel mai bun pentru a înveseli inima omului cu darul bucuriei mântuirii. Oare nu putem considera un indiciu al misiunii lui Isus, acela de a deveni vinul bucuriei pentru toți oamenii, săvârșirea primei minuni la nunta din Cana Galileii, când a transformat apa în vin pentru a nu umbri bucuria acelor miri? (cf. In 2, 1-12). Să nu uităm ceea ce ne spune Isus în textul evangheliei de astăzi: că el este vița cea adevărată, iar noi, mlădițele (cf. In 15,5), suntem menite să trăim atașați mereu de el ca să producem roade pentru viața veșnică. Avertismentul său este cât se poate de clar: „Fără mine nu puteți face nimic” (In 15,5). Suntem conștienți de acest avertisment?

Să o invocăm pe mama lui Isus care a intervenit cu delicatețea iubirii atente la nevoile oamenilor de la nunta din Cana Galileii ca să ne bucurăm de harul de a ne atașa pentru totdeauna de Cristos, vița cea adevărată, așa cum au făcut-o apostolii după prima minune a lui Isus. Astăzi, în sărbătoarea sfintei Fecioare Maria de la Fatima, să apelăm cu încredere filială la mijlocirea ei puternică, pentru ca să ne dobândească harul de a învinge toate slăbiciunile și ispitele vieții, pentru a rămâne atașați mereu de Cristos. Astfel, vom evita pericolul de a ne separa prin păcat de vița cea adevărată, nu vom ajunge în situația de a muri detașați de el ca niște mlădițe uscate, inutile, bune doar de aruncat în focul veșnic al iadului (cf. In 15,6). Sfântă mamă a lui Isus, arată-te ca o mamă bună și pentru noi, mijlocindu-ne de la Isus toate harurile de care avem nevoie ca să ne dovedim mlădițe bune și curățate de Dumnezeu pentru a produce roade vrednice de viața cea veșnică.

Pr. Iosif Enășoae

14 Joi
mai

Fap 1,15-17.20ac-26

Ps 112

În 15,9-17

ROȘU

P, UP

Joi din săptămâna a 5-a a Pastelui

SF. MATIA, ap.

Liturghie proprie, Gloria, prefață pentru apostoli

Sorțul a căzut pe Matia, iar el a fost numărat cu cei unsprezece apostoli. ■ L-a așezat Domnul printre conducătorii poporului său. (sau Aleluia.) ■ Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi.

După înălțarea lui Isus, **Matia**, al cărui nume înseamnă „darul Domnului”, a fost ales pentru a-l înlocui pe Iuda și a completa astfel numărul celor 12 apostoli. Înainte de alegere, Petru amintește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cel ales. Trebuie să dea mărturie că Isus cel răstignit a fost înviat de Dumnezeu și acum se bucură de slava lui. Domnul înviat, în care trebuie să creadă pentru a fi mântuit, este deci Isus al istoriei. Astfel Matia a putut fi ales să dea această mărturie care pune baza credinței în Biserică. Tradiția că ar fi murit în urma tăierii capului cu o secure explică de ce este considerat patron al măcelarilor și dulgherilor.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

In 15,16

Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am constituit ca să mergeți și să aduceți rod, iar rodul vostru să rămână, spune Domnul, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, care l-ai ales pe sfântul Matia pentru a întregi colegiul apostolic, dă-ne, te rugăm, harul, prin mijlocirea lui, ca, având acum parte cu bucurie de iubirea ta, să ne învrednicim a fi numărați printre cei aleși. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Sorțul a căzut pe Matia, iar el a fost numărat cu cei unsprezece apostoli.

Citire din

Faptele Apostolilor 1,15-17.20ac-26

În zilele acelea, Petru s-a ridicat în mijlocul fraților – mulțimea celor adunați în acel loc era cam de o sută douăzeci de persoane – și

a spus: ¹⁶ „Fraților, trebuia să se împlinească Scriptura pe care a spus-o dinainte Duhul Sfânt prin gura lui David despre Iuda, cel care a devenit călăuză celor care l-au prins pe Isus. ¹⁷ Căci el era din numărul nostru și fusese părtaș al aceleiași slujiri. ^{20ac} Căci este scris în cartea Psalmilor: «Misiunea lui să o ia altul!» ²¹ Așadar, trebuie ca unul dintre acești bărbați, care ne-au însoțit în tot timpul cât a trăit printre noi Domnul Isus, ²² începând de la botezul lui Ioan până în ziua în care a fost înălțat de la noi, să devină martor al învierii lui împreună cu noi”. ²³ Au propus doi: pe Iosif, cel numit Barsaba, numit și Iustus, și pe Matia. ²⁴ Apoi s-au rugat astfel, spunând: „Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată-ne pe care dintre aceștia doi l-ai ales, ²⁵ ca să ia locul în această slujire și în apostolatul din care a căzut Iuda, ca să meargă la locul care i se cuvenea!” ²⁶ Atunci au tras la sorți pentru ei și sorțul a căzut pe Matia, iar el a fost adăugat cu cei unsprezece apostoli.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 112(113),1-2.3-4.5-6.7-8 (R.: cf. 8)

R.: *L-a așezat Domnul*

printre conducătorii poporului său.

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului,
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat,
de acum și până în veac! **R.**
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui,
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus
de toate neamurile,
gloria lui este mai presus de ceruri. **R.**
- ⁵ Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru,
care locuiește atât de sus,
⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ? **R.**
- ⁷ El ridică pe cel sărac din țărână,
înălță din mizerie pe cel sărman,
⁸ pentru ca să-l așeze alături de cei nobili,
de nobilii poporului său. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 15,16

(Aleluia) „Eu v-am ales pe voi
și v-am pus ca să mergeți și să aduceți rod,
iar rodul vostru să rămână”,
spune Domnul. (Aleluia)

EVANGHELIA

Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi.

**Citire din Evanghelia Domnului nostru
Isus Cristos după sfântul Ioan 15,9-17**

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi:
„Așa cum Tatăl m-a iubit pe mine, așa v-am
iubit și eu pe voi. Rămâneți în iubirea mea!
¹⁰ Dacă păziți poruncile mele, rămâneți în

iubirea mea, așa cum eu am păzit poruncile
Tatălui meu și rămân în iubirea lui! ¹¹ V-am
spus acestea pentru ca bucuria mea să fie în
voi și bucuria voastră să fie deplină. ¹² Aceasta
este porunca mea: să vă iubiți unii pe alții așa
cum v-am iubit eu! ¹³ Nimeni nu are o iubire
mai mare decât aceasta: ca cineva să-și dea
viața pentru prietenii săi. ¹⁴ Voi sunteți prie-
tenii mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc.
¹⁵ Nu vă mai numesc servitori, pentru că ser-
vitorul nu știe ce face stăpânul lui. Însă v-am
numit pe voi prieteni, pentru că toate câte
le-am auzit de la Tatăl, vi le-am făcut cunos-
cute. ¹⁶ Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am
ales pe voi și v-am pus ca să mergeți și să
aduceți rod, iar rodul vostru să rămână, pentru
ca orice îl veți ruga pe Tatăl în numele meu să
vă dea. ¹⁷ Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți
unul pe altul!

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Sfântul apostol Matia l-a urmat fără șovăire
pe Isus Cristos și a întărit cu sângele său cre-
dința pe care a predicat-o. În sărbătoarea lui,
să ne rugăm lui Isus Cristos, Învățătorul
apostolilor, spunând:

R.: *Doamne, luminează-ne cu adevărul tău!*

– Pentru ca Biserica lui Cristos, clădită pe te-
melia apostolilor, să stăruie în adevărul cre-
dinței, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca preoții, asemenea apostolilor,
să-l vestească tuturor pe Cristos și să înain-
teze pe calea sfințeniei, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți cei botezați să ajungă la uni-
tate în mărturisirea credinței, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca misionarii să primească înțelep-
ciune și generozitate în vestirea învățaturii creș-
tine, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca laicii care-și trăiesc credința în mod activ și responsabil, să se alătore păstorilor lor printr-o colaborare umilă și matură, să ne rugăm: **R.**

R.: Doamne, luminează-ne cu adevărul tău!

– Pentru ca toți cei care nu înțeleg iubirea și paternitatea lui Dumnezeu să fie eliberați de frică și să descopere bucuria de a se simți fiii și prietenii lui, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi să acceptăm cu bucurie învățătura pe care Cristos ne-a transmis-o prin sfinții apostoli și să putem fi și noi adevărați apostoli prin cuvinte și fapte bune, să ne rugăm: **R.**

Dumnezeule, Fiul tău a zidit Biserica pe temelie credinței apostolice; dă-ne harul ca, prin mijlocirea sfântului apostol Matia, să rămânem statornici în rugăciune și în ascultarea cuvântului tău. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Primește, Doamne, darurile pe care ți le oferim cu evlavie în sărbătoarea sfântului apostol Matia și, prin ele, întărește-ne cu puterea harului tău. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a II-a pentru sfinții apostoli

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. Căci tu ai întemeiat Biserica Fiului tău pe sfinții apostoli, pentru ca ea să fie în lume semnul vizibil al sfințeniei tale și să ducă la toate popoarele evanghelia împărăției tale. Preamărind acest mister al mântuirii, ne unim cu îngerii și cu toți sfinții și înălțăm într-un singur glas imnul de laudă.

Ant. la Împărtășanie:

In 15,12

Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unii pe alții așa cum v-am iubit eu pe voi, spune Domnul, aleluia.

După Împărtășanie

Nu înceta, Doamne, să-i copleșești cu dumnezeieștile daruri pe slujitorii tăi, pentru ca, prin mijlocirea sfântului Matia, să binevoiești a ne face părtași de moștenirea sfinților în lumină. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Sărbătoarea Sfântului Matia ne ajută să înțelegem cuvintele lui Isus adresate apostolilor săi și nouă, discipolilor săi de astăzi. El spune: „Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am pus ca să mergeți și să aduceți rod, iar rodul vostru să rămână” (In 15,16). Înainte de venirea lui Isus în lume ca maestru și învățător al apostolilor și al tuturor oamenilor, toți cei care doreau să se instruiască în științe, în arte sau în adevărurile religioase mergeau la școala unui pedagog sau maestru. Așa a procedat și tânărul fariseu Saul pentru a cunoaște bine Legea lui Moise și tradițiile rabinilor poporului ales, după cum afirmă el în fața locuitorilor din Ierusalim, care voiau să-lucidă, pentru că el predica evanghelia lui Isus și îi învăța pe păgâni că nu trebuie să se circumcidă pentru a deveni creștini, ci era suficient să creadă în Cristos și să primească Botezul. Ca să se apere în fața acestei mulțimi furioase, el spune: „Voi, frați și părinți, ascultați acum cuvântul de apărare pe care vi-l adresez. Eu sunt bărbat iudeu, născut în Tarsul Ciliciei, dar crescut în cetatea aceasta la picioarele lui Gamaliel, educat întocmai după legea părinților, devenind zelos pentru Dumnezeu așa cum sunteți voi astăzi” (Fap 22,1.3). Saul îl

Gândul zilei

„Trebuie ca unul dintre acești bărbați să devină martor al învierii lui împreună cu noi”. (Fap 1,22)

Sfinte Matia, ales pentru a completa numărul apostolilor,
în ziua sărbătorii tale te rugăm:
obține pentru noi
darul de a fi adevărați
mărturisitori ai lui Isus înviat!
Fie ca el să poată trăi în noi
cu puterea Duhului Sfânt
și să răspândească pacea și bucuria sa.

alege ca maestru pe Gamaliel cel Bătrân, un fariseu membru al Sinedriului, învățător al Legii, stimat de tot poporul, pentru a-l educa în Legea lui Moise. Acest Gamaliel își dovedește cumpătarea și înțelepciunea vorbind în fața Sinedriului care voia să-i judece și să-i condamne pe apostoli, întrucât nu au ascultat de interdicția de a-l predica pe Isus. Iată ce spune el: „Bărbați israeliți, aveți grijă la ce aveți de gând să faceți cu acești oameni. Vă spun: nu vă mai ocupați de oamenii aceștia și lăsați-i, căci, dacă planul acesta sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici; dar, dacă este de la Dumnezeu, nu-i veți putea nimici; nu cumva să ajungeți să luptați împotriva lui Dumnezeu. Iar ei l-au ascultat” (Fap 5,35.38-39). Evangheliile ne dau mărturie cu privire la acțiunea personală a lui Isus de a-și alege apostolii. La începutul activității sale publice îi cheamă pe primii apostoli dintre pescari de pe malul lacului Tiberiadei; îi cheamă pe Simon Petru, pe Andrei, fratele lui, pe Iacob și pe Ioan, fiii lui Zebedeu; apoi pe Matei vameșul și pe ceilalți apostoli. În sărbătoarea de astăzi a sfântului Matia, vedem cum este ales acesta pentru a-i lua locul lui Iuda Iscarioteanul, cel care l-a vândut pe Isus. Așa cum Isus i-a ales personal pe apostolii săi, iar în decursul istoriei Bisericii, pe toți ceilalți discipoli ai săi, ne alege și pe noi ca ucenici ai săi pentru a-i imita viața de iubire față de Tatăl ceresc, precum și față de toți oamenii, și astfel să producem roade care să rămână pentru viața cea veșnică. Am înțeles cât de mare este iubirea lui Isus față de mine pentru că m-a ales să fiu ucenicul său? Am trăit până acum ca un adevărat ucenic al său? Cum mă voi comporta de acum înainte? Isuse, îți mulțumesc că m-ai ales ucenic al tău; te rog, ajută-mă să te reprezint cu demnitate și să produc roadele pe care le aștepti din partea mea!

Pr. Iosif Enășoae

15 VINERI mai

Fap 15,22-31

Ps 56

În 15,12-17

alb

I

Vineri din săptămâna a 5-a a Paștelui

Sf. Isidor Plugarul

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Duhul Sfânt și noi am hotărât să nu vă mai impunem nicio povară în afară de acestea care sunt necesare. ■ Te voi lăuda, Doamne, printre popoare. (sau Aleluia.) ■ Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unul pe altul!

ARCB: Sf. Isidor Plugarul *

Primind iubirea lui Dumnezeu arătată în Isus și rămânând uniți cu el, ucenicii aduc roade. Rodul pe care îl vrea Dumnezeu este iubirea reciprocă: „Să vă iubiți unii pe alții, așa cum eu v-am iubit pe voi”. Modelul este Isus care a ajuns la culmea iubirii dându-și viața pentru prietenii săi.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Ap 5,12

Vrednic este mielul, care a fost înjunghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria și cinstea, aleluia!

Rugăciunea zilei

Te rugăm, Dumnezeule, să ne dai harul ca viața noastră să corespundă mereu misterului pascal. Noi îl celebrăm acum cu bucurie: puterea lui să ne ocrotească neconținut și să ne mântuiască. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Duhul Sfânt și noi am hotărât să nu vă mai impunem nicio povară în afară de acestea care sunt necesare.

Citire din Faptele Apostolilor 15,22-31

În zilele acelea, apostolii și prezbiterii, împreună cu toată comunitatea, au hotărât să aleagă câțiva oameni dintre ei și să-i trimită la Antiohia împreună cu Paul și Barnaba, pe Iuda, numit Barsaba, și pe Sila, bărbați de frunte printre frați. ²³ Au trimis prin ei această scrisoare: „Apostolii și prezbiterii, frații voștri,

către frații din Antiohia, Siria și Cilicia, care provin dintre păgâni: Salutare! ²⁴ Deoarece am auzit că unii dintre noi, care au plecat fără să le fi poruncit noi, v-au tulburat sufletele prin cuvintele lor, ²⁵ am hotărât în unanimitate să alegem câțiva oameni și să-i trimitem la voi împreună cu iubiții noștri Barnaba și Paul, ²⁶ oameni care și-au închinat viața pentru numele Domnului nostru Isus Cristos. ²⁷ Totodată, vi i-am trimis pe Iuda și pe Sila ca și ei să vă vestească acestea prin cuvânt. ²⁸ Căci Duhul Sfânt și noi am hotărât să nu vă mai impunem nicio povară în afară de acestea care sunt necesare: ²⁹ să vă feriți de carnea jertfită idoloilor, de sânge, de animale sufocate și de desfrânare; dacă vă veți feri de acestea, bine veți face. Cu bine!” ³⁰ Așadar, după ce și-au luat rămas bun, au coborât la Antiohia și, adunând mulțimea, le-au dat scrisoarea. ³¹ Când au citit-o, s-au bucurat de această încurajare.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 56(57),8-9.10-12 (R.: 10a)

R.: *Te voi lăuda, Doamne, printre popoare.*

⁸ Inima mea este gata, Dumnezeu,
gata este inima mea!
⁹ Ție îți voi cânta și ție îți voi intona psalmi.
Trezește-te, gloria mea!
Treziți-vă, harpă și alăută; vreau
să trezesc aurora! **R.**

¹⁰ Te voi lăuda printre popoare, Doamne,
îți voi cânta psalmi printre neamuri.
¹¹ Pentru că îndurarea ta este mare,
până la ceruri,
și fidelitatea ta până la nori.
¹² Înălță-te peste ceruri, Dumnezeu,
peste tot pământul este mărirea ta! **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 15,15b

(Aleluia)

„V-am numit pe voi prieteni,
spune Domnul,
pentru că toate câte le-am auzit de la Tatăl
vi le-am făcut cunoscute”.

(Aleluia)

EVANGHELIA

Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unul pe altul!

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 15,12-17

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi:
„Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unii
pe alții așa cum v-am iubit eu! ¹³ Nimeni nu are
o iubire mai mare decât aceasta: ca cineva
să-și dea viața pentru prietenii săi. ¹⁴ Voi sunteți
prieteni mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc.
¹⁵ Nu vă mai numesc servitori, pentru că ser-
vitorul nu știe ce face stăpânul lui. Însă v-am
numit pe voi prieteni, pentru că toate câte
le-am auzit de la Tatăl vi le-am făcut cunos-
cute. ¹⁶ Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am
ales pe voi și v-am pus ca să mergeți și să

aduceți rod, iar rodul vostru să rămână, pentru
ca orice îl veți ruga pe Tatăl în numele meu să
vă dea. ¹⁷ Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți
unul pe altul!”

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Dumnezeu se manifestă în istoria Bisericii
prin hotărârile succesorilor apostolilor, luate
sub impulsul Duhului Sfânt. Să ne rugăm cu
încredere, spunând:

R.: *Doamne, fă-ne ascultători
față de Duhul Sfânt!*

– Pentru ca Sfântul Părinte și episcopii, an-
gajați în slujirea Bisericii Universale să fie
instrumente umile ale Duhului Sfânt în per-
cepera sensului credinței credincioșilor lor,
să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți ucenicii lui Cristos să trăiască
în prietenie cu el, angajându-se la o concretă
comuniune fraternală în societate, să ne ru-
găm: **R.**

– Pentru ca tinerii pe care Domnul îi cheamă
la viața consacrată să răspundă cu bucurie și
să aducă roade îmbelșugate de sfințenie pentru
binele Bisericii și al lumii, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care suferă nevoi și sărăcie
să devină prilej de întâlnire și de colaborare
între instituțiile și solidaritatea creștinilor, să
ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi, cei care am fost aleși să co-
laborăm la creșterea împărăției lui Dumnezeu
în lume, să dovedim reușita acțiunii noastre
nu după succesul omenesc, ci după roadele
iubirii, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca răposaiii familiilor noastre care
au adormit în Domnul să se bucure în cer de
vederea Feței tale, să ne rugăm: **R.**

Doamne, care ne-ai numit prieteni, pentru că participăm la darul vieții tale, ajută-ne să corespundem acestei prietenii, printr-o mai mare generozitate în a te iubi pe tine și pe frații noștri. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Milostive Dumnezeu, te rugăm, sfințește aceste daruri și, primind jertfa spirituală pe care ți-o aducem, fă din noi ofrandă veșnică bineplăcută ție. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a V-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri purea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te laudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. El, supunându-se

morții de bunăvoie, a dus la desăvârșire sacrificiile legii vechi prin moartea sa pe cruce și, oferindu-se pe sine însuși pentru mântuirea noastră, el singur rămâne pururi preot, altar și miel de jertfă. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

Cristos a înviat din morți și ne-a răscumpărat, aleluia!

După Împărtășanie

Împărtășindu-ne, Doamne, cu darul sfințelor taine, te rugăm cu umilință ca jertfa pe care Fiul tău ne-a poruncit s-o aducem în amintirea lui să mărească în inimile noastre iubirea. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Textul evangheliei de astăzi ne propune învățătura lui Isus, maestrul divin, despre importanța și necesitatea poruncilor pentru binele și fericirea oamenilor. Ne putem întreba: De ce sunt necesare poruncile? Nu constituie ele o restrângere, o suspendare, o interdicere a libertății umane? Un răspuns adecvat îl găsim în revelația divină. Iată ce spune Dumnezeu popoului său Israel: „Iată, eu astăzi ți-am pus înaintea viața și moartea, binele și răul” (Dt 30,15) pentru a alege. Cărțile sapiențiale scriu: Ai în fața ta binele și răul, poți alege și ceea ce vei alege, aceea vei avea (cf. Sir 15,16-18).

Că Dumnezeu respectă libertatea omului ne-o dezvăluie Isus în răspunsul dat tânărului bogat: „Dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile!” (Mt 19,17). Deci nu ești constrâns, ci *dacă vrei*. Ele doar îți indică traseul, calea de urmat pentru a-ți atinge scopul final.

Poruncile divine sunt niște jaloane care nu ne îngăduiesc libertatea, ci ne trasează și ne indică clar traseul de urmat pentru a nu greși calea ce duce la împlinire, la mântuire, la fericire. Dumnezeu, Tată iubitor, grijuliu și preocupat de binele tuturor oamenilor, nu poate fi indiferent când copiii săi merg sau nu pe calea sigură a binelui spre adevărata fericire. De

Gândul zilei

„V-am numit pe voi prieteni”. (In 15,15)

Îți mulțumesc, Isuse!

Ai coborât pe pământ
pentru a ne arăta cum se trăiește în ceruri:
cu blândețe și cu stimă,
cu încredere și milostivire,
în bucuria de a putea încredința totul,
de a vrea să împarți totul:
ca între prietenii
care se iubesc în mod gratuit.
Așa vreau să trăiesc și eu în Biserica ta,
în Biserica mea! Aleluia!

aceea, le trasează, prin darul poruncilor sale, drumul de urmat pentru a ajunge la scopul lor final, bucuria vieții veșnic fericite. Însuși Isus ne învață că porunca Tatălui său este viață veșnică. După ce el ne dezvăluie acest adevăr, ni se prezintă ca model de imitat întrucât el se supune poruncilor Tatălui său și rămâne în iubirea lui, în prietenia lui. Isus, Fiu unic al Tatălui și moștenitorul său, nu ține cu gelozie la prerogativele sale divine, ci vrea să le împărtășească tuturor oamenilor prin misterul întrupării și al răscumpărării, constituindu-i frați și prieteni părtași la bucuria sa. El spune că vrea *ca bucuria mea să fie în voi, iar bucuria voastră să fie deplină* (cf. In 15,11).

„Nu vă mai numesc servitori. (...) Însă v-am numit pe voi prieteni” (In 15,15). Isus ne arată ce condiție trebuie să împlinim pentru ca să putem deveni și apoi să putem dovedi că suntem prietenii săi: „Voi sunteți prietenii mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc. Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unul pe altul!” (In 15, 14.17). Pentru a ne arăta că porunca sa include ceva specific, cuprinde o noutate absolută, ne repetă: „Aceasta este *porunca mea*: să vă iubiți unii pe alții *așa cum v-am iubit eu!*” (In 15,12). Dacă vrem să știm cum ne-a iubit el, răspunsul este clar: *până la sfârșit* (cf. In 13,1), adică până la sacrificiul total de sine însuși, *până la moartea pe cruce*, devenind pentru toți exemplul de iubire supremă. El, ca Domn și învățător, devine și model de imitat în privința iubirii: V-am dat exemplul ca așa cum am făcut eu să faceți și voi, pentru că „nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta: ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi” (In 15,13). Iar voi vă dovediți „prieteni mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc” (In 15,14). Am înțeles porunca lui Isus? Cum am împlinit-o până acum? Doamne Isuse, ajută-mă să te imit în trăirea iubirii divine!

Pr. Iosif Enășoae

16 SÂMBĂȚĂ mai

Is 61,1-3a

Ps 95(96)

Rom 8,31b-39

În 12,24-26

ROȘU

P

Sâmbătă din săptămâna a 5-a a Paștelui

Fer. Vladimir Ghika, pr. m. **

Liturghie proprie, prefață pentru sfinți

Domnul m-a uns și m-a trimis să aduc vestea cea bună săracilor. ■ Vestiți tuturor popoarelor lucrările minunate ale Domnului! (sau Aleluia.) ■ Nici moartea, nici viața nu vor putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu. ■ Dacă bobul de grâu, care cade în pământ, moare, aduce rod mult.

Vladimir Ghika s-a născut la 25 decembrie 1873 la Constantinopol (Istanbul) unde tatăl său era ambasador al României pe lângă Înalta Poartă Otomană. Duce o viață de studiu, de activități caritabile și diplomatice până când, la 50 de ani, devine preot catolic la Paris. Prezența lui este remarcată în toate mediile sociale, pe toate meridianele pământului. Ultimii 15 ani de viață îi petrece la București, dedicat formării tineretului și ajutorării celor în dificultate. Pentru că a sprijinit ierarhia legitimă a Bisericii Catolice în păstrarea comuniunii cu Scaunul Apostolic al lui Petru, este arestat și moare în închisoarea de la Jilava, la 16 mai 1954.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Acesta este cu adevărat martir, căci și-a vărsat sângele pentru numele lui Cristos, de amenințările judecătorilor nu s-a temut și a ajuns în împărăția cerească, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care i-ai dat fericitului Vladimir, preot și martir, puterea să mărturisească prezența vie a iubirii tale chiar și în mijlocul persecuției, prin mijlocirea și exemplul său dăruiește-ne harul să perseverăm în slujirea ta, în comuniunea credinței apostolice. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Domnul m-a uns și m-a trimis să aduc vestea cea bună săracilor

Citare din cartea profetului Isaia 61,1-3a

¹ Duhul Domnului Dumnezeu este asupra mea; de aceea Domnul m-a uns și m-a trimis să aduc vestea cea bună săracilor, să leg rănille

celor cu inima zdrobită, să vestesc eliberare celor captivi și deschidere a porților celor închiși; ² să vestesc un an de bunătațe a Domnului, o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru, ca să-i mângâi pe cei mâhniți. ^{3a} Să-i pun pe cei mâhniți din Sion să ia diademă în loc de cenușă, untdelemnul bucuriei în loc de jale, veșmânt de laudă în locul duhului frânt.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 95(96),1-2a.2b-3.7-8a.10 (R.: 3)

R.: Vestiți printre neamuri minunile Domnului!

- ¹ Cântați-i Domnului un cântec nou!
Cântați-i Domnului, toți locuitorii
pământului!
- ^{2a} Cântați-i Domnului, binecuvântați
numele lui! **R.**

^{2b} Vestiți din zi în zi mântuirea lui!

³ Vestiți printre neamuri gloria lui,
tuturor popoarelor, minunile sale! **R.**

⁷ Dați-i Domnului, voi, familiile popoarelor, dați-i Domnului glorie și putere!

^{8a} Dați-i Domnului gloria ce i se cuvine numelui său! **R.**

¹⁰ Spuneți printre neamuri: „Domnul stăpânește!”

El a așezat pământul pe temelii solide,
ca să nu se clatine;
el va judeca popoarele cu dreptate. **R.**

LECTURA A II-A

Nici moartea, nici viața nu vor putea să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani 8,31b-39

Fraților, ^{31b} dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră? ³² El, care nu l-a cruțat pe propriul său Fiu, ba chiar l-a dat la moarte pentru noi toți, cum nu ne va dărui toate împreună cu el? ³³ Cine va aduce acuză împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel care justifică! ³⁴ Cine îi va condamna? Cristos Isus, care a murit, dar, mai mult, a și înviat, care este la dreapta lui Dumnezeu, intervine pentru noi. ³⁵ Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul sau strâmtorarea, sau persecuția sau foamea, sau lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia? ³⁶ După cum este scris: „Pentru tine suntem dați la moarte toată ziua, suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere”. ³⁷ Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit. ³⁸ Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile, ³⁹ nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu vor putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus, Domnul nostru.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Iac 1,12

(Aleluia)
Fericit omul
care îndură ispita
pentru că,
după ce va fi încercat,
va primi coroana vieții!
(Aleluia)

EVANGHELIA

Dacă bobul de grâu, care cade în pământ, moare, aduce rod mult

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 12,24-26

În acel timp, Isus a spus ucenicilor săi: ²⁴ „Adevăr, adevăr vă spun: dacă bobul de grâu care cade în pământ nu moare, rămâne singur; însă dacă moare, aduce rod mult. ²⁵ Cine își iubește viața o va pierde; cine își urăște viața în lumea aceasta o păstrează pentru viața veșnică. ²⁶ Dacă îmi slujește cineva, să mă urmeze, iar acolo unde sunt eu va fi și cel care mă slujește. Dacă îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Domnul Isus Cristos a dorit ca împărăția lui Dumnezeu să se răspândească nu numai prin vestirea evangheliei, ci și prin sângele martirilor. Prin mijlocirea fericitului Vladimir Ghika, să-l rugăm cu încredere:

R.: *Doamne, dă tărie poporului tău!*

– Pentru ca fiecare creștin să fie dispus să-și arate credința în Cristos cu prețul oricărei jertfe, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca respectul omenesc să nu ne împiedice în trăirea unei vieți cu adevărat creștine, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți oamenii să accepte cu generozitate suferința ca participare la jertfa mântuitoare a lui Isus și să o poată privi în lumina învierii sale, să ne rugăm: **R.**

R.: *Doamne, dă tărie poporului tău!*

– Pentru ca, după suferințele acestei vieți, cei aflați în agonie să fie primiți în patria cerească, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca, prin faptele noastre de fiecare zi, viața noastră să devină o jertfă plăcută în fața Domnului, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți să înțelegem că iubirea față de aproapele cere jertfire de sine, să ne rugăm: **R.**

Doamne, tăria celor care se încred în tine, ajută-ne să îndurăm cu răbdare toate suferințele și încercările din iubire față de tine, pentru ca la sfârșitul vieții să primim cununa biruinței alături de sfinții tăi. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Te rugăm, Doamne, să sfințești aceste daruri cu binecuvântarea ta; ea să aprindă în noi, prin darul tău, flacăra vie a iubirii, prin care fericitul Vladimir Ghika a dobândit biruință asupra tuturor chinurilor. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața I pentru sfinții martiri

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. Căci fericitul martir Vladimir Ghika, după exemplul lui Cristos, și-a jertfit viața pentru mărturisirea numelui tău și ne-a dovedit în chip strălucit puterea ta minunată, pentru că pe cel slab tu îl conduci la virtutea desăvârșită și pe cel lipsit de putere îl ajuți să fie statornic în mărturisirea credinței. De aceea, împreună cu puterile cerești, te preamărim și noi de pe pământ și înălțăm imnul de laudă al maiestății tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

Cf. *In* 15,5

Eu sunt vița cea adevărată, iar voi sunteți mlădițele. Cel care rămâne în mine și eu în el, acela aduce rod mult, spune Domnul, aleluia.

După Împărtășanie

Întăriți cu sfintele taine, te rugăm, Doamne, să ne dai harul de a imita minunata statornicie a fericitului Vladimir Ghika, ca, astfel, să ne învrednicim a dobândi răsplata veșnică a celor îndelung-răbdători. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Sărbătoarea fericitului Vladimir Ghika ne oferă posibilitatea de a medita despre sensul existenței noastre creștine. Textele proclamate la sfânta Liturghie sunt pentru noi, creștinii, lumină pentru mintea însetată de adevăr și înflăcărare pentru inima înfometată de iubire autentică. Ele ne propun logica lui Isus, evident diferită de logica pur omenească, în ceea ce privește modul în care trebuie să înțelegem și să trăim viața creștină.

Logica pur omenească, după care trebuie trăită viața actuală, este mereu trâmbitată de sloganuri arhicunoscute: Trăiește-ți viața, satisface-ți poftele, urmează-ți instinctele, gustă plăcerile, nu-ți refuza nicio comoditate, bea, mănâncă, distrează-te, trăiește la maximum clipa pentru că o dată îți este dată viața! A gândi și a te comporta astfel înseamnă, după logica pur omenească, a-ți trăi din plin viața. Isus, însă, ne spune că cine își iubește viața și o trăiește, urmând logica omenească, crezând că astfel o va salva, o va pierde, nu se va împlini. Conform învățăturii lui Isus, numai cine își urăște viața în lumea aceasta (cf. *In 12,25*) și cine „își pierde viața pentru mine și pentru

Gândul zilei

„Dacă-mi slujește cineva, Tatăl meu îl va cinsti”. (*In 12,26*)

Ce promisiune minunată!

Însuși Dumnezeu Tatăl îl cinsteste pe acela care îl slujește pe Fiul său Isus!

De aceea și noi îl cinstim pe acela care l-a slujit pe Isus,

regretând că sunt creștini care nu o fac.

Astăzi îl cinstim pe fericitul Vladimir Ghika, ce a slujit Biserica

și, pentru credința sa,

a suferit chinuri și moarte.

Îl cinstim fiind gata atât să slujim Biserica și să suferim chiar martiriul pentru Domnul.

evanghelie o va salva” (*Mc 8,35*), pentru că o „păstrează pentru viața veșnică” (*In 12,25*). Cred că înțelegem că Isus nu ne cere să ne urâm viața, pentru că viața este cel mai mare dar pe care ni l-a făcut Tatăl ceresc prin părinții noștri și pentru care trebuie să-i mulțumim. Acest dar trebuie să-l prețuim și să-l valorificăm în conformitate cu planul veșnic divin. Cristos ne învață să nu trăim viața pământească în egoism; să nu căutăm satisfacerea dezordonată a instinctelor și a simțurilor; să nu inventăm noi dorințe de satisfacut; să nu împlinim cu aviditate cele mai rafinate și insașiabile poftes ale trupului. Printr-o asemănare simplă și ușor de înțeles, cea a bobului de grâu semănat în pământ, Isus ne sugerează modul cel mai sigur de a ne salva viața și de a o păstra pentru viața veșnică. „Dacă bobul de grâu care cade în pământ nu moare, rămâne singur; însă dacă moare, aduce rod mult” (*In 12,24*). Isus, care ne propune învățătura bobului de grâu care moare pentru a nu rămâne singur, ci pentru a produce un rod îmbelșugat, devine el însuși acest bob de grâu. Coborât pe pământ prin întrupare, acceptă să se sacrifice și să moară pe cruce pentru a le oferi tuturor oamenilor harul de a deveni fiii adoptivi ai Tatălui ceresc, frații săi cu dreptul de a moșteni împărăția cerurilor și de a se bucura de comuniunea fericită a Sfintei Treimi.

La finalul meditației să ne punem câteva întrebări. După care logică mi-am orânduit și mi-am trăit viața de creștin până acum? Nu m-am lăsat sedus și cucerit de logica pur omenească în trăirea vieții mele creștine? Cum voi trăi viața de creștin din acest moment?

Doamne Isuse, tu ești bobul de grâu căzut în pământ, care ai acceptat să mori pentru a da viață veșnică tuturor oamenilor; ajută-mă să imit viața ta de iubire divină și să-mi ofer viața pentru binele și fericirea fraților mei!

Pr. Iosif Enășoae

17 DUMINICĂ mai

Fap 8,5-8.14-17

Ps 65

1Pt 3,15-18

În 14,15-21

alb

II

† DUMINICA a 6-a a Paștelui

Sf. Pascal Baylon, călug.; Fer. Ioan Scheffler, ep. m.

Liturghie proprie, Gloria, Credo,
preafață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Și-au pus mâinile peste ei și l-au primit pe Duhul Sfânt. ■ Strigați-i de bucurie lui Dumnezeu, voi, toți locuitorii pământului! (sau Aleluia.) ■ Dat la moarte în ceea ce privește trupul, dar înviat cu duhul. ■ Eu îl voi ruga pe Tatăl, iar el vă va da un alt Mângâietor.

Aniversarea beatificării episcopului martir Anton Durcovici (2014).

Creștinul știe că este rodul binecuvântării, al milostivirii și iubirii lui Dumnezeu. De aici provine speranța care locuiește în inimile noastre. Speranța pe care o mărturisim prin atitudinea noastră. Conștiința fiind că Dumnezeu ne iubește, devenim instrumentele lui de binecuvântare și de fraternitate față de alții. Aceasta merită osteneala și suferința, căci Cristos ne-a dat un exemplu murind pentru păcatele noastre. Isus promite Duhul adevărului celor care păzesc poruncile lui. Cine primește aceste porunci este iubit de Tatăl și de Isus. Această iubire dă creștinului capacitatea de a li se alătura oamenilor pe care să-i ajute la zidirea unei lumi noi, mai drepte. Aceasta cere o iubire care să ajungă acolo unde nimeni nu poate ajunge. O iubire care-l salvează pe om în toată ființa sa: în demnitățile sa, în nevoia sa de Dumnezeu, în libertatea și destinul său ultrapământesc.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Cf. Is 48,20

Vestiți cu glas de bucurie, ca să se audă;
vestiți până la marginile pământului:
Domnul a eliberat poporul său,
aleluia!

Rugăciunea zilei

Dumnezeule atotputernic, dă-ne harul de a celebra cu însuflețire aceste zile de bucurie în care cinstim învierea Domnului, pentru ca misterul pascal pe care-l contemplăm să se manifeste neconținut în faptele noastre. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Și-au pus mâinile peste ei și l-au primit pe Duhul Sfânt.

Citire din Faptele Apostolilor 8,5-8.14-17

În zilele acelea, Filip, coborând în cetatea Samariei, a început să li-l predice pe Cristos.

⁶ Mulțimile ascultau cu atenție într-un cuget cele spuse de Filip, auzind și văzând semnele pe care le făcea, ⁷ căci din mulți care erau posedați ieșeau duhurile necurate strigând cu glas puternic, iar mulți paralizați și șchiopi erau vindecați, ⁸ astfel încât o mare bucurie a cuprins cetatea aceea. ¹⁴ Apostolii care erau în Ierusalim, auzind că Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu, i-au trimis la ei pe Petru și pe Ioan, ¹⁵ care au coborât acolo și s-au rugat pentru ei ca să-l primească pe Duhul Sfânt. ¹⁶ Căci nu se coborâse încă peste niciunul dintre ei, ci au fost botezați numai în numele Domnului Isus. ¹⁷ Atunci și-au pus mâinile peste ei și l-au primit pe Duhul Sfânt.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 65(66),1-3a.4-5.6-7a.16 și 20 (R.: 1)

R.: Strigați-i de bucurie lui Dumnezeu, voi, toți locuitorii pământului!

- ¹ Strigați-i de bucurie lui Dumnezeu,
voi, toți locuitorii pământului!
- ² Cântați gloria numelui său,
dați-i glorie prin laudele voastre!
- ^{3a} Spuneți-i lui Dumnezeu:
„Cât de minunate sunt lucrările tale!” **R.**
- ⁴ Tot pământul să te adore
și să-ți cânte ție, să cânte al tău nume!
- ⁵ Veniți și priviți lucrările lui Dumnezeu!
Minunate sunt lucrările sale înaintea fiilor
oamenilor. **R.**
- ⁶ El a prefăcut marea în pământ uscat;
și râul a fost trecut cu piciorul:
de aceea, acolo ne-am bucurat în el.
- ^{7a} El stăpânește pe veci cu puterea sa. **R.**
- ¹⁶ Toți cei care vă temeți de Dumnezeu,
veniți și ascultați
și vă voi spune tot ce a făcut Domnul
pentru sufletul meu!
- ²⁰ Binecuvântat să fie Dumnezeu
care nu respinge rugăciunea mea
și nu îndepărtează de la mine îndurarea
lui! **R.**

LECTURA A II-A

Dat la moarte în ceea ce privește trupul, dar înviat cu duhul.

Citire din Scrisoarea întâi

a sfântului apostol Petru 3,15-18

Preaiubiților, sfințiți-l pe Domnul Cristos în inimile voastre, gata oricând să dați răspuns oricui vă cere cont de speranța voastră, ¹⁶ dar cu blândețe și bună cuviință, având o conștiință curată, ca tocmai în ceea ce sunteți calomniați să fie rușinați cei care bârfesc purtarea voastră bună în Cristos! ¹⁷ Căci este mai bine să suferiți făcând binele – dacă așa vrea Dumnezeu –, decât făcând răul. ¹⁸ Căci și Cristos

a suferit o dată pentru păcate, el, cel drept, pentru cei nedreți, ca să vă ducă la Dumnezeu, dat la moarte în ceea ce privește trupul, dar înviat cu duhul.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 14,23ab

(Aleluia)

„Dacă cineva mă iubește,
va păzi cuvântul meu, spune Domnul; Tatăl
meu îl va iubi și vom veni la el”.

(Aleluia)

EVANGHELIA

Eu îl voi ruga pe Tatăl, iar el vă va da un alt Mângâietor.

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 14,15-21

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi:
„Dacă mă iubiți, veți păzi poruncile mele ¹⁶ și eu îl voi ruga pe Tatăl, iar el vă va da un alt Mângâietor ca să fie cu voi pentru totdeauna, ¹⁷ Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi pentru că nu-l vede și nici nu-l cunoaște. Dar voi îl cunoașteți pentru că rămâne la voi și va fi în voi. ¹⁸ Nu vă voi lăsa orfani. Voi veni la voi. ¹⁹ Încă puțin și lumea nu mă va mai vedea. Voi însă mă veți vedea; pentru că eu trăiesc, veți trăi și voi. ²⁰ În ziua aceea, veți cunoaște că eu sunt în Tatăl meu, iar voi în mine și eu în voi. ²¹ Cine are poruncile mele și le păzește, acela mă iubește, iar cine mă iubește va fi iubit de Tatăl meu și eu îl voi iubi și mă voi revela lui”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Isus Cristos locuiește în noi, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. De aceea, în rugăciunea noastră să-l invocăm pe Tatăl cu afecțiune

filială, încrezători că vom fi ascultați. Să ne rugăm împreună, spunându-i:

R.: *Părinte, păstrează-ne în iubirea ta!*

– Pentru ca sfânta Biserică să aibă conștiința vie că este poporul lui Dumnezeu, care a primit ca lege iubirea față de Dumnezeu și față de toți oamenii, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca Sfântul Părinte și episcopii, prin călăuzirea Duhului Sfânt, să lumineze mințile credincioșilor și să le întărească voința în a urma ceea ce este bine, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca darul Duhului să-i facă puternici și curajoși în viața lor de credință pe toți copiii și tinerii care se pregătesc pentru primirea sacramentului Mirului, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți creștinii, angajați zi de zi în cele mai variate domenii de activitate, să devină conștienți că au primit un dar și o misiune pentru edificarea unei lumi noi, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca Duhul Sfânt să ne lumineze inimile încât să putem edifica un ambient plin de credință, pătruns de adevărul și valorile care nu trec, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care suferă din cauza nedreptății, susținuți fiind de Duh, să aibă siguranța că Isus își continuă lucrarea sa în lume, preferându-i și acum pe cei săraci și umili, să ne rugăm: **R.**

Părinte sfânt, primește rugăciunile pe care le-am înălțat spre tine. Prin lumina Duhului tău, toți oamenii să-l recunoască pe Creatorul lor și să se îndrepte pe calea care conduce la mântuire. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Să se înalțe la tine, Doamne, rugăciunile noastre, împreună cu darurile pe care ți le oferim; în

bunătațea ta, curăță-ne de păcate, pentru ca, astfel, să ne facem tot mai vrednici de tainele iubirii tale părintești. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a II-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te laudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. Prin el, noi devenim fii ai luminii, moștenitori ai fericirii veșnice; prin el se deschid porțile împărăției cerului, pentru a-i primi pe cei care îl urmează cu credință. Moartea lui i-a dat morții noastre putere de mântuire, iar învierea lui le-a redat tuturor viața cea veșnică. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

In 14,15-16

Dacă mă iubiți,
păziți poruncile mele.
Și eu îl voi ruga pe Tatăl,
iar el vă va da
un alt Mângâietor,
ca să fie cu voi pentru totdeauna,
aleluia.

După Împărtășanie

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care, prin învierea lui Cristos, ne reînnoiești pentru viața veșnică, te rugăm, înmulțește în noi roadele tainei pascale și revarsă în inimile noastre puterea hranei aducătoare de mântuire. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Isus, știind că „de la Tatăl a ieșit” (In 13,3) și la Tatăl se întoarce (cf. In 13,3) și că se află foarte aproape de împlinirea misiunii sale de Învățător și de Mântuitor al oamenilor, îi pregătește pe apostolii săi să treacă mai ușor momentul despărțirii vizibile de ei. Urmasii, în curând, zilele dureroase ale pătimirii și ale morții sale, care însă vor culmina cu învierea sa fericită și glorioasă. Toate evenimentele pătimirii și morții lui Isus, trădarea lui Iuda (cf. Lc 22,21-22) vor crea o derută și o panică surprinzătoare în rândul apostolilor, conform cu ce le prevestise lor, deoarece se vor derula cu o rapiditate neașteptată pe parcursul a doar câtorva ore. Aceste evenimente încep cu prinderea și arestarea lui în Ghetsemani, prezentarea lui legat în fața marelui preot și a Sinedriului, care îl vor condamna la moarte, predarea în mâinile lui Pilat, biciuirea, încoronarea cu spini, condamnarea la moarte pe cruce, drumul Calvarului, răstignirea, moartea pe cruce după doar trei ore de chinuri înspăimântătoare și îngroparea în grabă pentru că urma timpul de pregătire pentru sărbătoarea Paștelui, iar în acest timp nu puteau rămâne pe cruce trupurile celor răstigniți. Textele evangheliei de astăzi ne dezvăluie cu câtă grijă și delicatețe îi pregătește Isus pe discipolii săi pentru evenimentele apropiate din viața sa. Iată ce le spune: „Încă puțin și lumea nu mă

Gândul zilei

„Dacă mă iubiți, veți păzi poruncile mele”.
(In 14,15)

Din cauza bolii scrupulozității, îmi era foarte dificil momentul povezii.

Ajutată și de părinții mei, am perseverat în acea ascultare și într-o zi Isus mi-a deschis ochii, arătându-mi iubirea sa vie și vindecându-mă.

Îți mulțumesc, Isuse!

va mai vedea. Voi însă mă veți vedea; pentru că eu trăiesc, veți trăi și voi” (In 14,19). Cuvintele lui Isus: „Puțin și nu mă veți mai vedea. Și iarăși puțin și mă veți vedea” (In 16,16) pentru că *mă duc la Tatăl*, vor să arate că aceasta se va împlini prin moartea sa iminentă. Tot în același context, Isus li se va adresa de data aceasta numai ucenicilor săi, precizându-le: „Puțin și nu mă veți mai vedea. Și iarăși puțin și mă veți vedea” (In 16,16). Această promisiune, făcută numai apostolilor, se va realiza foarte curând, după doar trei zile de la înmormântarea sa. Aceasta s-a împlinit atunci când înviat le va apărea, iar ei se vor bucura de revederea cu el după pătimirile sale, care au fost un moment de grea încercare și pentru ei, care n-au înțeles că așa trebuia să se realizeze profețiile cu privire la Mesia, ce avea să pătimească și apoi să învie, cum de fapt le prevestise și el însuși înainte de a se împlini. Odată cu evenimentele pătimirii și ale învierii se vor împlini și celelalte cuvinte ale lui Isus: „Nu vă voi lăsa orfani. Voi veni la voi” (In 14,18). După înviere, Isus a venit la apostoli și astfel și-a împlinit promisiunea: „Voi veni la voi”. Pentru că el a înviat și de acum trăiește veșnic, el vine și la noi, ne însoțește și ne întărește pe toate căile vieții ca să mergem pe urmele sale și să ajungem și noi la gloria învierii. Îmi dau seama că această grijă a lui Isus pentru a-i întări pe apostoli să înfrunte încercările vieții și activitățile apostolice este un semn al preocupării sale și pentru viața și activitatea mea creștină? Am încredere în cuvântul său care mă asigură că este mereu cu mine pentru că el este Cristos cel înviat? Isuse, îți mulțumesc că ai înviat ca să fii și cu mine! Te rog, mărește-mi încrederea în prezența ta continuă în viața mea și dă-mi puterea să te urmez pe calea sfințeniei și a mântuirii.

Pr. Iosif Enășoae

18 LUNI
mai

Fap 16,11-15

Ps 149

În 15,26-16,4

alb (roșu)

II

Luni din săptămâna a 6-a a Paștelui

Sf. Ioan I, pp. m. *

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Domnul i-a deschis inima, ca să asculte cu atenție cele spuse de Paul. ■ Domnul îl iubește pe poporul său. (sau Aleluia.) ■ Duhul adevărului, el va da mărturie despre mine.

Ucenicii vor fi duși înaintea tribunalelor, dar îi va apăra un „avocat”. Este Mângâietorul, care se prezintă și ca martor al lui Isus. În primul rând Duhul va acționa în așa fel încât să-l lumineze pe ucenic în interior, în drumul de creștere a propriei credințe. Apoi el va acționa prin intermediul ucenicilor atunci când comunitatea va fi chemată să dea mărturie în fața lumii.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Rom 6,9

Cristos cel înviat din morți nu mai moare: moartea nu mai are nici o putere asupra lui, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dăruiește-ne, Dumnezeu milostiv, bucuria ca harul pe care l-am primit prin celebrarea misterului pascal să aducă neconținut roade în viața noastră. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Domnul i-a deschis inima, ca să asculte cu atenție cele spuse de Paul.

Citire din Faptele Apostolilor 16,11-15

În zilele acelea, îmbarcându-ne de la Troas, ne-am dus direct în Samotracia, iar a doua zi, la Neapoli ¹² și, de acolo, la Filipi, care este o cetate importantă în ținutul Macedoniei, o colonie. În cetate am rămas câteva zile. ¹³ Într-o zi de sâmbătă am ieșit în afara porții, lângă un râu, unde credeam că este loc de rugăciune. Așezându-ne, le-am vorbit femeilor care se

adunaseră. ¹⁴ O femeie cu numele Lidia, vânzătoare de purpură din cetatea Tiatira, adora toare a lui Dumnezeu, ne asculta. Acesteia, Domnul i-a deschis inima ca să asculte cu atenție cele spuse de Paul. ¹⁵ După ce a fost botezată ea și casa ei, ne-a invitat, zicând: „Dacă ați judecat că sunt credincioasă Domnului, veniți și rămâneți în casa mea!” Și ne-a obligat să acceptăm.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 149,1-2.3-4.5-6a și 9b (R.: 4a)

R.: Domnul îl iubește pe poporul său.

- ¹ Cântați Domnului un cântec nou, lauda lui în adunarea credincioșilor săi!
- ² Să se bucure Israel de creatorul său, să tresalte de bucurie fiii Sionului pentru regele lor! **R.**
- ³ Să laude numele lui în dansuri, să-i cânte psalmi cu tamburina și cu harpa!
- ⁴ Căci Domnului îi place de poporul său și-i încoronează pe cei smeriți cu mântuire. **R.**

- ⁵ Să tresalte de bucurie, în glorie,
credincioșii lui,
să scoată strigăte de bucurie
în așternutul lor!
- ^{6a} Gura să le fie plină de laudele Domnului;
^{9b} aceasta este o cinste pentru toți
credincioșii lui. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 15,26b.27a

(Aleluia) „Duhul adevărului
va da mărturie despre mine,
spune Domnul;
și voi veți da mărturie”.
(Aleluia)

EVANGHELIA

Duhul adevărului, el va da mărturie despre mine.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 15,26-16,4

În acel timp, Isus le-a zis discipolilor săi:
„Când va veni Mângâietorul pe care eu vi-l
voi trimite de la Tatăl, Duhul adevărului, care
porcede de la Tatăl, el va da mărturie despre
mine. ²⁷ Și voi veți da mărturie, pentru că de
la început sunteți cu mine. ^{16,1} V-am spus acestea
ca să nu vă scandalizați. ² Vă vor exclude din
sinagogă. Mai mult, vine ceasul când cel
care vă va ucide va crede că aduce cult lui
Dumnezeu. ³ Și vor face acestea pentru că
nu l-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe mine.
⁴ Dar v-am spus toate acestea pentru ca, atunci
când va veni ceasul lor, să vă aduceți aminte
de ele, căci eu v-am spus. Nu v-am spus acestea
de la început, pentru că eram cu voi”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Domnul ne-a dăruit Duhul mărturiei. Prin
rugăciunea noastră să-i cerem cu încredere

harul de a fi purtătorii lui Cristos în lume. Să
ne rugăm spunând:

R.: *Fă-ne martorii tăi, Doamne!*

– Pentru ca de la ascultarea mesajului lui
Cristos, toți cei care sunt evanghelizați să adere
la Isus Mântuitorul, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toate familiile noastre să fie locuri
de experimentare a credinței și ospitalității
primitoare, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți creștinii chemați în posturi
de responsabilitate, luminați fiind de Duhul
lui Cristos, să-și desfășoare misiunea încredințată
cu înțelepciune și simț de răspundere,
să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți creștinii persecutați să fie
sprijiniți de puterea Duhului, pentru o mărturie
de credință curajoasă și perseverentă,
să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca acest cuvânt al Domnului să dea
siguranță și încredere că sunt sprijiniți de
Duhul Sfânt, aceluia care sunt în suferință,
să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți păstorii Bisericii care au adormit
în Domnul să fie primiți la banchetul pregătit
fericiților din cer, să ne rugăm: **R.**

Doamne, care ni l-ai trimis pe Duhul mângâietor
pentru a ne susține în misiunea noastră
de mărturie, învrednicește-ne să ne amintim
de misterul tău pascal prin participare
interioară și coerența vieții. Prin Cristos, Domnul
nostru. Amin.

Asupra darurilor

Te rugăm, Doamne, să primești darurile Bisericii
care tresaltă de veselie și, precum i-ai dat
sămânța bucuriei pascale, dăruiește-i și rodul
fericirii veșnice. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a II-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te lăudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. Prin el, noi devenim fii ai luminii, moștenitori ai fericirii veșnice; prin el se deschid porțile împărăției cerului, pentru a-i primi pe cei care îl urmează cu credință. Moartea lui i-a dat morții noastre putere de mântuire, iar învierea lui le-a redat tuturor viața cea veșnică. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de

bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

In 20,19

Isus a stat în mijlocul discipolilor și le-a spus: „Pace vouă!” Aleluia!

După Împărtășanie

Te rugăm, Doamne, privește cu bunătate la poporul pe care ai binevoit să-l reînnoiești prin tainele veșnice și călăuzește-l la învierea trupului, spre slava nepieritoare. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Evangelistul Ioan scrie că Isus, Cuvântul întrupat, este adevărul și ne revelează adevărul. Cristos, cunoscătorul adevărului plener, simte nevoia să descopere acest adevăr apostolilor săi, atât cu privire la evenimentele apropiate care le vor influența viața trăită împreună cu el până la moartea lui pe cruce, cât și, mai ales, după înălțarea la ceruri, când norul luminos al dumnezeirii îl va acoperi și îl va face din nou invizibil. Cu toate că el îi asigură că va fi cu ei „în toate zilele până la sfârșitul lumii!” (Mt 28,20), iar prin Duhul Sfânt îi va întări mereu, le destăinuie adevărul cu privire la evenimentele care vor urma imediat după plecarea sa din lume, dar și acelea care vor urma de-a lungul istoriei Bisericii, ce vor influența viața tuturor discipolilor săi. Să ne amintim câteva evenimente care ne indică cum el îi apără pe discipolii săi. Când fariseii le reproșează că nu postesc așa cum o fac ei și ucenicii lui Ioan Botezătorul, el le răspunde că atât timp cât mirele este cu ei nu pot posti, vor posti când mirele va fi luat de la ei (cf. Mt 9,14-15). Când fariseii îi acuză pe apostoli că încalcă sabbatul pentru că au rupt spice și au mâncat boabele de grâu, Isus îi apără din nou spunând că Fiul Omului este „stăpânul sâmbetei” (Mt 1,8). Isus îi salvează cu puterea sa divină pe apostolii săi atunci când pe lacul Genezaret o furtună puternică îi amenința cu scufundarea,

Gândul zilei

„Și voi veți da mărturie, pentru că de la început sunteți cu mine”. (In 15,27)

A da mărturie despre Isus, a comunica certitudinea și bucuria prezenței sale alături de noi, este numai lucrarea Duhului Sfânt. Prietenii lui Isus, noi, care încercăm să stăm alături de el și să ascultăm de el, vom respira Duhul său și astfel vom fi mărturisitorii săi. Vino, Duhule Sfinte!

iar el dormea pe un căpătâi în barcă. L-au trezit spunându-i: „Învățătorule, nu-ți pasă că pierim?” (Mc 4,38). El potolește marea și liniștește vântul spunând: „Potolește-te! Tac!” (Mc 4,39).

Să ne amintim și de momentul când este arestat în Ghetsemani cum îi apără pe apostoli zicând: „Așadar, dacă mă căutați pe mine, lăsați-i pe aceștia să plece!” (In 18, 8). El se lasă prins, iar apostolii scapă de a fi și ei arestați și fug din grădină. Isus nu neglijează pregătirea apostolilor pentru misiunea lor viitoare de predicatori ai evangheliei, pentru ca oamenii să cunoască adevărul mântuitor, de administratori ai sfintelor sacramente, pentru a-i face părtași de roadele mântuirii realizate prin sacrificiul crucii. Pentru că misiunea lor nu va fi deloc ușoară, ci le va cere multe și mari sacrificii, el îi previne și-i avertizează pentru ca să nu se scandalizeze. El le spune: „Dacă m-au persecutat pe mine, vă vor persecuta și pe voi” (In 15,20). Prin aceste cuvinte, Isus vrea să le arate că, dacă sunt ucenicii săi, să nu aibă pretenția și să nu se aștepte să fie tratați cu delicatețe, cu bunătate, cu înțelegere și iubire. Din contra: „Vă vor exclude din sinagogă. Mai mult, vine ceasul când cel care vă va ucide va crede că aduce cult lui Dumnezeu. Dar v-am spus toate acestea pentru ca, atunci când va veni ceasul lor, să vă aduceți aminte de ele, căci eu v-am spus” (In 16, 2.4). Ce vrea să ne învețe Isus prin cuvintele sale? Să nu ne scandalizăm dacă nu suntem înțeleși de oameni, dacă suntem disprețuiți, persecutați sau unii dintre noi vom fi uciși. El a trecut prin toate acestea, iar pătimind ne-a lăsat un exemplu de imitat (cf. 1Pt 2,21). Să nu uităm că sângele său mântuiește omenirea, iar „sângele martirilor este sămânța creștinilor” (Tertulian). Doamne Isuse, ajută-mă să te urmez cu fidelitate în toate încercările vieții mele creștine!
Pr. Iosif Enășoae

19 MARTI
mai

Fap 16,22-34

Ps 137

În 16,5-11

alb

II

Marti din săptămâna a 6-a a Paștelui

Sf. Celestin al V-lea, pp.

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta! ■ Dreapta ta, Doamne, mă mântuiește. (sau Aleluia.) ■ Dacă nu mă duc, Mângâietorul nu va veni la voi.

Odată împlinită misiunea sa, Isus se va întoarce la Tatăl. Dar Duhul îl va menține prezent pentru totdeauna în mijlocul celor care sunt ai săi. Dacă Cristos nu ar pleca, ucenicii săi nu ar înțelege și nu ar putea să fie martorii săi. E mai bine pentru ei ca el să plece, pentru ca totul să se poată realiza și să se inaugureze această nouă prezență, grație luminii și puterii Duhului.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Ap 19,7.6

Să ne bucurăm, să ne veselim și să-l preamărim pe Dumnezeu, pentru că și-a început domnia Domnul, Dumnezeul nostru, cel atotputernic, aleluia!

Rugăciunea zilei

Fă, te rugăm, Doamne, Dumnezeule atotputernic și milostiv, să devenim părtași cu adevărat la învierea lui Cristos, Fiul tău. El, care, fiind Dumnezeu.

LECTURA I

Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta!

Citire din Faptele Apostolilor 16,22-34

În zilele acelea, mulțimea din Filipi s-a ridicat împotriva lui Paul și Sila, iar judecătorii, după ce le-au smuls hainele, au poruncit să fie bătuti cu vergi. ²³ După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare și i-au poruncit gardianului să-i păzească în siguranță. ²⁴ Acesta, primind o asemenea poruncă, i-a aruncat în partea cea mai dinăuntru a închisorii și le-a

pus picioarele în butuci. ²⁵ Către miezul nopții, Paul și Sila se rugau și cântau imnuri lui Dumnezeu, iar cei închiși îi ascultau. ²⁶ Dintr-odată, a venit un mare cutremur, astfel încât s-au zguduit temeliiile închisorii: toate ușile s-au deschis imediat și lanțurile tuturor s-au desfăcut. ²⁷ Trezindu-se gardianul din somn și văzând că ușile închisorii sunt deschise, gardianul și-a scos sabia și voia să se sinucidă, crezând că deținuții au fugit. ²⁸ Dar Paul a strigat cu glas puternic: „Să nu-ți faci niciun rău, pentru că toți suntem aici!” ²⁹ Atunci, el a cerut o lumină, a alergat înăuntru și, tremurând, s-a aruncat înaintea lui Paul și a lui Sila. ³⁰ Apoi, scoțându-i afară, le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?” ³¹ Ei i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta!” ³² Și i-au vestit cuvântul Domnului lui și tuturor celor care erau în casa lui. ³³ Luându-i chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănilor și îndată a fost boțezat el și toți ai lui. ³⁴ I-a dus apoi în casă, a pus masa și s-a bucurat cu toată casa pentru că a crezut în Dumnezeu.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 137(138),1-2a.2bc-3.7c-8 (R.: 7c)

R.: Dreapta ta, Doamne, mă mântuiește.

¹ Te laud, Doamne, din toată inima,
pentru că ai ascultat cuvintele gurii mele.
Îți cânt înaintea îngerilor.

^{2a} Mă prostern spre templul tău cel sfânt. **R.**

^{2bc} Laud numele tău
pentru îndurarea și adevărul tău,
căci ți s-a mărit faima
prin împlinirea cuvintelor tale.

³ În ziua în care te-am chemat, m-ai ascultat,
mi-ai întărit sufletul și m-ai îmbărbătat. **R.**

^{7c} Dreapta ta mă mântuiește.

⁸ Domnul va duce la bun sfârșit
ceea ce a început pentru mine.
Doamne, bunătatea ta este veșnică!
Nu părăsi, Doamne, lucrarea mâinilor
tale! **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. In 16,7.13

(Aleluia) „Îl voi trimite la voi pe Duhul adevărului, spune Domnul. El vă va călăuzi în tot adevărul”. (Aleluia)

EVANGHELIA

Dacă nu mă duc, Mângâietorul nu va veni la voi.

**Citire din Evanghelia Domnului nostru
Isus Cristos după sfântul Ioan 16,5-11**

În acel timp, Isus le-a zis discipolilor săi:
„Acum mă duc la cel care m-a trimis și nimeni
dintre voi nu mă întreabă: «Unde mergi?»⁶ Dar
pentru că v-am spus acestea, întristarea a
umplut inima voastră.⁷ Totuși eu vă spun ade-
vărul: este mai bine pentru voi ca eu să plec,
pentru că, dacă nu mă duc, Mângâietorul nu
va veni la voi; însă, dacă mă duc, îl voi trimite

la voi.⁸ Și când va veni el, va denunța lumea
cu privire la păcat, cu privire la dreptate și cu
privire la judecată.⁹ Cu privire la păcat, pentru
că nu cred în mine.¹⁰ Cu privire la dreptate,
pentru că mă duc la Tatăl și nu mă veți mai
vedea.¹¹ Cu privire la judecată, deoarece con-
ducătorul acestei lumi a fost judecat”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Duhul Sfânt a fost trimis de Cristos în lume
pentru a continua să lupte împotriva necre-
dinței și a minciunii. Să ne rugăm cu cre-
dință, spunând:

**R.: Dăruiește-ni-l, Doamne,
pe Duhul adevărului!**

– Pentru ca persoanele consacrate să fie fidele
mărturiei împărăției cerurilor, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca cei descumpăniți și nefericiți să
fie întăriți în credință de mărturia și de iubirea
noastră fraternă, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți creștinii persecutați să fie
conștienți că participă la martiriul lui Cristos
care se prelungește în ei, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca familiile noastre să fie deschise
pentru primirea mesajului evanghelic și să
fie conștiente de responsabilitatea pe care o
au în societate, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi toți, cei prezenți în jurul alta-
rului să mulțumim Domnului și să ne bucurăm
împreună că am primit Botezul încă din zorii
existenței noastre, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți credincioșii răposați să fie pri-
miți, pentru binele pe care l-au făcut în această
viață, în patria cerească, să ne rugăm: **R.**

Dumnezeule, care prin Duhul mângâietor
continui să acuzi necredința noastră, fă-ne
curajoși în denunțarea valorilor false ale cul-
turii noastre raționaliste și consumiste. Prin
Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Te rugăm, Doamne, dă-ne harul să-ți aducem neconținut mulțumiri prin aceste taine pascale, pentru ca ele, continuând în noi lucrarea mântuirii, să ne fie izvor de bucurie veșnică. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a II-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te laudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. Prin el, noi devenim fii ai luminii, moștenitori ai fericirii veșnice; prin el se deschid porțile împărăției cerului, pentru a-i primi pe cei care îl urmează cu credință. Moartea lui i-a dat morții noastre

putere de mântuire, iar învierea lui le-a redat tuturor viața cea veșnică. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

Cf. Lc 24,46.26

Cristos trebuia să sufere și să învie din morți, și astfel, să intre în gloria sa, aleluia.

După Împărtășanie

Ascultă-ne, Doamne, rugăciunile, pentru ca acest schimb tainic, prin care se săvârșește răscumpărarea noastră, să ne dăruiască ajutor în viața de acum și să ne dobândească bucuriile veșnice. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Plecarea imediată a lui Isus la Tatăl, prin pătîmirea și moartea sa pe cruce, îi va întrista pe apostolii săi. Pentru a-i încuraja în momentele grele ale vieții lor, el le promite un alt Mângâietor. Acesta va lucra în ei ca învățător interior și-i va susține să dea mărturie până la moarte despre adevărul cunoscut. Isus le arată necesitatea venirii Mângâietorului: „Este mai bine pentru voi ca eu să plec, pentru că, dacă nu mă duc, Mângâietorul nu va veni la voi” (In 16,7). După ce le promite că îl va trimite, le destăinuie acțiunile acestuia în favoarea lor. Iată ce le spune: „Și când va veni el, va denunța lumea cu privire la păcat, cu privire la dreptate și cu privire la judecată. Cu privire la păcat, pentru că nu cred în mine. Cu privire la dreptate, pentru că mă duc la Tatăl și nu mă veți mai vedea. Cu privire la judecată, deoarece conducătorul acestei lumi a fost judecat” (In 16,8-11).

Din cuvintele lui Isus deducem că misiunea Mângâietorului va fi triplă. Prima misiune: „va denunța lumea de păcat”, adică va acuza lumea că este păcătoasă și persistă să trăiască în păcat, refuzând adevărul lui Cristos. Lumea, supusă diavolului, conducătorul acestei lumi, preferă și iubește mai mult minciuna decât adevărul propus de Mesia. Adevărul revelat de Isus arată adevărata față a lui Dumnezeu de

Gândul zilei

„Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta!” (Fap 16,31)

A crede în Isus înseamnă a crede că Dumnezeu este Tatăl meu, înseamnă a crede în iubirea lui nemărginită pentru mine. O iubire atât de mare încât l-a determinat să se facă mic, să se dăruiește pe cruce, pentru a mă face fiul său. Credința că el mă iubește atât de mult mă mântuiește cu adevărat, îmi dă o speranță nouă și certă.

Tată iubitor, preocupat de binele autentic al fiilor săi. Mângâietorul va denunța și va acuza lumea că trăiește subjugară de spiritul răzvrătirii, inoculat de diavol în sufletul omului prin primul păcat. Cuvintele lui Isus, care spun că Mângâietorul „va denunța lumea cu privire la păcat”, „pentru că nu cred în mine”, ne dezvăluie că a nu crede în el înseamnă a refuza adevărul și a prefera minciuna, înseamnă a refuza iubirea divină pentru a trăi în iubire egoistă și dezordonată. Oare păcatul nu constă tocmai în a refuza să iubești cu iubirea divină și așa cum iubește Dumnezeu, preferând o viață după capriciile, poftele și egoismul proprii? A doua misiune: „va denunța lumea cu privire la dreptate”. Termenul de *dreptate* folosit aici de Isus trebuie luat ca *victorie, preamărire, ca rod* al împlinirii planului trinitar de mântuire a lumii. Este drept că acela care a suportat umilirea crucii să fie și preamărit de Tatăl ceresc cu gloria sa eternă.

A treia misiune: „va denunța lumea cu privire la judecată”, deoarece „conducătorul acestei lumi a fost judecat”. Mângâietorul le va dovedi apostolilor și discipolilor lui Cristos că judecata greșită și condamnarea la moartea pe cruce a lui Isus este rodul acțiunii diavolului, instigatorul oamenilor la răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Am înțeles rolul Duhului Sfânt în viața mea creștină? Ce mă învață Isus astăzi? Să cred în el, să accept să trăiesc asemenea lui în iubirea divină, evitând astfel păcatul. Să nu mă las instigat de diavol pentru a nu risca să-l judec greșit pe Dumnezeu pentru felul său de a fi și de a se comporta, așa cum iudeii, instigați de el, l-au judecat pe Cristos ca înșelător, instigator al poporului și un blasfemator al lui Dumnezeu și l-au condamnat la moartea pe cruce. Să mă încred în iubirea divină, că mă va răsplăti cu biruința lui Cristos, urmându-l pe calea supunerii și a iubirii lui sfinte.

Pr. Iosif Enășoae

20 MIERCURI
mai

Fap 17,15.22-18,1

Ps 148

In 16,12-15

alb

II

Miercuri din săptămâna a 6-a a Paștelui

Ss. Bernardin din Siena, pr. *; Lidia, ucenica sf. Paul

Liturghie proprie, prefață pentru Paști (II, III, IV sau V)

Cel pe care îl cinstiți fără să-l cunoașteți, pe acesta vi-l vestesc. ■ Cerurile și pământul, Doamne, sunt pline de mărirea ta! (sau Aleluia.) ■ Duhul adevărului vă va călăuzi în tot adevărul.

O altă misiune a Duhului: cea de a prelungi „revelația” lui Isus actualizând-o. Sensul revelației trebuie căutat mereu în credință, în lumina Duhului. El îi va face pe credincioși să înțeleagă, de-a lungul secolelor, sensul învățăturii, al vieții, morții și învierii lui Isus.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Cf. *Ps 17,50; 21,23*

Te voi preamări, Doamne, înaintea popoarelor și voi vesti numele tău fraților mei, aleluia.

Rugăciunea zilei

Privește cu bunăvoință spre noi, Doamne, și învrednicește-ne, ca, celebrând acum în mod sacramental, învierea Fiului tău, la venirea lui în slavă, să ne bucurăm împreună cu toți sfinții. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Cel pe care îl cinstiți fără să-l cunoașteți, pe acesta vi-l vestesc.

Citire din Faptele Apostolilor 17,15.22-18,1

În zilele acelea, cei care l-au însoțit pe Paul l-au dus până la Atena și, primind poruncă pentru Sila și Timotei ca să meargă cât mai repede la el, au ieșit. ²² Atunci, Paul, stând în picioare în mijlocul Areopagului, a spus: „Bărbați atenieni! Din tot ceea ce văd, constat că voi sunteți foarte religioși. ²³ Căci străbătând cetatea și observând cu atenție monumentele voastre sacre, am găsit și un altar pe care

este scris: «Dumnezeului necunoscut». Așadar, cel pe care îl cinstiți fără să-l cunoașteți, pe acesta vi-l vestesc. ²⁴ Dumnezeu, care a făcut lumea și toate câte sunt în ea, cel care este Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute de mână de om, ²⁵ nici nu este slujit de mâini omenești ca și cum ar avea nevoie de ceva, el care dă tuturor viață, suflare și toate. ²⁶ El a făcut dintr-unul singur tot neamul omenesc care să locuiască pe toată suprafața pământului, i-a stabilit timpuri determinate și hotare între care să locuiască ²⁷ pentru a-l căuta pe Dumnezeu – fie și numai bâjbâind – și să-l găsească, deși nu este departe de fiecare dintre noi. ²⁸ Căci în el trăim, ne mișcăm și suntem, cum au spus și unii dintre poeții voștri: «Căci suntem și noi din neamul lui». ²⁹ Așadar, dacă suntem din neamul lui Dumnezeu, nu trebuie să credem că dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei, indiciu al măiestriei și al imaginației omului. ³⁰ Dar Dumnezeu, trecând cu vederea timpurile de ignoranță, vestește acum oamenilor de pretutindeni să se convertească. ³¹ De fapt, el a stabilit o zi în care avea să judece

lumea cu dreptate prin omul rânduit pentru aceasta, dând garanție tuturor prin aceea că l-a înviat din morți”.³² Când au auzit ei de învierea din morți, unii îl luau în râs, alții ziceau: „Despre asta te vom asculta altă dată”.³³ Astfel, Paul a ieșit dintre ei.³⁴ Totuși unii bărbați i s-au alăturat și au crezut. Printre ei erau Dionisie Areopagitul, o femeie cu numele Damaris și alții împreună cu ei.^{18,1} După acestea, plecând din Atena, Paul s-a dus la Corint.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 148,1-2.11-12ab.12cd-13.14

R.: Cerurile și pământul, Doamne, sunt pline de mărirea ta!

¹ Lăudați-l pe Domnul din ceruri, lăudați-l întru cei de sus!

² Lăudați-l, voi, toți îngerii lui, lăudați-l, toate oștirile sale! **R.**

¹¹ Regii pământului și toate popoarele, conducătorii și toți judecătorii pământului,
^{12ab} tineri și fecioare. **R.**

^{12cd} Bătrâni cu copii

¹³ să laude numele Domnului, pentru că numai numele lui este preainălțat! Măreția lui este mai presus de pământ și de ceruri. **R.**

¹⁴ El a înălțat puterea poporului său spre lauda tuturor credincioșilor săi, a fiilor lui Israel, poporul care îi stă aproape. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 14,16

(Aleluia) Îl voi ruga pe Tatăl, iar el vă va da un alt Mângâietor ca să fie cu voi pentru totdeauna. (Aleluia)

EVANGHELIA

Duhul adevărului vă va călăuzi în tot adevărul.

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 16,12-15

În acel timp, Isus le-a zis discipolilor săi: „Mai am multe să vă spun, dar acum nu le puteți purta.¹³ Însă când va veni el, Duhul adevărului vă va călăuzi în tot adevărul, căci nu va vorbi de la sine, ci va spune ceea ce va auzi și vă va vesti lucrurile care vor veni.¹⁴ El mă va glorifica pe mine pentru că dintr-al meu va lua și vă va vesti vouă.¹⁵ Toate câte le are Tatăl sunt ale mele; de aceea v-am spus că ia dintr-al meu și vă va vesti”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Duhul adevărului ne dispune la primirea mesajului lui Cristos și la rugăciune. Conștienți de faptul că zi de zi suntem susținuți de acest duh dătător de viață, să spunem cu credință:

R.: Dăruiește-ne, Doamne, Duhul tău!

– Pentru ca Duhul Sfânt să ne ajute pe noi, cei chemați să trăim cuvântul lui Dumnezeu, să facem totdeauna această referire vitală la el, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți oamenii care-l caută pe Dumnezeu, prin înțelepciunea umană, filozofie sau știință, să descopere în Cristos scopul și sensul ultim al oricărei realități, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care răspândesc cuvântul lui Dumnezeu, după exemplul apostolului Paul, să facă un anunț despre Cristos cel înviat în contextul cultural de astăzi, fără nicio diminuare a adevărului, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți teologii care aprofundează conținutul credinței să fie docili Duhului Sfânt și asistenței sale prin magisteriul Bisericii, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți creștinii care sunt în stare de păcat să experimenteze milostivirea lui Dumnezeu și primirea cordială a Bisericii, să ne rugăm: **R.**

R.: *Dăruiește-ne, Doamne, Duhul tău!*

– Pentru ca noi, cei care participăm la sfânta Liturghie, să fim conștienți că suntem iubiți de Dumnezeu, în care trăim, ne mișcăm și suntem, să ne rugăm: **R.**

Dumnezeule, Părintele nostru, care ai comunicat tot ceea ce ai Fiului tău, pentru ca el să ne transmită nouă prin Duhul tău, dă-ne harul de a ne lăsa călăuziți spre tot adevărul. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Dumnezeule, care, prin schimbul minunat înfăptuit la această jertfă, ne faci părtași de firea ta dumnezeiască, dă-ne, te rugăm, harul să fim credincioși prin trăirea noastră adevărului tău, pe care ni l-ai făcut cunoscut. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a III-a pentru Paști

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri

pururea și în tot locul, dar, mai ales, se cuvine să te lăudăm în chip deosebit în acest timp preasfânt, în care a fost jertfit mielul pascal, Cristos, Domnul nostru. El nu încetează a se aduce jertfă pentru noi și, ca mijlocitor al nostru, ne apără pururi în fața ta; căci, deși jertfit o dată, el nu mai moare și, dat fiind la moarte, rămâne veșnic viu. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

Cf. In 15,16.19

Eu v-am ales pe voi din lume
și v-am constituit
ca să mergeți
și să aduceți rod,
iar rodul vostru să rămână,
aleluia.

După Împărtășanie

Te rugăm, Doamne, îndură-te și fii alături de poporul tău, pe care l-ai îndestulat cu tainele cerești, și dă-i harul, ca, lepădând omul cel vechi, să ajungă la înnoirea vieții. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Evanghelia sfântului Ioan are două texte care redau cuvintele lui Isus cu privire la revelația sa divină. După ce Cristos îi numește pe apostolii săi *prieteni*, le spune: „Toate câte le-am auzit de la Tatăl vi le-am făcut cunoscute” (In 15,15). Iar în textul de astăzi Isus afirmă: „Mai am multe să vă spun, dar acum nu le puteți purta” (In 16,12). Ne-am putea întreba: nu cumva este o contradicție între aceste două texte? Care dintre acestea este adevărat? Situațiile în care Isus face aceste afirmații sunt diferite. Prima afirmație o face pentru a le dovedi apostolilor că nu sunt niște simpli slujitori, care nu știu ce face stăpânul lor, ci el îi constituie adevărații săi prieteni, oameni de încredere, față de care nu are nimic de ascuns și de aceea le destăinuie toate cele de care au nevoie pentru sfântirea și mântuirea lor și pentru a deveni adevărați mesageri ai revelației sale pentru omenire. „Toate câte le-am auzit de la Tatăl vi le-am făcut cunoscute” (In 15,15), pentru că voi sunteți prietenii mei „care ați rămas cu mine în încercările mele” (Lc 22,28). Un aspect pe care am putea să-l luăm în considerare cu privire la cel de-al doilea text: „Mai am multe să vă spun, dar acum nu le puteți purta” (In 16,12), se referă la situația diferită în care Isus se adresează apostolilor

Gândul zilei

„Toate câte le are Tatăl sunt ale mele”.
(In 16,15)

Toată iubirea Tatălui este în inima lui Isus. Tot ceea ce este în inima lui Isus ne este dat în Duhul Sfânt.

Vino, Duhule Sfinte, iubire a Tatălui și a Fiului, viață divină oferită omului pierdut și regăsit. Îți mulțumesc pentru bucuria pe care mi-o dai de a aparține aceluia Dumnezeu care nu mai este necunoscut, dar care îmi este Tată făcându-mă fiu în Isus!

săi cu aceste cuvinte. E bine să observăm că Isus se află în ultimele zile ale vieții sale pământești, care vor aduce tulburare în mintea și în inimile discipolilor săi, făcându-i astfel incapabili să rețină și să înțeleagă bine tot ceea ce el va vorbi și va înfăptui prin jertfa crucii. Pentru a depăși această situație și pentru a ajunge la capacitatea deplină de a cunoaște și de a pătrunde plenar în abisul misterului persoanei lui Mesia, a vieții sale, a cuvintelor și a faptelor sale, au nevoie de prezența și de acțiunea interioară a Duhului adevărului. Afirmația făcută de Isus în cel de-al doilea text: „Mai am multe să vă spun, dar acum nu le puteți purta” (In 16,12), nu numai că nu este o contrazicere a afirmației din primul text: „Toate câte le-am auzit de la Tatăl vi le-am făcut cunoscute” (In 15,15), ci este o completare fericită a acesteia, având ca scop să-i ajute pe apostoli și pe noi, creștinii, să simțim nevoia de a-l primi pe Duhul adevărului și de a ne lăsa călăuziți de el la cunoașterea plenară a adevărului, adică a lui Cristos.

Cuvintele lui Cristos: „Duhul adevărului vă va călăuzi în tot adevărul” (In 16,13) ne arată misiunea pe care o va împlini Duhul Sfânt. Duhul adevărului nu va propune o altă sau o nouă revelație, nici o nouă doctrină, ci va avea misiunea de a-i călăuzi pe apostoli și pe ucenicii acestora la o cunoaștere mai profundă a adevărului revelat de Cristos, la pătrunderea în interiorul semnificației cuvintelor lui Isus, la o înțelegere a bogățiilor și a puterii sacrificiului crucii și-i va susține în a se uni intim cu misterul vieții și al morții lui Cristos. Am înțeles cât de importantă este misiunea Duhului Sfânt pentru viața mea creștină? Ce fel de atenție îi voi acorda acestui oaspete divin? Isuse, fă să înțeleg cât mai bine misiunea Duhului Sfânt în viața mea și să mă las călăuzit și întărit de el în drumul vieții mele creștine!

Pr. Iosif Enășoae

21 Joi
mai

Fap 1,1-11

Ps 46

Ef 1,17-23

Mt 28,16-20

alb

P

† ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Ss. Cristofor Magallanes, pr. și îns., m.; Elena, mama împ. Constantin;
Eugen de Mazenod, ep.

Liturghie proprie, Gloria, Credo, prefață pentru Înălțare I sau II
În timp ce erau cu ochii ațintiți spre cer, el s-a înălțat. ■ Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie, Domnul se înalță în sunete de trâmbiță. (sau Aleluia.) ■ L-a așezat la dreapta sa, în ceruri. ■ Mi-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ.

Sfântul Luca în *Faptele Apostolilor* prezintă Înălțarea lui Cristos la cer ca sfârșitul prezenței lui pământesti și ca punct de plecare al răspândirii misionare a Bisericii. El va fi prezent în mijlocul discipolilor săi într-o dimensiune nouă, umblând cu ei pe drumurile lumii, unde îi trimite ca martori ai învierii și vestitori ai iertării păcatelor și ai vieții. Cristos, acum la dreapta Tatălui, este capul Bisericii și fundamentul speranței noastre. Prin Botez fiecare om intră în noua dimensiune a Celui Înviat, se gândește și le caută pe cele de sus, unde este Cristos. În Evanghelie, Isus își ia rămas bun de la ai săi și le încredințează lor misiunea de a vesti tuturor popoarelor mesajul său de mântuire. Îi asigură că va fi cu ei până la sfârșitul lumii. După cum insistă și Sfântul Părinte, această misiune de evanghelizare la toate popoarele este încă la început. După două mii de ani, două treimi din omenire nu-l cunosc încă pe Cristos.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Fap 1,11

Bărbați galileeni, de ce stați privind la cer?
Așa cum l-ați văzut ridicându-se la cer, tot
astfel va veni, aleluia!

Rugăciunea zilei

Dumnezeule atotputernic, fă-ne să tresăltăm
de bucurie sfântă și să ne desfătăm în aducere
de mulțumire, pentru că înălțarea lui Cristos,
Fiul tău, înseamnă și ridicarea noastră; întă-
rește-ne în speranța că și noi, trupul său mistic,
vom ajunge, precum suntem chemați, la slava
în care a intrat el, mergând înaintea noastră.
Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

*În timp ce erau cu ochii ațintiți spre cer, el
s-a înălțat.*

Citire din Faptele Apostolilor 1,1-11

În prima carte, o, Teofil, am tratat despre tot
ce a făcut și a învățat Isus de la început² până

în ziua în care a fost înălțat, după ce, prin
Duhul Sfânt, i-a instruit pe apostolii pe care
îi alesese.³ După pătimirea sa, el li s-a pre-
zentat viu, cu multe dovezi, arătându-li-se timp
de patruzeci de zile și vorbindu-le despre cele
privitoare la împărăția lui Dumnezeu.⁴ Și în
timp ce era cu ei, le-a poruncit să nu se îndepăr-
teze de Ierusalim, ci să aștepte promi-
siunea Tatălui „pe care – zicea el – ați auzit-o
de la mine:”⁵ Ioan a botezat cu apă, dar voi
veți fi botezați în Duhul Sfânt, nu după multe
zile”.⁶ Atunci, cei care se adunaseră l-au
întrebat, zicând: „Doamne, în acest timp vei
restabili împărăția lui Israel?”⁷ Dar el le-a
zis: „Vouă nu vă este dat să cunoașteți tim-
purile sau momentele pe care Tatăl le-a sta-
bilit prin propria autoritate.”⁸ Însă când va veni
Duhul Sfânt asupra voastră, voi veți primi o
putere și îmi veți fi martori în Ierusalim, în
toată Iudeea și Samaria și până la marginile
pământului”.⁹ Și spunând acestea, sub privi-
rile lor, el a fost înălțat și un nor l-a ascuns din

ochii lor.¹⁰ În timp ce erau cu ochii ațintiți spre cer și el se înălța, iată că le-au apărut doi bărbați în haine albe¹¹ și le-au spus: „Bărbați galileeni, de ce stați privind la cer? Acest Isus, care a fost înălțat de la voi la cer, va veni tot așa cum l-ați văzut mergând spre cer”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 46(47),2-3.6-7.8-9 (R.: 6)

R.: Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie, Domnul se înalță în sunete de trâmbiță.

² Toate popoarele, bateți din palme, aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte
de bucurie!

³ Căci Domnul Preaînalt este înfricoșător, mare rege peste tot pământul. **R.**

⁶ Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie, Domnul se înalță în sunete de trâmbiță.

⁷ Cântați-i psalmi lui Dumnezeu, cântați-i! Cântați-i regelui nostru, cântați-i! **R.**

⁸ Căci Dumnezeu este rege peste tot pământul, cântați-i cu măiestrie!

⁹ Dumnezeu stăpânește peste neamuri, Dumnezeu stă pe tronul său cel sfânt. **R.**

LECTURA A II-A

L-a așezat la dreapta sa, în ceruri.

Citare din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Efeseni 1,17-23

Fraților, Dumnezeul Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl gloriei, să vă dea Duhul înțelepciunii și al descoperirii, ca să-l cunoașteți pe deplin,¹⁸ luminându-vă ochii inimii voastre ca să cunoașteți care este speranța chemării sale, care este bogăția gloriei moștenirii sale între cei sfinți¹⁹ și care este imensa măreție a puterii sale față de noi, cei care credem după lucrarea

tăriei puterii sale²⁰ pe care a înfăptuit-o în Cristos, înviindu-l din morți și așezându-l la dreapta sa în ceruri,²¹ deasupra oricărui principat și oricărei puteri, stăpâniri și domnii și deasupra oricărui nume, rostit nu numai în lumea aceasta, dar și în aceea care va veni.²² Pe toate le-a pus sub picioarele lui, iar pe el l-a stabilit cap peste Biserica întreagă,²³ care este trupul său, plinătatea aceluia care împlinește toate în toți.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 28,19a.20b

(Aleluia) „Mergând, faceți ucenici din toate neamurile, spune Domnul; eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii!” (Aleluia)

EVANGHELIA

Mi-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ.

Citare din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Matei 28,16-20

În acel timp, cei unsprezece discipoli au mers în Galileea, pe muntele hotărât lor de Isus.¹⁷ Cum l-au văzut, s-au prosternat în fața lui, dar unii se îndoiau.¹⁸ Apropoiindu-se, Isus le-a vorbit: „Mi-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ.¹⁹ Așadar, mergând, faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh,²⁰ învățându-i să țină toate câte v-am poruncit! Și iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii!”

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Domnul Isus, învingătorul morții, șade la dreapta Tatălui și mijlocește pentru noi. Să-i prezentăm cu încredere în rugăciunea noastră

aspirațiile și dorințele inimilor noastre. Să ne rugăm împreună, spunând:

R.: *Doamne, viața și învierea noastră, ascultă-ne!*

– Pentru ca Biserica lui Cristos să nu se teamă de puterile Celui Rău, ci să anunțe încrezătoare și cu mult curaj tuturor oamenilor evanghelia mântuirii, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca, la școala evangheliei, soții creștini să-și pregătească mereu copiii să trăiască solidaritatea frățească, sprijiniți de speranța realităților viitoare, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca persoanele care trăiesc departe de credință să nu se lase absorbite numai de realitățile materiale, ci să se deschidă la valorile spiritului divin, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca deciziile conducătorilor de popoare să trezească în lume conștiința unei fraternități universale și un nou tip de umanitate, conform planului lui Dumnezeu, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca speranța unei lumi noi să trezească în comunitatea noastră o angajare mai puternică în a o pregăti zi de zi prin iubirea activă față de aproapele, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca în comunitatea noastră să domnească acea comuniune de viață la care ne cheamă zilnic Cristos, să ne rugăm: **R.**

Dumnezeule, Părintele nostru, ajută-ne să dăm mărturie despre evanghelie, pentru ca să putem merita în cer acel loc alături de tine, loc pe care Fiul tău ni l-a pregătit. Așa te rugăm, prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Îți aducem, Doamne, această jertfă, în sărbătorirea sfântă a Înălțării Fiului tău, și implorăm

îndurarea ta: dă-ne, te rugăm, harul, ca, prin acest schimb preasfânt de daruri, să căutăm cele cerești. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața I pentru Înălțarea Domnului

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu. Căci Domnul nostru Isus Cristos, biruitor al păcatului și al morții, se înalță (astăzi) la cer în admirația îngerilor și este primit ca regele mării, mijlocitor între Dumnezeu și oameni, judecător al lumii și stăpân a toată puterea. Înălțându-se la cer, el nu se desparte de neamul omenesc, ci ne întărește speranța că și noi, care facem parte din trupul său, îl vom urma și vom ajunge acolo unde deja se află el, care este capul și viața noastră. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul mării tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

Mt 28,20

Iată,
eu sunt cu voi
în toate zilele,
până la sfârșitul lumii,
aleluia.

După Împărtășanie

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care ne dai nouă, celor de pe pământ, harul de a săvârși cele dumnezeiești, înflăcărează, te rugăm, inimile noastre de dorul după lăcașurile cerești, unde Cristos a înălțat la tine firea noastră omenească. El, care viețuiește și domnește în vecii vecilor.

Meditează

Înălțarea la ceruri a lui Isus Cristos, la 40 de zile după învierea sa glorioasă, este menită să constituie un motiv de tresăltare de bucurie sfântă, de desfătare în aducere de mulțumire și de speranță neclintită, pentru că înălțarea și așezarea lui la dreapta Tatălui, în gloria cerească, înseamnă și ridicarea naturii noastre umane la perfecțiunea hotărâtă de Dumnezeu, în planul său de mântuire a tuturor oamenilor.

Astăzi, Biserica ne îndeamnă să privim spre Isus, să contemplăm desăvârșirea și măreția la care a ajuns prin învierea sa glorioasă, pentru a descoperi calea sigură, trasată de el, prin modul în care a trăit viața sa pământească, pentru ca astfel să putem ajunge și noi la desăvârșirea ființei noastre umane și creștine. Calea pe care ne-o trasează Isus, prin venirea sa în lume și prin viața și comportamentul său, nu este alta decât cea a iubirii.

Fiul unic al lui Dumnezeu Tatăl, izvor nesecat de iubire divină, simte imperios nevoia de a manifesta această iubire în relația cu oamenii și în a le comunica focul divin al iubirii sale, foc creator de viață, bucurie și fericire veșnică. Isus coboară pe pământ pentru a realiza dorința

Gândul zilei

„Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii!” (In 28,20)

Isuse, vezi de acum aproape întoarcerea ta la Tatăl; ești mulțumit. În viața ta pe acest pământ te-ai lăsat călăuzit, clipă de clipă, de Duhul Sfânt. L-ai ascultat cu simplitate și atenție și ai făcut din zilele tale un dar oferit Tatălui. Întorcându-te la Tatăl, tu nu ne-ai lăsat orfani. Acum ne pregătești un loc minunat. Și ni-l trimiți în fiecare zi pe Duhul Sfânt, care în călătoria noastră pământească ne însoțește și ne apără! Tu însuși ne-ai promis că rămâi alături de noi mereu. Ți mulțumim, Isuse!

sa de a incendia lumea cu iubirea sa divină. „Foc am venit să arunc pe pământ și ce altceva vreau decât să se aprindă!” (Lc 12,49). Acest foc sacru al iubirii l-a determinat pe Isus să-i slujească pe oameni și să-și dea viața ca răscumpărare pentru toți.

Prin sacrificiul său total ne-a arătat supremul grad de iubire la care este chemat omul în relațiile sale cu semenii săi. Cel mai înalt grad de iubire la care poate ajunge omul este acela de a-și da viața pentru prietenii săi, după cum afirmă Isus. O asemenea iubire îl face să urce pe cruce pentru a manifesta gloria și puterea acestei iubiri, capabile să le lumineze mintea oamenilor, să le atragă inimile, să le cucerească, să le incendieze, să le capaciteze și să le susțină pentru o slujire fidelă. Iată de ce se exprimă Isus astfel: „Când voi fi înălțat, toate le voi atrage la mine” (In 12,32).

Dacă acesta este singurul drum ce ne poate împlini cu adevărat, ne întrebăm: De ce nu este urmat de mai mulți oameni? Oare răspunsul nu ar putea fi acesta? Drumul trasat de Isus, acela al iubirii necondiționate, manifestată prin slujire fidelă, detașată complet de orice interes personal, de egoism, slujire dusă până la sacrificiul total de sine, apare ca un eșec total pentru că se încheie cu moartea pe cruce, cea mai umilitoare și chinuitoare.

Astăzi, ieșind din biserică, după terminarea sfinte Liturghii, să ne întoarcem acasă cu aceeași bucurie cu care s-au întors apostolii (cf. Lc 24,52), după ce au fost martorii înălțării lui Isus la ceruri, cunoscând și înțelegând astfel revelația totală făcută de Isus, cu privire la trăirea iubirii, singura valoare supremă care dă adevăratul sens al vieții noastre umane și creștine.

Isuse, ajută-mă se te urmez pe calea iubirii pentru ca să pot realiza planul divin de a fi părtaș la învierea și la înălțarea ta la ceruri!

Pr. Iosif Enășoae

22 VINERI mai

Fap 18,9-18
Ps 46
In 16,20-23a
alb
II, LN

Vineri din săptămâna a 6-a a Paștelui

Ss. Rita din Cascia, călug. *; Emil, m.

Liturghie proprie, prefață pentru Înălțare I sau II

Am un popor numeros în cetatea aceasta. ■ Dumnezeu este rege peste tot pământul. (sau Aleluia.) ■ Bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi.

Zilele de după Înălțare pregătesc solemnitatea Coborării Duhului Sfânt.

Paștele lui Isus, înțeles ca trecere de la moarte la viață, este un proces dureros. Un proces care caracterizează atât viața Bisericii cât și pe cea a credinciosului. Dar, așa cum durerea femeii care naște se transformă în bucurie în fața copilului nou născut, tot așa „durerea voastră se va schimba în bucurie”.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Ap 5,9-10

Ne-ai răscumpărat, Doamne, prin sângele tău, din toate triburile, limbile, popoarele și națiunile, și ne-ai făcut pentru Dumnezeu nostru o împărăție și preoți, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, care, prin învierea lui Cristos, ne-ai deschis calea spre viața veșnică, înalță-ne cugetul la autorul mântuirii noastre, care șade de-a dreapta ta, pentru ca, atunci când el va veni în mărirea sa, pe toți cei renăscuți prin Botez să-i înveșmântezi în nemurirea fericită. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Am un popor numeros în cetatea aceasta.

Citire din Faptele Apostolilor 18,9-18

Într-o noapte, pe când era la Corint, Domnul l-a înștiințat în vis pe Paul: „Nu te teme, ci să vorbești și să nu taci! ¹⁰ Pentru că eu sunt cu tine și nimeni nu va pune mâna pe tine ca să-ți faci vreun rău, deoarece am un popor

numeros în cetatea aceasta”. ¹¹ El a stat un an și șase luni acolo, învățându-i cuvântul lui Dumnezeu. ¹² Pe când Galion era proconsulul Ahaiei, iudeii s-au ridicat împreună împotriva lui Paul și l-au dus în fața tribunalului, ¹³ spunând: „Acesta îi îndeamnă pe oameni să-l cinstească pe Dumnezeu într-un mod contrar Legii”. ¹⁴ Când Paul voia să ia cuvântul, Galion le-a zis iudeilor: „Dacă ar fi vorba de vreun delict sau de vreo neleguire, o, iudeilor, v-aș asculta pe drept cuvânt, ¹⁵ dar pentru că este vorba despre o neînțelegere cu privire la un cuvânt, niște nume sau Legea voastră, vă privește! Eu nu vreau să fiu judecător în astfel de lucruri”. ¹⁶ Și i-a alungat de la tribunal. ¹⁷ Atunci, luându-l toți pe Sostene, conducătorul sinagogii, au început toți să-l bată înaintea tribunalului. Dar Galion nu le-a dat nicio atenție. ¹⁸ Paul a rămas încă multe zile acolo. După ce și-a luat rămas bun de la frați, s-a îmbarcat spre Siria împreună cu Priscila și Acvila. La Cancrea și-a tuns părul pentru că făcuse un vot.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 46(47),2-3.4-5.6-7 (R.: 8a)

R.: Dumnezeu este rege peste tot pământul.

² Toate popoarele, bateți din palme,
aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte
de bucurie!

³ Căci Domnul Preaînalt este înfricoșător,
mare rege peste tot pământul. **R.**

⁴ El a supus popoarele sub stăpânirea noastră
și neamurile sub picioarele noastre.

⁵ A ales pentru noi moștenire
mândria lui Iacob, pe care îl iubește. **R.**

⁶ Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie,
Domnul se înalță în sunete de trâmbiță.

⁷ Cântați-i psalmi lui Dumnezeu, cântați-i!
Cântați-i regelui nostru, cântați-i! **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. Lc 24,46.26

(Aleluia)

Cristos trebuia să sufere

și să învie din morți

și, astfel,

să intre în mărirea sa.

(Aleluia)

EVANGHELIA

Bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi.

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 16,20-23a

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi:
„Adevăr, adevăr vă spun: voi veți plânge și
veți jeli, iar lumea se va bucura; voi vă veți
întrista, dar întristarea voastră va deveni bu-
curie. ²¹ Femeia, când naște, este tristă pentru
că i-a venit ceasul, dar, după ce a născut co-
pilul, nu-și mai amintește de chin de bucurie
că s-a născut un om pe lume. ²² Iată, acum și
voi sunteți triști, dar vă voi vedea din nou și

inima voastră se va bucura, iar bucuria voastră
nimeni nu o va lua de la voi. ^{23a} În ziua aceea
nu mă veți mai întreba nimic”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Isus ne-a promis o bucurie pe care nimeni
nu ne-o poate lua. Cu încrederea că rugă-
ciunea noastră făcută prin suspinele negrăite
ale Duhului va fi ascultată, să spunem:

R.: Învrednicește-ne, Doamne, de bucuria ta!

– Pentru ca păstorii Bisericii întăriți prin asis-
tența ta continuă, să slujească printr-o dăruire
totală poporul încredințat grijii lor, să ne
rugăm: **R.**

– Pentru ca, prin răspândirea veștii celei noi a
evangheliei, slujitorii Cuvântului să depășească
orice teamă și intimidare, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți cei care suferă cu trupul și cu
sufletul, datorită lui Cristos, să fie întăriți în
speranța că tristețea lor se va schimba în bu-
curie, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca mamele să conștientizeze vocația
la care sunt chemate și să renunțe la ispita de
a ucide viața pe care Dumnezeu o dorește, să
ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care se dedică ușurării su-
ferințelor și mizeriilor umane să simtă că slu-
jesc pătimirea lui Cristos prelungită în frați,
să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi toți, prin credință, să înțelegem
valoarea și semnificația suferințelor zilnice,
dacă sunt trăite în unire cu Cristos, să ne ru-
găm: **R.**

– Pentru ca persoanele sărace să găsească în
creștini solidaritatea care să-i ajute să treacă
peste problemele cu care se confruntă în
viața de zi cu zi, să ne rugăm: **R.**

Dumnezeule, care ai pus în ora supremă a lui Cristos semnul generator al noii vieți a omenirii, dă-ne harul de a participa cu credință la suferințele Bisericii, mama noastră, în nașterea noii omeniri. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Te rugăm, Doamne, primește cu îndurare darurile familiei tale și păstrează-o sub ocrotirea ta, ca să nu piardă harurile pe care i le-ai dat și să ajungă la fericirea veșnică. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a II-a pentru Înălțarea Domnului

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. El, după înviere,

s-a arătat în chip văzut tuturor ucenicilor săi și, în văzul lor, s-a înălțat la ceruri, ca să fim și noi părtași ai dumnezeirii sale. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

Rom 4,25

Domnul nostru Isus Cristos a fost dat la moarte pentru fărădelegile noastre, dar a înviat pentru ca noi să fim justificați, aleluia.

După Împărtășanie

Te rugăm, Doamne, ocrotește-i neîncetat cu iubire pe aceia pe care i-ai mântuit; pătimirea Fiului tău ne-a adus răscumpărarea, învierea lui să fie pururi bucuria noastră. El, care viețuiește și domnește în vecii vecilor.

Meditează

Isus continuă să-i pregătească pe apostolii săi pentru momentul în care se va despărți de ei, după împlinirea misiunii sale de mântuire a lumii. După ce le-a spus: „Puțin și nu mă veți mai vedea și iarăși puțin și mă veți vedea” (In 16,16), vorbește despre efectul pe care îl va avea asupra lor plecarea sa la Tatăl: „Adevăr, adevăr vă spun: voi veți plânge și veți jeli, iar lumea se va bucura; voi vă veți întrista, dar întristarea voastră se va schimba în bucurie” (In 16,20). Cuvintele profetice ale lui Isus s-au împlinit foarte curând. Dușmanii lui Isus devin bucuroși când încep să-și deruleze planul lor de a-l condamna la moarte. S-au bucurat când Iuda Iscarioteanul s-a prezentat la ei și s-a oferit să li-l vândă, în timp ce apostolii, la cina pascală, s-au întristat când Isus le-a destăinuit acest lucru. Fariseii și saduceii s-au bucurat când au reușit să-l aresteze pe Isus, în timp ce apostolii speriați s-au întristat și au fugit. Adversarii de moarte ai lui Isus s-au bucurat când au reușit să determine mulțimea să ceară condamnarea lui la moarte și răstignirea, în timp ce apostolii triști așteptau neliniștiți derularea evenimentelor. În timp ce dușmanii lui Isus asistau satisfăcuți la suferințele lui Isus și îl insultau, apostolii erau cuprinși de o mare tristețe știind

Gândul zilei

„Nu te teme, ci să vorbești și să nu taci!”
(Fap 18,9)

Cu aceste cuvinte, Isus, într-o viziune, îl confirmă pe Paul în misiunea sa. În mandatul cu care se încheie fiecare Euharistie, Isus însuși este cel care ne asigură, ne dă înțelepciune și tărie pentru a construi împărăția sa în casa noastră, în țara noastră. Îți mulțumim, Isuse!

cât suferă Isus pe cruce, alături de care se aflau apostolul Ioan și Maria, mama lui îndurerată. Ne putem închipui satisfacția dușmanilor lui Isus când l-au văzut mort, apoi îngropat, și când au venit pentru a-i sigila mormântul și a-i pune pe soldați să păzească mormântul, în timp ce apostolii, descumpăniți și triști, s-au retras în tăcere. Cuvintele lui Isus: „Voi vă veți întrista, dar întristarea voastră va deveni bucurie” (In 16,20); precum și celelalte care urmează: „Vă voi vedea din nou și inima voastră se va bucura, iar bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi” (In 16,22) s-au împlinit doar după trei zile de la acele evenimente triste, atunci când Isus înviat a venit la ei și le-a dăruit pacea (cf. In 20,19) și prietenia sa, iar ei s-au umplut de o mare bucurie (cf. In 20,20). Întâlnirile amicale ale lui Isus înviat cu apostolii vor spulbera toată tristețea din inima lor și îi va umple de o bucurie și o speranță neclintită în puterea prezenței și a acțiunii lui în viața și activitatea lor apostolică. Atunci când evenimentele triste și nefericite din viața lui Isus și a apostolilor au trecut și s-au transformat în bucurie și prietenie veșnică, s-au împlinit și ultimele cuvinte adresate de Isus discipolilor săi: „În ziua aceea nu mă veți mai întreba nimic” (In 16,23).

Ne-am putea întreba: Care este ziua în care apostolii nu-l vor mai întreba nimic pe Isus? Nu cumva a fost tocmai ziua de Paști?

În ziua în care Isus înviat a venit la apostoli, aceștia nu i-au mai pus nicio întrebare în legătură cu suferințele îndurate.

Să-l urmărim pe Isus cu fidelitate și să nu-l întrebăm în legătură cu suferințele ce vin asupra noastră, ci să avem încredere deplină în iubirea lui, care ne va însoți pentru a ne susține să ajungem la bucuria deplină în ceruri.

Pr. Iosif Enășoae

23 SĂMBĂȚĂ mai

Fap 18,23-28

Ps 46

În 16,23b-28

alb

II

Sămbătă din săptămâna a 6-a a Paștelui

Sf. Dezideriu, ep. m.

Liturghie proprie, prefață pentru Înălțare I sau II

Apolo demonstra din Scripturi că Isus este Cristos. ■ Dumnezeu este rege peste tot pământul. (sau Aleluia.) ■ Tatăl însuși vă iubește, pentru că voi m-ați iubit și ați crezut că eu am ieșit de la Dumnezeu.

O caracteristică a rugăciunii creștine: rugăciunea înseamnă a intra în rugăciunea lui Isus. Creștinul care se roagă nu se află izolat în fața lui Dumnezeu, ci se unește cu rugăciunea pe care Cristos o înalță către Tatăl. Aceasta înseamnă „a cere în numele său”. Rugându-ne în numele lui Isus, noi atingem inima Tatălui.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Cf. 1Pt 2,9

Popor luat în stăpânire de Domnul, vestește faptele mărețe ale aceluia care te-a chemat din întuneric la minunata sa lumină, aleluia!

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, Fiul tău, înălțându-se la cer, l-a promis apostolilor pe Duhul Sfânt. Dă-ne, te rugăm, harul ca, după cum i-ai copleșit pe ei cu diferitele daruri ale înțelepciunii dumnezeiești, tot astfel, să ne împărtășești și nouă darurile Duhului tău. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Apolo demonstra din Scripturi că Isus este Cristos.

Citire din Faptele Apostolilor 18,23-28

În zilele acelea, după ce a rămas câtva timp la Antiohia, Paul a plecat și a străbătut pe rând ținutul Galației și Frigia, întărindu-i pe toți discipolii.²⁴ Un iudeu cu numele de Apolo, originar din Alexandria, bun orator și cunoscător al Scripturilor, a venit la Efes.²⁵ Fusese educat în calea Domnului, vorbea cu duh înfocat

și învăța fără greșală cele despre Isus, deși cunoscutese numai botezul lui Ioan.²⁶ El a început să vorbească în sinagogă cu curaj. Când l-au auzit, Priscila și Acvila l-au luat la ei și i-au arătat mai amănunțit calea lui Dumnezeu.²⁷ Deoarece dorea să treacă în Ahaia, frații l-au încurajat și au scris discipolilor să-l primească bine. Când a ajuns acolo, a fost de mare ajutor celor care crezuseră datorită harului;²⁸ căci îi combătea cu tărie pe iudei în public, demonstrând din Scripturi că Isus este Cristos.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 46(47),2-3.8-9.10 (R.: 8a)

R.: Dumnezeu este rege peste tot pământul.

² Toate popoarele, bateți din palme, aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte de bucurie!

³ Căci Domnul Preaînalt este înfricoșător, mare rege peste tot pământul. **R.**

⁸ Căci Dumnezeu este rege peste tot pământul, cântați-i cu măiestrie!

⁹ Dumnezeu stăpânește peste neamuri, Dumnezeu stă pe tronul său cel sfânt. **R.**

¹⁰ Nobilii popoarelor se adună
împreună cu poporul Dumnezeuului
lui Abraham.
Căci ai lui Dumnezeu sunt puternicii
pământului,
el se înalță cu măreție. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. *In* 16,28

(Aleluia) Am ieșit de la Tatăl
și am venit în lume;
iarăși las lumea și mă duc la Tatăl.
(Aleluia)

EVANGHELIA

*Tatăl însuși vă iubește, pentru că voi m-ați iubit
și ați crezut că eu am ieșit de la Dumnezeu.*

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 16,23b-28

În acel timp, Isus le-a zis discipolilor săi:
„Adevăr, adevăr vă spun: orice veți cere de
la Tatăl în numele meu, vă va da.”²⁴ Până acum
nu ați cerut nimic în numele meu. Cereți și
veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie
deplină!²⁵ Acestea vi le-am spus în asemănări.
Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în ase-
mănări, ci vă voi vesti deschis despre Tatăl
meu.²⁶ În ziua aceea, veți cere în numele meu
și nu vă spun că eu îl voi ruga pe Tatăl pentru
voi;²⁷ de fapt, Tatăl însuși vă iubește pentru
că voi m-ați iubit și ați crezut că eu am ieșit de
la Dumnezeu.²⁸ Am ieșit de la Tatăl și am venit
în lume; iarăși las lumea și mă duc la Tatăl”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Isus ne-a poruncit să ne rugăm Tatălui în nu-
mele său. Având încredere în puterea acestei
mijlociri, să înălțăm spre Tatăl rugăciunea
noastră, spunând:

R.: *Părinte, ascultă-ne, în numele Fiului tău!*

– Pentru ca toți laicii, chemați să poarte vestea
cea bună în familie și în mediile lor de viață,
să fie conștienți și responsabili de misiunea
lor, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca soții creștini să redescopere valoarea
și angajamentul slujirii lor în educarea cre-
dinței copiilor lor, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți cei care îl invocă pe Dum-
nezeu, în orice formă, să fie luminați să des-
copere în mijlocirea lui Cristos eficacitatea
rugăciunii, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca fiecare credincios să-i slujească și
să-i iubească pe cei săraci cu iubirea lui Cristos,
să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca tinerii din dieceză să aibă harul
de a întâlni în drumul lor adevărate exemple
care să le inspire încredere în Dumnezeu și în
aproapele, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care au adormit în Domnul
să fie primiți în rândul fericiților din cer, să ne
rugăm: **R.**

Dumnezeule, care ne-ai descoperit în Cristos
misterul rugăciunii făcute în numele său, pentru
a ne introduce în comuniunea de viață cu tine,
fă-ne, te rugăm, docili inspirațiilor Duhului
tău care mereu suspină în noi. Prin Cristos,
Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Dumnezeule milostiv, te rugăm, sfințește
aceste daruri și, primind jertfa spirituală pe
care ți-o aducem, fă din noi ofrandă veșnică,
bineplăcută ție. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața I pentru Înălțarea Domnului

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și
mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri
pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte
sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu. Căci
Domnul nostru Isus Cristos, biruitor al păcatului

și al morții, se înalță (astăzi) la cer în admirația îngerilor și este primit ca regele măririi, mijlocitor între Dumnezeu și oameni, judecător al lumii și stăpân a toată puterea. Înălțându-se la cer, el nu se desparte de neamul omenesc, ci ne întărește speranța că și noi, care facem parte din trupul său, îl vom urma și vom ajunge acolo unde deja se află el, care este capul și viața noastră. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

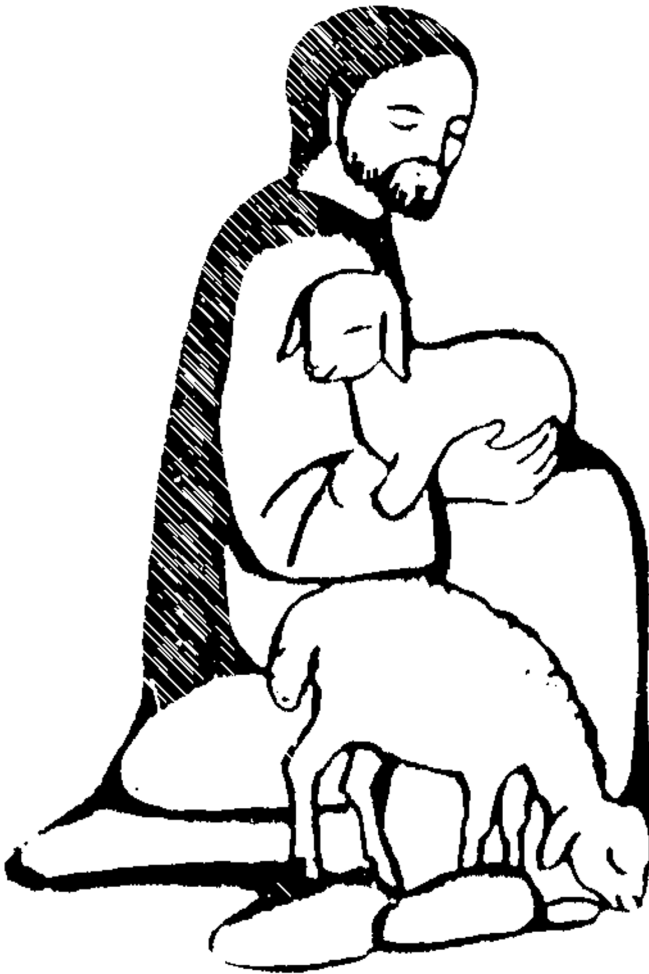
Ant. la Împărtășanie:

In 17,24

Tată, vreau ca, acolo unde sunt eu, să fie cu mine și cei pe care mi i-ai dat, ca să vadă gloria mea, pe care mi-ai dat-o, aleluia.

După Împărtășanie

Împărtășindu-ne, Doamne, cu darul sfințelilor taine, te rugăm cu umilință, ca jertfa pe care Fiul tău ne-a poruncit s-o aducem în amintirea lui să sporească în inimile noastre iubirea. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Fiul unic al lui Dumnezeu Tatăl a ieșit de la Tatăl și a venit în lume (cf. *In* 16,28). Isus Cristos, după ce și-a împlinit misiunea sa de a face cunoscut misterul lui Dumnezeu, un singur Dumnezeu în trei persoane, esența sa divină care este iubire și comuniune de iubire, și și-a dat viața prin sacrificiul crucii pentru mântuirea lumii, se întoarce din nou la Tatăl, devenind părtaș la gloria divină și în natura sa umană, ridicată la ceruri după înviere. Dacă urmărim cu atenție textul evangheliei de astăzi vom descoperi un cuvânt folosit de Isus de patru ori. Acesta este *a cere*.

„Adevăr, adevăr vă spun: orice *veți cere* de la Tatăl în numele meu, vă va da. Până acum *nu ați cerut* nimic în numele meu. *Cereți și veți primi*. În ziua aceea, *veți cere* în numele meu..., Tatăl însuși vă iubește” (*In* 16,23-24,27).

Isus, pentru a ne arăta cât de important este să știm cui trebuie să adresăm cererile noastre, ne indică și persoana căreia trebuie să ne adresăm: Tatăl său și Tatăl nostru. Ca să ne convingem de importanța acestui indiciu, în cele șase versete ale evangheliei de astăzi întâlnim termenul *Tată* de șase ori. Alături de acești doi termeni întâlnim în versetele evangheliei de astăzi și o expresie: *în numele meu*. Iată cât de bogat este, în învățături sfinte, textul evangheliei de astăzi: ne conștientizează cu privire la necesitatea de a ne ruga pentru

Gândul zilei

„*Tatăl însuși vă iubește pentru că voi m-ați iubit*”. (*In* 16,27)

În sfârșit, omul știe cum poate fi plăcut lui Dumnezeu, Tatălui: îl va iubi pe Isus, ascultându-i cuvântul. Și este cu adevărat frumos acest cuvânt! Un necreștin, citind evanghelia, observa: „Aici, în sfârșit, găsesc o cale simplă, o cale luminoasă”. Mă gândeam: „Este chiar calea pentru care ai fost gândit și creat!”

viața noastră creștină, ne indică cui să adresăm cererea noastră și în numele cui să apelăm la bunătatea și milostivirea Tatălui ceresc.

Îndemnul dat de Cristos apostolilor săi și nouă ne dezvăluie situația de necesitate în care ne aflăm, de oameni limitați și slabi care avem nevoie de ajutorul divin pentru a ajunge să ne realizăm atât din punct de vedere creștin cât și uman. Insistența lui Isus în folosirea termenului *a cere* cred că are ca scop să ne ajute să înțelegem că numai cu ajutorul divin putem ajunge la împlinirea noastră creștină și umană.

Indicându-l pe Tatăl ca persoana căreia trebuie să ne adresăm, ne descoperă și motivul pentru care trebuie să îndrăznim a ne adresa cu încredere: pentru că *Tatăl însuși vă iubește*. Faptul că Isus ne indică să invocăm ajutorul Tatălui în numele său ne arată că el este constituit unicul mijlocitor între Dumnezeu Tatăl și noi, oamenii. Ne-a meritat harul mântuirii prin jertfirea sa pe cruce, iar acum înălțat la ceruri continuă să mijlocească pentru noi pe lângă Tatăl, ca să ne dea harurile și ajutoarele necesare pentru a deveni plener părtași ai naturii sale divine și ai vieții și fericirii sale veșnice.

Dacă am înțeles, din învățătura lui Isus, că este necesar să ne rugăm, dacă știm acum cui trebuie să adresăm rugăciunea noastră și dacă cunoaștem cine este adevăratul mijlocitor al nostru pe lângă Tatăl ceresc, pare firesc să ne întrebăm *cum* să cerem și *ce* să cerem în rugăciunile noastre.

Rugăciunea noastră trebuie să fie caracterizată de smerenie, încredere și perseverență. Iar ceea ce trebuie să cerem ne învață însuși Isus, maestrul rugăciunii, în *Tatăl nostru...*, sinteza perfectă a rugăciunilor pe care oamenii le pot adresa lui Dumnezeu. Isuse, învață-mă cum să mă rog și ce să cer!

Pr. Iosif Enășoae

24 DUMINICĂ mai

Fap 1,12-14

Ps 26

1Pt 4,13-16

În 17,1-11a

alb

III

† DUMINICA a 7-a a Paștelui

Ss. Fc. Maria, Ajutorul Creștinilor; Donațian și Rogățian, m.

Liturghie proprie, Gloria, Credo, prefață pentru Înălțare I sau II
Într-un cuget, stăruiau în rugăciune. ■ Cred că voi vedea bunătățile Domnului pe pământul celor vii. (sau Aleluia.) ■ Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți! ■ Tată, glorifică-l pe Fiul tău!

Ziua Mondială a Comunicațiilor Sociale (a LIV-a). Ziua Presei la nivel diecezan. Se vor face rugăciuni și vor fi sensibilizați credincioșii pentru presa catolică. Colectă pentru presă.

Valoarea primei lecturi este concentrată pe această comunitate mică adunată „în încăperea de sus”. În ea, ca membru ales al Bisericii, este Maria, mama lui Isus. Această comunitate, care se roagă asiduu, devine modelul oricărei comunități creștine. A doua lectură ne spune că dacă suferința derivă din faptul că suntem creștini, ea este adevărata participare la misterul lui Cristos și este izvor de certitudine că vom participa la mărirea lui. Pe baza acestei convingeri devine ușor de înțeles apropierea dintre tema bucuriei și tema suferinței. Rugăciunea lui Isus din Evanghelie are ca obiect gloria sa și pe aceea a Tatălui. Glorificarea Tatălui și a Fiului în parte este deja realizată, totuși deplina realizare va fi când Fiul prin moartea sa va trece din această lume la Tatăl. Această trecere dureroasă este considerată ca actul prin care Tatăl manifestă în mod dinamic gloria sa și în același timp îl glorifică și pe Fiul său. Crucea este gloria, sau dacă vrem, mijlocul indispensabil pentru a o atinge.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Cf. Ps 26,7-9

Ascultă-mi, Doamne, glasul când te chem. Din partea ta îmi spune inima: „Căutați fața mea”. Eu caut fața ta; nu-ți ascunde fața de la mine, aleluia!

Rugăciunea zilei

Ascultă cu bunăvoință, Doamne, rugăciunile noastre. Noi credem că Mântuitorul neamului omenesc se află împreună cu tine în mărire; dă-ne harul să simțim că el rămâne cu noi până la sfârșitul veacurilor, după cum ne-a făgăduit. El, care, fiind Dumnezeu.

LECTURA I

Într-un cuget, stăruiau în rugăciune.

Citire din Faptele Apostolilor 1,12-14

După ce Isus s-a înălțat la cer, apostolii s-au întors la Ierusalim de la muntele numit al

Măslinilor, care se află aproape de Ierusalim, cât un drum în zi de sâmbătă.¹³ Când au intrat, au urcat în încăperea de sus, unde obișnuiau să se adune. Erau: Petru și Ioan, Iacob și Andrei, Filip și Toma, Bartolomeu și Matei, Iacob, fiul lui Alfeu, și Simon Zelotul și Iuda al lui Iacob.¹⁴ Toți aceștia, într-un cuget, stăruiau în rugăciune împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații lui.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 26(27),1.4.7-8a (R.: 13)

**R.: Cred că voi vedea
bunătățile Domnului
pe pământul celor vii.**

¹ Domnul este lumina și mântuirea mea,
de cine mă voi teme?

Domnul este apărătorul vieții mele,
de cine mă voi înfricoșa? **R.**

⁴ Un lucru cer de la Domnul și pe acesta îl caut:
să locuiesc în casa Domnului
în toate zilele vieții mele,
ca să privesc frumusețea Domnului
și să vizitez sanctuarul său. **R.**

⁷ Ascultă-mi, Doamne, glasul când te chem:
îndură-te de mine și răspunde-mi!

^{8a} Din partea ta îmi spune inima:
„Fața mea căutați-o!” **R.**

LECTURA A II-A

Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți!

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 4,13-16

Praiubiților, întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și la revelarea gloriei lui! ¹⁴ Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul gloriei și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi! ¹⁵ Dar nimeni dintre voi să nu sufere ca ucigaș sau hoț sau răufăcător sau ca intrigant; ¹⁶ în schimb, dacă suferă ca un creștin, să nu se rușineze, ci să-l glorifice pe Dumnezeu pentru acest nume!

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. *In* 14,18

(Aleluia) „Nu vă voi lăsa orfani, spune Domnul. Mă duc și voi veni la voi și se va bucura inima voastră”. (Aleluia)

EVANGHELIA

Tată, gloriifică-l pe Fiul tău!

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 17,1-11a

În acel timp, Isus, ridicându-și ochii spre cer, a zis: „Tată, a venit ceasul: gloriifică-l pe Fiul

tău ca Fiul să te glorifice pe tine, ² pentru ca, precum i-ai dat putere asupra fiecărui om, să dea viață veșnică tuturor acelora pe care i-ai dat lui! ³ Iar viața veșnică aceasta este: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos. ⁴ Eu te-am glorificat pe pământ împlinind lucrarea pe care mi-ai dat-o să o fac. ⁵ Și acum, Tată, gloriifică-mă la tine însuși cu gloria pe care am avut-o la tine mai înainte de a fi fost lumea! ⁶ Am revelat numele tău oamenilor pe care tu mi i-ai dat din lume. Ai tăi erau și mi i-ai dat, iar ei au ținut cuvântul tău. ⁷ Acum au cunoscut că tot ce mi-ai dat este de la tine, ⁸ căci cuvintele pe care mi le-ai dat, le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că am ieșit de la tine și au crezut că tu m-ai trimis. ⁹ Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care mi i-ai dat, pentru că sunt ai tăi. ¹⁰ Și toate ale mele sunt ale tale și ale tale sunt ale mele și sunt glorificat în ei. ^{11a} Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, iar eu vin la tine”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Isuse, tu ai spus: „Aceasta este viața veșnică: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos pe care l-ai trimis”. Ne răsună astăzi în inimă acest îndemn și vrem să-l urmăm. De aceea ne îndreptăm spre tine cerându-ți ajutorul și spunem:

R.: *Doamne, fii lumină pentru pașii noștri!*

– Fă ca Biserica să transmită mesajul evangheliei la oamenii de astăzi și prin mijloacele moderne. **R.**

– Ajută-ne să ne folosim toate energiile și cunoștințele pentru a răspândi cuvântul tău în lume. **R.**

– Pentru ca mijloacele de comunicare socială să răspândească cunoașterea adevărului și a binelui, pentru a favoriza stima, iubirea și ajutorul reciproc. **R.**

– Pentru ca angajații mass-media să fie totdeauna căutători umili și slujitori ai adevărului. **R.**

– Învăță-i pe creștini să utilizeze mijloacele de comunicare socială cu scopul de a te cunoaște mai mult pe tine. **R.**

– Internetul este un mijloc la care au acces mulți oameni. Trezește în ei acea sete care este potolită doar de cuvântul tău. **R.**

– Pentru ca în familii să se redescopere importanța rugăciunii făcute împreună, ca moment de unitate și de dialog profund între membrii ei. **R.**

Părinte sfânt, care ne-ai chemat să-l vestim pe Cristos în orice colț al pământului, fă să folosim în așa fel mijloacele de comunicare încât numele tău să fie cunoscut. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Primește, Doamne, rugăciunile credincioșilor tăi, împreună cu darurile pe care ți le oferim, pentru ca, îndeplinindu-ne cu iubire aceste

îndatoriri de fii ai tăi, să putem ajunge în mărirea cerească. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a II-a pentru Înălțarea Domnului

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. El, după înviere, s-a arătat în chip văzut tuturor ucenicilor săi și, în văzul lor, s-a înălțat la ceruri, ca să fim și noi părtași ai dumnezeirii sale. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

In 17,22

Te rog, Tată, ca ei să fie una, după cum noi suntem una, aleluia!

După Împărtășanie

Ascultă-ne, Dumnezeule, mântuirea noastră, și dă-ne încrederea neclintită că, prin aceste taine preasfinte, întregul trup al Bisericii va ajunge la gloria la care a ajuns Cristos, capul său. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Textul evangheliei de astăzi ne redă o parte din rugăciunea lui Isus rostită cu puțin timp înainte de a începe zilele pătimirii sale glorioase, aducătoare de mântuire. El se adresează Tatălui său ceresc astfel: „Tată, a venit ceasul: glorifică-l pe Fiul tău ca Fiul să te glorifice pe tine, pentru ca, precum i-ai dat putere asupra fiecărui om, să dea viață veșnică tuturor acelor pe care i-ai dat lui!” (In 17,1-2).

Rugăciunea lui Isus, prin care se adresează Tatălui său ceresc, este pentru noi o veritabilă revelație a ceea ce înseamnă rugăciunea autentică. Este model excelent de rugăciune prin care suntem învățați să ne adresăm lui Dumnezeu. În același timp, rugăciunea lui Isus devine pentru noi și o confirmare clară a rugăciunii *Tatăl nostru...* pe care el ne-a învățat-o, propunând această rugăciune ca model de rugăciune adevărată.

Să observăm ce ne dezvăluie Isus cu privire la rugăciunea autentică. Mai întâi să luăm aminte la termenul principal cu care i se adresează lui Dumnezeu. Îl numește „Tată”, descoperindu-ne astfel relația sa profundă cu Dumnezeu, aceea de Fiu al său, de aceeași natură cu el. „Tată, glorifică-l pe Fiul tău”. Motivul pentru care îi cere acest dar nu este unul egoist, pentru gloria sa personală, ci pentru ca

Gândul zilei

„Mă rog pentru cei pe care mi i-ai dat, pentru că sunt ai tăi”. (In 17,9)

Isuse, astăzi te contemplăm în gloria ta! Chiar acolo, în comuniunea de iubire cu Tatăl, tu îți exerciți puterea ta universală, puterea de a-i iubi și de a-i mântui pe toți oamenii.

Prin rugăciunea pe care ai înălțat-o spre Tatăl pentru noi, tu ne încurajezi să străbatem cu mai mult curaj potecile acestui pământ.

el să fie capabil să-l glorifice pe Tatăl său: „Ca Fiul să te glorifice pe tine”, și în același timp să poată oferi oamenilor mântuirea, spune aici Isus *să le dea viața veșnică*: „Pentru ca să dea viață veșnică tuturor acelor pe care i-ai dat lui!”.

În aceste câteva cuvinte, rostite de Isus, cred că putem descoperi care este esența rugăciunii: preamărirea lui Dumnezeu și mântuirea oamenilor. Spunem că această rugăciune adresată de Isus Tatălui său ceresc este o confirmare a primelor cereri din rugăciunea *Tatăl nostru*. Mai întâi ne arată că Dumnezeu este și Tatăl nostru și de aceea ne învață să ne adresăm lui așa cum o face el, numindu-l „Tată”. Când spunem „sfințească-se numele tău”, oare cerem altceva decât ceea ce cere el atunci când spune: „Glorifică-l pe Fiul tău *ca Fiul tău să te glorifice pe tine*”? Când cerem să fie sfințit numele său, noi dorim ca numele lui Dumnezeu Tatăl, care desemnează însăși persoana sa, să fie cunoscut, respectat și glorificat. Când ne adresăm lui Dumnezeu spunând „vie împărăția ta”, de fapt, noi cerem ceea ce a cerut Isus Tatălui său pentru toți oamenii, adică viața veșnică sau, altfel spus, împărăția cerurilor, care înseamnă împărăția adevărului și a vieții, a sfințeniei și a harului, a dreptății, a iubirii și a păcii.

O altă revelație făcută de Isus în textul evangheliei de astăzi se referă la viața veșnică. Iată ce ne dezvăluie Isus: „Iar viața veșnică aceasta este: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos” (In 17,3). Ce vrea să ne spună prin aceste cuvinte? Că viața veșnică nu este o stare de plictiseală, de inactivitate, ci este o stare de creștere în cunoaștere, în contemplație activă și confortantă. Cunoașterea aduce după sine și iubirea. Doamne, ajută-mă să te cunosc, pentru ca să te pot iubi cu adevărat!

Pr. Iosif Enășoae

25 LUNI
mai

Fap 19,1-8

Ps 67

In 16,29-33

alb

III

Luni din săptămâna a 7-a a Paștelui
Ss. Beda Venerabilul, pr. inv. *; Grigore al VII-lea, pp. *;
Maria Magdalena de Pazzi, fc. *

Liturghie proprie, prefață pentru Înălțare I sau II

L-ați primit pe Duhul Sfânt când ați venit la credință? ■ **Domnii ale pământului,**
cântați-i lui Dumnezeu! (sau Aleluia.) ■ **Curaj, eu am învins lumea.**

Discursul de rămas bun al lui Isus se termină cu un strigăt de triumf. Murind, Isus a învins lumea. Credincioșii nu au de ce să se teamă: în ciuda suferințelor și a persecuțiilor ei vor învinge lumea „prin credința în Isus” (In 5,4-5).

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Fap 1,8

Când va veni Duhul Sfânt asupra voastră,
voi veți primi o putere
și îmi veți fi martori
până la marginile pământului, aleluia.

Rugăciunea zilei

Să coboare peste noi puterea Duhului Sfânt,
Doamne, ca să păstrăm cu fidelitate în cuget
voința ta și să o facem cunoscută printr-o viață
sfântă. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

L-ați primit pe Duhul Sfânt când ați venit la
credință?

Citire din Faptele Apostolilor 19,1-8

În timp ce Apolo era la Corint, Paul, după ce
a străbătut regiunile nordice, a coborât la
Efes. Acolo a găsit câțiva discipoli ² și le-a
spus: „L-ați primit pe Duhul Sfânt când ați
crezut?” Dar ei au răspuns: „Nici n-am auzit
că este Duh Sfânt”. ³ El le-a zis: „Atunci ce
fel de botez ați primit?” Ei au răspuns: „Bo-
tezul lui Ioan”. ⁴ Paul le-a zis: „Ioan a botezat
cu botezul convertirii, spunând poporului să
creadă în cel care vine, adică în Isus”. ⁵ Când

au auzit ei, au primit Botezul în numele Dom-
nului Isus. ⁶ Iar când Paul și-a pus mâinile
peste ei, Duhul Sfânt a coborât asupra lor,
iar ei vorbeau în limbi și profeteau. ⁷ Erau cu
toții cam doisprezece bărbați. ⁸ El a intrat în
sinagogă și a vorbit cu îndrăzneală timp de trei
luni, discutând cu ei și convingându-i despre
cele referitoare la împărăția lui Dumnezeu.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 67(68),2-3.4-5ac.6-7ab (R.: 33a)

R.: Domnii ale pământului,
cântați-i lui Dumnezeu!

- ² Dumnezeu se ridică, dușmanii lui
se risipesc
și cei care-l urăsc fug dinaintea feței lui.
- ³ Cum se risipește fumul, așa îi risipești,
cum se topește ceara în fața focului,
asa pier cei răi din fața lui Dumnezeu. **R.**
- ⁴ Cei drepti se bucură și tresaltă de bucurie
în fața lui Dumnezeu,
exultă în tresăltări de bucurie.
- ^{5ac} Cântați-i lui Dumnezeu, cântați psalmi
numelui său,
numele său este Domnul. **R.**

⁶ Dumnezeu este tatăl orfanilor, apărătorul văduvelor, el, care locuiește în lăcașul său cel sfânt.
^{7ab} Dumnezeu dă o casă celor părăsiți, el îi face pe prizonieri să iasă pe poarta libertății. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Col 3,1

(Aleluia) Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu! (Aleluia)

EVANGHELIA

Curaj, eu am învins lumea.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 16,29-33

În acel timp, discipolii i-au zis lui Isus: „Iată, acum ne vorbești deschis și nu spui nicio asemănare! ³⁰ Acum știm că știi toate și nu ai nevoie să te întrebe cineva. De aceea, credem că ai ieșit de la Dumnezeu”. ³¹ Isus le-a răspuns: „Acum credeți? ³² Iată, vine ceasul – ba a și venit – când veți fi împărțiați fiecare la ale sale și mă veți lăsa singur; dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu mine. ³³ V-am spus acestea ca să aveți pace în mine. În lume veți avea necazuri; însă curaj, eu am învins lumea!”

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Domnul Isus, care a venit de la Tatăl pentru a ne descoperi iubirea sa, l-a trimis pe Duhul Sfânt, ca să ne ajute în încercările noastre. Să ne rugăm cu încredere, spunând:

R.: *Doamne, dăruiește-ne Duhul păcii!*

– Pentru ca toate comunitățile creștine să sprijine prin mărturia lor pe cei care se pregătesc să primească sacramentul Mirului, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți cei care caută cu mult zel adevărul să întâlnească oameni plini de Duhul Sfânt care să le arate prin cuvânt și faptă pe Cristos, calea, adevărul și viața, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca misionarii să fie adevărați purtători ai lui Cristos, plini de Duhul Sfânt în mărturisirea împărăției lui Dumnezeu, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toate persoanele angajate în diferite sectoare ale activității umane să-și trăiască misiunea ca slujire pentru construirea unei lumi noi, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca oamenii persecutați din cauza credinței și dreptății să nu cedeze puterilor răului, ci să se încreadă în puterea victorioasă a Duhului lui Cristos, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi să nu ne încredem niciodată în puterile noastre, ci în puterea lui Cristos care învinge lumea, să ne rugăm: **R.**

Doamne Isuse Cristoase, care nu părăsești în încercări și persecuții pe cei care se încred în puterea ta victorioasă asupra lumii, dă-ne pacea adevărată, care este darul Duhului tău. Tu, care viețuiești și domnești în toți vecii vecilor. Amin.

Asupra darurilor

Te rugăm, Doamne, ca această jertfă nepătată să ne purifice și să ne întărească sufletele cu putere de sus. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața I pentru Înălțarea Domnului

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu. Căci Domnul nostru Isus Cristos, biruitor al păcatului și al morții, se înalță (astăzi) la cer în admirația îngerilor și este primit ca regele mării,

mijlocitor între Dumnezeu și oameni, judecător al lumii și stăpân a toată puterea. Înălțându-se la cer, el nu se desparte de neamul omenesc, ci ne întărește speranța că și noi, care facem parte din trupul său, îl vom urma și vom ajunge acolo unde deja se află el, care este capul și viața noastră. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

In 14,18; 16,22

Nu vă voi lăsa orfani: voi veni iarăși la voi și se va bucura inima voastră, aleluia.

După Împărtășanie

Te rugăm, Doamne, îndură-te și fii alături de poporul tău, pe care l-ai îndestulat cu tainele cerești, și dă-i harul, ca, lepădând omul cel vechi, să ajungă la înnoirea vieții. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Apostolii l-au ascultat de multe ori pe Isus care îi învăța pe toți, iar în anumite momente se ocupa numai de instruirea lor. În unele dintre aceste momente, el le explica sensul unor parabole, al unor asemănări, le destăinuia anumite adevăruri numai lor. Uneori îi lua cu el numai pe Petru, Ioan și Iacob pentru a-l asista în săvârșirea minunii învierii din morți a fiicei lui Iair, pentru a fi prezenți la schimbarea la față pe Tabor sau pentru a sta alături de el în orele agoniei în Ghetsemani.

După atâtea experiențe trăite în preajma lui Isus, apostolii descoperă adevărata identitate a lui, aceea de Mesia, Fiul lui Dumnezeu cel adevărat. Acum putem înțelege mai bine cuvintele cu care apostolii i se adresează lui Isus: „Iată, acum ne vorbești deschis și nu spui nimic asemănare! Acum știm că știi toate și nu ai nevoie să te întrebe cineva. De aceea, credem că ai ieșit de la Dumnezeu” (In 16,29-30). Din aceste cuvinte, deducem că apostolii au ajuns la credința că el a ieșit de la Dumnezeu Tatăl și a venit în lume ca învățător și Mântuitor al oamenilor.

Modul în care Isus le răspunde printr-o întrebare: „Acum credeți?” (In 16,31) și prin celelalte cuvinte ce urmează: „Iată, vine ceasul – ba a și venit – când veți fi împărțiați fiecare la ale sale și mă veți lăsa singur” (In 16,32),

Gândul zilei

„Curaj, eu am învins lumea!” (In 16,33)

Mă îmbrăcasem de sărbătoare. O soră a observat ceva la hainele alese de mine care nu se potriveau... M-am supărat atât de tare încât nu am mai reușit să îi mai adresez niciun cuvânt! Nu am neglijat însă faptul de a ne ruga împreună.

Și acolo Isus mi-a arătat puterea sa: am reușit să dau sorei mele semnul păcii, zâmbind de sărăcia mea: el încă mă iubea!

arată nivelul lor de credință. O credință fragilă și fluctuantă, o credință slabă și incapabilă să învingă încercările prin care vor trece în curând, în perioada pătimirilor, a morții și a îngropării lui. Oare nu se dovedește adevărată observația lui Isus referitoare la fragilitatea credinței apostolilor, manifestată în Ghetsemani, atunci când el este arestat, iar ei fug, abandonându-l în mâinile dușmanilor lui? Cu toate că ei îl vor abandona, Isus afirmă că nu este singur, „pentru că Tatăl este cu mine” (In 16,32).

Această afirmație a lui Isus se va confirma în momentele cele mai grele ale suferințelor sale. Rugăciunea insistentă și plină de ardoare a lui Isus în agonia din Ghetsemani, când sudoarea sa s-a transformat în picături de sânge care cădeau pe pământ: „Tată! Dacă este posibil, să treacă de la mine potirul acesta. Dar nu cum vreau eu, ci cum vrei tu” (Mt 26,39), pare că nu este ascultată. Totuși, Tatăl ascultă rugăciunea Fiului său și-i trimite un înger care să-l întărească (cf. Lc 22,43) pentru a-și împlini până la capăt misiunea sa de Mântuitor al omenirii. Evanghelistul Marcu scrie: „La ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas puternic: «Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?»” (Mc 15,34).

Răspunsul la acest strigăt puternic al lui Isus va veni din însăși gura lui prin ultimele cuvinte rostite puternic înainte de a muri: „Tată, în mâinile tale încredințez sufletul meu” (Lc 23,46). Aceste ultime cuvinte rostite de Isus confirmă cele spuse apostolilor săi: „Mă veți lăsa singur; dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu mine” (In 16,32). Apoi Isus îi avertizează spunându-le: „În lume veți avea necazuri” (In 16,33). Iar pentru a-i îmbărbăta le spune: „Curaj, eu am învins lumea!” (In 16,33). Astăzi Isus mă învață să am încredere în el și să am curaj pentru a înfrunta necazurile vieții.

Pr. Iosif Enășoae

26 **MARȚI**
mai

Fap 20,17-27

Ps 67

În 17,1-11a

alb

P

Marti din săptămâna a 7-a a Paștelui

Sf. Filip Neri, pr. **

Liturghie proprie, prefață pentru sfinți

Duc la capăt alergarea mea și slujirea pe care am primit-o de la Domnul Isus. ■ Domnii ale pământului, cântați-i lui Dumnezeu! (sau Aleluia.) ■ Tată, glorifică-l pe Fiul tău!

Lectionarul sfinților: **Fil 4,4-9:** Gândiți-vă la acestea; **Ps 33:** Gustați și vedeți cât de bun este Domnul; **În 17,20-26:** Tată, vreau ca acolo unde sunt eu să fie cu mine și cei pe care mi i-ai dat.

Filip Neri (1515-1595) s-a născut la Florența, a studiat trei ani la Roma, apoi a părăsit studiile. La 24 de ani, afară de Sfânta Scriptură și de *Summa theologica* a sfântului Toma, a vândut la anticariat toate cărțile, iar banii luați pe ele i-a împărțit la săraci. Dumnezeu singur avea să ocupe gândul și inima lui. A început să lucreze pentru tineret. A fost sfințit preot în anul 1551. În jurul lui se formează o comunitate în libertate, bucurie și evlavie: este primul oratoriu, începutul congregației cu același nume. Pe patul de moarte simțea o mare durere pentru că se afla într-un așternut moale și curat, în timp ce Cristos a trăit ultimele clipe pironit pe lemnul aspru al crucii.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Rom 5,5

Iubirea lui Dumnezeu
a fost revărsată în inimile noastre
prin Duhul Sfânt
care ne-a fost dat, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, care nu încetezi de a-i înălța la gloria sfințeniei pe slujitorii tăi credincioși, dă-ne, te rugăm, harul ca Duhul Sfânt să ne înflăcăreze cu același foc al iubirii care a cuprins în chip minunat inima sfântului Filip Neri. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURAI

Duc la capăt alergarea mea și slujirea pe care am primit-o de la Domnul Isus.

Citire din Faptele Apostolilor 20,17-27

În zilele acelea, de la Milet, Paul a trimis la Efes ca să-i cheme pe prezbiterii Bisericii.

¹⁸ Când aceștia au ajuns la el, le-a zis: „Voi știți prea bine cum am fost cu voi tot timpul, din prima zi în care am coborât în Asia,

¹⁹ slujindu-l pe Dumnezeu cu toată umilința, vărsând lacrimi și suportând încercările pe care mi le-au cauzat cursele iudeilor; ²⁰ că nu m-am sustras de la nimic ca să vă vestesc cele folositoare și v-am învățat în public și prin case, ²¹ am dat mărturie înaintea iudeilor și a grecilor ca să se convertească la Dumnezeu și să creadă în Domnul nostru Isus. ²² Și iată că acum, împins de Duhul, mă duc la Ierusalim fără să știu ce mi se va întâmpla acolo, ²³ decât că Duhul Sfânt îmi mărturisește din cetate în cetate și-mi spune că mă așteaptă lanțuri și neazuri. ²⁴ Dar eu nu pun niciun preț pe viața mea, numai să duc la capăt alergarea mea și slujirea pe care am primit-o de la Domnul Isus, aceea de a da mărturie despre evanghelia harului lui Dumnezeu. ²⁵ Și acum, iată, eu știu că voi toți pe la care am trecut predicând evanghelia împărăției nu-mi veți mai vedea fața! ²⁶ De aceea, dau mărturie astăzi în fața voastră: eu sunt curat de sângele tuturor, ²⁷ căci nu m-am dat înapoi să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 67(68),10-11.20-21 (R.: 33a)

**R.: Domnii ale pământului,
cântați-i lui Dumnezeu!**

¹⁰ Ai dat o ploaie binefăcătoare,
Dumnezeule,
moștenirea ta, sleită de puteri,
ai înviorat-o.
¹¹ Dumnezeule, viețuitoarele tale au locuit
în țara
pe care ai pregătit-o în iubirea ta
pentru cel sărac. **R.**

²⁰ Binecuvântat să fie Domnul zi de zi!
Dumnezeul mântuirii noastre ne poartă
de grijă.

²¹ Dumnezeul nostru este Dumnezeu
mântuirii,
Domnul Dumnezeu are putere și asupra
morții. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 14,16

(Aleluia)

Îl voi ruga pe Tatăl,
iar el vă va da un alt Mângâietor
ca să fie cu voi pentru totdeauna.
(Aleluia)

EVANGHELIA

Tată, glorifică-l pe Fiul tău!

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 17,1-11a

În acel timp, Isus, ridicându-și ochii spre cer, a zis: „Tată, a venit ceasul: glorifică-l pe Fiul tău ca Fiul să te glorifice pe tine, ² pentru ca, precum i-ai dat putere asupra fiecărui om, să dea viață veșnică tuturor acelor pe care i-ai dat lui! ³ Iar viața veșnică aceasta este: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus

Cristos. ⁴ Eu te-am glorificat pe pământ împlinind lucrarea pe care mi-ai dat-o să o fac. ⁵ Și acum, Tată, glorifică-mă la tine însuși cu gloria pe care am avut-o la tine mai înainte de a fi fost lumea! ⁶ Am revelat numele tău oamenilor pe care tu mi i-ai dat din lume. Ai tăi erau și mi i-ai dat, iar ei au ținut cuvântul tău. ⁷ Acum au cunoscut că tot ce mi-ai dat este de la tine, ⁸ căci cuvintele pe care mi le-ai dat, le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că am ieșit de la tine și au crezut că tu m-ai trimis. ⁹ Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care mi i-ai dat, pentru că sunt ai tăi. ¹⁰ Și toate ale mele sunt ale tale și ale tale sunt ale mele și sunt glorificat în ei. ^{11a} Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, iar eu vin la tine”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

În timpul vieții sale pământești, Domnul nostru Isus Cristos a arătat o iubire specială față de cei săraci și abandonati. Să-i cerem astăzi să-l putem imita, spunând:

R.: Doamne, ascultă-ne!

– Tu, care i-ai vindecat pe cei bolnavi, i-ai primit pe copii și ai dat speranță celor asupriți, ajută Biserica să unească misiunea ei spirituală cu fapte concrete de iubire apostolică. Să ne rugăm: **R.**

– Tu, care cunoști ceea ce este în inima omului, fă ca tinerii care s-au îndepărtat de tine să afle în păstoria Bisericii adevărați medici sufletești. Să ne rugăm: **R.**

– Tu, care în sfântul Filip Neri ne dai un exemplu de credință adevărată, dă-ne harul să te putem recunoaște și sluji în frații noștri nevoiași. Să ne rugăm: **R.**

– Tu, care ai trăit atâția ani în tăcerea din Nazaret, ajută-ne să găsim în rugăciune hrana necesară pentru angajamentul nostru zilnic. Să ne rugăm: **R.**

R.: *Doamne, ascultă-ne!*

– Tu, care iubești tot ceea ce este frumos și armonios, dă-ne harul ca, prin natură și artă, inimile noastre să se apropie tot mai mult de tine. Să ne rugăm: **R.**

Dumnezeule, Părinte preaiubitor, care dorești fericirea fiilor tăi, fă-ne ca, sub călăuzirea Duhului Sfânt, să răspândim întotdeauna bucuria și seninătatea în numele tău. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Aducându-ți jertfa de laudă, te rugăm, Doamne, să ne dai harul, ca, urmând exemplul sfântului Filip Neri, să ne dăruim cu veselie spre gloria numelui tău și în slujirea aproapei. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața pentru sfinții păstori ai Bisericii

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri

pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. Căci tu ai voit ca amintirea sfântului Filip Neri să fie cinstită cu bucurie de credincioșii tăi, pentru ca, prin exemplul vieții lui sfinte, să le întărești voința, prin învățăturile lui, să le luminezi inimile, iar prin mijlocirea lui puternică, să le dăruiești ajutorul tău. De aceea, unindu-ne și noi cu mulțimea îngerilor și a sfinților, îți înălțăm, Doamne, imnul de laudă, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

In 15,9

Așa cum Tatăl m-a iubit pe mine,
așa v-am iubit și eu pe voi,
spune Domnul;
rămâneți în iubirea mea,
aleluia.

După Împărtășanie

Hrăniți cu desfătările cerești, te rugăm, Doamne, să ne dai harul, ca, după exemplul sfântului Filip Neri, să fim mereu însetați de tine, viața cea adevărată. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Textul evangheliei de astăzi ne ajută să înțelegem mai bine ceea ce mărturisim în ultimul articol din Simbolul credinței creștine: „Cred în viața veșnică”. Revelația despre viața veșnică ne este făcută de însuși Isus Cristos, trimisul special al lui Dumnezeu Tatăl, învățătorul, căruia Tatăl i-a încredințat tot ceea ce trebuia să ne spună despre misterul trinitar, despre planul etern de creare, de sfințire și mântuire a lumii.

Să vedem ce ne spune el cu privire la articolul de credință: „Iar viața veșnică aceasta este: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos” (In 17,3). Din spusele lui Isus înțelegem că viața veșnică constă, în primul rând, în cunoaștere.

Cred că nu este greu să înțelegem că această cunoaștere despre care vorbește Isus nu este o cunoaștere exclusivă. Nu se reduce numai la cunoașterea Tatălui și a lui Isus Cristos, Fiul său unic, trimis în lume cu misiunea de învățător și Mântuitor al omenirii, ci este o cunoaștere a adevărului plinar, a întregului mister divin, mister ce se revelează în momentele importante ale vieții lui Isus, precum și în cuvintele sale.

Gândul zilei

„L-am slujit pe Dumnezeu”. (Fap 20,19)

Paul îi salută pentru ultima dată pe bătrânii din Biserica din Efes.

O face cu pacea care vine din faptul de a fi încercat întotdeauna să facă misiunea pe care Domnul i-a încredințat-o.

Cuvintele sale sunt un ecou al cuvintelor lui Isus, Învățătorul și Domnul său: „Eu te-am glorificat pe pământ împlinind lucrarea pe care mi-ai dat-o să o fac”.

Tată, în această nouă zi doresc să fac ceea ce tu dorești.

Să ne amintim de momentul botezului lui Isus în Iordan, când răsună glasul Tatălui ceresc: „Acesta este Fiul meu cel iubit, în care îmi găsesc mulțumirea” (Mt 3,17). Tot în acest eveniment al vieții publice a lui Isus se menționează și manifestarea celei de-a treia persoane a Sfintei Treimi: „Duhul Sfânt a coborât asupra lui sub chip trupesc, ca un porumbel” (Lc 3,22). Iar la încheierea misiunii sale vizibile de revelator divin și de Mântuitor al lumii, înainte de înălțarea sa la ceruri, le spune apostolilor săi: „Mergeți și faceți ucenici din toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să țină toate câte v-am poruncit” (Mt 28,19-20).

Revenind la învățătura lui Isus, care ne descoperă în ce constă esența vieții veșnice, și anume în cunoașterea lui Dumnezeu, ne putem da seama la ce chemare minunată suntem destinați pentru veșnicie, aceea de a crește mereu în cunoașterea misterului trinitar și a misterului omului, strâns legat de acest mister divin. Această vocație minunată, adresată de Dumnezeu ființei umane, poate realiza plinar cea mai insațiabilă dorință a omului, cunoașterea adevărului.

Deoarece Dumnezeu este infinit, iar omul, chipul și asemănarea sa, este un adevărat abis de investigat.

Înțelepciunea divină l-a creat pe om capabil de progres în cunoaștere și i-a pus înainte veșnicia ca să aibă posibilitatea de a-și satisface pe deplin cea mai importantă înclinație naturală: cunoașterea adevărului.

Ce recunoscători ar trebui să fim pentru această minunată vocație și cât de mult ar trebui să-i mulțumim, rugându-l în același timp să ne susțină pentru a o putea împlini!

Doamne Isuse, îți mulțumesc pentru revelația făcută. Te rog, ajută-mă să o împlinesc spre gloria veșnică a Sfintei Treimi!

Pr. Iosif Enășoae

27 MIERCURI
mai

Fap 20,28-38

Ps 67

In 17,11b-19

alb

III

Miercuri din săptămâna a 7-a a Paștelui

Sf. Augustin din Canterbury, ep. *

Liturghie proprie, prefață pentru Înălțare I sau II

Vă încredințez lui Dumnezeu care are puterea să zidească și să dea moștenirea.

■ Domnii ale pământului, cântați-i lui Dumnezeu! (sau Aleluia.) ■ Să fie una ca și noi.

Este rugăciunea sacerdotală a lui Cristos. La sfârșitul discursului-testament, Isus se adresează Tatălui pe care-l va „glorifica” în moartea și învierea, care sunt acum iminente, și-i încredințează comunitatea discipolilor. El descrie comunitatea apostolică prin câteva trăsături care constituie inima Bisericii. Trebuie să fie una, unită cu Dumnezeu și cu frații în iubire. Trebuie să păstreze și să proclame cuvântul pe care Cristos i l-a încredințat. Trebuie să fie în lume fără să fie din lume, acționând în ea ca un ferment. Trebuie să accepte suferința pe care ura lumii o presupune, continuând să anunțe lumii evenimentul pascal, izvor de mântuire universală.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Ps 46,2

Toate popoarele, bateți din palme,
aclamați-l pe Dumnezeu
cu strigăte de bucurie, aleluia!

Rugăciunea zilei

Dumnezeule îndurător, dăruiește-i cu bunătate Bisericii tale harul, ca, adunată fiind în Duhul Sfânt, să-ți slujească din toată inima și să fie unită prin puritatea voinței. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Vă încredințez lui Dumnezeu care are puterea să zidească și să dea moștenirea.

Citire din Faptele Apostolilor 20,28-38

În zilele acelea, Paul le-a spus prezbiterilor veniți de la Efes: „Vegheați asupra voastră și asupra întregii turme peste care Duhul Sfânt v-a pus supraveghetori ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu pe care și-a dobândit-o prin sângele propriului Fiu!”²⁹ Eu știu că după plecarea mea vor intra printre voi lupi hrăpăreți,

care nu vor cruța turma.³⁰ Chiar și dintre voi se vor ridica oameni care vor spune cuvinte răstălmăcite ca să-i atragă pe discipoli după ei.³¹ De aceea, vegheați și aduceți-vă aminte că, timp de trei ani, noaptea și ziua, nu am încetat să vă îndemn cu lacrimi pe fiecare dintre voi!³² Iar acum vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului său, care are puterea să zidească și să dea moștenirea tuturor celor care au fost sfințiți.³³ Nu am râvnit nici argintul, nici aurul, nici haina nimănui;³⁴ dar voi știți că pentru trebuințele mele și ale celor care erau cu mine au slujit aceste mâini.³⁵ V-am arătat în toate privințele că, trudind astfel, trebuie să le veniți în ajutor celor slabi, amintindu-vă de cuvintele Domnului Isus. Căci el spunea: «Este mai mare fericire în a da decât în a primi»³⁶. După ce a spus acestea, a îngenuncheat și s-a rugat împreună cu ei toți.³⁷ Atunci toți au izbucnit în plâns, l-au îmbrățișat și l-au sărutat.³⁸ Erau întristați mai ales pentru cuvântul pe care li-l spusese, că nu aveau să mai vadă fața lui. Apoi l-au însoțit până la corabie.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 67(68),29-30.33-35a.35b-36c (R.: 33a)

**R.: *Domnii ale pământului,
cântați-i lui Dumnezeu!***

²⁹ Arată-ți, Dumnezeul meu, puterea,
confirmă, Dumnezeule, ceea ce ai făcut
pentru noi!

³⁰ Pentru templul tău din Ierusalim,
regii îți vor aduce daruri. **R.**

³³ Cântați lui Dumnezeu, domnii
ale pământului,

cântați Domnului psalmi;
³⁴ lui, care vine călare pe ceruri, pe cerurile
veșnice,
iată, răsună cu putere glasul lui în tunet!

^{35a} Recunoașteți-i lui Dumnezeu puterea! **R.**

^{35b} Măreția lui asupra Israelului,
puterea lui mai presus de nori!

^{36c} Binecuvântat să fie Dumnezeu! **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. In 17,17ba

(Aleluia) Cuvântul tău, Doamne,
este adevărul.

Consacră-ne în adevărul tău! (Aleluia)

EVANGHELIA

Să fie una ca și noi.

**Citire din Evanghelia Domnului nostru
Isus Cristos după sfântul Ioan 17,11b-19**

În acel timp, Isus, ridicându-și ochii spre cer,
s-a rugat, zicând: „Tată sfânt, păstrează-i în
numele tău pe care mi l-ai dat, ca ei să fie una
ca și noi! ¹² Cât timp am fost cu ei, eu i-am
păstrat în numele tău pe care mi l-ai dat și i-am
păzit și nimeni dintre ei nu s-a pierdut în afară
de fiul pierzării, ca să se împlinească Scrip-
tura. ¹³ Acum însă vin la tine și spun acestea
în lume ca să aibă bucuria mea deplină în ei.

¹⁴ Eu le-am dat cuvântul tău, iar lumea i-a urât,
pentru că ei nu sunt din lume, așa cum eu nu
sunt din lume. ¹⁵ Nu te rog ca să-i iei din
lume, ci ca să-i păzești de Cel Rău. ¹⁶ Ei nu
sunt din lume așa cum eu nu sunt din lume.

¹⁷ Consacră-i în adevăr! Cuvântul tău este
adevăr. ¹⁸ După cum m-ai trimis pe mine în
lume, și eu îi trimit pe ei în lume ¹⁹ și pentru
ei mă consacru pe mine însumi, ca și ei să
fie consacrați în adevăr”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Domnul continuă să-și pască turma în Bise-
rică, prin trimișii săi pe care Duhul Sfânt i-a
umplut cu puterea cuvântului său. Să ne rugăm
împreună, spunând:

**R.: *Consfințește-ne, Doamne,
în adevărul tău!***

– Pentru ca episcopii Bisericii, împreună cu
episcopul Romei, care conduce în iubire, să
poată paște turma lui Dumnezeu prin cuvântul
și harul său, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți cei care sunt consacrați pentru
apostolat să nu caute nici aur, nici argint, ci
să fie fideli adevărului printr-o dezlipire totală
de ei înșiși, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți creștinii să se angajeze să co-
laboreze prin toate mijloacele la realizarea
unității dintre ei, pentru care s-a rugat Cristos,
să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca muncitorii să sfințească truda lor
zilnică, făcând din ea nu numai un mijloc de
subzistență, ci și izvor de solidaritate gene-
roasă cu cei săraci, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care lucrează în cadrul ecu-
menismului, animați fiind de Cristos, să lucreze
cu pasiune pentru unitatea Bisericilor, să ne
rugăm: **R.**

– Pentru ca nouă să ne fie dat să înțelegem că unitatea Bisericilor se realizează zi de zi prin victoria asupra egoismului, care contrastează acțiunii Duhului Sfânt, să ne rugăm: **R.**

R.: *Consfințește-ne, Doamne, în adevărul tău!*

Părinte sfânt, care continui să sfințești lumea prin ministerul apostolic, fă ca Biserica ta să strălucească tot mai mult ca semn și instrument de mântuire pentru toți oamenii. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Te rugăm, Doamne, primește jertfa orânduită după porunca ta, iar tainele sfinte pe care le celebrăm, aducându-ți slujirea cuvenită, să împlinească în noi lucrarea ta de răscumpărare și de sfințire. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața I pentru Înălțarea Domnului

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu. Căci Domnul nostru Isus Cristos, biruitor al păcatului

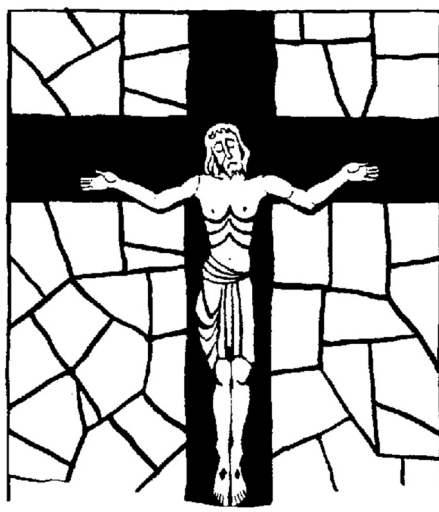
și al morții, se înalță (astăzi) la cer în admirația îngerilor și este primit ca regele măririi, mijlocitor între Dumnezeu și oameni, judecător al lumii și stăpân a toată puterea. Înălțându-se la cer, el nu se desparte de neamul omenesc, ci ne întărește speranța că și noi, care facem parte din trupul său, îl vom urma și vom ajunge acolo unde deja se află el, care este capul și viața noastră. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

Când va veni Mângâietorul, pe care eu vi-l voi trimite, Duhul adevărului, care precede de la Tatăl, el va da mărturie despre mine și voi veți da mărturie, aleluia.

După Împărtășanie

Te rugăm, Doamne, ca împărtășirea din taina dumnezeiască să sporească fără încetare în noi harul tău și, curățându-ne prin puterea sa, să ne facă neconținut în stare de a primi un atât de mare dar. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Rugăciunea lui Isus, rostită cu puțin înainte de a-și încheia misiunea sa mântuitoare, după cum ne relatează evanghelistul Ioan, cuprinde mai multe aspecte. Mai întâi Isus cere de la Tatăl său să-l glorifice în așa fel încât el să fie capabil să-i dea glorie Tatălui său. Apoi se roagă pentru ca să poată oferi oamenilor propria sa glorie de care el este făcut părtaș de Tatăl său ceresc. Iar în final se roagă pentru apostolii săi ca aceștia să fie capabili să-l reprezinte cu demnitate și să vestească cu sfințenie toate câte le-a descoperit el și i-a învățat. Pe lângă acestea, mai trebuie să adăugăm și un alt aspect al rugăciunii lui Isus. El se roagă și pentru toți cei care vor accepta, prin credință, evanghelia sa, ca să se păstreze în unitate. Să ne oprim puțin asupra principalelor aspecte ale rugăciunii lui Isus, asupra cărora încă nu ne-am fixat reflecția noastră până acum.

Am observat că Isus după ce s-a rugat pentru preamărirea sa spre gloria Tatălui său ceresc și-a continuat rugăciunea extinzând sfera de acțiune a acesteia.

S-a rugat, ca un adevărat mijlocitor între Dumnezeu și oameni, pentru cei care erau cei mai apropiați și importanți colaboratori și continuatori ai misiunii sale: apostolii. Pentru că

Gândul zilei

„Este mai mare fericire în a da decât în a primi”. (Fap 20,35)

Trebuie să fim atent ca această „satisfacție” să fie cu adevărat fericire și nu orgoliu! Este fericire când trăiesc faptul de a da ca o consecință a iubirii lui Dumnezeu pentru mine, ca o participare la bunătatea sa față de toți. Nu va deveni acel sentiment de a mă simți în regulă sau, mai rău, de a fi colecționat merite!

Un antidot este a accepta cu umilință iubirea de la ceilalți.

ei au crezut în mărturia lui, în activitatea lui misionară, au acceptat să-l urmeze și s-au angajat ca să-i continue misiunea, au început să fie urâți și persecutați asemenea maestrului lor. Isus, care știa că în curând avea să se întoarcă la Tatăl său, îi încredințează pe apostolii săi iubirii grijului a Tatălui divin, ca el, păstrându-i în lume, să-i apere de răutatea oamenilor, dar mai ales de puterea Celui Rău. „Nu te rog ca să-i iei din lume, ci ca să-i păzești de Cel Rău” (In 17,15).

Pentru ca misiunea lor să fie credibilă și acceptată de oameni, Isus se roagă pentru unitatea în mărturie și în iubire a apostolilor săi: „Tată sfânt, păstrează-i în numele tău pe care mi l-ai dat, ca ei să fie una ca noi!” (In 17,11). Rugăciunea lui Isus pentru apostoli continuă: „Consacră-i în adevăr! Cuvântul tău este adevăr” (In 17,17).

Nu putem să nu observăm cu câtă insistență și încredere se roagă Isus pentru apostolii săi, pentru ca aceștia, întăriți în adevăr și ocrotiți de Cel Rău, să constituie o mărturie clară a prezenței iubitoare a lui în comunitatea lor, mai ales prin opera de asistență și de apărare a Duhului Sfânt, pe care el îl va trimite în curând după înălțarea sa la ceruri.

Merită să ne fixăm atenția asupra finalului acestei rugăciuni sacerdotale a lui Isus. Rugăciunea sa îi are în vedere și pe cei care vor crede în iubirea divină revelată și predicată de apostoli.

Unitatea comunității tuturor creștinilor, în frunte cu apostolii, este de o importanță vitală pentru răspândirea evanghелиei. Tocmai de aceea Isus insistă atât de mult asupra necesității unei comunități unite a tuturor discipolilor săi.

Înțelegând mesajul rugăciunii lui Isus, să ne rugăm și noi pentru unitatea tuturor creștinilor. Doamne, fă-ne să fim una în credință și iubire!

Pr. Iosif Enășoae

28 Joi
mai

Fap 22,30;23,6-11

Ps 16

În 17,20-26

alb

III

Joi din săptămâna a 7-a a Pastelui

Sf. Gherman, ep.

Liturghie proprie, prefață pentru Înălțare I sau II

Trebuie să dai mărturie și la Roma. ■ Păzește-mă, Dumnezeu, pentru că în tine îmi caut refugiu! (sau Aleluia.) ■ Să fie desăvârșiți în unire!

Să trăim între noi ceva din relațiile divine? Pare atât de excepțional încât preferăm să ne mulțumim cu alte idei mai familiale: să fim dreți, să fim buni! Nu! Trebuie să ne avântăm mai departe și să acceptăm impactul acestei invitații nemaiauzite: „Ca ei să fie una, ca și noi”.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Evr 4,16

Să ne apropiem cu toată încrederea de tronul harului, ca să primim îndurare și să găsim, ca ajutor, harul său, la timpul potrivit, aleluia.

Rugăciunea zilei

Te rugăm, Doamne, ca Duhul tău să reverse cu putere asupra noastră darurile sale; să ne dea cuget plăcut ție și supunere față de voința ta. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Trebuie să dai mărturie și la Roma.

Citire din Faptele Apostolilor 22,30; 23,6-11

În zilele acelea, voind să știe cu exactitate din ce cauză era acuzat Paul de iudei, tribunul l-a dezlegat și a poruncit să se întrunească arhierii și tot Sinedriul. Apoi l-a dus pe Paul și l-a pus înaintea lor. ^{23,6} Știind că o parte dintre ei sunt saducei, iar cealaltă parte farisei, Paul a strigat în Sinedriu: „Fraților, eu sunt fariseu, fiu de farisei. Eu sunt judecat pentru speranța în învierea morților”. ⁷ Îndată ce a spus aceasta, s-a iscat o neînțelegere între saducei și farisei, iar adunarea s-a dezbinat – ⁸ căci saduceii

spun că nu este înviere, nici înger și nici duh, pe când fariseii mărturisesc și una, și alta. ⁹ S-a făcut atunci mare zarvă, iar unii dintre cărturarii din partea fariseilor s-au ridicat și au protestat cu vehemență, zicând: „Nu găsim nimic rău în omul acesta. Dacă i-a vorbit cumva vreun duh sau înger?” ¹⁰ Fiindcă cearta se întetea, iar tribunul se temea că Paul ar putea fi sfâșiat de ei, a dat ordin ca o grupă de soldați să coboare, să-l ia din mijlocul lor și să-l aducă în fortăreață. ¹¹ În noaptea următoare, i-a apărut Domnul și i-a zis: „Curaj! Așa cum ai dat mărturie pentru mine la Ierusalim, tot așa trebuie să dai mărturie și la Roma”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

(16),1-2a și 5.7-8.9-10.11 (R.: 1)

R.: Păzește-mă, Dumnezeu,
pentru că în tine îmi caut refugiu!

¹ Păzește-mă, Dumnezeu,
pentru că îmi caut refugiu în tine!

^{2a} I-am spus Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu”.

⁵ Domnul este partea mea de moștenire
și cupa mea cu sorți,
tu ești acela care ai în mână soarta mea. **R.**

- 7 Îl binecuvântează pe Domnul,
care m-a sfătuit,
la aceasta până și noaptea mă îndeamnă
inima.
- 8 Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul;
dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin. **R.**
- 9 De aceea, inima mea se bucură
și sufletul meu tresaltă de bucurie;
ba chiar și trupul meu se va odihni
în siguranță,
- 10 deoarece nu vei lăsa sufletul meu
în locuința morților,
nici nu vei îngădui ca cel credincios al tău
să vadă putrezirea. **R.**
- 11 Tu îmi vei face cunoscută cărarea vieții;
în fața ta sunt bucurii nespuse
și desfătări veșnice la dreapta ta. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 17,21

(Aleluia)

„Toți să fie una, după cum tu, Tată,
ești în mine și eu în tine,
pentru ca lumea să creadă că tu m-ai trimis”,
spune Domnul.

(Aleluia)

EVANGHELIA

Să fie desăvârșiți în unire!

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 17,20-26

În acel timp, Isus, ridicându-și ochii spre cer, s-a rugat, zicând: „Tată sfânt, nu mă rog numai pentru ei, ci și pentru cei care vor crede în mine, prin cuvântul lor,²¹ ca toți să fie una, după cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că tu m-ai trimis.²² Iar eu le-am dat gloria pe care mi-ai dat-o, ca ei să fie una, după

cum noi suntem una:²³ eu în ei și tu în mine, ca să fie desăvârșiți în unire, încât să cunoască lumea că tu m-ai trimis și i-ai iubit pe ei, așa cum m-ai iubit pe mine.²⁴ Tată, vreau ca acolo unde sunt eu să fie cu mine și cei pe care mi i-ai dat, ca să vadă gloria mea, pe care mi-ai dat-o, pentru că tu m-ai iubit înainte de întemeierea lumii.²⁵ Tată drept, lumea nu te-a cunoscut, dar eu te-am cunoscut, iar aceștia au cunoscut că tu m-ai trimis.²⁶ Eu le-am revelat numele tău și-l voi revela pentru ca iubirea cu care m-ai iubit pe mine să fie în ei și eu în ei”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Domnul Isus a înălțat o rugăciune emoționantă pentru unitatea între toți credincioșii. Însușindu-ne dorința sa, să spunem:

R.: *Doamne, fă-ne perfecți în unitate!*

– Pentru ca toate comunitățile bisericești să fie pentru Biserică și pentru lume mărturie vie a unității voite de Cristos, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca Sfântul Părinte, prin carisma sa de conducere în iubirea universală a creștinilor, să fie tot mai fidel misiunii sale de principiu vizibil al unității, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți oamenii care nu cred în înviere să înțeleagă valoarea și însemnătatea acestei realități, având la bază pe Cristos cel înviat, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți cei care cred în Cristos să colaboreze la inițiativele care caută să promoveze unitatea între creștinii divizați în diferite confesiuni, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi, toți cei chemați să credem în cuvântul aducător de viață, să fim martori credibili ai lui Cristos înviat, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți credincioșii răposați să devină părtași la învierea de apoi, prin credința pe care au avut-o în Cristos înviat, să ne rugăm: **R.**

Părinte sfânt, care ești izvorul iubirii și principiul unității, fă-ne docili cuvântului Fiului tău, pentru ca, prin Duhul Sfânt, să putem fi una în credință. Tu, care viețuiești și domnești în toți vecii vecilor. Amin.

Asupra darurilor

Dumnezeule milostiv, te rugăm, sfințește aceste daruri și, primind jertfa spirituală pe care ți-o aducem, fă din noi ofrandă veșnică, bineplăcută ție. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a II-a pentru Înălțarea Domnului

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. El, după înviere, s-a arătat în chip văzut tuturor ucenicilor săi

și, în văzul lor, s-a înălțat la ceruri, ca să fim și noi părtași ai dumnezeirii sale. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

In 16,7

Vă spun adevărul:
este mai bine pentru voi ca eu să plec,
pentru că, dacă nu mă duc,
Mângâietorul nu va veni la voi, aleluia.

După Împărtășanie

Te rugăm, Doamne, ca tainele pe care le-am primit să ne lumineze prin învățatura ta și să ne întărească prin împărtășirea cu trupul tău, ca să ne învrednicim a ne bucura de darurile Duhului Sfânt. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Isus în rugăciune i se adresează Tatălui, având înaintea ochilor toată evoluția Bisericii. Simte pentru ce anume trebuie să se roage cu maximă intensitate și ardoare: pentru unitate. E chiar așa de important ca ucenicii lui să fie uniți, iar cei care cred cuvântului lor să fie și ei în coeziune? Ascultându-i rugăciunea, realizăm poate pentru prima oară ce covârșitoare este tema aceasta, ce impact are asupra persoanei lui în memoria istoriei: „pentru ca lumea să creadă că tu m-ai trimis”. Miza este mai mare decât credem. Dacă noi creștinii, indiferent de confesiunile și denomiinațiunile pe care la avem, am citi frecvent această evanghelie, poate că am simți un fior în noi, văzând cât de mult nesocotim dorul lui Isus după unitate.

De-a lungul timpului, textele evanghelice au fost preluate, răspândite, traduse, interpretate, tălmăcite, răstălmăcite, distorsionate și manipulate, generând contradicții, controverse, dispute, dezbinări, ură, distanțare, indiferență. Toate acestea le-au făcut cei care niciodată nu s-au dezis de Isus. Toți l-au văzut ca Domnul, mântuitorul și reperul lor în viață. Ba dimpotrivă, și-au revendicat apartenența la învățătura lui, discreditându-i sau îndepărtându-i pe

Gândul zilei

„Eu le-am revelat numele tău”. (In 17,26)
Eram trist, fără speranță și fără lumină.
În Biserica ta, Isuse,
m-ai făcut să descopăr iubirea Tatălui:
totul a început să fie frumos
și plin de bucurie;
îți mulțumesc!
Dăruiește-mi Duhul tău Sfânt mai departe,
ca să rămân
și să cresc
în această viață minunată,
viață cu adevărat divină, veșnică!

cei care nu le-au împărtășit concepțiile. De câte ori Isus Cristos nu a fost indignat și dezamăgit de cei care, vestindu-i cuvintele, nu au înțeles că numai unitatea dintre ei le dă credibilitate și, în linie de consecință, îl face credibil pe el și trimiterea lui divină în lume. Formulând mai banal: ne jucăm pe seama lui Isus cu dezbinările noastre interminabile.

Unitatea e importantă. Nici Dumnezeu, cel întreit în persoană, nu există altfel decât în unitate. Depreciind valoarea ei, eu pot vorbi cu toate instrumentele retoricii, ireproșabil, însă nu și credibil. „Ca toți să fie una” este rugăciunea pe care Isus o rostește înaintea noastră, a celor înclinați spre diferențieri de tot felul. „Ca toți să fie una” trebuie să fie rugăciunea noastră, a celor care pretindem că ținem la Isus.

Condiția numărul unu pentru înfăptuirea unității este, o spune tot Isus, iubirea. Nu e nevoie de uniformitate în vestimentație, în expresiile liturgice, în cântece. Nu e nevoie de omogenitate în toate detaliile legate de tradiție sau normele de conduită creștină. Dumnezeu nu pretinde să fie peste tot la fel, să se formuleze aceleași propoziții despre el.

Ne luminează cu privire la acest lucru gândul sfântului papă Ioan al XXIII-lea: unitate în cele necesare, libertate în cele în care persistă dubiul, în toate însă iubirea. Iubirea adevărată generează unitate. Unitatea urmărită în afara iubirii e pură constrângere, e comunism dăunător.

Să-l rugăm pe Duhul Sfânt să intervină asupra noastră și să ne inspire activitățile ecleziale și pastorale în direcția unității.

Pe Isus l-ar crede pentru tot ce afirmă în evanghelii mult mai mulți oameni, care apoi ar ajunge să creadă în el, iar noi am trăi într-o unitate care, deși omenească, ar fi oglinda celei din Sfânta Treime.

Pr. Cristian Diac

29 VINERI
mai

Fap 25,13-21

Ps 102

In 21,15-19

alb

III

Vineri din săptămâna a 7-a a Paștelui

Sf. Maxim, ep.

Liturghie proprie, prefață pentru Înălțare I sau II

Despre Isus mort Paul pretindea că este viu. ■ Domnul și-a stabilit în ceruri locuința sa. (sau Aleluia.) ■ Paște mieluseii mei! Paște oile mele!

Isus îl reabilitează pe Petru, confirmându-l la cârma turmei sale. Tripla întrebare a lui Isus corespunde, fără îndoială, cu cele trei întrebări pe care slujitoarea din casa marelui preot i le-a pus înainte de tăgăduirea sa, iar cele trei momente în care Petru mărturisește iubirea sa față de Isus corespund cu tripla tăgăduire.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Ap 1,5-6

Cristos ne-a iubit și ne-a eliberat de păcatele noastre în sângele său și ne-a făcut o împărăție și preoți pentru Dumnezeu și Tatăl său, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, care ne-ai deschis poarta veșniciei prin preamărirea Unsului tău și prin lumina Duhului Sfânt, dă-ne, te rugăm, harul, ca, având parte de un dar atât de mare, să creștem în evlavie și în credință. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Despre Isus mort Paul pretindea că este viu.

Citare din Faptele Apostolilor 25,13-21

În zilele acelea, regele Agripa și Berenice au coborât la Cezareea ca să-l salute pe Festus. ¹⁴ Întrucât au rămas acolo mai multe zile, Festus i-a vorbit regelui despre cazul lui Paul, zicând: „Se află aici un bărbat lăsat în închisoare de Felix. ¹⁵ Pe când eram la Ierusalim, s-au înfățișat arhierii și bătrânii iudeilor, cerând condamnarea lui. ¹⁶ Acestora le-am răspuns că nu este obiceiul la romani să predea un om acuzat mai înainte de a fi fost pus față

în față cu acuzatorii săi și înainte de a i se fi dat posibilitatea să se apere de învinuire. ¹⁷ Deci s-au adunat aici, iar eu a doua zi, fără întârziere, m-am așezat pe tronul de judecată și am poruncit să fie adus omul. ¹⁸ Acuzatorii care erau de față nu au adus împotriva lui nicio învinuire de vreunul dintre relele pe care le bănuiam eu. ¹⁹ Aveau cu el niște neînțelegeri cu privire la religia lor și cu privire la un oarecare Isus mort, dar Paul pretindea că acesta este viu. ²⁰ Fiind eu nedumerit, am spus dacă nu ar vrea să meargă la Ierusalim și să fie judecat acolo despre acestea. ²¹ Dar, pentru că Paul a făcut apel, voind să fie păzit până la decizia maiestății sale, am poruncit ca el să fie păzit până când îl voi trimite la cezar”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 102(103),1-2.11-12.19-20ab (R.: 19a)

R.: Domnul și-a stabilit în ceruri locuința sa.

- ¹ Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și tot ce este în mine să binecuvânteze numele său cel sfânt!
- ² Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita nicicând de binefacerile sale! **R.**

¹¹ Cât sunt de sus cerurile față de pământ,
tot atât de mare este îndurarea sa
față de cei care se tem de el.

¹² Cât de departe este răsăritul de apus,
atât de mult îndeapărtează de la noi
nelegiuirile noastre. **R.**

¹⁹ Domnul și-a stabilit în ceruri tronul său,
domnia lui se întinde peste toate.

^{20ab} Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii lui,
voi, cei puternici, care împliniți cuvintele
sale. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 14,26cd

(Aleluia)

Duhul Sfânt vă va învăța toate
și vă va aminti toate câte vi le-am spus.

(Aleluia)

EVANGHELIA

Paște mieluseii mei! Paște oile mele!

Citire din Evanghelia Domnului nostru

Isus Cristos după sfântul Ioan 21,15-19

În acel timp, când li s-a arătat la Marea Tiberiadei, după ce au stat la masă, Isus i-a spus lui Simon Petru: „Simon, fiul lui Ioan, mă iubești mai mult decât aceștia?” El i-a zis: „Da, Doamne, tu știi că te iubesc”. El i-a spus: „Paște mieluseii mei!”¹⁶ El i-a zis iarăși, a doua oară: „Simon, fiul lui Ioan, mă iubești?” El i-a spus: „Da, Doamne, tu știi că te iubesc”. I-a zis: „Paște oile mele!”¹⁷ I-a zis a treia oară: „Simon, fiul lui Ioan, mă iubești?” Petru s-a întristat pentru că i-a zis a treia oară: „Mă iubești?” și i-a spus: „Doamne, tu știi toate, tu știi că te iubesc”. Isus i-a zis: „Paște oile mele!”

¹⁸ Adevăr, adevăr îți spun: când erai mai tânăr, te încingeai singur și umblai unde voiai. Însă când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și te va încinge un altul și te va duce unde nu vei

voi”.¹⁹ Dar aceasta a spus-o arătând cu ce moarte îl va fi glorificat pe Dumnezeu. După ce a spus aceasta, i-a zis: „Urmează-mă!”

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Prin misiunea pastorală încredințată lui Petru, Isus i-a chemat pe toți să participe la slujirea iubirii sale. Să ne rugăm cu credință, spunând:

R.: *Doamne, ascultă-ne!*

– Pentru ca Sfântul Părinte să fie fidel în urmarea lui Cristos chiar până la martiriu, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca preoții să-l iubească din toată inima pe Domnul și să fie păstori zeloși ai Bisericii, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca puterile civile și autoritățile publice să fie imparțiale în administrarea dreptății și să apere drepturile celor slabi, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care nu cred în învierea lui Cristos, luminați de Duhul Sfânt, să observe că totul este trecător și că doar în Dumnezeu omul își poate găsi speranța, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toți cei care sunt disprețuiți din cauza credinței, adevărului și dreptății să fie sprijiniți de solidaritatea fraților, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi, cei prezenți aici, să ne inspirăm din curajul martirilor în înfruntarea încercărilor și a luptelor contra puterii Celui Rău, să ne rugăm: **R.**

Isuse, păstor suprem al turmei tale, care, prin triplul răspuns plin de iubire dat la mărturisirea lui Petru ai voit să-i prevestești misiunea de a continua lucrarea ta în Biserică și în lume, fă din noi membre fidele ale turmei tale până la moarte. Tu, care viețuiești și domnești în toți vecii vecilor. Amin.

Asupra darurilor

Te rugăm, Doamne, privește cu îndurare la jertfa pe care ți-o aduce poporul tău și, pentru ca ea să-ți fie bineplăcută, spală cugetele noastre prin revărsarea Duhului Sfânt. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața I pentru Înălțarea Domnului

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu. Căci Domnul nostru Isus Cristos, biruitor al păcatului și al morții, se înalță (astăzi) la cer în admirația îngerilor și este primit ca regele măririi, mijlocitor între Dumnezeu și oameni, judecător al lumii și stăpân a toată puterea. Înălțându-se la cer, el nu se desparte de neamul omenesc, ci ne întărește speranța că și noi,

care facem parte din trupul său, îl vom urma și vom ajunge acolo unde deja se află el, care este capul și viața noastră. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

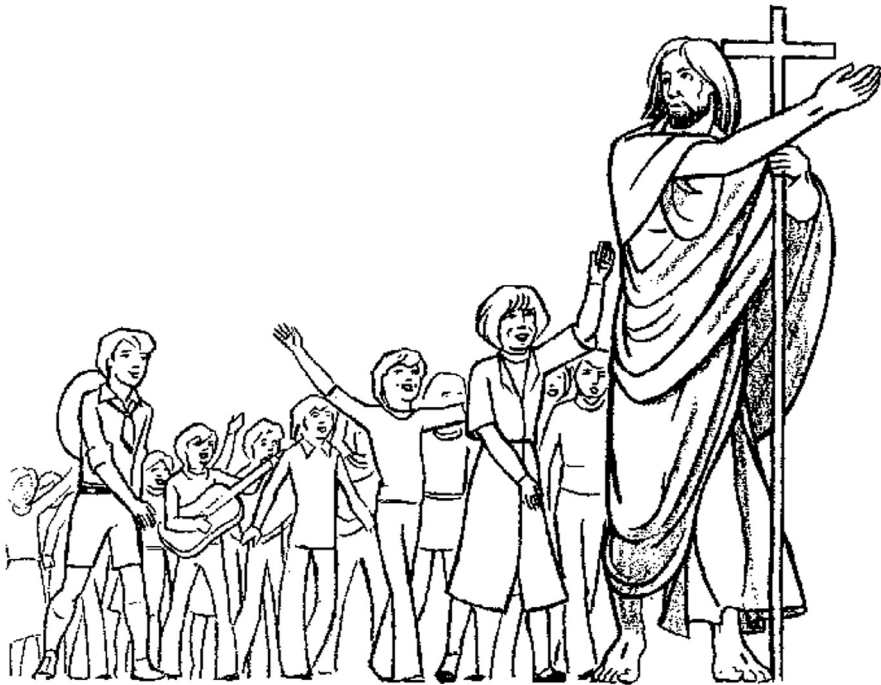
Ant. la Împărtășanie:

In 16,13

Când va veni Duhul adevărului,
vă va învăța tot adevărul,
aleluia.

După Împărtășanie

Dumnezeule, care ne purifici și ne hrănești cu tainele tale sfinte, dăruiește-ne, te rugăm, harul, ca puterea hranei primite de la tine să ne călăuzească la viața fără de sfârșit. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

În drama pătimirii și morții lui Isus Cristos, locul pe care îl ocupă Petru în întreaga distribuție și succesiune a acțiunilor este unul de care nu se poate face abstracție, dacă vrem să înțelegem ceva din taina omului cu privire la cădere, renegare, păcat și convertire. După declarațiile grandioase pe care le face la Cina cea de Taină, că el își dă viața pentru învățătorul său, Petru nu ia în seamă atenționarea gravă a lui Isus, cum că purtarea lui de după câteva ore va fi jalnică, de om laș și fricos, în stare să-și vândă și sufletul, numai să rămână în viață. Îl încolțește în curte o slujitoare și el își pierde și mințile, și cuvintele, și tot elanul lui de a muri pentru Cristos. Și era numai o slujitoare! Să fie posibilă, omenește vorbind, această schimbare? Să existe asemenea clipe tenebroase care să-l lipsească pe om de orice coloană vertebrală, de orice coerență? În acest punct n-ar trebui să ne pripim în a-l condamna în gândurile noastre pe Petru, strâmbând din nas la o așa crasă slăbiciune și lașitate, de parcă viața noastră morală ar fi garantat imună la asemenea căderi. În oglinda acestui om ne privim pe noi înșine. Petru e unul dintre noi. E de-al nostru. Iar noi ne regăsim în el.

Acea noapte de rătăcire și de întuneric interior, în care s-a consumat tripla renegare a

Gândul zilei

„Doamne, tu știi toate, tu știi că te iubesc”.
(In 21,17)

Nu îmi vine deodată să îi repet lui Isus aceste cuvinte ale lui Petru, pentru că văd că am atâtea lipsuri... Nu trebuie nici să mă blochez aici. Îi cer cu încredere o iubire mai puternică și fidelă, ca să pot colabora cu el în Biserica sa. Da, suntem săraci, dar cu asistența Duhului Sfânt, suntem prețioși în mâinile sale! Iar sfinții martiri nu sunt doar un exemplu, ci și un mare ajutor.

lui Petru, trebuia reparată, compensată cu o împrejurare unde el să se poate revanșa, afirmându-și atașamentul, devoțiunea, iubirea față de Domnul său, care le merita ca nimeni altul din lumea asta. Evanghelia ne pune în față această secvență emoționantă, de examinare a lui Petru. Iar subiectul evaluării este unul singur: iubirea. Isus este exigent. El nu vrea o iubire sporadică, rostită fără implicarea tuturor facultăților și potențialităților ființei. El vrea să audă că este unul și totul nostru. Cum este răspunsul lui Petru?

Petru răspunde invariabil, de trei ori la tot atâtea întrebări venite din partea lui Isus. Starea lui este tot mai încordată la sfârșit. Îl întristează că Isus nu-l slăbește, vrând să stoarcă totul din el. Și totuși răspunde Petru pe măsura întrebării? Noi credem că da. Evanghelia însă, sub aspectul formelor lingvistice grecești, ne pune în față o subtilă deosebire de nuanță. Isus îl întreabă pe Petru doar de două ori la fel. Ca și cum ar spune: „Mă iubești tu cu o iubire în stare să se dăruiască total și fără rest pentru mine, o iubire-*agape*?” Replica lui Petru nu e pe măsură. El îl asigură că îl iubește, dar cu o iubire prietenească, puternică, dar totuși nu dusă la extrem, o iubire-*philia*.

A treia oară Isus îl întreabă dacă îl iubește ca un prieten. Petru e întristat – ne-am putea acum explica de ce – fiindcă de atâtea iubire e în stare, și, altfel decât în sala Cinei, nu mai vrea să promită marea cu sarea. Pare să-i spună Isus: „Nu-i nimic! Vei avea și iubirea-*agape*”. Și Petru – o știm – chiar va face demonstrația unei iubiri sacrificiale, jertfelnice.

Cât de înțelegător este Isus cu Petru, cu noi! Nu forțează lucrurile. Înțelege transformările noastre care au nevoie de timp. Peste toate însă, el are încredere în noi. Petru, privindu-ne în ochi, cred că ne confirmă tocmai acest adevăr.

Pr. Cristian Diac

30 SÂMBĂȚĂ
mai

Fap 28,16-20.30-31

Ps 10

În 21,20-25

alb

III, PP

Sâmbătă din săptămâna a 7-a a Paștelui

Ss. Ferdinand, rege; Ioana d'Arc, fc.

Liturghie proprie, prefață pentru Înălțare I sau II

Paul a rămas la Roma, predicând împărăția lui Dumnezeu. ■ Cei drepti vor vedea, Doamne, strălucirea feței tale. (sau Aleluia.) ■ Acesta este discipolul care le-a scris, iar mărturia lui este adevărată.

Seara se celebrează Liturghia din ajunul Rusaliilor: Gen 11,1-9 (Ex 19,3-8a.16-20b; Ez 37,1-14; Ioel 2,28-32); Ps 103; Rom 8,22-27; In 7,37-39.

Se termină *Evanghelia după Ioan*. Mărturia sa este recunoscută de comunitatea sa. Continuitatea între Isus al istoriei și Isus al credinței este asigurată; nu numai prin intermediul ucenicului pe care îl iubea Isus, ci și prin intermediul comunității formată de el care recunoaște autenticitatea mărturiei sale.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Fap 1,14

Toți discipolii, într-un cuget, stăruiau în rugăciune împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații lui, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule atotputernic, dă-ne, te rugăm harul, ca noi, care am sărbătorit Învierea Domnului, prin dărnicia ta, să putem urma în viața și faptele noastre învățătura acestei sărbători. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

LECTURA I

Paul a rămas la Roma, predicând împărăția lui Dumnezeu.

Citire din

Faptele Apostolilor 28,16-20.30-31

În zilele acelea, când am intrat în Roma, i s-a permis lui Paul să locuiască singur, cu un soldat care-l păzea.¹⁷ După trei zile, Paul i-a chemat pe mai marii iudeilor. Când ei s-au adunat, Paul le-a zis: „Fraților, deși nu am făcut nimic împotriva poporului sau împotriva obiceiurilor

părinților, la Ierusalim am fost predat în lanțuri romanilor.¹⁸ Interogându-mă, aceștia voiau să mă elibereze pentru că nu aveam nicio vină care să merite moartea.¹⁹ Dar pentru că iudeii se împotriveau, am fost nevoit să fac apel la cezar, nu ca și cum aș fi avut ceva ca să-mi acuz neamul.²⁰ Așadar, din această cauză v-am chemat ca să vă văd și să vorbesc cu voi, căci din cauza speranței lui Israel port eu aceste lanțuri”.³⁰ El a rămas doi ani întregi în aceeași locuință închiriată și-i primea pe toți cei care veneau la el.³¹ El predica împărăția lui Dumnezeu și învăța despre Domnul Isus Cristos cu toată îndrăzneala și nestingherit.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 10(11),4,5 și 7 (R.: cf. 7b)

R.: Cei drepti vor vedea, Doamne, strălucirea feței tale.

⁴ Domnul locuiește în templul său cel sfânt, Domnul își are tronul în ceruri.

Ochii lui privesc,

pleoapele lui îi cercetează pe fiii

oamenilor. **R.**

- ⁵ Domnul îi cercetează pe cel drept și pe cel nelegiuit.
El îl urăște pe acela care iubește violența.
⁷ Căci Domnul este drept și iubește dreptatea; cei drepti vor vedea fața Domnului. **R.**

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. *In* 16,7.13

(Aleluia) „Îl voi trimite la voi pe Duhul adevărului, spune Domnul. El vă va călăuzi în tot adevărul”. (Aleluia)

EVANGHELIA

Acesta este discipolul care le-a scris, iar mărturia lui este adevărată.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 21,20-25

În acel timp, întorcându-se, Petru l-a văzut venind din urmă pe discipolul pe care-l iubea Isus, care în timpul cinei se aplecase pe pieptul lui și îi spusese: „Doamne, cine este cel care te trădează?”²¹ Așadar, văzându-l pe acesta, Petru i-a spus: „Doamne, dar acesta?”²² Isus i-a zis: „Dacă vreau ca acesta să rămână până când voi veni, ce te privește? Tu urmează-mă!”

²³ Astfel a ieșit vorba printre frați că discipolul acela nu va muri. Dar Isus nu-i spusese că nu va muri, ci „Dacă vreau ca acesta să rămână până când voi veni, ce te privește?”

²⁴ Acesta este discipolul care dă mărturie despre acestea și le-a scris, iar noi știm că mărturia lui este adevărată.²⁵ Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus. Dacă acestea s-ar scrie unul câte unul, cred că nici lumea întreagă nu ar cuprinde cărțile scrise.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

În viața Bisericii, Domnul a pus modele diferite de sfințenie și urmare. Adorând alegerile misterioase ale lui Dumnezeu, să spunem:
R.: Doamne, fă-ne fideli vocației noastre!

– Pentru ca familiile și comunitățile care practică ospitalitatea prin credință și evanghelie să fie totdeauna martore vizibile ale Domnului înviat, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care răspândesc credința în Cristos înviat să aibă curajul necesar de a duce vestea bună tuturor neamurilor pământului, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca toate persoanele care desfășoară o misiune specială să corespundă mereu carismei lor, fără regrete sau cedări în credință, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care se dedică studiului cuvântului lui Dumnezeu să-i conducă pe credincioși spre o adevărată experiență de comuniune cu Cristos, cuvântul viu al lui Dumnezeu, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceleora care sunt închiși să le pară rău de greșelile pe care le-au comis și să se transforme în adevărați oameni de credință, după inima lui Dumnezeu, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi, cei prezenți la sfânta jertfă a altarului, să simțim urgența de a proclama cu viața noastră credința pe care o profesăm, să ne rugăm: **R.**

Dumnezeule, care ne chemi să urmăm calea Fiului tău conform darurilor pe care le dai fiecăruia, ajută-ne să conciliem generozitatea activă a lui Petru cu contemplarea noastră. Amin.

Asupra darurilor

Te rugăm, Doamne, ca Duhul tău, a cărui venire o așteptăm, să ne pregătească sufletele pentru celebrarea sfintelor taine, căci el este iertarea tuturor păcatelor. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața a II-a pentru Înălțarea Domnului

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. El, după înviere, s-a arătat în chip văzut tuturor ucenicilor săi și, în văzul lor, s-a înălțat la ceruri, ca să fim și noi părtași ai dumnezeirii sale. De aceea, întreaga omenire, mărturisind adevărul învierii, tresaltă de bucurie. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

In 16,14

Duhul Sfânt mă va glorifica pe mine,
pentru că dintr-al meu va lua
și vă va vesti vouă,
aleluia.

După Împărtășanie

Ascultă cu bunătate, Doamne, rugăciunile noastre și, după cum ai călăuzit poporul tău de la vechiul legământ, la tainele cele noi, dăruiește-ne harul, ca, lepădând omul cel vechi, să ne înnoim întru sfințirea sufletelor noastre. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Despre sfântul Anton abate patericul povestește că era frământat de o curiozitate: „Doamne, cum unii mor după o viață atât de scurtă, în vreme ce alții ajung la adânci bătrâneți? De ce unii sunt săraci, iar alții bogați? Cum nelegiuții se îmbogățesc, iar cei drepti sărăcesc? Un glas a venit spre el și i-a zis: „Anton, ai grijă de ale tale! Acestea sunt judecățile lui Dumnezeu și nu-ți ajută cu nimic să le cunoști!” Isus ne-a învățat multe despre Dumnezeu, viața veșnică, împărăția cerurilor, despre oameni și felul cum trebuie să ne raportăm unii la alții. Însă el nu a căutat să ne alimenteze deloc curiozitatea cu privire la lucruri de care chiar nu avem nevoie pentru mântuire. Și în „Imitațiunea lui Cristos” este dezaprobată curiozitatea și taxată ca dăunătoare sufletului, distrăgând mintea de la ce este cu adevărat necesar. Petru se trezește cu o întrebare pentru care Isus nu ezită să-i dea o replică promptă, cu o ușoară tentă de reproș: „Ce te privește?” Destinul lui Ioan era unul special, pentru că așa îl dorea Isus. Zilele vieții lui, știm din tradiție, aveau să fie mai îndelungate. El avea să fie singurul dintre toți apostolii care nu a murit martir. Toate astea nu-l priveau pe Petru, nici nu-i foloseau să le aibă în cap.

Această atitudine a lui Isus vizavi de curiozitate se mai verifică și în alte contexte evanghelice

Gândul zilei

„Tu urmează-mă!” (In 21,22)

De câte ori, precum Petru în acea zi, pierd timpul uitându-mă după unul sau altul dintre frați, din curiozitate sau de-a dreptul pentru a judeca sau a găsi justificări pentru lenea mea... Cu ajutorul Duhului Sfânt, pe care mâine îl vei trimite din nou asupra noastră, voi căuta să fac numai voia ta. Urmând-o cu iubire, voi fi ajutor adevărat, în loc să fiu acuzator, pentru frații mei.

bine definite. Înspre Ierusalim mergând, cineva îl întâmpină cu o întrebare: „Doamne, sunt puțini cei mântuiți?” (Lc 13,23). Răspunsul lui la întrebare nu e, de fapt, niciun răspuns propriu-zis: „Străduiți-vă să intrați pe poarta cea strâmtă!” (Lc 13,24), altfel spus, să nu vă pese de destinul veșnic al oamenilor doar de dragul de a ști un lucru în plus. Ceea ce trebuie să vă preocupe e intrarea pe poarta cea strâmtă și atât! Vorbind despre distrugerea templului, primește întrebarea: „Când se vor întâmpla toate acestea și care este semnul venirii tale și al sfârșitului lumii?” (Mt 24,3). Tare am vrea să știm și noi care e semnul acela sigur și de necontestat al sfârșitului. Și Isus răspunde: „Și această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea, ca mărturie pentru toate neamurile. Atunci va fi sfârșitul”. Suntem satisfăcuți? Sau voiam altceva, mai senzațional, mai impresionant?

Mijloacele de comunicare își propun să alimenteze în fiecare zi în exces curiozitatea noastră. Suntem conectați tot timpul la știri, la tot felul de informații care vin spre noi din mai multe surse. Nu avem răgazul necesar să le rumegăm, să le discernem. De aceea, discutăm între noi în contradictoriu, în funcție de cine ne-a informat. Informarea e de multe ori dezinformare. Avem interpretări multe, dar simțim că ne scapă adevărul. Isus vrea să ne pună în gardă cu privire la risipirea atenției noastre pe lucruri cu valabilitate maximă de o zi. Ziarul de mâine îl va face complet neinteresant pe cel de astăzi și tot așa. Ce să facem? Să începem să fim selectivi! Să nu ne însușim tot ce auzim și să nu ne intereseze tot ce se publică! E enorm, suprasolicitant și... de cele mai multe ori de niciun folos sufletului. Să-i cerem lui Isus să dezvoltăm tot mai mult simțul pentru esențial, știind că esențialul privește sufletul.

Pr. Cristian Diac

31 DUMINICĂ mai

Fap 2,1-11

Ps 103

1Cor 12,3b-7.12-13

În 20,19-23

ROȘU

P

† COBORÂREA SF. DUH (RUSALIILE)

Vizita Sf. Fc. Maria; Sf. Petronela, fc. m.

Liturghie proprie, Gloria, Secvență, Credo, prefață proprie, Aleluia, Aleluia (la final)

Au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început să vorbească. ■ Trimițe, Doamne, Duhul tău și reinnoiește fața pământului! (sau Aleluia.) ■ Toți am fost botezați într-un singur Duh spre a forma un singur trup. ■ Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi. Primiți-l pe Duhul Sfânt.

Rusaliile și Paștele coincid pentru Ioan, așa cum Duhul Sfânt și Cristos înviați erau profund legați în cele cinci promisiuni ale Duhului prezente în discursul de la ultima Cină. Ca și în celelalte apariții de la Ierusalim, trei sunt elementele structurale: inițiativa lui Isus („Pace vouă!”), recunoașterea lui („le-a arătat mâinile și coasta”) și misiunea („Duhul Sfânt spre iertarea păcatelor”). Simbolul central este „suflarea” lui Isus asupra discipolilor, un gest care amintește de actul primordial al creației lui Dumnezeu. În iertarea păcatelor este semnul prezenței Duhului Sfânt în mijlocul nostru și este începutul unei noi creații care face să înceapă o omenire nouă și răscum-părată. Rusaliile înseamnă redescoperirea prezenței sacramentale a lui Cristos cu ajutorul Duhului Sfânt în Biserica sa.

Ascultă și roagă-te

Ant. la intrare:

Înt 1,7

Duhul Domnului a umplut pământul,
și el, care le ține pe toate laolaltă,
cunoaște orice grai,
aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, care, în misterul sărbătorii de astăzi, sfințești întreaga ta Biserică, din toate popoarele și neamurile, te rugăm, răspândește darurile Duhului Sfânt până la marginile pământului și continuă astăzi, în inimile credincioșilor, lucrarea minunată pe care a săvârșit-o bunătatea ta la începuturile predicării evangheliei. Prin Domnul nostru Isus Cristos

LECTURA I

Au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început să vorbească.

Citire din Faptele Apostolilor 2,1-11

Când a sosit ziua Rusaliilor, toți erau adunați împreună în același loc. Și, dintr-o dată, s-a

iscat din cer un vuiet, ca la venirea unei vijelii puternice, și a umplut întreaga casă în care stăteau. ³ Atunci le-au apărut niște limbi ca de foc împărțindu-se și așezându-se asupra fiecăruia dintre ei. ⁴ Toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum Duhul le dădea să vorbească. ⁵ Și erau atunci la Ierusalim iudei, bărbați evlavioși din toate națiunile de sub cer. ⁶ Când s-a auzit vuietul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas tulburată, pentru că fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba sa. ⁷ Erau uimiți și se minunau, spunând: „Iată, oare nu sunt galileeni toți aceștia care vorbesc?” ⁸ Și cum de-i auzim fiecare în limba în care ne-am născut? ⁹ Parți, mezi, elamiți și locuitori din Mesopotamia, Iudeea și Capadocia, din Pont și Asia, ¹⁰ din Frigia și Pamfilia, din Egipt și din părțile Libiei, care sunt aproape de Cirene, romani în trecere, ¹¹ atât iudei cât și prozeliti, cretani și arabi îi auzim vorbind în limbile noastre despre faptele mărețe ale lui Dumnezeu”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 103(104),1ab și 24ac.29bc-30.31 și 34 (R.: cf. 30)

**R.: Trimite, Doamne, Duhul tău
și reînnoiește fața pământului!**

^{1ab} Bindecuvântează, suflă al meu, pe Domnul!
Doamne, Dumnezeuul meu, tu ești
nemărginit de mare.

^{24ac} Cât de numeroase sunt lucrările tale,
Doamne!
Pământul este plin de creaturile tale. **R.**

^{29bc} Dacă le iei suflarea,
ele își dau duhul și se întorc în țărână.

³⁰ Tu îți trimiți Duhul tău și ele vor fi create
și vei reînnoi fața pământului. **R.**

³¹ Gloria Domnului să rămână în veci!
Să se bucure Domnul de lucrările sale!

³⁴ Să ajungă cântecul meu până la el,
iar eu mă voi bucura în Domnul! **R.**

LECTURA A II-A

*Toți am fost botezați într-un singur Duh spre
a forma un singur trup.*

**Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol
Paul către Corinteni 12,3b-7.12-13**

Fraților, nimeni nu poate să spună „Isus este
Domnul” decât prin Duhul Sfânt. ⁴ Există dife-
rerite daruri, dar este același Duh. ⁵ Sunt dife-
rite slujiri, dar este același Domn. ⁶ Sunt dife-
rite lucrări, dar este același Dumnezeu care lucrează
toate în toți. ⁷ Fiecărui îi este dată manifes-
tarea Duhului spre binele comun. ¹² Așa cum
trupul este unul și are multe membre, iar toate
membrele trupului, deși sunt multe, formează
un singur trup, tot la fel și Cristos. ¹³ Căci noi
toți am fost botezați într-un singur Duh spre
a forma un singur trup, fie iudei, fie greci, fie
sclavi, fie liberi, și toți am fost adăpați într-un
singur Duh.

Cuvântul Domnului

SECVENȚA

Vino, Duhule Preasfânt, / Și trimite pe pământ /
A ta luminoasă rază! // Al săracilor Părinte, /
Dător de cele sfinte, / Vino și ne luminează! //
Bunule mângâietor, / Oaspete preaiubitor, /
Dulcea noastră răcorire! // Tu în trudă ali-
nare, / În căldură ești răcoare, / Mângâiere în
mâhnire. // Peste cei ce ți se-nchină, / Tu re-
varsă-a ta lumină, / Harul tău îmbelșugat! //
Pentru-a omenirii vină, / Firea-ntreagă-acum
suspină, / Grav rănită de păcat. // Spală ce e
întinat, / Udă tot ce e uscat, / Vindecă ce e
rănit! // Moaie tot ce-i împietrit, / Încălzește ce-i
răcit / Și îndreaptă ce-i greșit! // Celor care te
cinstesc / Și pe tine te slujesc, / Dă-le harul
înșeptit!

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

(Aleluia) Vino, Duhule Sfânt,
pătrunde inimile credincioșilor tăi
și aprinde în ele
focul iubirii tale! (Aleluia)

EVANGHELIA

*Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu
pe voi. Primiți-l pe Duhul Sfânt.*

**Citire din Evanghelia Domnului nostru
Isus Cristos după sfântul Ioan 20,19-23**

În seara aceleiași zile, prima a săptămânii,
deși ușile locului în care erau discipolii, de
frica iudeilor, erau încuiate, a venit Isus, a
stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!”
²⁰ Zicând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta.
Discipolii s-au bucurat văzându-l pe Domnul.
²¹ Atunci, Isus le-a zis din nou: „Pace vouă!
Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu
pe voi”. ²² Și, spunând aceasta, a suflat asupra
lor și le-a zis: „Primiți-l pe Duhul Sfânt!
²³ Cărora le veți ierta păcatele, le vor fi iertate;
cărora le veți ține, le vor fi ținute”.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea credincioșilor

Duhul Sfânt ne dăruiește o inimă nouă și face din noi toți un singur trup în Isus Cristos. Cu această credință să cerem Tatălui, în rugăciunea noastră, harul de a reînnoi Biserica și lumea. Să ne rugăm, spunând:

R.: *Reînnoiește-ne, Părinte, prin Duhul tău!*

– Pentru ca sfânta Biserică, animată de Duhul Sfânt, să aibă conștiința vie că este poporul lui Dumnezeu, care a primit ca lege iubirea și ca misiune vestirea evangheliei, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca papa și episcopii noștri, sub călăuzirea Duhului Sfânt, să lumineze mințile credincioșilor și să întărească voința lor în urmărirea binelui și în angajarea iubirii, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca Duhul Sfânt să-i reînnoiască prin fapte minunate și să le însușească inimile spre speranța oamenilor care iubesc adevărul și luptă pentru cauza libertății și a păcii, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca noi, cei angajați în fiecare zi în cele mai variate domenii de activitate, să fim conștienți că fiecare a primit darurile Duhului, pentru edificarea unei lumi noi, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca aceia care suferă persecuții din cauza credinței creștine, întăriți de Duhul Sfânt, să suporte cu stoicism atacurile care vin din partea persecutorilor, să ne rugăm: **R.**

– Pentru ca bolnavii, luminați de Duhul Sfânt, să descopere că suferința face parte din planul de mântuire al lui Dumnezeu, să ne rugăm: **R.**

Părinte sfânt, primește rugăciunile pe care ți le-am adresat. Prin lumina Duhului tău, toți oamenii să-l recunoască pe Creatorul lor și să umble neîncetat pe calea ce duce la mântuire. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Asupra darurilor

Dă-ne, te rugăm, Doamne, harul, ca, după cum ne-a făgăduit Fiul tău, Duhul Sfânt să ne dezvăluie tot mai adânc taina acestei jertfe și, cu îndurare, să ne călăuzească la tot adevărul. Prin Cristos, Domnul nostru.

Prefața

Prefața pentru Rusalii

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea și în tot locul, ție, Doamne, Părinte sfânt, atotputernic, veșnic Dumnezeu. Căci, pentru a duce la îndeplinire misterul pascal, tu l-ai trimis astăzi pe Duhul Sfânt și l-ai revărsat asupra aceluia care, prin Botez, au înviat împreună cu Cristos și au devenit copiii tăi. Duhul tău este acela care, la începuturile Bisericii, le-a dăruit tuturor popoarelor harul de a-l cunoaște pe Dumnezeul cel adevărat, unindu-i pe oamenii de toate limbile în mărturisirea uneia și aceleași credințe. De aceea, poporul celor botezați, pătruns de bucuria pascală, tresaltă de fericire pe toată fața pământului. Împreună cu puterile cerești și corurile de îngeri, cântăm și noi imnul măririi tale, zicând fără încetare.

Ant. la Împărtășanie:

Fap 2,4.11

Toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și vorbeau despre faptele minunate ale lui Dumnezeu, aleluia.

După Împărtășanie

Dumnezeule, care îi dăruiești Bisericii tale bunurile cerești, păstrează în ea harul pe care i l-ai dat, ca puterea Duhului Sfânt, revărsată asupra ei, să lucreze pururi în ea, iar această hrană spirituală să-i fie mereu spre înaintare pe drumul mântuirii. Prin Cristos, Domnul nostru.

Meditează

Îl sărbătorim pe Duhul Sfânt și ne amintim de coborârea lui asupra apostolilor și a sfintei Fecioare Maria. Vrem să vină și asupra noastră, în sufletele noastre, să intre în ființa noastră lăuntrică, să o reînnoiască, să o anime, să o îmborsăteze, să o îndumnezeiască.

Ne este ușor să vorbim despre Isus Cristos, pentru că despre el citim în evangheliile și în atâtea alte cărți. Putem vorbi și despre Dumnezeu Tatăl, subliniind că el este Creator și se comportă ca un tată iubitor față de noi. La fel, auzim predici frumoase și impresionante despre sfânta Fecioară Maria și despre sfinți.

Suntem deficitari și săraci în cuvinte atunci când ne întreabă cineva de Duhul Sfânt. Îi putem povesti despre simbolurile lui: limbi de foc, porumbel, aer, vânt. Sau despre darurile lui, cele șapte, însă puține despre el, despre persoana lui dumnezeiască. Nici nu este nevoie, nici nu ar aștepta, pentru că ne știe insurmontabila neputință. E de ajuns să știm ce face și cum ar fi lucrurile în absența lui. Patriarhul Athenagoras a exprimat în câteva cuvinte ce înseamnă absența Duhului Sfânt: „Fără Duhul Sfânt, Dumnezeu este departe, Cristos e de domeniul trecutului, evanghelia este literă moartă, Biserica devine o simplă asociație, autoritatea ia forma stăpânirii sau puterii, misiunea se transformă în propagandă, liturgia,

Gândul zilei

„Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi”. (In 20,21)

Isuse, tu împarți cu apostolii darul pe care l-ai primit de la Tatăl, un dar angajator! El te-a trimis să fii iubirea sa care iartă și care face să crească tot ceea ce este bun în oameni. Acum tu ne dai Duhul tău ca să continuăm, în această lume, deși întotdeauna dușmănoasă, prezența ta dătătoare de viață.

Vino, Duhule Sfinte, transformă-ne!

o incantație sau o amintire, iar viața creștină se reduce la o morală de sclavi”.

Ce înseamnă prezența Duhului Sfânt? Mă folosesc de cuvintele sfântului Ciril de Ierusalim ca să exprim ce înseamnă. El recurge la imaginea apei. Da, Duhul e asemenea apei, a apei de ploaie care coboară din cer. Coboară în același fel și formă, dar produce efecte multiforme. Unul este efectul produs în palmier, altul în vița-de-vie și așa în toate lucrurile, deși este de o singură natură și nu este diferită de ea însăși. Ploaia se adaptează exigențelor ființelor care o primesc și devine pentru fiecare dintre ele acel dar providențial de care au nevoie.

Ce înseamnă că se adaptează exigențelor fiecăruia? Se folosește de limba unuia pentru a vorbi despre Cristos! De s-ar folosi de limba noastră ori de câte ori predicăm! Altuia îi dă darul interpretării cuvintelor, altuia îi dă curajul de a milita pentru dreptate cu orice preț, altuia îi conferă darul milostivirii. Să admirăm, așadar, adaptabilitatea Duhului!

Sfântul Vasile cel Mare spune și el un lucru foarte subtil: Duhul se dă pe sine fiecăruia după capacitatea de primire, nu după puterea lui de a se da. Să mai admirăm ceva: discreția Duhului!

O întrebare este în acest punct îndreptățită. Eu de ce fel de duh am nevoie? De duh de milostivire? Sau de dreptate? Sau de răbdare, chiar cu mine însumi? Sau duh de mai multă toleranță față de cel care îmi greșește? Constat poate că îmi lipsește de mult duhul rugăciunii, tratându-l pe Dumnezeu, seara sau dimineața, cu un minim de timp. Sau îmi lipsește duhul implicării în acțiunile bisericești. E timpul să apelez la Duhul care pe toate le poate, pe toate le știe, ca el să coboare asupra mea, asupra noastră, dându-ne, el, dătătorul prin excelență, ceea ce noi chiar avem nevoie cel mai mult.

Pr. Cristian Diac

Rânduiala sfintei Liturghii

RITURILE ÎNCEPUTULUI

V. În numele Tatălui, și al Fiului,
și al Sfântului Duh.

R. Amin.

V. Harul Domnului nostru Isus Cristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Duhului Sfânt să fie cu voi toți!

R. Și cu duhul tău.

sau:

V. Domnul să fie cu voi!

R. Și cu duhul tău.

ACTUL PENITENȚIAL

V. Fraților, să ne recunoaștem păcatele, pentru a celebra cum se cuvine sfintele taine.

R. Mărturisesc lui Dumnezeu atotputernicul și vouă, fraților, că am păcătuit prea mult cu gândul, cuvântul, fapta și omisiunea: din vina mea, din vina mea, din prea mare vina mea. De aceea, rog pe sfânta Maria pururea Fecioară, pe toți îngerii și sfinții și pe voi, fraților, să vă rugați pentru mine la Domnul, Dumnezeuul nostru.

V. Să aibă milă de noi atotputernicul Dumnezeu și, iertându-ne păcatele, să ne ducă la viața cea veșnică.

R. Amin.

V. Doamne, miluiește-ne.

R. Doamne, miluiește-ne.

V. Cristoase, miluiește-ne

R. Cristoase, miluiește-ne.

V. Doamne, miluiește-ne.

R. Doamne, miluiește-ne.

(când este prescris)

V. Mărire în cer lui Dumnezeu!

R. Și pace pe pământ oamenilor de bunăvoință. Te lăudăm, te binecuvântăm, te adorăm, te preamărim.

Doamne Dumnezeule, împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte atotputernic, îți mulțumim ție pentru slava ta cea mare.

Doamne, Fiule unul-născut, Isuse Cristoase. Doamne Dumnezeule, Mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, care iei asupra ta păcatele lumii, miluiește-ne pe noi, tu, care iei asupra ta păcatele lumii, primește rugăciunea noastră.

Tu, care șezi de-a dreapta Tatălui, miluiește-ne pe noi.

Fiindcă tu singur ești sfânt, tu singur Domn, tu singur preainalt, Isuse Cristoase, împreună cu Duhul Sfânt, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

LITURGIA CUVÂNTULUI

Lectură...

V. Cuvântul Domnului.

R. Mulțumim lui Dumnezeu.

Evanghelia

V. Domnul să fie cu voi!

R. Și cu duhul tău.

V. Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul N.,

R. Mărire ție, Doamne!

.....

V. Cuvântul Domnului.

R. Laudă ție, Cristoase!

(după omilie, când este prescris)

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, creatorul cerului și al pământului, al tuturor văzutelelor și nevăzutelelor. Cred într-unul Domn Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, unul-născut, care din Tatăl s-a născut, mai înainte de toți vecii. Dumnezeu din Dumnezeu, lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu creat, de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut. Care pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire s-a coborât din ceruri. *S-a întrupat de la Duhul Sfânt, din Maria Fecioară, și s-a făcut om.* S-a răstignit pentru noi sub Ponțiu Pilat, a pățimit și s-a îngropat. A înviat a treia zi, după Scripturi, și s-a suit la cer, șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va veni cu mărire să judece pe cei vii și pe cei morți, a cărui împărăție nu va avea sfârșit. Cred în Duhul Sfânt, Domnul și de viață dătătorul, care de la Tatăl și de la Fiul purcede; care împreună cu Tatăl și cu Fiul, este adorat și preamărit și a grăit prin proroci. Cred într-una, sfântă, catolică și apostolică Biserică. Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va veni. Amin.
(urmează rugăciunea credincioșilor)

Liturgia euharistică

Oferirea darurilor

V. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul universului, fiindcă din dărnicia ta am primit pâinea pe care ți-o oferim, rod al pământului și al muncii oamenilor, care va deveni pentru noi pâinea vieții.

R. Binecuvântat să fie Dumnezeu în veci.

V. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul universului, fiindcă din dărnicia ta am primit vinul pe care ți-l oferim, rod al viței de vie și al muncii oamenilor, care va deveni pentru noi băutură spirituală.

R. Binecuvântat să fie Dumnezeu în veci.

V. Rugați-vă, fraților, pentru ca jertfa mea și a voastră, să-i fie plăcută lui Dumnezeu, Tatăl atotputernicul.

R. Să primească Domnul jertfa din mâinile tale, spre lauda și mărirea numelui său, spre folosul nostru și al întregii sale sfinte Biserici.

Rugăciunea euharistică

V. Domnul să fie cu voi.

R. Și cu duhul tău.

V. Sus inimile!

R. Le avem la Domnul.

V. Să mulțumim Domnului Dumnezeului nostru!

R. Vrednic și drept este.

PREFAȚA COMUNĂ A VI-A

Cu adevărat vrednic și drept, de cuviință și mântuitor lucru este să-ți aducem mulțumiri pururea ție, Părinte sfânt, prin Fiul tău iubit, Isus Cristos, Cuvântul veșnic prin care toate le-ai creat, pe care ni l-ai trimis ca mântuitor și răscumpărător, întrupat de la Duhul Sfânt și născut din Fecioara Maria. Ca să împlinescă până la sfârșit voința ta și să adune un popor care să-ți aparțină, când a sosit ceasul suferințelor sale, și-a întins brațele pe cruce, rupând astfel lanțurile morții și deschizându-ne calea învierii. De aceea, împreună cu toți îngerii și sfinții, vestim fără încetare mărirea ta, cântând cu bucurie.

.....

Sfânt, sfânt, sfânt e Domnul Dumnezeul țărilor cerești. Pline sunt cerurile și pământul de mărirea ta. Osana în înaltul cerului! Bine este cuvântat cel care vine în numele Domnului. Osana în înaltul cerului!

PREFACEREA. RUGĂCIUNEA EUHARISTICĂ A II-A

CP. Cu adevărat sfânt ești, Doamne, izvorul a toată sfințenia.

CC. Te rugăm, așadar, sfințește darurile acestea cu roua Duhului tău, ca ele să devină pentru noi trupul ✠ și sângele Domnului nostru Isus Cristos.

El, dându-se de bunăvoie spre pătimire, a luat pâinea și, mulțumind, a frânt-o și a dat-o ucenicilor săi, zicând:

LUAȚI ȘI MÂNCAȚI DIN ACEASTA TOȚI: ACESTA ESTE TRUPUL MEU, CARE SE JERTFEȘTE PENTRU VOI.

De asemenea, după cină, luând potirul și, din nou mulțumind, l-a dat ucenicilor săi zicând:

LUAȚI ȘI BEȚI DIN ACESTA TOȚI: ACESTA ESTE POTIRUL SÂNGELUI MEU, AL NOULUI ȘI VEȘNICULUI LEGĂMÂNT, CARE PENTRU VOI ȘI PENTRU MULȚI SE VARSĂ SPRE IERTAREA PĂCATELOR. FACEȚI ACEASTA ÎN AMINTIREA MEA.

CP. Misterul credinței.

R. Moartea ta o vestim, Doamne, și învierea ta o mărturisim, până când vei veni.

CC. Celebrând, așadar, moartea și învierea Fiului tău, îți oferim, Doamne, pâinea vieții și potirul mântuirii, mulțumindu-ți că ne-ai învrednicit să stăm înaintea ta și să-ți slujim ție. Te rugăm cu umilință să ne unească Duhul Sfânt pe noi, care ne facem părtași de trupul și sângele lui Cristos.

1C. Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta răspândită pe întregul pământ, ca să o desăvârșești în dragoste, împreună cu părintele nostru papa N., cu episcopul nostru N. și cu tot clerul.

.....

252

Adu-ți aminte, Doamne, de slujitorul tău (slujitoarea ta), N., pe care l-ai chemat (ai chemat-o) (astăzi) la tine din această lume. Îngăduie ca, după cum prin Botez a fost unit(ă) cu Fiul tău întru moarte, la fel să devină părtaș(ă) de învierea lui.

.....

2C. Adu-ți aminte, Doamne, și de frații noștri care au adormit în speranța învierii și de toți cei care au răposat în milostivirea ta și primește-i să se bucure de lumina feței tale. Te rugăm, ai milă de noi toți, pentru ca, împreună cu fericita Născătoare de Dumnezeu, Fecioara Maria, cu sfântul Iosif, soțul ei, cu fericii apostoli și cu toți sfinții, pe care din veci i-ai iubit, să ne învrednicim a fi părtași de viața cea veșnică, să te laudăm și să te preamărim prin Isus Cristos, Fiul tău.

CP. Prin Cristos, cu Cristos și în Cristos,
CC. ție, Dumnezeule, Tată atotputernic, în unire cu Duhul Sfânt, toată cinstea și mărirea în toți vecii vecilor.

R. Amin.

RUGĂCIUNEA EUHARISTICĂ A III-A

CP. Sfânt ești cu adevărat, Doamne, și pe bună dreptate te laudă toată făptura, căci prin Fiul tău, Domnul nostru Isus Cristos, și prin lucrarea Duhului Sfânt, însuflețești și sfințești întregul univers și fără încetare aduni poporul tău, pentru ca, de la răsăritul soarelui până la apus, să i se aducă numelui tău jertfă curată.

CC. De aceea, Doamne, te rugăm cu umilință să sfințești prin Duhul tău darurile pe care ți le oferim, pentru ca ele să devină trupul ✠ și sângele Fiului tău, Domnul nostru Isus Cristos, din a cărui poruncă celebrăm aceste taine.

Căci el, în noaptea în care era vândut, a luat pâinea și, mulțumindu-ți, a binecuvântat-o, a frânt-o și a dat-o ucenicilor săi, zicând:

LUAȚI ȘI MÂNCAȚI DIN ACEASTA TOȚI: ACESTA ESTE TRUPUL MEU, CARE SE JERTFEȘTE PENTRU VOI.

De asemenea, după cină, luând potirul și mulțumindu-ți, l-a binecuvântat și l-a dat ucenicilor săi, zicând:

LUAȚI ȘI BEȚI DIN ACESTA TOȚI: ACESTA ESTE POTIRUL SÂNGELUI MEU, AL NOULUI ȘI VEȘNICULUI LEGĂMÂNT, CARE PENTRU VOI ȘI PENTRU MULȚI SE VARSĂ SPRE IERTAREA PĂCATELOR. FACEȚI ACEASTA ÎN AMINTIREA MEA.

CP. Misterul credinței.

R. Moartea ta o vestim, Doamne, și învierea ta o mărturisim până când vei veni.

CC. Celebrând, așadar, Doamne, pătimirea aducătoare de mântuire a Fiului tău, precum și minunata lui înviere din morți și înălțare la cer, și așteptând a doua lui venire, îți oferim cu mulțumire această jertfă vie și sfântă. Te rugăm, privește cu bunătate la darul Bisericii tale și, recunoscând în el jertfă prin care ne-ai împăcat cu tine, dă-ne nouă, celor care ne hrănim cu trupul și sângele Fiului tău, harul, ca, din plinătatea Duhului Sfânt, să devenim un singur trup și un singur suflet în Cristos.

1C. Duhul Sfânt să facă din noi un prinos veșnic, ca să dobândim moștenirea cerească împreună cu aleșii tăi, mai întâi cu preafericita Fecioară Născătoare de Dumnezeu, Maria, cu sfântul Iosif, soțul ei, cu fericii apostoli și slăviții martiri, (cu sfântul N. – sfântul zilei sau patronul) și cu toți sfinții, prin a căror mijlocire sperăm să fim totdeauna ajutați de tine.

2C. Te rugăm, Doamne, ca această jertfă a împăcării noastre să fie spre pacea și mântuirea lumii întregi. Binevoiește a întări în credință și dragoste Biserica ta peregrină pe acest pământ, împreună cu slujitorii tăi, papa nostru N., și episcopul nostru N., cu toți episcopii, cu întregul cler și cu tot poporul pe care ți l-a dobândit Fiul tău. Ascultă, Doamne, cu îndurare rugăciunile acestei familii pe care ai adunat-o în fața ta. Întoarce-i la tine, Părinte milostiv, și pe toți fiii tăi risipiți pretutindeni.

3C. Pe frații noștri răposați și pe toți dreptii care au trecut din această lume primește-i cu bunătate în împărăția ta cerească, unde nădăduim să ne bucurăm și noi de-a pururi de mărirea ta, împreună cu ei, prin Cristos, Domnul nostru, prin care tu dăruiești lumii tot binele.

CP. Prin Cristos, cu Cristos și în Cristos,

CC. ție, Dumnezeuule, Tată atotputernic, în unire cu Duhul Sfânt, toată cinstea și mărirea în toți vecii vecilor.

R. Amin.

.....

Adu-ți aminte de slujitorul tău (slujitoarea ta), N., pe care l-ai chemat (ai chemat-o) (astăzi) la tine din această lume. Îngăduie ca, după cum prin Botez a fost unit(ă) cu Fiului tău întru moarte, la fel, să devină părtaș(ă) de învierea lui, în ziua în care îi va ridica pe cei morți din pământ și va face trupul smereniei noastre asemenea cu trupul strălucirii sale. Adu-ți aminte și de frații noștri răposați și de toți dreptii care au trecut din această lume și primește-i cu bunătate în împărăția ta cerească, unde nădăduim să ne bucurăm și noi de-a pururi, împreună cu ei, de mărirea ta, atunci când vei șterge toată lacrima din ochii noștri, căci, văzându-te pe tine, Dumnezeul nostru, așa precum ești, vom fi pe veci asemenea ție și te vom lăuda fără încetare, prin Cristos, Domnul nostru, prin care tu dăruiești lumii tot binele.

RITUL ÎMPĂRTĂȘANIEI

V. Îndemnați de porunca Mântuitorului și povățuiți de învățătura sa dumnezeiască, îndrăznim a spune:

R. Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele tău; vie împărăția ta; facă-se voia ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

V. Mântuiește-ne, te rugăm, Doamne, de toate relele și binevoiește a da pacea în zilele noastre, pentru ca, ajutați de milostivirea ta, să fim pururea liberi de păcat și feriți de orice tulburare, așteptând speranța fericită și venirea Mântuitorului nostru Isus Cristos.

R. Căci a ta este împărăția, și puterea, și mărirea în veci.

V. Doamne Isuse Cristoase, care le-ai zis apostolilor tăi: „Pace vă las vouă, pacea mea o dau vouă”, nu privi la păcatele noastre, ci la credința Bisericii tale, și binevoiește a-i dărui pacea și unirea, după voința ta. Care viețuiești și domnești în vecii vecilor.

R. Amin.

V. Pacea Domnului să fie pururea cu voi!

R. Și cu duhul tău.

R. Mielul lui Dumnezeu, care iei asupra ta păcatele lumii, miluiește-ne pe noi.

Mielul lui Dumnezeu, care iei asupra ta păcatele lumii, miluiește-ne pe noi.

Mielul lui Dumnezeu, care iei asupra ta păcatele lumii, dă-ne nouă pacea.

V. Iată Mielul lui Dumnezeu, iată-l pe acela care ia asupra sa păcatele lumii. Fericiti cei chemați la ospățul Mielului.

R. Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu, dar spune numai un cuvânt și se va tămădui sufletul meu.

.....

RITUL ÎNCHEIERII

V. Domnul să fie cu voi.

R. Și cu duhul tău.

V. Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu, Tatăl, și Fiul, ✠ și Duhul Sfânt.

R. Amin.

V. Liturghia s-a sfârșit. Mergeți în pace!

R. Mulțumim lui Dumnezeu.

Ordo Missae

RITUS INITIALES

S. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti.
O. Amen.

S. Gratia Domini nostri Iesu Christi,
et caritas Dei
et communicatio Sancti Spiritus
sit cum omnibus vobis.
O. Et cum spiritu tuo.

(vel)

S. Dominus vobiscum.
O. Et cum spiritu tuo.

Ritus poenitentialis

S. Fratres, agnoscamus peccata nostra, ut
apti simus ad sacra mysteria celebranda.
O. Confiteor Deo omnipotenti et vobis, fratres,
quia peccavi nimis, cogitatione, verbo, opere
et omissione: mea culpa, mea culpa, mea
maxima culpa, ideo precor beatam Mariam
semper Virginem, omnes angelos et sanctos,
et vos, fratres, orare pro me ad Dominum
Deum nostrum.

S. Misereatur nostri omnipotens Deus et,
dimissis peccatis nostris, perducatur nos ad vitam
aeternam.
O. Amen.

S. Kyrie eleison
O. Kyrie eleison

S. Christe eleison
O. Christe eleison

S. Kyrie eleison
O. Kyrie eleison

(quando praescribitur:)

S. Gloria in excelsis Deo
O. Et in terra pax
hominibus bonae voluntatis.
Laudamus te, benedicimus te,
adoramus te, glorificamus te.
Gratias agimus tibi
propter magnam gloriam tuam,
Domine Deus, rex caelestis,
Deus Pater omnipotens.
Domine Fili unigenite, Iesu Christe,
Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris,
qui tollis peccata mundi, miserere nobis;
qui tollis peccata mundi,
suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris,
miserere nobis.
Quoniam tu solus sanctus,
tu solus Dominus, tu solus altissimus,
Iesu Christe, cum Sancto Spiritu,
in gloria Dei Patris. Amen.

LITURGIA VERBI

Lectio...

L. Verbum Domini.
O. Deo gratias.

Evangelium

S. Dominus vobiscum.
O. Et cum spiritu tuo.

S. Lectio (Sequentia) sancti Evangelii
sacundum (N...)
O. Gloria tibi, Domine.

.....

S. Verbum Domini.
O. Laus tibi, Christe.

(quando praescribitur:)

Credo in unum Deum,
Patrem omnipotentem,
creatorem caeli et terrae,
visibilium omnium et invisibilium.
Et in unum Dominum Iesum Christum,
Filium Dei unigenitum,
et ex Patre natum ante omnia saecula.
Deum de Deo, lumen de lumine,
Deum verum de Deo vero,
genitum, non factum,
consubstantialem Patri:
per quem omnia facta sunt.
Qui propter nos homines
et propter nostram salutem
descendit de caelis.

*Et incarnatus est de Spiritu Sancto
ex Maria Virgine, et homo factus est.*
Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato;
passus et sepultus est,
et resurrexit tertia die,
secundum Scripturas.
Et ascendit in caelum,
sedet ad dexteram Patris.
Et iterum venturus est cum gloria,
iudicare vivos et mortuos,
cuius regni non erit finis.
Et in Spiritum Sanctum,
Dominum et vivificantem:
qui ex Patre Filioque procedit.
Qui cum Patre et Filio
simul adoratur et conglorificatur:
qui locutus est per profetas.
Et unam, sanctam,
catholicam et apostolicam Ecclesiam.
Confiteor unum baptisma
in remissionem peccatorum.
Expecto resurrectionem mortuorum
et vitam venturi saeculi.
Amen.

(Oratio fidelium)

LITURGIA EUCHARISTICA

Offertorium

S. Benedictus es, Domine, Deus universi, quia de tua largitate accepimus panem, quem tibi offerimus, fructum terrae et operis manuum hominum, ex quo nobis fiet panis vitae.

O. Benedictus Deus in saecula.

S. Benedictus es, Domine, Deus universi, quia de tua largitate accepimus vinum, quod tibi offerimus, fructum vitis et operis manuum hominum, ex quo nobis fiet potus spiritualis.

O. Benedictus Deus in saecula.

S. Orate, fratres: ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem

O. Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis, ad laudem et gloriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram totiusque Ecclesiae suae sanctae.

.....

Oratio eucharistica

S. Dominus vobiscum.

O. Et cum spiritu tuo.

S. Sursum corda.

O. Habemus ad Dominum.

S. Gratias agamus Domino Deo nostro.

O. Dignum et iustum est.

.....

O. Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt caeli et terra gloria tua. Hosana in excelsis. Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

Praefatio

PREX EUCHARISTICA II

CP. Vere sanctus es, Domine, fons omnis sanctitatis.

CC. Haec ergo dona, quesumus, Spiritus tui rore sanctifica, ut nobis corpus ✠ et sanguis fiant Domini nostri Iesu Christi. Qui cum passioni voluntarie traderetur, accepit panem et gratias agens fregit, deditque discipulis suis, dicens:

**ACCIPITE ET MANDUCATE
EX HOC OMNES:
HOC EST ENIM CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS TRADATUR.**

Simili modo, postquam cenatum est, accipiens et calicem, iterum gratias agens dedit discipulis suis, dicens:

**ACCIPITE ET BIBITE EX EO OMNES:
HIC EST ENIM
CALIX SANGUINIS MEI
NOVI ET AETERNI TESTAMENTI,
QUI PRO VOBIS
ET PRO MULTIS
EFFUNDETUR
IN REMISSIONEM PECCATORUM.
HOC FACITE
IN MEAM COMMEMORATIONEM.**

CP. Mysterium fidei:

O. Mortem tuam annuntiamus, Domine, et tuam resurrectionem confitemur, donec venias.

CC. Memores igitur mortis et resurrectionis eius, tibi, Domine, panem vitae et calicem salutis offerimus, gratias agentes quia nos dignos habuisti astare coram te et tibi ministrare. Et supplices deprecamur ut corporis et sanguinis Christi participes a Spiritu Sancto congregemur in unum.

C1. Recordare, Domine, Ecclesiae tuae toto orbe diffusae, ut eam in caritate perficias una cum papa nostro N. et episcopo nostro N. et universo clero.

.....
Memento famuli tui (famulae tuae) N., quem (quam) (hodie) ad te ex hoc mundo vocasti. Concede, ut, qui (quae) complantatus (complantata) fuit similitudini mortis Filii tui, simul fiat et resurrectionis ipsius.

.....

C2. Memento etiam fratrum nostrorum, qui in spe resurrectionis dormierunt, omniumque in tua miseratione defunctorum, et eos in lumen vultus tui admitte. Omnium nostrum, quaesumus, miserere, ut cum beata Dei genitrice Virgine Maria, beato Ioseph, eius sponso, beatis apostolis et omnibus sanctis, qui tibi a saeculo placuerunt, aeternae vitae mereamur esse consortes, et te laudemus et glorificemus per Filium tuum Iesum Christum.

CP. Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,

CC. est tibi Deo Patri omnipotenti, in unitate Spiritus Sancti, omnis honor et gloria per omnia saecula saeculorum.

O. Amen.

PREX EUCHARISTICA III

CP. Vere sanctus es, Domine, et merito te laudat omnis a te condita creatura, quia per Filium tuum, Dominum nostrum Iesum Christum, Spiritus Sancti operante virtute vivificas et sanctificas universa, et populum tibi congregare non desinis, ut a solis ortu usque ad occasum oblatio munda offeratur nomini tuo.

CC. Supplices ergo te, Domine, deprecamur, ut haec munera, quae tibi sacrandae detulimus, eodem Spiritu sanctificare digneris, ut corpus ✠ et sanguis fiant Filii tui Domini nostri Iesu Christi, cuius mandato haec mysteria celebramus. Ipse enim in qua nocte tradebatur accepit panem et tibi gratias agens benedixit, fregit, deditque discipulis suis, dicens:

**ACCIPITE ET MANDUCATE
EX HOC OMNES:
HOC EST ENIM
CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS
TRADETUR.**

Simili modo, postquam cenatum est, accipiens calicem, et tibi gratias agens benedixit, deditque discipulis suis, dicens:

**ACCIPITE ET BIBITE
EX EO OMNES:
HIC EST ENIM
CALIX SANGUINIS MEI
NOVI ET AETERNI TESTAMENTI,
QUI PRO VOBIS
ET PRO MULTIS
EFFUNDETUR
IN REMISSIONEM PECCATORUM.
HOC FACITE
IN MEAM COMMEMORATIONEM.**

CP. *Mysterium fidei.*

O. *Mortem tuam annuntiamus, Domine, et tuam resurrectionem confitemur, donec venias.*

CC. *Memores igitur, Domine, eiusdem Filii tui salutiferae passionis necnon mirabilis resurrectionis et ascensionis in caelum, sed et praestolantes alterum eius adventum, offerimus tibi, gratias referentes, hoc sacrificium vivum et sanctum. Respice, quaesumus, in oblationem Ecclesiae tuae et, agnoscens hostiam, cuius voluisti immolatione placari, concede, ut qui corpore et sanguine Filii tui reficimur, Spiritu eius Sancto repleti, unum corpus et unus spiritus inveniamur in Christo.*

C1. *Ipse nos tibi perficiat munus aeternum, ut cum electis tuis hereditatem consequi valeamus, imprimis cum beatissima Virgine, Dei Genitrice, Maria, cum beato Ioseph, eius sponso, cum beatis apostolis tuis et gloriosis martyribus (cum sancto N.) et omnibus sanctis, quorum intercessione perpetuo apud te confidimus adiuvari.*

C2. *Haec hostia nostrae reconciliationis proficiat, quaesumus, Domine, ad totius mundi pacem atque salutem. Ecclesiam tuam, peregrinantem in terra, in fide et caritate firmare digneris cum famulo tuo papa nostro N. et episcopo nostro N., cum episcopali ordine et universo clero et omni populo acquisitionis tuae.*

.....

Memento famuli tui (famulae tuae) N., quem (quam) (hodie) ad te ex hoc mundo vocasti. Concede, ut, qui (quae) complantatus (complantata) fuit similitudini mortis Filii tui, simul fiat et resurrectionis ipsius, quando mortuos suscitabit in carne de terra et corpus humilitatis nostrae configurabit corpori claritatis suae.

.....

C3. Votis huius familiae, quam tibi astare voluisti, adesto propitius. Omnes filios tuos ubique dispersos tibi, clemens Pater, miseratus coniunge. Fratres nostros defunctos, et omnes qui, tibi placentes, ex hoc saeculo transierunt, in regnum tuum benignus admitte, ubi fore speramus, ut simul gloria tua perenniter satiemur, per Christum Dominum nostrum, per quem mundo bona cuncta largiris.

CP. Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, est tibi Deo Patri omnipotenti, in unitate Spiritus Sancti, omnis honor et gloria per omnia saecula saeculorum.

O. Amen.

RITUS COMMUNIONIS

S. Praeceptis salutaribus moniti, et divina institutione formati, audemus dicere:

O. Pater noster, qui es in caelis, sanctificetur nomen tuum, adveniat regnum tuum, fiat voluntas tua, sicut in caelo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie; et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris, et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos a malo.

S. Libera nos, quaesumus, Domine, ab omnibus malis, da propitius pacem in diebus nostris, ut ope misericordiae tuae adiuti, et a peccato simus semper liberi et ab omni perturbatione securi: expectantes beatam spem et adventum Salvatoris nostri Iesu Christi.

O. Quia tuum est regnum et potestas et gloria in saecula.

S. Domine Iesu Christe, qui dixisti apostolis tuis: „Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis”, ne respicias peccata nostra, sed fidem Ecclesiae tuae; eamque secundum voluntatem tuam pacificare et coadunare digneris. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum.

O. Amen.

S. Pax Domini sit semper vobiscum.

O. Et cum spiritu tuo.

Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.

Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.

Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona nobis pacem.

S. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. Beati qui ad cenam Agni vocati sunt.

O. Domine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo et sanabitur anima mea.

.....

RITUS CONCLUSIONIS

S. Dominus vobiscum.

O. Et cum spiritu tuo.

S. Benedicat vos omnipotens Deus: Pater et Filius ✠ et Spiritus Sanctus.

O. Amen.

S. Ite, missa est.

O. Deo gratias.

Rugăciunea credincioșilor pentru vinerea I din lună

Fraților preaiubiți, în inima preasfântă a lui Isus, Dumnezeu ne-a descoperit bogăția iubirii sale divine. Să invocăm inima preasfântă în toate împrejurările vieții. Inimă a lui Isus, plină de dragoste și îndurare,

– primește adorația Bisericii tale și ascultă rugăciunile ei pentru cei păcătoși.
R. Te rugăm, ascultă-ne!

– ferește toate popoarele de ură și dușmănie. **R.**
– insuflă-le celor tineri gânduri generoase de slujire lui Dumnezeu și aproapei și învață-i să fie blânzi și smeriți. **R.**

– răspândește în toată lumea împărăția inimii tale. **R.**

– desăvârșește-i în iubire pe aceia care ți s-au consacrat în mod deosebit. **R.**

– întărește-ne când suntem osteniți și împovărați. **R.**

Dumnezeule preabun și atotputernic, tu ai ascuns în inima Fiului tău toate comorile de har pe care le-ai dăruit omenirii. Atrage la această inimă dumnezeiască toate inimile, ca să se îmbogățească din plinătatea ei și să răspândească în lumea întreagă razele iubirii dumnezeiești. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Rugăciunea credincioșilor pentru sâmbăta I din lună

Fraților preaiubiți, preacurata Fecioară și Mamă a lui Dumnezeu, Maria, este vistierica harurilor cerești și regina universului. Prin mijlocirea ei, să-l chemăm în ajutor pe Fiul lui Dumnezeu. Doamne Isuse Cristoase, născut din Fecioara Maria,

– ocrotește sfânta Biserică prin mijlocirea Neprihănitei.

R. Te rugăm, ascultă-ne!

– dăruiește bună înțelegere tuturor popoarelor. **R.**

– vino în ajutorul celor indiferenți sau slabi în credință. **R.**

– descoperă-le celor căzuți bunătatea de mamă a Reginei cerului. **R.**

– fă ca tineretul creștin să se lase educat de exemplul și grija Mamei cerești. **R.**

– dispune inimile noastre să primească, asemenea Mariei, îndemnul Duhului Sfânt. **R.**

– trezește în poporul nostru simțământul de răspundere față de viața copiilor care trebuie să se nască. **R.**

Dumnezeule atotputernic, tu ai dus la desăvârșire, în preacurata Fecioară Maria, opera răscumprării noastre. Fă-ne și pe noi părtași de harurile tale și du-ne la slava la care ai înălțat-o pe ea. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

Rugăciune pentru harul credinței

Fraților preaiubiți, așteptând venirea în slavă a Mântuitorului nostru, să-i cerem astăzi harul credinței pentru noi și pentru lumea întreagă. Doamne Isuse Cristoase, Împăratul mării, Domnul păcii,

– binevoiește a răspândi împărăția ta pe tot pământul.

R. Te rugăm, ascultă-ne!

– binevoiește a da credincioșilor tăi harul să înțeleagă valoarea marelui dar al credinței și să-ți aducă neconținut mulțumire pentru el. **R.**

– binevoiește a le da convingere neclintită celor șovăielnici în credință și lumina harului tău celor care nu te cunosc. **R.**

– binevoiește a le da nădejdea fericirii cerești celor măhniiți și celor greu încercați. **R.**

– binevoiește a ne întări speranța că, primindu-te cu iubire în sfânta Euharistie, te vom putea întâmpina cu bucurie atunci când vei veni în glorie. **R.**

– veselește sufletele celor răposați cu vederea slavei tale. **R.**

Doamne Isuse Cristoase, care, întrupându-te din Fecioară, te-ai făcut asemenea nouă, la venirea ta glorioasă, fă-ne, te rugăm, asemenea chipului mării tale. Tu, care viețuiești și domnești în vecii vecilor.

R. Amin.

Publicațiile periodice ale Editurii „Presa Bună”

Lumina creștinului

Este publicația lunară a Diecezei Romano-Catolice de Iași; format 29x21 cm; 28 pagini. Prima apariție a fost în ianuarie 1913; în august 1916 revista și-a întrerupt activitatea din cauza războiului. Reluată în ianuarie 1919, a continuat să apară regulat până în 1944, când Institutul „Presa Bună” de la Iași și-a încetat activitatea. Numere sporadice apar până în 1948, când pentru „Lumina creștinului” începe perioada de tăcere. A fost reluată într-o nouă serie în ianuarie 1990. În fiecare număr se pot găsi: Gândul lunii; Editorial; Actualitatea internă; Actualitatea externă; Monografie / Din istoria Bisericii locale; Mesajul sfinților; Pentru familii; Pentru copii; Pentru tineri; Misiuni; Știri; În apărarea sănătății / Legea și dreptul tău; Poșta Redacției; Noutăți editoriale; Rebus. Din decembrie 2019, o dată cu schimbarea formatului (de la 24x17 cm la 29x21 cm) și au fost introduse rubricile: Anul Sfintei Liturghii și Citind Scriptura.

De la răsărit până la apus

Este un itinerar zilnic de meditații și rugăciune pentru tineri și adulți; format: 17x24 cm; 260 de pagini. Apare în fiecare lună începând cu anul 1998, în format A5, iar din ianuarie 2010 în format B5, fiind traducerea din limba italiană a broșurii: *Dall'Alba al Tramonto* de la Padova. Cuprinde lecturile din fiecare zi de la sfânta Liturghie în întregime, inclusiv psalmul și versetul de la Aleluia; de asemenea, meditații și rugăciuni pe marginea lecturilor. Pentru fiecare zi a fost preluată caseta din „Agenda liturgică” în care se găsesc: ziua și sfântul zilei, note liturgice care indică timpul liturgic, solemnitățile și sărbătorile, lecturile biblice ale Liturghiei, versetul principal care exprimă tema fiecărei lecturi, explicații referitoare la Liturghia zilei, culoarea hainelor liturgice, fazele lunii, zilele în care sunt rogațiuni, săptămâna psalmilor de la Breviar, alte date cu privire la ziua respectivă. În casetă la comemorările obligatorii au fost trecute lecturile proprii. Începând cu ianuarie 2005, s-au mai adăugat: Rânduiala sfintei Liturghii (română și latină), Rugăciunea credincioșilor pentru fiecare zi, Prefețele de la Liturghie și Propriul timpului. Începând cu anul 2010, formatul publicației se schimbă, de la 14x20 cm la 17x24 cm (formatul B5 / academic). Din anul 2012, apare un număr la două luni, în format dublu.

Isus, prietenul copiilor

Este o revistă trimestrială pentru copii a Diecezei Romano-Catolice de Iași cu 16 pagini, color, format: 14x20 cm. Primul număr a apărut în decembrie 1991. În fiecare număr pot fi găsite: Editorial sau Mesajul episcopului; Scriptura și viața; Istorioare interesante; Așa scriu copiii; Să cunoaștem; Concurs; Jocuri. Glume; În dialog cu copiii.

Agenda liturgică

Apare la „Presa Bună” din anul 1993, are peste 450 de pagini, format: 10x14,5 cm. Fiecărei zile i-a fost consacrată o pagină care arată și sfântul zilei. Au fost notate timpurile liturgice, solemnitățile, sărbătorile, comemorările obligatorii, lecturile biblice ale Liturghiei cu versetul principal, explicații referitoare la Liturghie, culoarea hainelor liturgice, fazele lunii, zilele în care sunt

Publicațiile periodice ale Editurii „Presa Bună”

rogațiuni, săptămâna psalmilor de la Breviar, alte date cu privire la ziua respectivă, scurte comentarii la evanghelia zilei sau gânduri legate de sfântul zilei, anunțuri importante, preoții decedați în decursul anilor etc. Începând cu ediția din 2012, la cererea celor care o folosesc, apare în format mai mare, având dimensiunea de 14x21 cm.

Calendarul romano-catolic

Apare la „Presa Bună” din 1994, în patru culori, format 34,5x50 cm. În perioada 1990-1993 s-a tipărit la Buzău. Este calendarul obișnuit de perete pe care orice creștin îl așază la loc de cinste pentru a urmări sărbătorile și zilele care amintesc de sfinți. Mai pot fi găsite lecturile pentru fiecare sărbătoare de poruncă, fazele lunii, rogațiunile, precum și date importante.

Calendarul „Cinci pâini de orz”

Calendarul „Cinci pâini de orz” este o traducere din limba italiană: „Cinque pani d'orzo”, editat de către Fraternitatea „Isus cel Înviat” din Tovado, Italia. El apare de mai mulți ani în limbile italiană, germană, rusă, turcă și albaneză, iar în limba română a apărut din anul 2005. Are un format mic, 10x14 cm, cu 744 de pagini, având posibilitatea de a fi fixat ușor pe perete, însă fiind foarte practic și pentru birou. Frazele scurte din fiecare zi sunt din Liturghia zilei după calendarul roman; au fost notate timpurile liturgice, solemnitățile, sărbătorile, comemorările obligatorii, sfinții zilei. Pe versoul fiecărei zile au fost preluate caseta și datele din *Agenda liturgică* în care se găsesc: ziua și sfântul zilei, note liturgice care indică timpul liturgic, solemnitățile și sărbătorile, lecturile biblice ale Liturghiei, versetul principal care exprimă tema fiecărei lecturi, explicații referitoare la Liturghia zilei, culoarea hainelor liturgice, fazele lunii, zilele în care sunt rogațiuni, săptămâna psalmilor de la Breviar, alte date cu privire la ziua respectivă; numai în casetă, la comemorările obligatorii, au fost trecute lecturile proprii. În josul paginii este reluată fraza scurtă din ziua respectivă, însoțită de o scurtă meditație sau comentariu.

Buletin istoric

Este o publicație anuală a Departamentului de Cercetare Istorică al Episcopiei Romano-Catolice de Iași. Primul număr a fost tipărit în anul 2000. Apare în format B5 și are în jurul a 200 de pagini. Prezintă articole care tratează istoria Bisericii din Moldova și istoria Bisericii Universale. Pe paginile acestei publicații pot fi găsite recenzii ale celor mai noi cărți apărute în domeniul istoriei. Conform cuvântului introductiv de la primul număr, „Buletinul va oferi cititorilor: documente bine studiate privitoare la catolicii din Moldova; micromonografiile ale comunităților catolice; micromonografiile ale instituțiilor de învățământ confesional, mănăstiri, așezăminte social-umanitare și altele; rezultatele cercetărilor arheologice; rezultatele cercetărilor antropologice; rezultatele cercetărilor filologice; portrete de personalități; recenzii de cărți”.

EBook-uri „Presa Bună”

Editura „Presa Bună” are în format electronic câteva cărți și publicația „De la răsărit până la apus”, prin platforma www.kobo.ro, disponibile pentru descărcare gratis sau cu plată la adresa: www.kobo.com/ww/en/search?query=editura+presa+buna+ias